

105

151.

RA
te
ate
S.

0

UVA BHSC

180

180

180

R. 145

~~302~~

~~354~~

~~99~~

151

Mamotaxeto febre la materia de hereditate o un farrago de
varias leies mal digeridas.

—
—

32A

~~32~~

42A

[Faint, illegible handwriting]

J. N. y J.

1 2
folio 6

De Hereditate liber singularis a D. D. Didaco de Surra y Trespuga

Capit. 1.º

124 fº

Ubi de Hereditatis definitione Disceptatur

Hereditatem enim ueris testate leg. in leg. p. c. 1.º de leg. 1.º
 S. et ideo huius nominis origo, et origo a legibus p. c. 1.º de leg. 1.º non a gram-
 maticis, seu rectoribus, qui a libris ac iurisconsulti de hereditatis accep-
 tione sentiebant, et optime observat Cuiac. lib. 7.º in leg. in leg. S. de
 pet. leg. quare non oportet, ut definitionem, aut etiam nomen
 hereditatis a rectoribus petamus a D. D. Disputant de hereditatis
 denominatione: alii dicunt hereditatem ab herede ductam
 1.º quia cum hereditas sit successio in omnibus rebus, seu herede
 si unde videtur originem sumpserit quare ideo hereditas dicatur,
 quod sit herede ducta, et pro hac sententia adducitur D. Zidonius
 2.º etymolog. Cap. 1.º Vide Richard. in tit. D. de adqui. hereditate Cap.
 2.º et 1.º Sed huic fundamento reponitur ex supra dicta obvia. Cuius
 cum in dicta leg. 1.º de pet. hereditatis, quod non potest pro herede her-
 editatis origo ex alio, quam J. C. 1.º. Secundo huic sententia opponitur, quod
 si hereditas denominaretur a Diabo herede, non scriberetur cum appri-
 ratione, ut notat Petrus Gregor. Syn. iur. p. 3.º lib. 4.º Cap. 1.º H. S. Pe-
 char. dicto H. 1.º. Hecque huic sententia fauere opinio alexandrum
 non dari hereditatem sine herede aliquo, hoc est sine aliquo iure, aut
 corpore, quam tenet cum pluribus Castillo tom. 2.º Controu. Cap. 17.º
 4.º. Cuius admittitur hac opinione pro nunc, de cuius veritate alibi
 disputatur, non recte refertur: hereditas nondatur sine herede
 ab herede ducta: alii dicunt, quod non dantur, quin duo, aut plures
 concurrant, seu praedant tot habentur denominationis, et ideo
 experientia denominaretur a pluribus. Habet denominationem de herede
 atque: Ultraquam sententia a Castillo tradita non fiat heredi-
 tatem posse dari ex solo iure actionis in hereditate relictis, quo Casu
 hereditas non potest ita appellari cum vult herede in ea fuerit =

2. Alii dicunt hereditate nomen a verbo herere de receptam esse
 quod sicut heres et dominus, ita et hereditas, quam a verbo herere
 id est dominus denominari oportuit, quod Constantianus
 ex l. 1. ff. de ad. leg. l. 1. ff. de leg. l. 1. ff. de hered. qualitat. et
 sententia: et hanc opinionem tenent plures, quos refert, et sequitur
 Richardus in tit. de ad. qui heredit. Cap. 2. ff. 2. Valentia in dicto tit.
 Cap. 1. ff. 14. et 15. Sed huius sententia fundamenta parum pro
 bant: dunde u obstat qd locus sine distingo scribatur, loquitur autem cum
 eo. Opinor tandem probabilius dici, hereditatem a verbo herere deductam,
 quia heres defuncto: indeque loquidom dictum, quatenus loquit, et est succe-
 sor defuncti, qd non improbat a Petrus, Greg. d. cap. 1. et admittit Lessum
 Calvini creato heres. Obstant in titu D. de hered. inst. neque obstat qd obicit
 Richardus d. cap. 2. n. 1. Obi id est tantum hanc sententia rejicit, quia non
 semper succedit defuncto ille qui proximus est: hoc enim factum atamen
 negare non potest quin simul ac heres sit quilibet, licet extraneus, succe-
 dat, et loquat defuncto. Sed de hoc statu, parum enim ad rem faciunt; con-
 stat enim argumenta ab origine vocis deducta levissima esse, et ad summi
 fanty negativè concludere vide Alciaty in l. taberna ff. de U.S. d. n. 1.
 de mutuo. cap. 1. n. 4. et d.

3. Verbo hereditas, vel accipitur pro successione in universum defuncti iuxta
 l. 24. de U.S. l. 62. de R. I. l. 30. in prin. de petit. hered. et parum, vel
 pro ipsius rebus, quas relinquit testator. Simul sumptu, et per modum quid
 Universalis et in l. 20. ff. de U.S. Richard. d. cap. 2. n. 28. et 34. Valent.
 d. cap. 1. n. 13. quo sensu accipit definitione Cicero in l. 1. qui dicitur
 hereditatem esse pecuniam, quae alicuius morte ad quospiam pervenit: et his duabus
 acceptionibus recte qd hereditatis nomen aliquando proxime hereditarij, se-
 quitur pro vere successione accipiatur, et in hac acceptione distinguitur a rebus her-
 editarij. l. 1. ff. de div. res. d. 2. in ff. de rebus, corpore. hoc sensu accipit heredi-
 tatis defuncti, successio in universum, qd defunctus habuerit. l. 62. de R. I. vel
 qd defunctus locavit. l. 24. de U.S. quae quidem loca praedicta continent sunt.
 quorum non ita plerumque crederetur.

4

Communior, receptione que dicitur. tenet in loco l. definitam fuisse loquiditate
 iacunt: dicunt enim verby successio, positivè loco generis, ut pote alij successioni bus
 conveniunt, accipiendy ut proxime, que succedit in omni casu us defuncti, quare di-
 cuntur esse personæ facty a iure, que succedat in omni casu us defuncti, hoc dicunt
 esse ita tenendy, 1. quia successio pro successione frequenter accipitur in iure ut l. 2.
 C. ad l. 1. de oi. p. l. 19. v. et idem C. de iure delib. l. 3. Et de impub. l. 4. C.
 de postum. recu. l. 19. ff. de iust. tutam. l. 3. de bonor. poss. in quibus verby
 successio pro successione accipitur, sicut etiq. accipio proxime, que accedit onerata: ut
 dicitur de fidei iur. d. 3. in l. de fidei iur. et in hanc sententiam conveniunt
 pot. antiquorum, quos referunt Donell. lib. 6. comment. Cap. 2. et ibi dicitur
 ald. Richard. de. Cap. 2. eorum. 12. Valent. d. cap. 1. n. 14. Arado in l. 1.
 cum loquid. 23. de adq. poss. n. 6. Sed prædicta fundamenta distat probant
 non esse novum in iure ut verby successio, sicut et locum similia, proxime, que
 succedit, onerata. ex quo hoc infertur; scilicet: verby successio pro accipi
 proxime, que succedit: sed minime infertur necesse est ita accipiendy; imo ~~non~~ non quare
 efficere poterunt huius sententiam aucty, quoniam verby hoc improprie dicitur
 pro successione onerata

5

Ostendit cap. verby successio in d. l. 24 de U. S. et l. 62. de
 d. 1. non posse accipi proxime, que succedit. 1. quia si ita accipatur, illa de
 finitionis verba hanc sententiam continent: hereditas est res que succedit
 in omni casu us, q. defunctus habuit: sed hoc definitio ita concepta repu-
 nat: q. nequit ita concepti, minor probati: hereditas prodest a rebus d. iniquitate
 est in successione incorporale, sicut in usufructu, aut obligatione. l. 1. §.
 1. D. de iur. xxy. Sed repugnat hereditatis esse que succedit in sui suc-
 cessione: q. talis definitio ita concepta repugnabit: huius argum. xxy. d. lib.
 d. cap. 2. n. 13. hinc dicitur: q. tamen in conveniunt n. exinde sequitur, ne dicitur hereditas
successio quo sentia huius successio, illud intendit, quo d. huius est, persona
 vero, que in omni casu us defuncti succedit, hereditas persona pura
 et unapersonalis utilitatis causa ab eodem iure indita; ita Docti!

Richardus; sed facta non capax solutionem; Nam in hunc
 nondatus hic supugnantia, qui datur in hereditate, Nam in he
 rudi ante aditionem datur in succedendi, non nisi actuali in
 omnibus in, post aditionem nondatus in herede in succedendi,
 quia tam ut successio actu in eius de funt: at vero in hereditate
 de funtione prout Concupitur ad D. datur illa supugnantia
 qui non adit in herede, nam datur in ei, qui succedit, uncto
 qual hereditas est in successionem. 2. probo falsam esse Communionem
 opinionem ex l. 208 de U. S. ubi dicitur, quod in hereditate duo
 tantum continentur videlicet Universitas quidam, ac eius Successio:
 cap. non continentur illa de, qui succedit. 3. quia illud, quod ad D.
 dicitur succedere in omnibus in est persona quidam ficta a legi,
 sed tali fictio non datur: cap. praefata exposito substitutione non la
 et: quod non datur, neque potest admitti praedicta fictio suo loco substitua.

6

Suo Oualdum in Hoty ad Comm. d. Donelli lib. 6. Cap. 2 lit.
 D. rixica sententiam Ledu acentis, Verbum Successio pro causa
 successionem accipi debere: sed quid quid dicitur Oualdus Opi
 mo Ledu non est omnino Contraveniens: nam ita quimus de
 hereditate la cente ipsa dicitur Successio, quatenus respicit heredem
 cuius Successio est. Nam sicut heres futurus est in aptitudine su
 ccessio in omnibus in eius de funt: ita eodem sensu hereditas est
 in aptitudine heredis in omnibus in eius Successio: hoc probatur ex l.
 3. de bonor. poss. Nam in principio de l. dicitur bonorum po
 sessionem intelligi Universitatem cuius que Successionem, qua succ
 ditur in eius de mortui, et postea in d. 2. ait idem. l. C. bonorum
 possessionem ita dicit de funt, eius persequendi, retinendique Patri
 monii, seu rei, que cuiusque cum mortua fuit, ex quibus patet bo
 norum possessionem Successionem dicitur sicut hereditas in d. l. 29 de
 U. S. et in l. 62 de R. 1. et simul constat ipsam Successionem non
 esse nisi quatenus causam succedendi tribuit, seu quatenus est eius
 persequendi a ita scribitur Bachou. ad tract. Vol. 2. disp. 14. the. 1.
 lit. D. et Vol. 2. disp. 12 the. 1. in principio. si loquimur de heredita
 te adquirenda dicit dicitur Successionem omnibus in eius de funt, quatenus
 in persequendi, retinendique omnibus in de funt tribuit heredi, si
 cut bonorum possessio adquirenda eius persequendi tribuit Bacho. dicitur in

et ind. Vol. 2. Dup. 25. Acceptum fuit apud iuris C. et per effectus
 definitionis, ut de capitione de definitione. l. 3. de Vucap: et in l. 3. de luydic
 tione. l. 1. de legat. l. 1. l. 3. de bonorum de bonorum potest. ut ex his
 scribitur notat in Rubr. de Vucap. l. 1. 2. neque obicit, illud, quod
 in rubrica pro regula traditur: scilicet hereditatem aditam de iure heredi
 tatem esse: quia hoc est omnino factum, ut in hoc diebus hoc cap.
 H. 24

7

Sed obicitur ex praedicta expositione didua nullq distinctione interloquiditate
 et bonorum possessionis augere posse. huius difficultati resp. cum ad Bachos. ad
 Alex. l. 1. de. 2. Dup. 13. l. 1. l. 1. C. D. ubi loquitur; neque enim putabatur
 ratione loqui inter se, quod in civili, et praetorio. et aliusque remedia, et acqui
 rendi modos opponi debent, civilia scilicet remedia, sunt actionum civilium
 vel actionum praetoriae, quibus caribus iuris civili
 ducuntur, nihil sunt; et successores praetoriae: nihil tantum actionum consequuntur
 commune autem genus in persequendi, et excipendi, contraque iure commune
 et neque minus huius iuris civilis, in persequendi, id est actiones, quibus, et
 veritate, et in singulari sibi auerat, et defendat consequitur; ergo ita staben
 ty legitime: in loquiditate recte confecta bonorum possessionis, q. d. est praetoria lo
 quiditas; in loquiditate bonorum possessionis, q. d. est praetoria loquiditas; et in aditione loqu
 iditate, agnitione bonorum possessionis. Per haecque in consequuntur, sed
 q. d. dicitur, et dicitur remedia excipere, neque magis, quod bonorum possessionis loqui
 erunt civilis in persequendi, vel retinendi scilicet. Proculdubio scilicet dicitur
 definitio loquiditatis, quae dicitur successio in iuribus in definitio, sed in iuribus
 et dicitur in iuribus definitione dari possunt: et dicitur eodem modo bonorum possessionis dep
 nari posse, sed ubi loquitur est genus loquiditatis, loquiditas igitur successio non est, sed est in
 veritate, et collectio rerum dicitur, id est in bonorum possessionis dicitur nulla successio, quo
 niq. loqui ad eundem succedit in iuribus in eodem modo adnotando bonorum possessionis
 est iure praetorio successio in iuribus iuris effectus. ~~et dicitur in iuribus dicitur~~
 bonorum possessionis definitio potest, et loquiditas, et ratio ratione effectus iuris loquid
 finitae q. d. est in persequendi, vel retinendi, vel in iuribus de: et ex his effectus q. d. ty

6
hereditatis, by bonorum. possen. definitio, uixi nostro traditio nonit & propria sed flou
nata; hie ille summus Doctor abas doctrina confirmata e d. l. 3 de bonorum. possen.
et in. p. q. d. e. g. m. d. u. i. m. u. s. A. i. g. n. B. a. c. h. o. s. d. l. o. c. o. A. c. t. o. r. t. C. q. u. a. d. m. i. t. t. i. b. i.
bonorum. possen. absolute hereditas appellata, et notat L. c. o. l. l. d. d. l. 2. d. 13. h. 1. l. 1. l. 1.
D. v. b. i. x. f. a. t. a. d. u. a. r. i. u. s. i. n. t. i. t. u. d. e. b. o. n. o. r. u. m. p. o. s. s. e. n. C. a. p. 2. d. P. u. l. s. a. a. d. e. t. B. a. c. h. o. s. a. p. p. e. n. s. e. n. t. e. s. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. q. u. o. q. u. e. c. o. m. p. e. t. e. n. s. d. e. f. i. n. i. t. i. o. n. e. m. b. o. n. o. r. u. m. p. o. s. s. e. n. s. i. o. n. e. m.

8
Non multum ab hac sententia abest Appellus cuius opinionem refert
et approbat Bachos. in notis ad d. l. u. m. b. i. n. t. i. t. u. d. e. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. n. u. m. 2.
a. u. t. e. m. Appellus in d. l. 24. d. C. S. A. 62 d. l. 1. i. p. i. g. a. d. i. t. o. n. e. m. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t.
d. e. f. i. n. i. t. i. o. n. e. m. (q. u. o. a. d. e. f. i. c. i. t. u. s. d. e. i. l. l. i. c. e. t) q. u. o. d. e. n. i. m. m. e. d. i. e. a. d. h. o. n. e. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. q. u. o. d. e. n. i. m. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. d. e. f. i. n. i. t. i. o. n. e. m. q. u. o. d. m. e. d. i. e. c. o. m. p. r. o. b. a. t. e. e. t. d. l. i. n. q. u. i. b. u. s. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. d. i. c. i. t. u. r. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. d. e. f. i. n. i. t. u. s. h. a. b. u. i. t. n. e. l. h. a. b. u. i. t. u. r. n. e. l. d. e. n. o. t. e. t. u. r. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. s. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. n. o. n. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. h. a. b. u. i. t. n. e. l. h. a. b. u. i. t. u. r. h. o. c. e. s. t. i. n. i. l. l. u. d. u. s. q. d. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. a. u. t. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. d. i. c. t. a. t. o. r. h. a. b. u. i. t. u. r. s. e. d. p. r. o. x. i. m. e. e. t. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. c. p. r. o. p. r. i. e. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. d. e. f. i. n. i. t. u. s. h. a. b. u. i. t. h. o. c. e. s. t. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. m. o. r. t. u. u. s. r. e. t. i. n. u. i. t. d. i. c. i. t. u. r. h. o. c. e. s. t. i. n. i. l. l. u. d. u. s. (u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. d. e. f. i. n. i. t. u. s. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. p. o. s. t. m. o. r. t. e. m. n. e. l. p. o. s. t. e. a. d. i. c. e. m. u. r. u. s.) d. e. f. i. n. i. t. u. s. e. n. i. m. e. s. t. m. o. r. t. u. u. s. i. d. e. s. i. g. n. i. f. i. c. a. n. t. s. e. d. r. e. s. p. o. n. d. e. n. s. f. o. r. t. a. s. e. i. n. d. i. l. l. o. q. u. e. d. i. c. i. t. u. r. q. d. d. e. f. i. n. i. t. u. s. h. a. b. u. i. t. n. e. l. h. a. b. u. i. t. u. r. h. o. n. o. r. u. m. s. o. n. i. u. s. h. a. b. e. r. e. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. e. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. i. l. l. e. q. u. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. h. a. b. u. i. t. n. e. l. h. a. b. u. i. t. u. r. d. i. c. i. t. u. r. s. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. s. e. d. c. o. n. t. r. a. i. n. q. u. i. t. a. c. o. n. c. e. p. t. a. d. e. f. i. n. i. t. u. s. d. l. f. a. l. s. a. e. s. t. S. i. q. u. i. d. e. m. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. n. o. n. e. s. t. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. d. i. c. t. a. t. o. r. s. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. h. a. b. e. r. a. t. S. i. q. u. i. d. e. m. n. o. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. d. i. c. i. t. u. r. p. l. u. r. i. m. a. u. x. a. m. o. r. t. e. e. x. t. i. n. g. u. e. n. t. e. r. e. q. u. e. a. d. h. e. r. e. t. r. a. n. s. u. n. t. a. t. d. o. m. o. d. i. c. i. t. u. r. d. l. a. c. c. i. p. i. a. d. h. e. r. e. d. i. t. a. t. e. a. d. i. t. a. n. e. l. h. o. n. e. s. i. t. a. c. t. u. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. q. d. d. e. f. i. n. i. t. u. s. p. o. s. t. q. u. o. d. d. e. f. i. n. i. t. u. s. e. s. t. h. a. b. u. i. t. o. m. n. i. u. o. s. e. n. t. e. n. t. i. c. o. n. t. i. n. e. n. t. q. u. i. n. s. i. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. n. e. l. i. l. l. a. d. o. c. t. r. i. n. a. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. r. e. t. i. n. e. n. t. a. d. u. r. a. t. r. a. n. s. u. n. t. u. r. p. r. o. t. f. a. c. i. u. n. t. q. u. i. c. o. m. m. u. n. i. s. d. l. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. t. e. n. e. n. t. i. t. e. a. p. r. o. p. r. i. e. q. u. e. d. e. r. e. q. u. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. m. d. o. c. t. r. i. n. a. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. r. e. p. o. n. e. n. t. u. s. e. u. s. l. o. c. o. d. o. c. t. r. i. n. a. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. i. n. q. u. o. d. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. h. e. r. e. d. i. t. a. t. i. n. o. n. e. s. t. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. d. l. a. s. i. m. e. n. t. u. s. s. u. c. c. e. s. s. i. o. n. e. m. i. n. u. n. i. u. e. r. s. a. m. u. s. v. i. d. e. i. n. f. r. a. n. t. i. t. u. s.

2
Est hinc igitur tenendum, iuxta verba, et mentem d. l. et iuxta illam
 positam definitionem: hereditas aditque ibi definitur fuisse: nam illa verba et sunt.
 eod. n. praevid. non violenta et opposita et contraria non conveniunt hereditati
 iacenti: nempe quod ibi figurate iacet. Successionis verby pro actu succedendi
 de sumptibus: nam eod. modo fiduciarum pro actu fiduciarum possessionem
 pro actu gerendi: stipulatio pro actu stipulandi, et similia fluxumque alij
 vocis accipiuntur (quo factum quod hereditas pro pro non dicitur ante ditionem;
 siquidem pendet ab aditione et ea confirmata, et ideo si nullus in quo
 adit non fuit hereditas: si adit verba fuisse videtur: et hanc sententiam ex
 praedicta ratione tenuerunt aliqui, quos refert Cyprianus in ap. tit. ad leg.
 de iure hereditatis. § 2. de leg. dicitur. n. 43. scio tamen dubitari an
 hereditas pendeat ab aditione de qua Richardus in tit. de acq. hereditatis
 30. praeipue n. 6. et d.) factum tamen leg. 2. C. ad leg. Julij de regulis
 successionis verby summittitur pro Successione iam quae sita: At leg. 3. C. de
 iuribus. maxime iuncta leg. 4. C. de postum. verborum. et quibus constat
 non ab iure in d. l. verby Successio, aut pro actu succedendi, qualis
 est aditio: aut pro iure quod facta aditione, hereditas acquiritur: posse accipi.

10
 In cap. quae in quo modo definiatur hereditas: Respondio: esse
 Patrimonium defuncti (hoc est mortui) cum omnibus: quae defuncti
 iure et aditque et iacenti hereditati competunt, quamvis aliter, et aliter
 nam dum iacet hereditas, et Patrimonium defuncti seu mortui, sequi
 dum ipse adhuc retinet Dominium, et possessionem, et iura sua, omnia
 que in iure sua sunt (quod Dominium retinet pro babimus Cap. 3.
 quod etiam possessionem conseruat, et qualis illa sit Cap. 7) post aditionem
 vero quae heredi Successio est in d. n. verby ius hereditatis, et hinc bona heredi-
 taria dicuntur patrimonij heredis: leg. 23. de acq. possid. adhuc possunt dici
 patrimonij defuncti: cum heres omnia iura hereditaria habeat quatenus
 est Successor, et representat personam defuncti; maxime quia adhuc
 defunctus post aditque hereditatis, et ante quae heres occupat bona in partem
 et retinet aliquid ius in bona sua, suumque patrimonij: et post aditionem

l. n. 2. et Cap. fin. c. n. 24, sequitur n. 25. factum tamen bonum de finit
 proprioque conuenire hereditati iacenti: improprie hereditati adit. h
 cum definita a Cicerone in legibus: pecunia que morte alicuius adquisitam
 peruenit iure, nec caligabat. aut potius retenta: in hac definitione pecunia
 sumpta pro omni patrimonio iuxta l. 3. l. 1. l. 138. l. 222. &
 U. S. ea verba: neque caligabat. denotant, legata non habere uenturam
 hereditatis: et docet. Valentinus d. tit. c. p. n. 13. Verby peruenit denotat
 aditionem factam: ex qua obita colligit, Ciceroni in eam fuisse intentionem,
 et existimant hereditatem aditam non hereditatem esse, imo eam dubitabat
 nomen hereditatis proprio habere, nam eam solam definita conuenit hereditati.

E in dicto infertur, non dari hereditatem mortui, nam de substantia heredi-
 tatis est q. sit patrimonium mortui seu defuncti, et hoc si loquimur de heredi-
 tate non de adquisita. Si vero loquamur de hereditate acquisita (per aditionem) tunc
 de substantia hereditatis est, q. sit pecunia seu patrimonium, q. morte alicuius
 seu propter mortem alicuius, adquisitam peruenit de q. probatur ead. l. 2.
 de. U. S. et l. 6. de. A. I. l. 1. q. defunctus habuit. et habuerit. et supra
 n. 8. ostendimus, neque obstat, q. d. U. loquatur de defuncto: q. defunctus habuit.
 q. defunctus habuerit: nam et hoc non requiritur, loqui de testatore, qui in vita
 habuit, habuit, et habuerit. loquuntur enim d. l. (et supra dicimus) de
 hereditate adita, quod tempore: quamuis bona, non omnino per solam
 aditionem dicuntur esse defuncti: Aliquo modo eum esse dicuntur
 quo sensu fuit patrimonium hereditatis, et dicuntur non esse defuncti. Sed fuisse: neque
 obstat. l. 3. d. 2. de bonorum possessione. l. 1. d. n. 1. uis peruenit, et non
 dicitur patrimonium: sive rei, que unquam cum mortuo fuit. Neque uero
 verbo notat dicitur. in dict. tit. de adq. legat. Cap. 2. n. 37. Notat unde
 finitio hereditatis apponitur fuisse illa Verba tempore mortis: Notatque
 inter partem dicitur, hereditatem esse successionem in uniuersum ius, quod
 defunctus habuit tempore mortis: Nam quamuis hec Verba non repe-
 riantur in dicta l. 24. de U. S. et 62. de R. I. iuxta emendationem
 dicitur, ut ipse Pichas: de Cap. n. 36 potuerunt addi ex d. l. 3. d. 2

De bonorum possessione, hęc unum non obstant nam in d. l. 3.
 d. 2 De bonorum possessione in illis verbis: que cuicunque causa mortua
 fuerit: dumtaxat vult significare hereditatem prętoriam in aperi-
 aprius instanti mortuo, ut docet Pichard. d. n. 36. quasi eodem sensu
 accipit verba, que aduntur d. l. 24. et 62. et certe a fortiori ratione
 ita debeant accipi, nam cum d. l. loquatur de testatore iam mortuo,
 ibi: q. defunctus habuit, regnauerunt verba tempore mortui: Non acci-
 pientur de tempore, in quo iam est mortuus testator, neque ea aliter
 possunt accipi. Iniqua est significatio verborum, nam vita, et mors
 simul non concurrunt, et proinde tempus mortis, non et tempus
 vite, alia, que ponit in eodem tempore vite et mortis, quod
 supponat, nam licet videntur mortuam, cum mortuus que adhuc
 et in vita l. fin. de condit. insti. l. 45. de U. O. l. 70 d. l. de condit. et
 demort. l. 22 de leg. 2. at vero dum quis et in vita non est, in tempore
 mortis: dicitur: cap. la verba de l. 3 d. 2 de bonorum possessione ubique mortua
 accipienda sunt de tempore vite. cap. bonorum possessor succedit in om-
 ni ius, quod testator habuit tempore vite: cap. in iura personarum: super
 de omnia solutione Pichard. d. n. 37. que sustineri non potest, quod
 licet hęc verba cum mortua stante iuncta significent tempus vite, ut
 constat ex d. l. 11. et ex l. 18. d. l. de manum. et. tamen quando ratio
 contra iura suadet ponunt illa verba cum mortua accipi sine ab iura
 de tempore mortis, seu de tempore, quo iam est mortuus, ut in d. l. 18
 d. l. 2 d. l. 90 de collat.: ita loquitur in repetitione ad l. 11. d. l. 11
 de solut. matris: ex d. n. 32. hęc necessitas datur in d. l. 3 d. 2 de bo-
 norum possessione, ne alia ex illa l. deducatur: ut persequendi competit
 ad omnia iura videntis, quod est falsum: aut deducatur compete-
 re ad ipsa iura persequenda adhuc quando testator erat in iura, quod
 est dare hereditatem prętoriam videntis. Neque obstat l. 9 d. l. 11 d. l. 11
 de legat. l. 1. ubi Patrimonium videntis hereditas dicitur. sed l. 11
 ponderatur hereditatem dicitur habito respectu ad id, quod futurum est. Va-
 luerit in lib. 3 tract. 1. Cap. 3. n. 4.

12
 si sine dicitur in facta hereditatis non datur nisi aliquid ab intestato relictum sit. sive
 hoc sit in corpore, sive in iure, sive in actu, sive in re, seu causa re-
 licta fuerit ab intestato. non tamen desinit, testatoris fuisse capacem ad qui-
 rendum, si nullus ex, nullus de ius adquirentis relinquit, saltem in causa.

cy pater nec uxorem nec filios in hereditate relinquat; si aliunde heredes
 non habet, (hi enim et nomine familiae comprehenduntur toto test. si
 famil. fuerit fecerit dicatur) non potest sustineri. ff. de her. ed. l. 1. si
 familiae fuerit habuerit. si quidem non habuerit de her. ed. l. 1. si
 familiae fuerit. Dicitur tamen cy communi nomine familiae intelligi laicum, et sacra nu-
 mma, quae ad omnia relinquerentur successoribus suis, et sic de her. ed. l. 1.
 dari potuisse: sed contra hanc opinionem multa arguunt. ff. de her. ed. l. 1. si
 laicum intelligunt, et probatur, ff. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit fecerit: et sic expe-
 dit ff. fam. l. 1. in d. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit. deinde ff. de her. ed. l. 1. si
 quatenus attinet ad facultatem testandi ita concepta erat. ff. de her. ed. l. 1. si
 pecunia, tutelarum super ita ius esto. et constat ff. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit.
 vel ita patet familiae ut supra familiae, pecuniae sua legare ita ius esto. ff.
 colligunt. l. 1. si familiae fuerit. Verba super familiae idem significat ac de her. ed. l. 1. si
 verbi familiae reposita ab Ulpiano. d. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit. et ideo ff. de her. ed. l. 1. si
 O. S. cum loquatur de tutelarum potestate, quae l. 1. si familiae fuerit. tribuit parenti-
 bus, et testamentis faciunt. auarit hanc potestatem esse fuisse concessam in illis
 verbis ff. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit, nulla facta mentione familiae. quae
 potestas de her. ed. l. 1. si familiae fuerit concessa fuit habito respectu ad tutelarum
 testamentarios, quos dicitur testamento nominari potest familiae suae; id est
 filios suos = Sed dato quod nomine familiae laicum comprehendantur ff. de her. ed. l. 1. si
 familiae fuerit, potuisse facere ff. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit, quod nosque auctoritate
 non obstat, nam si aliquid testator potest transmitti in successoribus non
 necesse hereditatem adire.

M

tamen fatendum est quod dicitur supponit potestatem testandi
 concessam fuisse cum familia, et ideo filios hanc potestatem non habuisse, quia
 eis non fuit concessa familia: hoc enim probant ff. de her. ed. l. 1. si
 quam ita conceptam fuisse contendunt. Pater familiae ut supra familiae
pecuniae sua legare ita ius esto. Sed concedamus legem ita fuisse conceptam
 adductamen ff. de her. ed. l. 1. si familiae fuerit. ita concepta contrarium probatur, nam de casibus
 pecuniae familiae intelliguntur. disiunctioe posita, et duadecim particula
 de quo disiunctio est, et tunc sufficit alterutrius dari, vel familiae tantum,
 vel pecuniam tantum, quia haec est natura disiunctioe orationis.

Et ideo in facta exposita nec ipse potest facere H^{is}, vel quia tantum pe-
 cuniam habuerit sine familia, et contra: ex quo deducitur filium
 familiae potest facere testamentum = si illa Verba legi 22. tabularum Con-
 cipias Copulatiue, ut Vult Petri. opus. lib. Cap. 11. Vbi ait illam par-
 ticulam De molbi in Copulatiuam, ut probatur ex lo. Sige 53 de U. S.
 tunc ex ipa lo. in facta sine pecunia, que delinquitur (sumpto Verbo
 pecunia in latissima significatione iuxta lo 222 de U. S.) testa-
 mentum fieri non potest: nam de Natura Copulatiue est, ut omnes
 eius partes verificentur, et ideo neque sufficit pecuniam habere sine
 familia, neque familiam sine pecunia. h^{oc}. qui Hallam rem, Hallam
 de pecunia in bonis habuerit nequit facere testamentum, si cap. 84
 sine ratione, obquam filius familiae non potest facere testamentum
 Vide D. Diaz Lib. 1. Cap. 5. et Prado in Elyses ad lo. 23. de acqui.
 p^{ro}u. in 2. aduocato ex. h. 1. et p^{ri}ncipue ex. h. 62. ubi Ho-
 lam exponat rationem, obquam filius familiae non potest testari.

15

Ex his facile ducuntur ad hanc sententiam fundamenta: 1° de rebus et heredi-
 ta reprobantur, et in dicitur personam defuncti: lo. 31 de hered. inst. lo. 34.
 de adq. res dom. cum algi concordantibus: S^{ed}. hoc potest facere sine rebus,
 q^{ui} sine illis datur. Resp. hereditatem induere personam defuncti, et autem sic
 quare; quatenus iure defuncti in ea concordant. Et ideo si datur iure quo
 constituant hereditatem, tunc ea quae sunt iure defuncti. Sed non datur iure
 aut si iure datur non quae sunt iure. Vel aliter respondet: hereditas quae sunt iure
 defuncti: quando datur concubus, alia resp: et adminon. Sed hoc potest facere
 sine rebus neque suppositis. Sicut hereditas principaliter est iure q^{ui} a
 rebus non dependit. Resp. quae dicitur concubus hereditatem non solum prin-
 cipaliter, sed substantialiter, iure est: et omni eius substantialiter eius iure: adu non
 in facta et solo iure consistere potest; sicut dicitur quod non consistit sine rebus
 q^{ui} patet in obligatione cuius substantia consistit iure, q^{ui} dicitur dicitur
 quo necessitate abstrahimus ex. in dicitur oblig. ita que in substantialiter obli-
 gationes, non in re dicitur multa requisita sine quibus obligationem
 datur: nam obligationes, quae concordant, sine re non consistunt. h^{oc}.
 fit. inst. quib. mod. nequam modo huiusmodi obligationem substantia
 non consistat iure: et dicitur dicitur: ex. dicitur n. l. et consistat in lo.
 3. de oblig. et act. Sic ad hanc sententiam requiritur delationis quam modo delatio
 non in dicitur substantia abstrahimus, quae dicitur iure argui hoc

74
 hereditarij in l. 20 d. de heredit. de heredit. petitione; qui maxime
 locum habent atento et supposito beneficii inuentarij: Nam inuen-
 taris factis, quoad effectum conuentionis heredit. usque ad vix heredi-
 tatis, id dicitur hereditatis esse, quod superest deducto Equitativo:
 et ideo si h. alium exauit Patrimonij de functi heredi sequit
 conuentioni pro hereditate, quia nullam hereditatem ad hunc effec-
 tum videtur habuisse.

17 Obijciat ad huc l. 20. de petitione hereditaria in p. ubi heredi-
 tas etiam sine ulla corpora iuris intellectu habet: Sed ex hac l. 20.
 solum in parte hereditatem dari posse sine de Corporal. sed in
 me in parte. eam dari sine corpora aut iura, ut Hostius et Bepander
 in d. l. 20. et Verum facta. Richard. d. Cap. 11. 39. quamb. et
 dicat hanc interpretationem non omnino conueniri illi Verbi
 iuris intellectum habet, quod probat ex eo, quod tam iura, qua
 corpora sunt, et dicuntur de hereditarie, quod facta, sed unde
 hoc obicit dicitur expositioni non capio: Nec dicitur l. 20. aut sine ulla re
 hereditaria iuris intellectam habere. sed contabit in illi Verbi sine
 ulla corpora etiam iura comprehendit, quatinus in iuribus eminentia Cor-
 pora continentia, ut in actione, in Homine debitorum, et alij, quod non
 nego, dummodo mihi concedant aduersarij hanc esse impropiam, et
 figuratam, minime que necessariam expositionem. Nam cum iura
 et corpora, et iura distinguantur, quo pacto efficiunt aduersarij, et
 ex his Verbi sine ulla corpora, in parte necessario sine ulla corpora her-
 editatem dari ad quod facit l. 7. C. de Codicillis.

18 Dicitur Pater, qui nihil reliquit, filij tutoris hereditatem dare l. 20
 de U. S. l. 2. de testament. tutela, tutor, quod pater permittere tutari de
 supra pecunia, vel supra familiae dicitur tutorem. l. 53. in p. d. S. U. S.
 infra. tit. 4. §. 14. d. talis pater tutari non videtur. sine hereditate,
 et herede. l. 3. d. de tutela. q. 2. Respondetur ad l. 53. de S. tutari
 sine pecunia dari non potest quia nullus est §. 1. in quo non dicitur pecunia
 Cetero nomine sumpto non quia dicitur necesse filio institui l. 1. §. 1.
 34. de test. tut. l. 2. d. 2. cod. Sed quia necesse est pater faciat §. 1.
 Valerij. Proch. ad hunc. §. 2. d. 2. §. 6. §. 2. ut. §. 2. illa enim
 facultas non fuit concussa parentibus; ita et separatim debet tamly. po-
 runt disponere; sed ita et pariter facta pecunia §. 2. et de pendentibus
 l. 2. de tut. tutela tutoris tutoris dare: et quo in parte quid dicitur
 dicit quod singulari substitutione, non eo quod substituti §. 2. pater nihil

relinquit huiusmodi suo ipse tamen impuberi deinde facto substitui. Sup. de
 huiusmodi nulli effectus habere, quia nullius in eo relinquitur. Et
 loco neque substitutionem posse substitui, cum dependeat alt. gatoris
 d. 5. in ut. d. sup. l. 2. de sub. et sup. in principio, et hoc conuenit
 fundamenta contraria opinionis, quod dicitur. Com. in l. 3. Iur. d.
 d. Valent. et alij. dicitur tamen Castilla dicto lib. 2. concord.
 cap. 43. primum an. 4. Hoc nos habet supra contentis.

49

Conditio inferta t. dicitur est in l. lona, et huiusmodi, namque
 ut conueniant in eo, q. q. bona aliquid inueniunt quibus et non in.
 quibus re demonstrant. l. 2. de U. S. quod non alij habet servum quod quid
 dicit Valent. d. cap. 4. n. 1. in fine: distinguuntur tamen in eo q. bono agro
 p. r. sumpta sunt ea; quod deducto p. alieno superant. l. 3. de U. S. l. 4. de
 U. S. huiusmodi vero et inueniuntur p. omnibus, et supra dicitur. Et hoc
 signat bonorum (3. d. 2. Negatus, debita huiusmodi p. illius, q. deducto quod alieno
 superant. l. 2. de leg. 2. at vero si huiusmodi p. huiusmodi legat. debita huiusmodi
 p. omnium re. l. 3. S. fin. eod. casu, quod legat. sit curator. l. 1. d.
 S. fin. l. 1. Valent. d. n. 1. nomina enim inueniuntur, seu id q. p. omnibus
 inueniuntur habita plurimum dicitur ab inueniuntur: nam aliud est habere dominum
 vel aliud inueniuntur ad inueniuntur; aliud ad inueniuntur et constat in l. 3. d.
 de adq. p. omnium. l. 23. de iur. cap. 5. 2. d. in ut. dicitur. Hoc instat in l. 1. d.
 J. Menas lib. 1. d. 4. Ad inueniuntur cap. fin. n. 25. huiusmodi p. omnibus, q. legat. huiusmodi
 inueniuntur re particularis, et alteri cuius re legat. p. omnibus; et huiusmodi ad inueniuntur
 concurrat. l. 1. d. de iur. legat. quia nomen rei (f. in ut. d. 2. legat. continetur in
 rebus inueniuntur et p. omnibus. l. 6. S. fin. de leg. 2. l. 10. de iur. legat.
 atamen legat. inueniuntur re inueniuntur bonorum d. 2. l. 1. d. ad quod inueniuntur
 huiusmodi p. omnibus, non habet inueniuntur cum inueniuntur ad quod
 inueniuntur, quia ad huiusmodi non inueniuntur re particulari, sed dicitur in inueniuntur
 rebus, quatenus dicitur inueniuntur. q. potest dicitur sine inueniuntur re
 rebus p. omnibus non significat quod quod in particulari: obiter nota quam male
 Valent. d. cap. 1. n. 1. dicitur: idem huiusmodi non concurrat ad partem inueniuntur
 huiusmodi, quia huiusmodi conuenit inueniuntur; et quia sine illa potest dicitur; et huiusmodi
 fuisse eius inueniuntur colligitur. Ad huiusmodi d. n. cuius doctrinam dicitur inueniuntur, q.
 nomen p. omnibus dicitur; dicitur huiusmodi sine illa potest dicitur; malumque

ng etiam contrarium probati sequitur legi, qui probant hoc qd delixit dixerunt
 sunt. l. g. omniy De usufructu. et l. 3. de usufructu legato et quibus constat
 n. alibi legatum usufructu omniy bonorū effecty haberi quam si potuerit qd tena
 tionem non occupavit. iuxta d. l. 3. qui loquitur universalia, et statim eius de
 ciso et l. 2. temporaria est: q. constat. **U**d d. l. hereditatem sine
 rebus non dari; quia non satis consulto dicitur fuit hereditatem nudam pro-
 prietatem habere: male etiam in textu Vallent. d. cap. n. 1. et ibi heredi-
 tatem non potest acquiri, aut peti nisi pro indiviso, quia intellectualis est, et gra-
 tionem quandam continet, nam licet pro indiviso non possit peti, aut acquiri
 l. 7. si pars hered. pet. l. 8. de rei vindicat. l. 4. comm. divid. hoc non gra-
 ditur neque etiam q. potest quid universale in quo et non continentur principa-
 libus, et primariis: partes enim continentur proximis hereditatibus sunt partes
 quoty. et de ratione, et dicitur et. et ideo hoc uo invocata in quacumque tri-
 butate. l. 1. d. l. q. cuiusque dicitur. l. 3. in pto de adq. poss. l. 2.
 23. de iur. cap. neque pro Valentia dicit etiam in his invocata fictione
 quia hoc est falsy, et suo loco dicemus =

20

Similitera ex his profert, quod si hereditas sit vendita non
 tenetur heres de evictione pro singulari seu evictione l. 2. in pto
 de hered. l. act. vendi. l. 1. C. de evictionibus. Suficit enim, quod heredi-
 tas sit, ut evictio cenet. et hereditas dum datur patrimonio de functi-
 cum oneribus, que et universaliter vendita fuit, et ideo heres dum tenet
 tenetur pro evictione huius universalitatis in casu quo tota hereditas fue-
 rit evicta, ut potest quia non pertinebat ad venditorem Vallentia,
 d. Cap. 11. 11. ex l. 13. de hered. v. act. vend. l. 7. et 8. eod. d. Olla de Arona
 tit. 7. q. 5. h. 13. et 14. qui d. h. 13. ex hoc inferat vendita hereditate
 deberi pabellam etiam earum rerum, pro quibus rebus in particulari
 vendit non debentur; quod procedit, tam in venditione, quam ce-
 nione, quando est universaliter venditur, seu ceditur, alia enim si ex
 enumeratis speciebus vendatur, aut cedatur, tunc ex singulis iustitiam
 ditionum uniuscuiusque debentur pabella, aut datur evictionis actioni
 locy. d. Olla d. h. 14. et 15. et hęc doctrina, et experientia inter res mi-
 xtales, et indivisivas, ita apud iuris Consultos communis est, et negari
 non possit, et ita d. C. de dominio constat et Seneca. lib. 6. de beneficiis. cap. 5.
 nam by eo videtur satis constat, hanc fuisse communem. parit tam en-
 cusari Seneca quia hęcque philosophus moralis copulavit hanc iuris
 Consultorum distinctionem cum ad effecty relativa hereditatis ipse constat et re-
 indivisivas, aut quia Seneca, sequitur eam opinionem que auarit et non

Quingui: sive coacti, sive diuina sumant. huc etiam facti, pro
iudicij pombata. 16. de iudi. capitulum: quod bonu non saku tamen emonnet adit.
Barbosa in d. tit. uelut Hispania, ab Alex. lib. 3. cap. 10. ubi. sua
quibus =

21

Denique ex supra dicta definitione, et doctrina prius tradita
circa cognitionem l. 24. d. d. s. et 62. de ad. l. infente. et supra dicti
mus hereditatis post aditionem dari: et occurrunt nonnulli, quos uicij
Dich. d. cap. d. n. fin. et alij apud Godeij. et hinc supra n. 7. et deinde d.
Balthazar de iudic. in descriptione facti pater hereditatis. in l. bag. et n. 14. ad
n. 26. et n. 61. ad n. 56. ubi aliqua morit pro hac opinione quod tanquam sui
inuentus fructu: suspicant tamen non dicitur. illud in l. 24. d. d. s. et d. p. n. 1.
quod uicij uent. Quamuis in l. 1. s. 16. de adq. p. ad. Valentini, facta in iudicatu.
de Succu. ab inuict. lib. 1. quod quid sit hered. et hinc in d. l. 24. in p. 1.
et d. s. nec non ad aditionem ad hunc. de l. uen. l. d. p. 14. Hinc l. in fin. et alij loci
supra relatib. et p. p. que d. l. uen. in fin. ubi q. d. per aditionem regebat hereditatis non omni-
no abollata ueluti si de falcidia Altra hinc agatur. q. d. uelut maxime admitten-
ty dicit in cau quo hereditas cum bonis inuictarij adita fuit. Martha Summe
Succu. g. 4. q. 13. ad l. 1. p. l. 1. ubi hanc partem efficaciter probat, et ab argumy-
tis contrariis defendit. id probat Santolania in terq. 5. d. 2. n. 1. 4. 22. et
d. cap. q. d. hinc uelut ad uerum uelut ad uerum aditionem sequitur. q. d. quando inus
ex hereditibus aduuit, alij non possunt adire hereditatis, quoniam sit extrinca, et
sequitur, q. d. si inus ex hereditibus uelut inus, aut uerum nonquam uelut her-
editas, quod a cohereditibus possit adire q. d. ab uerum uelut. et conitatur in l. l. uen. quod ad
uel. uen. (contendit tamen Santolania per aditionem exuani hereditatem qua
liberibus p. p. et dominatibus) de d. lib. 1. cap. 2. opus. n. 25. neque
fictionem hereditatis per aditionem extrinca contendit: et nec mouet. q. d. ad
huc ad continuandos effectus p. p. uelut d. necessaria fictio; et illy d. uelut
cap. fin. n. 30. ubi p. p. doctory placita uelut uelut uelut ratione auctoritate.
que uelut suum ad huc uelut uelut, libuit tamen hinc uelut p. p. aliquos,
qui notat in audita que uelut uelut uelut, quas in uelut uelut uelut
non uelut. quo fuit d. lib. 2. opus. C. n. =

22

Probata hinc uelut Altra dicitur in uelut supra hoc Cap. ex H. 8. uelut
ad. H. inclusive, et ex d. Cap. 4. et p. p. totum. dicitur p. p. l. 1. ex
quod crimen ex p. l. hereditatis Comenit hinc hinc hereditatis adita, siue non

Hondum adita sunt lo. 2. s. t. expilat² h²reditat². loq. h²reditat²
 adita dicitur expolata h²reditat². siquidem sub h² et Homine expilat²
 h²reditat² Comprehenditur 2. probata est, q^d h²reditas adita ab
 uno exco h²reditu potest ab altero coherede peti quo casu h²reditas potest acce-
 dit comitat in lo. 1. s. 3. et seq. ac parim inbt. d. Sigas h²red. pet. nequing obit
 h²reditat² hinc accipi pro rebus singularibus et sult dicitur. d. n. fin. n^o
 hoc ut fallit: et recte Valent. eius sup. abeo dicitur d. Cap. n. 13. Et con-
 tate in d. lo. 1. Sigas h²red. pet. s. 4. ubi sum mentio de partib. s^ult. lo-
 quita C. de h²redite, de demuria, et alij partib. quotis. comitat inq
 in lo. 1. eod. tit. q^d argumetu arguta ex eo q^d inproprita igitur, quod h²re-
 ditat duntaxat sit adita ab uno exco h²reditibus, in totu adita dicitur
 lo. 1. lo. 30. de adq. h²red. lo. 31. ad tubell. Valentia de adq. h²redit.
 Cap. 4. n. 7. Sed n^o helomenus h²reditas est, et dicitur h² tit. Sigas h²red.
 pet. q^d post aditione totius h²redit. parmanet h²redit. confirmata quia heredit.
 d^onit^o post aditione, et adhuc h²reditas post d^onitione h²reditas est, et igit^u
 me probat lo. 1. C. de d^onit. Et ideo non tributa h²red. de d^onit^o pro singularis
 rebus. lo. 2. de h²red. vel actione d^onita: q^d admittit. Valent. d. C. p. m. n^o
 q^d post aditione totius h²reditas: huc facit: q^d in d^onit^o auferat h²reditas. lo.
 h² de h²re q^d in d^o nit. auferat. Et hoc quid postq^u h²reditat² adit: lo. 2. s. t.
 Et parim d. h²tit: nec sufficit h²reditat² adit^o frui: sed et h²red. inq^uerita
 Et in d. h²tit. quicumq^{ue} saltem h² uiuere sit indubitus, qui adit: et ideo
 d^onita; in d. nub. q^d ab ind^oit^o auferat. lo. 2. s. 2. de s. c. Siluano.
 Et ideo confunduntur actiones. lo. lo. 1. lo. 18. s. t. de h²red. q^d inq^uerita h²reditat²
 auferat d^onita: postq^u adita est, ad d^onit^o, et uisita h²red. de lo. 13. ~~ad d^onit^o~~
 d. s. c. Silen: quo ad alia d^onita reputat^u d^onit^o d^on^o d^onit^o. in h² tit. d.
 ad d^onit^o cap. 10. seu q^uo h² d^onita ad h²red. d^onit^o. d. n. h²tit. s. 1. h²tit. d. h²tit.
 h²tit. fulata q^uo h²tit. an q^uo h²tit. modo: nuda existentia sui h²red. tan h²
 Valent, quare h²tit. ad h²red. lo. 11. de d^onit. et lo. h²red. Sed h²tit. h²
 nulla existentia d^onit: adhuc filius transmittit h²reditat² lo. in c. e
 h²tit, quare h²tit. ad h²red. lo. 11. de d^onit. et lo. h²red. Sed h²tit. h²
 nulla existentia d^onit: adhuc filius transmittit h²reditat² lo. in c. e
 h²tit, quare h²tit. ad h²red. lo. 11. de d^onit. et lo. h²red. Sed h²tit. h²
 nulla existentia d^onit: adhuc filius transmittit h²reditat² lo. in c. e
 h²tit, quare h²tit. ad h²red. lo. 11. de d^onit. et lo. h²red. Sed h²tit. h²

23.

Rutant adhuc post omnia fundamenta Et ad conquta;
 h²tit. hoc q^uo probat ex lo. 18. imp^o. et d. 1. ad lo. falciam. ubi fieri h²reditat²
 additione eius, et postea fiat q^uo h²reditat² post d^onitionem. 2. q^uo h²red. adde-
 tio confirmat testam^otu lo. 18. de h²red. sed. loq. h²reditat² per h²red. h²tit. h²
 h²tit non est proprie h²reditat². 3. quia h²reditat² fidei comissaria est h²tit
 UVA. BHSC

hereditas, quod probat eisdem, quod hereditas in directam et fiduciam
 riam dividatur, et dicitur: sicut etiam hereditas fiduciarie et vera
 libertas: et sicut pater et vir homo; cum libertas in directam et
 fiduciam dividatur: et homines in liberos, et servos. igitur hereditas
 et fiduciarie vera hereditas est. ut tenet Oswald. ad Donell. lib.
 7. Cap. 25. L. A. Sed hoc post aditionem perveniat, obiter notandum, obsequitur,
 et solent. ad D. C. Rebel. q. quia post aditionem data hereditas inque satis
 facit si dixeris hanc esse improprie hereditatem, quia haec est filii: et pro-
 baturus. 4. quia in maioribus succeditur fundatori: et non ultimo
 prout dicitur. et probant. D. G. D. D. P. P. primo. de leg. 2. nec succeditur
 in patrimonio, aut omnia dicitur prout dicitur, sed prout fundatori: q.
 quia adhuc permanet hereditas: 3. quia heres hereditis est heres dicitur,
 et proprie primi, et utaturus: q. 3. de hered. pet. l. 16. in fine de adq.
 hered. l. 1. D. de A. C. l. fin. C. de hered. inst. quibus potest addi. l. 1.
 D. S. fin. de adq. hered. q. quia habet dicitur in minoribus illius.
 q. quia est heres, et ideo in D. G. D. S. fin. dicitur hereditem hereditis non
 potest omitti hereditatem primi testatoris: ubi notandum est q. dicitur
 hereditas post aditionem. sed hoc potest probare dicitur in l. 1. de her. 5.
 et in l. 1. de her. inst. et dicitur: ubi dicitur hereditatem non obligare post ad-
 itionem; sed si per aditionem emanat non potest non obligare: q. dicitur dicitur et q. post
 aditionem dicitur, vel dicitur hinc dicitur: dicitur dicitur hereditatem pro aditionem;
 quod confirmat eam cognoscitur. dicitur. 1. 3. tractatus adq. 2. 4. de D. S. A. 62.
 de D. S. sed et dicitur dicitur cum commode potest accipi: D. U. de p. 1.
 hereditatem dicitur constat. namque probat dicitur. haec dicitur in l. 1. de adq. hered.
 l. 1. de D. 2. de vulg. et quibus constat hereditatem patris post aditionem in q.
 dicitur filii: aut contra q. quia adhuc manet hereditas; alias q. non est
 unquam sibi aliam hereditatem non potest. Cuiusmodi omnia quae
 abutitur dicitur aliquibus dicitur. et post parte dicitur Consulto omni
 vis.

24

Hereditas autem temperanda est. seu hoc modo accipienda
 hereditas post aditionem adhuc sit hereditas vera, et pro parte qualiter est in-
 veniatur continens commoda, et incommoda: seu successio hereditis in universum
 ius. q. testator post mortem habuit, si in actu, si in causa habuerit. hoc pa-
 trimonium, seu hoc ius semper dicitur in herede, et ideo ab herede in heredes tran-
 sivit, cum concordantibus, et cum hoc ius distinguatur. vis.
 d. l. 1. D. de l. 7. D. fin. de adq. hered. cum concordantibus, et cum hoc ius distinguatur. vis.
 in l. 1. de l. 2. in quibus in hereditate quomodo debet continetur, in dicitur q. post partem dicitur dicitur. sed dicitur
 et dicitur Corp. g. hereditatem post aditionem. factus et postquam hereditatem in quibus dicitur fuerit in d. de her. ca-
 adepto. imo et adhuc postquam in hereditate omni dicitur dicitur, et hoc dicitur dicitur.
 + l. 1. de l. 1. de
 dicitur. sed dicitur
 in d. de her. ca-
 pon. in Corp.

l. 22. de uicag. ubi dicitur q. huius, et hereditas in uis personae sic funguntur. no
 hereditas adita est successio hereditas in uis defuncti, et ideo tan heres, qui est uice
 uice in hoc uis, qui ipse hereditas funguntur in uis personae sic quare non obstat
 q. per aliorum omnia uice transeunt in hereditate. l. 23. de adq. p. uis. nam transeunt
 omnia uice que defuncti. fluxunt hoc est habitualia. Anon primo et principaliter
 et singularia, sed et quid in uisualiter hoc est transeunt collectiue omnia uice diuise
 tam non transeunt statim nisi secundario, et implicite quo sensu procedit. l. 37.
 de adq. hered. ibi: in omni uis mortui non tantum singulari dominii succedit. id est
 potius in omni uis mortui, qui singulari uis, et indicat Richard. d. cap. 2. n. 27.
 et diximus cap. 3. n. 23. sic etiam eod. cap. n. 24. et et ibi dicta per Gregor;
 repetit eod. cap. n. 22. sed dicit in d. l. 37. ea uice: in omni uis mortui
 opponi illis uice singulari uis. quasi dubitanti, an heres succedat in corpora tantum
 an etiam in uice. respondet A. C. huiusmodi in omni uis mortui non tantum in ca-
 pora succedere. q. supponit A. C. huiusmodi succedere in dominii singulari uis;
 respondeo ita uice concipiendum dubium in d. l. 37. et constat in ultimo uice
 ibi: cum et ea. sed non deducit quodquam q. nobis officiat. nam A. C. huiusmodi
 ponit per dicto dubio locum huiusmodi succedere in omni uis mortui, non tantum
 in singulari uis dominii: quasi dicitur n. tantum succedit in corpora, qui
 in uisualiter uis, in quo et corpora, et uice continetur: q. succedat in uisualiter
 uis probatur non q. succedat in corpora, et q. succedat in uice probatur A. C. huiusmodi
 in ultimo uice uice; cum et ea, qui in nominibus sunt ad hereditatem transeunt.
 q. auent. A. C. huiusmodi potius in uisualiter uis, quam in singulari uis domi-
 nii succedere;

ut supra
 huiusmodi
 succedat
 in uice

25

Ergo non obstat q. hereditas adita fiat patrimonio hereditas
 et constat. in d. 11. videndum. Ceteral. de uis. fil. 4. sup. 2. n. 2. 38. ubi plura
 ad primum iudicium tradit: nam filius cuius patrimonio uice substantia hereditas
 facta: si quidem heres fit dominus uis quatenus est successor in uisualiter uis,
 q. defuncti habuit: et ideo adhuc est successio hereditas in uisualiter uis, q. defuncti
 habuit. q. adhuc data hereditas, in cap. fin. n. 22. ostendimus hereditatem per
 sola aditionem adquirenti hereditaria uice civili et sub conceptu uice uice; et
 potius per personam occupando adquirenti in individuo, et uice naturali ubi
 uice, sed adhuc in hoc casu quo in individuo sunt hereditas; hereditas manet.
 Sic non potest manere dominii uice hereditasq. talis esse dicitur, et dicitur hereditas
 ditaria esse potest quam sunt hereditas maxime si ab eo sint alienata. quo casu
 non potest manere hereditas, quia est sine rebus. Respondet hereditatem
 aneque distinguere, et constat, et d. l. 4. §. 4. de uis. uis. et ideo potest existere
 sine rebus; uice quia ipse sunt adquirenti hereditas, uice quia ab eo fuerint alienata.

ciate, sed non negata bona aliquomodo ut testatorum tot. tit. de Rega. Similiter et
 hoc deducitur non solum q. graduum iura et actorum confundantur nam et non
 sequitur, q. solum confusio, et pro indiviso non debet materia hereditatis, neque
 solum q. obliqua de prima fide hereditatis, que dicunt potestatem et anu-
 et proinde et non possunt ut hereditas, quia sine illa fide non datur non
 solum huius, nam talis quomodo negamus, et sine fide aliqua iura de fidei con-
 sistentur. Et in capitulis sequentibus patet. =

An hereditas sit a iure gentium inducta

Capitulum II

Varia d.
 D. placita
 in hac q.

Hereditatem. seu ius testandi, relinquendi que hereditate eorum iuris gentium contra plu-
 res, quos reseruant, tenent. D. Corax. lib. 3. var. cap. 6. n. 7. Richard. in rub. isti. d. tit. 2.
 n. 7. Et in tit. D. de adq. hered. cap. 3. L. Molina de iur. et iur. dig. 124. in fine. alia.
 Molina de primogen. lib. 1. cap. 2. n. 6. Guzmanus de leg. in leg. 3. glo. 2. lit. 13.
 partit. 6. Aeneas dicitur Pinelus, qui late hanc sententiam trahit, et plura pro ea caput
 lib. 2. de leg. cap. 10. partit. Antiquus de donat. p. 3. q. 16. n. 20. Nouus. in tit. D.
 de iur. n. 8. Aibi Bachorus innoto. Manius de h. Valido, et innoto tit. 1. q. 3. n. 10.
 Mantia in summa iur. p. 4. q. 1. art. 1. Inult. Select. tit. 2. dig. 10. lit. 1. lit. B.
 Ibi itaq. Bachorus, que sententia vera est. et plerumque, validissimo que fundamentis
 comprobatur non tamen admittimus vulgarem modum explicandi hanc senten-
 tiam. Nullo tradita inquit Bachorus. d. tit. 1. lit. B. Testamentum originis
 iuris gentium. Sed famam non potest admitti quia, et ibi dubitatur. Et solum adduntur tra-
 ditio. Testamentum. sine fama nequam potest dubitari, et proinde necesse fatari de-
 beant, qui originis et iuris gentium tribuunt etiam a iure gentium testamentum famam
 habuere, licet iuris famam ex illo iure habuerit. Et illius civis et actus potest
 quare sit nostra sententia Testamentum, et hereditatem tam originis, quam iuris gentium
 erigantur et famam nunc habere ac innotuere habuerit, licet in aliquibus admittitur
 ut fuerit ea aliquatenus immutata.

2

Probata nostra sententia h. quia ante que confesse leg. concordante ius testandi
 illud innotu fuit. Et patet. Ad b. Genus ibi Moriam dicitur dedisse hanc filio suo iure
 que possidebat; et filii concubinarum munera, q. et reliqua hereditate, et legata. Simi-
 liter et hoc et constat et cap. 2. D. Genus relinquunt hereditate et benedictione Jacobi.

filio suo, et quatenus attinet ad hereditatem ab intestato contract. in cap. 2. d. num. 1. hie
 lra Successione ab intestato addeo statuta legita que locy optime induit Praxo ad
 probandiy Successione hereditate de sine fictione, statuta q. duodecim tabulary fuisse, et pro
 inde possit Substitue abiqua aliqua legis civilis confirmatione et late Praxo in lo. con. hie
 udei 23. de adq. goni. c. m. t. d. igitur enim ind. lo. n. 228. hoc idem probat c. d. Pau-
 lo. dicente h. 3. Christi Domini morte fuisse confirmaty, sicut h. 4. Chaxay, iuncto q. im-
 pty. fustit aduere h. 3. Christi lege confirmaty. ita Praxo numerice relato. Sed ante illy spani-
 t. C. in tract. de executorib. h. 3. d. n. 13. vno de co. d. ang. que fuit h. 1. in cap.
 uis gentiy. 1. dicitur. hie dicitur legatorum uo executorum gentiy; q. idem de hereditate dicitur
 hie. c. h.

3
 23 fundam-
 ty.

Secundo probata quia relicta in h. naturali iure debentur lo. t. C. de sacro.
 Ecclie. lo. fin. C. ad lo. falcid. et ideo principi nequunt inferri h. 4. lo. si h. lo. C. de libam.
 et vnae fustit genio quam late possit d. Corax. defendit Molina de primis lo. t. cap. 2. At lib.
 3. cap. 3. Richard. d. cap. 3. n. 6. A seq. Antunus vromus lib. 2. d. donat. cap. 4. c. m. 64.
 hie optime cum sententia distinguit. fustit q. dicitur in d. 2. b. de legat. iuncto q. legaty in ceteris
 personis relicty: quamro iure civili. in d. h. 1. si. dicitur xpti non potest. Neq. iure natu-
 rali, et gentiy non debentur. hie legat. possit et hie xpti. ang. lo. 12. A gaurm tot. h. 1. de con-
 dit. in d. b. cum ergo sit iure gentiy non potest h. 1. in lo. tolli; nu. hie causa ultra proparte
 duquo ad aliquas paximas, et optime h. 1. d. cap. 4. c. m. 65. merito. Caudin. de Luca,
 de fide commu. Contraxay dicit. et indubitabile id probare. n. 36. Mes q. apud dicitur
 gentes testandi facultas prohibita fustit et ex dicitur probat. Sed male Mes infata hie de
 facultate in iure gentiy. dicit neque Mes q. apud aliquas gentes paximay fustit fustit
 non infata eius prohibitionem non iure gentiy. neque soltat d. 1. m. de iur. nat. gent.
 ibi apud omnes que custodit; quia ea verba (que de sumpta sunt c. m. lo. 2. d. cod. m. p. n.
 intelliguntur quasi figuratiue dicta pro figuram autem iure apud nobis dicitur lo. t. de ofi-
 cium lo. si contract. soltat. mala. et dicit. Me. de hac figura loquens lib. 4. d. d. d. et latius
 c. m. d. d. Amaya lib. 2. ob. ep. 3. c. m. 23. q. quidem conueniuntur. fustit q. dicit
 hoc modo: Regula testandi iure civili proximis testamentis, q. iure civili non debent
 et cum omnino indite, et nulli. defuunt nimirum illa confirmatione, sine qua dicitur ad
 vaxay hereditate non posse relinqui. Sed si h. 3. de iure civili defuit, ad iure gentiy dicitur
 iure paximo. q. quia possit. Substitue sine confirmatione iure civili minor prob-
 ng in lo. 3. d. de lib. et possit. dicitur paximay non posse paximay filiy, ita que iure civili
 approbat h. 4. in quo filius est paximay, sed hoc h. 4. non est. mobile, aut. nulli,
 ng valit de iure paximo lo. 12. inquis lo. 17. de iunct. rupt. hie paximay fustit
 hie h. 4. Substitue propter approbationem, aut confirmationem paximay iure. Atq.
 hie oratio non excedit vim argumenti: quia h. 4. q. de iure civili est nulli relicta
 facty ab eo qui potestatem testandi non habebat non confirmata iure paximo; et
 c. m. paximay probat lo. 12. h. qui testam. fauce ponunt, at qui data h. 4. sine iure civi-
 lis approbatione quod substitit de iure paximo; q. quia defuunt approbatione

aut contra rationem iuray abibit; non idcirco diffinit potestati sustinendi: hoc idem con-
firmo casu sequendi argumento; quilibet potest facere amicum beneficii sibi iuray abibit
conuay. lq. pen. C. de pact. sed nullo pacto potest quis facere amicum facultat
sustinendi. lq. ff. C. de pact. lq. fin. C. de iur. et legit. lq. 61. d. d. d. q. facult
tas sustinendi non procedunt a iure civili quoad substantiam sed hinc a iur. xugondae
Munij, ad. Iur. l. 2. d. q. 2. sed an satisfaciatur eius solutio dicitur =

4

Pro contraria tamen sententia huc aduocantur quibus locuta dicto facig
t. obiectura pamey. mdt. de testam. ubi subniamus iuray promittit omnia, que
antiquita circa testamenta obseruabat, et conuay et illis dicitur. sed et nihil an-
tiquitatis gentium ignorata: iuncto q. in d. t. dicitur: predicta nomina testamentorum
de quibus in d. s. l. exat. i. ad ius civile relata sunt: q. quia nulla testamenti spe-
cies, que ad ius gentium referatur. Aug. Subniamus non loqui de contraria t. neque
de facultate testandi quia hominu ante ius civile tebantur: sed dicitur loqui
de forma, aut modo quo testamenta fiunt. Et hoc probatur ex rubrica que
est de his ordinandis, seu de forma accidentali, testamentorum, et dicitur ad formam
exspectant omnia antiquitatis que secularium promittit imperator. probatur inu-
per in d. s. sed predicta t. ibi. probatur ex dicto p. l. t. formula fauendy iuray
introducitur est: q. quia q. antea dicebat denominibus, aut speciebus: hanc accipi-
ty est. propt. attinet: ad formam spectat: maxime quia de his talia sunt implicata
et conuay et aut. qui semel: (quomodo, et quando eodem sensu loquitur Subniamus
in d. s. sed cum paulatim sequenti. ubi ius t. t. trigantibus esse dicit, partem ex
iure civili, partem ex constitutionibus dicitur, partem ex iure gentium: nulla facta
mentioni iuris gentium. ^{ex quo inferuntur quod dicitur ius gentium non esse iuris gentium:} sed xug. et utrumque loqui de forma accidentali testamentorum,
quem dicit fuisse collectam ex illo trigantibus iure, et q. loquitur in d. de forma ordinandi
t. conuay: et supra dictis, et ex eo q. ibi agitur de solemnitatibus t. q. ipse sunt
que dicuntur collecte ex illo trigantibus iure =

5

Obiectura q. non in l. 2. cum seq. ff. de iust. et iure iuris gentium indenta de iuray
tia, nulla fiat mentio testamenti: q. quia iuris gentium non est. Aug. in d. h. non
omnia que iuris gentium sunt relata fuisse, nec iuray facile potuisse cum gentium inu-
uabilia dicantur ac subniamus in d. ius actum gentium ind. de iur. nat. ibi et alij inu-
mirabiles. Pinell. d. cap. n. 22. ubi aliqua iuray que iuris gentium sunt, referat, que que
omne sunt in l. ff. de iust. et iur. =

Ap. l. 2. q. 2.
l. q. p. de iur.
et iur.

6

Obiectura q. in auct. de nupt. nox. 22. cap. 2. iuray ubi lex. p. tab. que facultat
testandi conuay antiquissima agellata: et proinde antequam aliud ius testandi non esset conuay.

Siquidem antiquissima nihil quis citat. Sed aug. Super latroy in d. noi. absolute potestatem au-
 gustu aliam legum Romanorum cum quib. ll. 12. tab. ibi comparatur et quorum Duppe
 tum huc dicuntur antiquissimi: sed quamvis hoc non est ita Verum, nihil eo
 de teptu adversus Holtay Conclusionem deduci potest, Nam lex 12. tabularum non
 dedit hanc facultatem testandi, quasi de Holo Statuoy et Constituenti, quod
 antea non erat; sed eam dedit approbare id, quod iure gentium cuique Competebat
 ut Martinducimus:

7 Obijciunt L. Verb. legi. 220. de U. S. ubi facultas testandi tributaria dicitur
 a L. 12. tabularum. L. 1. de testam. tut. ubi hoc dicitur permissum, lunt. Rubr. et
 Az. ex l. p. inst. quib. non est permissum, tunc ff. non. Rursum ex l. 23. de l. 2. ta-
 bularum non potestatem simpliciter testandi, sed aliam, amplius tribuere, scilicet
 atamen huc solutio, minus quam alij substitutionem potest, siquidem quoad legem
 non, et facultatem magis, dicit saltem eam ampliam facultatem habebant Romi-
 nes de iure gentium, quam est. 12. tabularum: deinde quia huc solutio in fangi-
 tur ex d. h. inst. quib. non est permissum: tunc respondere oportet. d. l. 220.
 de U. S. loqui de potestate testandi, quam tribuit. l. 12. tabularum. Ideo et quate-
 nus tam approbavit, et ob id variavit: quae solutio ex parte fundatur in l. obvi-
 re. l. 30. de U. S. ibi quia l. 12. tabularum testamentarum huc dicitur confirmata
 tur. dicitur in d. l. 220. data huc facultas, quia confirmata: eodem modo
 intelligenda est. d. l. 1. de testam. tut. Nam quod ibi dicitur permissum, a
 l. 12. tabularum. dicitur ab eadem lege confirmatum in l. 20. ff. eod. quae sunt
 ff. for. inst. de testamentis: et ita explicanda erit. l. 18. de Cond. et demort. et
 quot. quot. similia Verba continent.

8 Ex hys dicitur potest solutio quae dicitur in d. s. quos autem 2. inst. de bonor. poss. ibi
 per legem autem vel similem constitutionem huiusmodi sunt. A quo leges. Dicitur autem casus
 ab. B. in saq. iuris cap. 4. probat non potestatem facere huiusmodi: quia non po-
 testat facere legem, sine qua lex non fit. Respondetur tamen huiusmodi solutio, aut
 similem constitutionem fieri: quatenus leges confirmantur in hac parte ius gentium. seu fa-
 cultatem cuique anatura comuevam; huiusmodi confirmatio iuris est iuris, et dicitur
 dicitur illius huiusmodi; et si non nisi licet cas non ad ius gentium: nam quae res quilibet
 tenetur iuris gentium ad adimplendum, non tamen cogitur, seu adimplendum
 per iudicem, nisi ita prout fuerit a legislatore. Sicut nemo adimplendum dicitur do-
 manoy ad adimplendum q. nudo pacto promittit: quamvis iure naturali et gentium
 sit obligatus. l. 1. in p. de pact. l. 7. in p. eod. ratio autem cur prout non potest
 facere huiusmodi; et quia ipse ius gentium. dicitur huiusmodi hoc est fieri i legislatore
 no officio: sed dicitur in iudice, et quod aliquos effectus ius tribuit bonoy possessioni
 quae in effectu est huiusmodi. l. 2. de bonor. poss. l. 134. de l. d. s. 2. inst. de bonor. poss.

actionum, et exceptionum que sunt iuris gentium: et hactenus late, et recte Bacher.
 ad huc lib. 2. sup. de lib. h. lib. h. dicuntur iuris civilis propter constantiam
 et approbationem iuris civilis: et quibus infertur q. d. si quis iuris que
 facta sine requisita solemnitate. nullum vim iuris civilis habere potest
 an vero infere contumeliam hinc habeat, alterius est loci, nam omnia que
 sunt iuris naturalis potius obligant infra extera, quatenus ius civile
 ea aliquo modo confirmat. In quibusdam etiam debitorum et ultimam causam
 non potius debitorum propria auctoritate compelli ad solutionem: cum nominari
 non igitur ius dicere liceat: necesse est eas et ad am magistratus, aut aliam per
 sonam auctoritate publica presentem: sed cum hic non possit iudicari et tibi
 mandatum iuris civilis, inde est q. d. si nulla lege cautum invenitur et talis
 obligatio adimplexi debeat: ea dumtaxat in contumelia debitorum adimpleri.
 Et ideo quia fideicommissa primis temporibus iuris civilis non confirmata habebantur
 quod dicitur in iuris in d. de fideicom. lex. sed ipse naturaliter ad solvenda
 tenebatur: nam Justinianus ibidem per fiduciam appellat non adimplexi de
 fideicommissis voluntatis. sed de hoc questionem infra latius. Denique pro compungendo
 iuris solutionem notari oportet: nobis non dicitur q. d. absolute, et progre
 ssive et immutabiliter iuris civilis dicitur ius et iuris esse, sicut argumentum in d.
 dicitur: non est hoc infertur q. d. non fuisse ante ius civile, neque infertur illud ante ius civile
 et sine huiusmodi iuris confirmatione non fuisse validum: q. d. nobis ad propriam respici
 unt, et potius dicimus: fuisse enim hoc argumentum ad questionem de hoc, an vide
 licet q. d. iuris civilis; quod de hoc debeat: non tamen probat illud sine iuris civilis
 li; et ante hanc firmam non fuisse: sicut explicatur cap. 7. d. t. dicitur. ubi
 dicitur iuris quantum dicitur: nam hoc verum est: quatenus iuris civilis dicitur
 quod quid ab eo recipitur, aut qualificatur est. q. d. patet quia etiam in d. cap.
 Contractus eisdem iuris dicuntur; et non contra eos quoad substantiam, substantiam
 talemque formam esse iuris gentium. Denique d. Cap. n. 48 =

12

Et hinc infertur solutio alterius argumenti, q. d. si inducitur
 ad verum de potestate dicitur. que sunt iuris gentium. loq. 4. d. de pign. sed non acci
 dent ius testandi: loq. iuris v. d. t. et 2. ff. qui. ff. de iur. p. q. quando illud non
 est iuris gentium. hinc argumentum late respondet dicitur d. cap. 1. d. n. 25. cui
 tamen ambagibus omittitur. Aug. ius civile potest exiusta causa iuris gentium derogare
 et in dicitur augere dominium q. d. saltem iuris gentium est. loq. 5. de iuris
 et iuris. et quando interdicitur matrimonium inter tutorem, et pupillam. ff. de
 interd. matrim. cod. lib. 3. tit. 6. quod iuris naturalis est. loq. 4. d. 3. de iuris. et
 iuris absolute enim ius. ff. de iuris. q. d. p. q. d. n. in hunc quoque, et relegendum

O. VA. B. J. S. C.

Sunt, At qui carmen famosy composuerunt. dicta. l. 6. l. 18. §. 1. qui. Ita
 facere possunt. neque obstat, q. talu persony sint capaces iuris gentiy. d. l. 1. §. 1.
 degen. Sunt etiam in omnibus illis, in quibus ius nihil prohibuit; possunt
 enim alia iuris gentiy facere, in quib. nulla prohibicio adfuit. Sicut
 patet in testamto qui potest esse iuri actus iuris gentiy. A civilis, quod si ei in
 dicty sit matrimoniy in pupilla. Ratio est, quia esse q. aliquam interditi-
 ta sit non infertur omni actus ex eod. iure procedente prohiberi, maxime
 quando alterius sunt speciei, aut generis: Mentis deportati iuris gentiy,
 sed n. libere, neque quod ad ea, quae sunt excepta, aut prius interdicta qua-
 lis est h. factio suspectu eorum. neque enim bona etia post deportationem que-
 rita pertinent ad fidem. l. 2. C. de bonis proscriptorum. l. 13. cum se-
 quenti de interditi. At reliq. At idco si ius facti eradicaunt, et ad alig xingua-
 blicam se conferunt, iure testandi ita possunt: ideoque sunt capaces h. fac-
 tionis passioy, si amilite instituantur. l. idem est. §. 1. de deportati §. 2.
 de h. militis. ^{quamvis} factio passioe sit iuris gentiy, et bene pronotaa in ^{+ quae sunt}
 sententia arguit ex dicta l. 13. §. 2. de iur. codem cap. 40 an. 16. et factio
 h. pro iuris ideo pronotaa n. posse capere in h. l. 2. C. de hered. inst.
 quatenus testamenti factio passioe sit iuris gentiy, nam hoc ideo procedit,
 quia et dicit potest ius civile addere, aut debet h. iuris gentiy.

13.

Obligetur l. 3. ff. qui. Ita facere possunt, Ibi testamenti factio pu-
 blicy iuris dicitur, iurata q. ius publicy est. illud, quod ad staty rei Romany
 expedat. §. 1. ff. de iur. et iur. Sed respondetur h. non posse dici iuris pu-
 blicy consensu, quo ius publicy accipitur in dicto §. 1. ff. de
 iur. et iur. quia neque in sacris sacerdotibus, aut magistratibus consistit.
 h. tam iuris publicy quatenus publicy recepty est: opponitur testamenti
 factio iuris privato, non quatenus ius privatey dicitur (oppositioe ad ius
 publicy) collectum ex naturatibus persony, aut gentiy, aut civilibus. d.
 l. 1. §. 2. Sed prius quatenus ius privatey dicitur prolium cui libet
 privatim, et h. privatey persony competens; nam testamenti factio ita est competens
 publicy recepta ut n. competat cui libet privatey persony pro arbitrio suo,
 sed iusta modum, et formam publice persony. Ita Bachet ad.
 Auzell. Vol. 2. dig. fo. 4. lit. C. V. ff. de iur. lib. cap. 20.

20
 ponit tamq[ue] (sicut hi existant) admitti sententia Aluandi 3. var. 12. h[ic] fatens
 eo respectu iuribus publicis quod h[ic] olim non nisi apud populum calatis comitijs
 fiebant. D. 1. inst. de testam. ordin. Vbi intelligitur, quo casu ab ipso populo con-
 firmabuntur, quo facit doctrina D. deoz. lib. 3. cap. 3. Vbi ideo filij familiae
 auarit denegatam fuisse facultatem testandi. dicit sed hoc admittit adhuc testa-
 menti factio requirit dici iuris publici, quia neque ad sacra, sacrosdotu[m], aut
 magistratus pertinebat iura d. lo. 1. D. 2. de iur. et iur. sed Augustinus de tra-
 ius publicis latius se extendere, quod ad sacra, sacrosdotu[m], et magistratus,
 quia hoc etiam gratia referuntur in d. lo. 1. Vt colligitur et dicitur D.
 4. Vbi definitio iuris publici, quod ad statum xii Romanorum spectat; et quidem
 quod ad singulorum utilitatem, igitur sicut privatitas est, quod ad singulorum uti-
 litatem, id est quod ad singulos, ut singulos pertinet; ita publicus accipiendus
 est, de omni iure, quod ad miram populi spectat, et sic demum accipienda
 sunt illa verba, quod ad statum xii Romanorum spectat. aliter Pinell. n. 24.

14

Primo obicitur quod obicitur de h[ic] patris, in quo extraneus in-
 heretur, omni, aut calidato filio; quam dignitatem dicit non posside de
 iure gentium cum extra extraneus locupletior cum lactura filij qui dominus
 vero patris existimatur, et probatur ex lo. nam h[ic] d. de cont[ra] in deb. l. i. i. i. i. i.
 lo. in iud. h. de lib. et post h[ic] cum difficultate respondetur 1. ex tali antiquitate.
 Dumtaxat concludit ad h[ic] in tali specie, non vero ad illud absolute aut in tali spe-
 ciebus, quare ex eo d[omi]n[us] condemnari debet. 2. responditur filij nomine proprio dominij
 sed dumtaxat in spe, neque si fuerit proprio dominus sufficit ad hoc et h[ic] patris
 aut proximus iustitiam, nam quilibet potest propriam dominus res. iudicia causa et in-
 iurisdictione fit. quare cum ius civile dumtaxat approbat h[ic] in quo filius et
 iura causa fuerit supradatus. h[ic] tot. h[ic] de lib. et post h[ic] et inst. de est quod lib.
 et nos h[ic] cap. 3. fatendum est ius testandi neque et iuramentum ad Romanos dicitur
 a iure gentium.

15

Objicitur d. de iur. et habit. ibi: modo videmus quibus
 modis legitime, et civili iure adquirentur: iuncto q[ue] et habitamus ex d. Sicut
 de iur. et h[ic] in quibus infatur h[ic] de iuris civilis quia et habitamus ex d. Sicut
 de actum promittit de modis adquirendi iure civili: quod et fuisse constat, quia agit
 h[ic] de iur. et h[ic] q[ue] cum patre h[ic] h[ic] in iud. h[ic] in iuris civilis. Pinell.

d. cap. n. 45. in Summa respondet Aulianus et d. S. in Gothayaque et proximitate in d.
 S. fin. de modo adquirendi iure civili, non quasi omnes sint iure civili inuenti, sed
 quatenus sunt effecti per approbationem, aut modificationem iuris civilis. et in iure
 iure Romano per eos adquirenda possunt: non tamquam in hoc solutio sit faba. et
 ita in summa Aulianus, nam si sententia de quibus iam cogit, sunt modificationes
 iuris civilis, ita taliter et soly caputur (in magis, quam aliquid adquirendi
 de quibus in sequentibus titulis agitur) ad iure Romanos et deum est: nam duo
 fructus amittitur capitis diminutione: S. fructus iust. de iur. fructu. l. 1. et quibus
 iust. fruct. amittitur. l. 26. cod. maxime quia ad legatum fructus emittitur,
 et legatarius est iure Romanus. l. 3. de testat. l. 1. unde si ea quae hanc qua-
 litatem non emittunt possunt legari sed in ingesta capacitate domini delu-
 ti si res legantur aliena. l. 11. de testat. l. 1.

16

Quare huius respondendum fore credimus: Aulianus enim dicitur
 dicitur. l. 1. tit. lib. 2. de simul de eorum adquirendi in tit. 2. quare de rebus corporalibus, et
 incorporeis, et rebus incorporeis, esse agere de incorporeis in d.
 tit. 2. enumeratis; et sic tit. 3. 4. et 5. et deo cum meminisset infra d. titu-
 ti 3. de alijs speciebus reum incorporeis, et ordine propriis in d. tit. 2. corporum
 et immediate de his et obligationibus agunt, ideo aut substatuibus postea dicitur
 locus: ideo in loco, in quo operari possunt collocari, non potest tunc agere de re
 rebus, aut his quae in soly agere de dicitur. sed etiam de eorum adquirendi,
 et prius debet agere de adquirendi. singularium reum, seu de modo, quibus re singulari
 adquirenda, et postea de eorum, quibus per diuersitas adquirenda, et coram
 et d. fin. int. per quas personas, cum q. et sit causa adquirendi diuersitatem
 ideo noluit de eo agere post de iure: his suggestis respondeo illa verba d. S.
 fin. de iur. et habit. in verbo respondimus: ubi promittit Aulianus de Gothay
 actum de modo quibus legitime, et civili modo adquirenda; proxime dicitur
 ad tit. de iur. et habit. non tam ad tit. de his neque ad sequentes. ratio
 est quia verba, quibus modo iure gentium: et quae sequuntur sunt accipienda de
 modo adquirendi in singulari; et optime probatur et d. S. fin. per quas per-
 sonae non pertinent ad hereditatem: sed dicitur non conuenire verba d. S. fin. de iur. et ha-
 bit. tit. de donat. quia donatio est iure gentium: respondeo non conuenire bene-
 fieri simpliciter conceptis, sed conuenire per gratiam quia circa donationem

eorum que sunt supra omnia loca, et dominatus est ad eum, et ad alios. Et dicitur
 Cap. 3. ibi: in dicitur dicitur huiusmodi dicitur: et dicitur qd. Abel dicitur obtu-
 luit de primo gentis proprio sui: dicitur id probat quia per actus iuris naturalis
 est sui cuiusque tribuere. Et quo fuerit iure naturali prohibetur. qd. quia
 eodem iure dominus erat. ad lq. 5. de iure. et iure dominus erat. ad lq. 3. de iure
 et iure. ubi dicitur iure gentium dominia dicitur, respondet iure fidei dicitur
 in tamz ducta, aut constituta, nam dicitur xii dicitur xii dicitur xii dicitur
 p[ro]prietate, p[ro]prietate h[ab]et lex accipi de dominis xii incongruatur iure dicitur
 J[ur]y dicitur in rub. C. dicitur. dicitur. part. 4. cap. 4. et n. 1. qui dicitur natu-
 rali dicitur in rebus immobilibus communionem admittit. dicitur cap. fin.
 n. 11.

19

Objici potest quod successio, quod iure sanguinis ab intestato dicitur
 provenit a iure gentium; quare dicitur non potest quod successio est h[ab]et ab eodem iure gentium.
 provenit. **S**iquidem incongruatur dicitur: nam filij fratres ceteri qui consanguini-
 nei iure gentium tenent ad successionem, iure testandi per quod h[ab]et successio dicitur con-
 tra iure ius gentium est: Et respondetur tamz ius gentium tribuere facultatem testandi
 primo, et principaliter, et in defectu testamenti tribuere hereditatem consanguinis
 iure sanguinis: quare h[ab]et duo modus non exantur et ait dicitur ad dicitur.
 dicitur 2. dicitur 10. l. 1. l. 1. dicitur. nam cum bona defunctorum ab intestato dicitur gen-
 tiant ad filios, et proximos cognatos, et dicitur, et sententia iure defunctorum, et
 quidem non est, voluntate que expressa; sed est tacita, et consuetudine ignomin-
 munda, in ea fit, et non aliter dicitur successio ab intestato, quam in defectu
 successione est h[ab]et. et dicitur utraque successio congruatur est. tanquam in ead[em]
 causa, et voluntate dicitur, defuncti proveniens dicitur d. 11. de dicitur 16. l. 1.
 l. 1. dicitur. qd. limitat in casu quo testamz facty est. et aliquaratione infirmata;
 quia tunc est h[ab]et. hereditatem ab intestato dicitur. sed h[ab]et limitatio dicitur
 est, nam consuetudo defuncti voluntate fore et si hereditas non proveniat ad eum,
 qui in h[ab]et vocatur; dicitur consanguinis; sed dicitur h[ab]et. et h[ab]et illa causa:
 dicitur defuncti voluisse et h[ab]et. valeret, et dicitur nolle dicitur in dicitur; et proximo
 non dicitur voluisse heredes ab intestato habere. dicitur testamz voluisse h[ab]et.
 dicitur valere, nolleque ab intestato dicitur, et dicitur quod dicitur habere h[ab]et
 su, ~~et dicitur~~: atamen dicitur et h[ab]et quam sub conditione defuncti h[ab]et. et dicitur
 h[ab]et habere heredes ab intestato, et dicitur in substitutione respectu substitutionis, qd.
 testamz primo dicitur institutus dicitur, et dicitur, aut dicitur non dicitur et dicitur
 substitutus: nullt tamen et dicitur co dicitur et h[ab]et quod dicitur h[ab]et =

10

et dicitur
 h[ab]et
 dicitur

P

stat argui hoc modo: si ius gentium sumitur ex eo solum quod
 testator voluit valere, sed ex eo solum non potest inferri quod postea testator
 id voluit valere. §. 7. int. quib. mod. in infirm. §. 1. quia de iure gentium non est
 quod confirmatur ex lo. 36. §. 3. de milit. §. 1. lo. 22. C. de test. de iure gentium §. 1. et
 post iuris civilis confirmationem munus contrahendum secundum eius regulas. non
 At si de iure gentium valeret dummodo contra voluntatem: ius civile non a libere con-
 trahi creditur: quamvis ad hanc solennitatem et legibus statuta, sicut conventio que
 de iure gentium non a libere iure civili obligat que si fuerit facta comodo, quo iure ci-
 vili confirmatur: non quia absolute non valent sed quia cum iuris auxilio deservit
 sit, non potest ex debito compelli ad conventionem servandam: ex eadem ratione §. ius
 civili munus non a libere inferri creditur quam si contra voluntatem eo modo
 quo ius civile agnovit contrahi: licet enim per nudam voluntatem quod ius gentium re-
 gatur §. 1. At hoc non negat ius civile emittit tam et de hac voluntate legitime modo
 pro iure constat. aliter contrahi non creditur: et ex eadem causa obligationem que iure ius
 gentium sicut certis legibus modis inferriatur lo. 44. §. 1. de oblig. et act. que facti lo.
 48. de leg. 3. ibi: quod ita demum agnoscitur §. 1. de iure iudi. si ius gentium valeret sit. facti
 §. 1. §. 1. militis nulla voluntate sit, et sumitur. lo. 13. §. 1. lo. 34. §. fin. de test. milit.
 lo. 2. quest. et pariter ratio est quia secundum ius gentium testatur: et quia ius civile
 executioni mandat §. 1. militis iure gentium facti lo. 1. et pariter sit. et int. de milit.
 §. 1. in §. 1. et §. 1. Diminus §. 1. iure solennitatis, a quoemque facti fuerit,
 valere esse de iure gentium iuxta probabilem sententiam de que mos: quod ad iura
 contraria: potest que responderi dicendo ius civile posse addere, aut detrudere iuri com-
 muni iuxta emittentem publicam sollicitudinem: et ideo potuisse facere et §. 1. minus so-
 lenne non valent; quam ex eo inferatur §. 1. non esse iuris gentium.

P

stat enim ius civile restringere ius gentium saltem indirecte, et moderate,
 et dicitur in lo. ex facto. §. 1. C. de iure. quod probatur nam facultas testan-
 di ab eo libera est. et de iure gentium et pacto tolli non potest. et ideo quolibet conventio
 hanc facultatem restringens dicitur contra bonos mores. lo. 61. de test. ita et neque
 pena debetur. et d. lo. 132. cod. ubi promissio haberi aliqui et filii non inferri
 quod ex ea restringatur remote, et indirecte libertas testandi; siquidem necesse est
 et qui tale promissum instituat vel emittentem faciat illy que et filii habere §. 1. regula-
 tus fuerat. videndi Donell. in d. lo. et ibidem Quarenus.

R

stat §. 1. in §. 1. in quo expugnat contraria sententia per ius
 UVA. BHSC

17
20

est tunc exorbitat. De lib. h. opus. cap. 21. n. 3. et cap. 22. in p[ri]mo quod dicitur pro-
 adest. testator disponit in tempore mortis confans dispositionem suam in tempore,
 que nihil sui habet. Sed iura gentium requirunt talis dispositio. q[ui]a non est
 iuris gentium. neque eo iure poterat subistere; hoc argumentum adhaerent ad l[egem].
 Ultima l[egis] 2. de iure dotium in p[ri]mo l[egis] 3. in p[ri]mo de donat. in tra. dia. ad mon. l[egis].
 quod spon. A. C. de donat. ante nupt. in quib. dicitur non datur donationem cal[is].
 facta spon[sa] et hinc persuetata cum matrimonio fuerit sequitur, quia constat
 in tempore, quo iuris cogere non potest. Custoditorem apud saron in rub. C. qui
 ff. fac. pos. respondet uis testatoris competere in quacumque lege conuentione q[ui] pl[ur]i-
 miter tenent apud d. in l[egis] d. cap. 12. n. 47. ipsi tam in contrariis cum alijs abijt,
 quos in p[ri]mo d. n. 47. conuentionem dat ha[er]edum contrarias. et quatenus
 atque ad ius gentium facultas testandi ex iure sine ulla gratia conuentione con-
 getat: atenta tam infirmitate, quam uis uis atendit, et uis igitur iudicium in-
 uicta facta p[er]sona, necessaria falsum est. de equitate, et gratia hominibus testari
 p[er]sonam uis: sed talis conuentione p[er]mittit uis uis. 1. quia non datur talis
 p[er]sona facta et duo loco dicimus. 2. quia canon est necessaria cum sine ea illi
 ius gentium ualere quae falso auisit uis uis talis infirmitate conuentione in l[egis]
 nam quomodo conuentione d. agnoscat. sine uis uis talis fuit omni p[er]sona
 deficiente. 3. quia et si admittamus illi facta p[er]sona canhil facit ad hoc et d. ob-
 tas hominum disponere de rebus in tempore quo dicitur habentur, nam si igitur facta
 induitur post mortem, et facultas testandi, igitur que l[egis] ante mortem existunt, nequit
 fieri et facultas, et de p[er] illi facta, que postea induitur sub iurisdictione de iure
 uis uis habent, et apte notat d. Bachoz. d. sup. th. 1. l[ite] B. =

23

Sed huic argumentum aduersus actum ex p[ri]mo n. 1. d. cap. 10. ubi ait
 cy. C. de voluntate testatoris non confans in tempore in habili quoad sub iurisdictione actu
 ad quod ad exceptionem ita et voluntas est confata in p[ri]mo q[ui] ad hoc hominum uis uis
 testator q[ui] probat ex eo quod in uita l[egis] uis uis, in iurisdictione, et uis uis, q[ui]
 probat ex iuribus uis uis; et quos emittit confans in tempore in ha-
 bile, non p[er] illi. infirmandum dicit quia regula deducta ex l[egis] in argumentis
 deductis procedit dum taxat q[ui] actu ita colatus nulli estatum operatur in
 tempore habili: itaque uis uis. tempore habili habiat q[ui] actu enumerato
 inde fit, et d. l[egis] n. obitunt. h[ic] d. nullus. sed de hac l[ite]ra cap. de q[ui] d. h[ic] l[ite]ra
 ad solutionem huius argumenti trademus: pro nam tam respondet: dispositionem
 illam non confans in tempore in habili: quia defuncti voluntas uis uis
 et sic confans dispositionem in tempore quo suauit: quod uis uis uis uis

En hac sententia de origine iuris testandi, congrua habetur doctrina Gregor. Lopez in loq. 3^a tit. 1. part. 6. Vbi q^d principi potest disponere cum pupillis doli capace et h^{ic} faciat: nam potest eum substituere ad ius gentium disponere supra ius civile et bene notat Durellus d. cap. n. 59. quib^{us} eduxit et q^{uod} in sententia non potest lege fieri et omnibus ius testandi auferatur, quia nulla potest dari relictio ultra restringendi ius gentium, et bene probat in requiritibus: hinc etiam pro ratione pertinet illa verba questio: an h^{ic} voluntas re testatoris de quib^{us} satis constat legibus legitimis; aut testamentaria obligent in foro contentio: in qua plurimi v^{er}ba que p^{ro} habitator dicuntur, asseruntur tam probata Polici a Sachor. d. dig. lo. the. 5. lit. A. omnino nonnulli; allegatam tenet. D. Corax in cap. cum de testamentis n. 2. et lo. vbi plura pro utraque parte referuntur et dicit, nam in re veritate (et supra notauit) sententia negans predictam voluntatem in foro animi non obligare: non intendit esse pro bene h^{ic} non esse ius gentium: neque hoc ex illa sententia deducitur: nam fundamentum eorum, qui eam sequuntur, non prosequi conuenit quod lex civilis iure potest conuictare modificari ius gentium, et et talis debeat obsequari etiam in foro contentio. Et dicit D. Corax. qui eam habet sententiam manum sibi contra est, dum tenet h^{ic} esse ius gentium lib. 3. var. cap. 6. n. 1. et hinc etiam non obstat, quod filius familias non potest facere h^{ic} quomodo bona habeat: nam licet h^{ic} proximius ius gentium et ex iure cuique competat testandi ius, hoc potest ius civile quod ad aliquas personas restringitur: habet enim filius ius testandi, et voluntatem supponentem digne debet, ne iudicij perturbationi laboret. Sed potest restringi ius civile ex causa de quib^{us} parum d. d. et latissime dicitur in quibusq^{ue} hereditatis, seu eligo ad hereditatem in loq. cum heredes 23. de adq. p^{ro}uen. in 2° argumento em n. 62 per plures.

Carden. de iura (qui ius gentium testari non potest) contendit de p^{ro}ced. dec. 141. n. 28. em n. 36 et in summa d. tit. 5. et n. 1. aliqua exagitat quod hinc ex nomine exortat. ait enim ides p^{ro}cedit non potest ex contractu deberi quia facultas testandi ius civile concernit et statum d^{is}ponendi ultra mortem cuiusmodi non sit contractus ad id que allegat Menoch. cons. 569. et cons. 402 vbi dicitur licet ius in iudicio n. 3. Sed Menoch. ratione et secundariam assignans d. n. 8. nihil obstat, quia nullo iure id probat, tum quia falso supponit p^{ro}cedit non potest ex contractu deberi. quia omnia deberi probat Mentis in summa succu. part. 4. questione. 24. art. 2. probat. Vbi plura

refert in lingua Menochi (ubi contrarius cons. 325. n. 3.) et de magis commu-
 ni, magis que recepta habetur. id pluribus idem sententibus relat. probat
 Caponiis. l. 4. dicit. 320. v. n. 2. et tom. 3. dicit. 349. n. 1. et constat eiq.
 quotu. C. de donat. que sub modo. ibique donat. est, alij restituitur. D.
 Vela dicit. 4). Numero 24. A 28. Instancia omnino conuincendus de
 pactis. l. 1. Clau. 4. of. 28. inquam. 28. propter n. 1. et 2. Lofredus in l.
 si seruus. l. 1. de qui mancipia. l. 3. de l. 1. n. 2. et 3. ubi q. debentur huius-
 dem commissa siue addita, siue non addita huiusmodi, et agitur in l. 3. de l. 3.
 3. in p. in l. cum quis decidens 37. s. pater. 3. eod. tit. sed dato q. fidei
 committi non possit in contractibus, ratio est factio et informata, de qua
 si facta a iure civili potest ad certam formam restringi et auerit in pluribus
 et contractibus ac iuris gentium conuentionibus. At hoc est prima ratio assignata
 a Menochio d. con. l. 28. n. 4. dicitur ius civile constituisse certam modum
 proponendi et tractandi quos non licet transgredi, quod ratio eque abas-
 tatur et tunc sententia siue affirmanti, siue neganti. alia quoque dictis locis
 morit Luca, iam diuimus in superioribus. Iny tam notate oportet,
 nunc male comparit que tradit Luca in d. dem. n. 10. nunc facultate
 putandi ius a iure civili, et q. in dispositionibus q. in quibus. naturale
 statum attenditur n. sunt debite forme prescripte a iure civili: atq.
 si ius civile sub certa forma dedit facultatem illam, certum est eum habere
 homini forme prescriptam n. obseruanti: male, et improprie alia auerit
 homini morte annihilari nisi loquatur de supposito proat sic emittenti
 ~~~~~

Voluntate morte n̄ revocari, et Capax esse substituendi, conuolvi
di que iuxta hereditaria

CAP. III.

Angelicus praeceptor dicitur Thomas in summa contra gentes cap. 72.
cum tribus sequentibus. lib. 4. probat omnibus animabus separati
a corpore immobiliter remanere voluntate in eo statu in quo mori
dunt fuerint; et a nostris, hoc idem notat D. Cozzae. practicae. cap. 41.
n. 2. Dendrit. Pirrell. lib. 2. delect. cap. 6. n. 12. Petrus Gregorius. Holo.
in sintag. ant. mir. lib. 4. q. 43. folio 686. ubi late et D. Thomas probat
voluntate post mortem in eod. habitu remanere, non solum non reuocata auctori-
ta. sed tanquam, quae morte non potuit retractari sicut in lognonny quam. 52.
de condit. et demortu. in loq. 41. §. de uola. 13. de loq. 3. Quae in loq. cum hys. 23.
de adq. p. n. 222. ubi docet nec dum morte voluntate sicut ino potius ma-
conferari. Probata. hae diuina auctoritate a Dico. Thoma plurimis efficacissimis
que fundamentis que apud ipsum didici possunt, et probatur iuxta canonicos excep-
cum marthy de celest. muer. Sed dicit aliquis hae diuina esse atque et riuo
incognita quare nulla modo prodeu potuerunt ad interpretanda romanorum iuris-
consultorum responsa, nam igitur et pite et riuo animae immortalitatis cognoscere bgt, sed
hae uero coexist dum ostendimus iuris consultos animae immortalitatis cog-
notum, ex quibus que docuere voluntatem morte n̄ sicut ino post mortem per-
manere ad conuolvi iuxta hereditaria.

2.

Sed quod recommendandum est plurimos et riuo animae immortalitatis
cognoscere: et latuine ostendit Petrus Greg. Sintag. ant. mir. lib. 8. lib. 1
q. 10, et sequentibus. Sed hae cognitio apud Romanos inuoluit. et riuo et riuo
monumentis probat Petrus Greg. diuina testimonio testimonio continentis
eio, Cicero. Subest uero ciuile diuina qui ita in lib. de amicitia loquitur.
plus apud me ualuit nostrorum auctoritas, et nostrorum maiorum, qui mortuis
tam religiosa iura tribuerunt; quod non fuerunt profecto sinihil ad eos per-
tineri arbitrantur. nullo an ex quibus id ostendat igitur. et riuo. ibi. ita quod
illud erat inuoluit quibus illis q. Cato Ennius appellat esse inuoluit sensum, nec
cum sicut de delicti hominum, et fundibus inuoluit, id que cum multis alijs rebus,
et pontifis iura, et caeremonias regulorum intelligi licet, quas maxime ingenij
quod, nefant. cura coluunt, nec uolatas tam explicabilis religionis sanctorum.

non habuerunt incongruentibus motibus non irrationabiliter. omnia talia et quodlibet
idemque probat Dougl. lib. 4. Comment. cap. 4. ubi dicitur religiose loca a barbaris
dicta auctoritate, quod crediderunt animas ad gloriam transire. Et ibi dicitur lib. 4.
Non plura congruit testimonio.

3

Siquid equum est aliorum testimonio, cum in legibus probant
t. quia voluntas iustitiam ambulatonia dicitur ad mortem. lo. 32. d. 3. de donat. unde
Vir. et Virg. lo. 4. de adim. lo. 7. quia post mortem est non ambulatonia, ita
Atrius. lo. 8. lib. 4. cap. 43. fol. 686 = De probant dum dicitur contra
voluntatem testatoris fieri quod eius intentioni opponitur. lo. 11. d. item de 19.
de lo. 3. l. 1. de 64. de C. de lo. 2. C. de lo. neque dicitur tunc, quod dicitur locu-
tione accipienda cum de voluntate quae fuit non deo probantur cum post mortem
et testari; nam hoc unum conuenit et eo quod voluntati quae fuerit, et nunc non est
nihil opponi nunc potest. nam et duo opponantur necesse est et simul sunt.
Augustinus dicitur fortasse iure consulto non credidit voluntati aliquid et voluntati
opponi potest post mortem; atamque cum voluntas conuenerit et induit iure fieri
tione ideo dicitur contra voluntatem aliquid post mortem fieri: quatenus voluntas
fidei existebat. sed contra est. quod talis fides non datur: et suo loco pro ba-
binus. Deinde quia et constat ex d. i. in test. de fideicom. huius fideicommissa
primis temporibus omni iure vinculo detestata fuerunt, et tamen quodam
rogatorum relicta, et proinde nulla fidei commissa reprobantur voluntate
dependit; cum omni fidei commissa iure civili dicantur iure aut iure huius fidei
commissa creabant. sed tunc non deficiat voluntas ultra mortem, neque ex
defectu voluntatis fidei commissa infirma erant. sed ideo proxi quia licet
iure erat, et rogatus fidei commissa adimpleret, non poterat ad id cogi iure
civili; et constat ex d. d. 1. quod voluntas sine fidei commissa iure conuenit
fidei commissa permanet; quod iure consulto non loquitur de voluntate per
fidei commissa reprobata, sed de voluntate existente: aliter si de voluntate facta
loqueretur, id emperneret, et faciunt quando de alijs rebus factis loquitur
hoc idem probat. l. 1. de 63. d. fin. d. pro socio. ubi dicitur; Scilicet dicitur
sive homines, sive res, sive voluntas, sive alio intulerunt. et postea dicitur
homine intulerunt morte, et voluntate reuocatione. in quo constat voluntatem
non intulerunt cy homine, et morte non intulerunt, cum aliter homines, aliter voluntatem
intulerunt docet iure consulto.

4

Uterius probant in dicitur additione voluntatis distincta et conuenit?
UVA. BHSC

lq. 55. d. 2. ad Trebel. lq. 31. s. 1. de iur. d. unde probatur quia post mortem nati-
 citur actio instituta contra defuncti. lq. 47. s. 3. de inst. act. quia actio instituta
 facti nec aliter nascitur. s. ill. inst. quod dicitur. q. quia post mortem data de leg-
 ta supponitur defuncti. probatur in lq. 4. qui l. facit p. vbi dicitur in-
 tentio voluntatis. sed huc sententia post mortem dicitur habet. q. voluntas etiam
 mortis extenditur. confirmatur ex eo quod voluntas facit et totum id quod est.
 in l. valet et dicitur in lq. 42. in fin. de leg. 1. valent. illud. lib. 1. tract. 4. q.
 2. n. 1. vbi male ad id probandum adducit lq. 25. s. xxiij. de leg. inst. lq. 24. de
 vulg. lq. 47. de condit. q. loquuntur de voluntate interpretanda, non deo de
 voluntate efficiente et l. valet, dicitur qui post mortem; melius tamen id pro-
 bare potest in lq. 24. d. 8. de fideicom. libent. ibi minus testatoris tribuere libe-
 rantur fideicommissarius. q. quia post mortem tribuit libertatem, sicut heredi
 bona, legatarius legata. sicutur hoc idem assumptum ex eo q. si voluntas post ma-
 ty non est, non potest eius placitum commutari contra id, quod dicitur in lq.
 legaty. 16. de iur. et iusticia. lq. et iure canonico admittitur cas. non qui dem
 de l. 2.

5 **H**oc idem fulatur in auctoritate I. C. Pauli in lq. 3. de serui.
 in part. vbi agit de venditione serui, hac lq. facta et intra certum tempus manu-
 mitatur, et non sit manumissus liber est in quo casu resoluit voluntas huius
 venditoris exigenda in iur. si is, qui vendit in casu voluntate peruenit.
 q. supponit Paulus venditorem posse peruenire in casu voluntate, tunc etiam
 quando huiusmodi in casu habeat. q. supponit defuncti voluntate peruenire
 posse non solum post mortem, sed etiam multo post, scilicet post aditam heredi-
 tatem; siquidem dicitur Paulus voluntate huiusmodi exigenda in casu mani-
 fectum est. loqui de herede post additionem emphyteutis, etiam de voluntate huiusmodi
 ante additionem dubitari non potest. quid autem dicitur est ad lq. 4. d. quid sit
 manumissus. (in qua probatur venditorem serui in propria specie nec peruenire
 voluntate) non est propositi nostri inquirere. potest tamen legi oppositio con-
 ciliatio modo, et seruis libertati competere debet, atq. si venditor mutaverit
 voluntate, iuxta d. lq. 4. et multo magis competit si dominus in casu
 voluntate peruenit, et d. lq. 3. quo casu competit libertas neque hereditas
 voluntate exigenda est et duplici ratione 1. quia dominus et si vellet mu-
 tare voluntate, non potest impedire libertatem et constat in d. lq. 4. qui serui
 manumissus. et quia etiam potest, cum defacto in casu voluntate manumissionem
 serui perueniret (vbi conuenire supponitur est in casu de quo loquitur d. lq. 3.)

UVA. BHSC

Voluntas heredi non debet in considerationem venire. Ita C. l. iij. in d. l. 4. D.
qui sine manum. dicitur tamq. solus cum sp. in d. ad. d. l. iij. de rer. capt.
n. 5. A. Bruning in l. 1. C. de man. ag. ita. quod dicitur ut lib. et iust.
D. d. Nani. si venditor non mutaverit voluntate. Sin autem non fieri et cau.
tore. nisi casu quo itaq. sine herede decederit. et emptor. et venditor. Sed
melius Ag. Bruning in d. l. 1. et Caldas aut mutata voluntate non fieri
liberay. igitur iure et iust. fieri tamen ofus iudicis in l. 1. D. s. flarius
de d. d. de quo casu accipienda d. l. 1. qui sine manum. =

6

Confirmatio auctoris nostra etiam quod in d. d. i. p. h. us accu.
andi in legato provenerit et voluntate testatoris et defuncti d. i. l. lib.
l. Cap. 12. n. 8. Cornelius, Suavianburg. in tract. de iure accu. cap. 2. d. i. l. b.
ad. Auul. l. 2. d. i. l. 13. l. 3. l. 1. d. i. l. b. in s. d. i. l. x. v. l. i. d. i. l. b.
n. 24. A. h. s. q. u. g. x. t. i. o. n. y. n. o. n. g. a. u. c. i. a. u. g. r. a. n. t. i. u. r. e. a. c. c. u. a. n. d. i. q. i. n. h. e. r. e. d. i.
t. a. b. i. u. s. v. o. l. u. n. t. a. t. e. a. n. q. l. e. g. i. Si. h. i. s. t. o. r. i. a. m. q. u. e. d. e. l. e. g. 2. A. t. t. e. n. u. i. t. A. b. r. a. h. a.
in l. 1. d. i. l. i. b. s. d. d. i. l. 1. n. 3. p. l. u. r. u. a. a. g. u. d. S. i. b. a. a. i. n. t. i. t. D. d. e. a. d. q. l. e. g. i. s. cap.
2. n. 17. nobis autem dicitur q. in legato ius ad hoc tenet produmae dicitur
a voluntate testatoris. sicut etq. substitutioni. provenerunt q. nemo negare
possit. Et hoc enim inferatur voluntati testatoris imperioque sui prosequere.
hoc idem ad dicitur etiam quod mandatum. licet regulariter morte frustrata
possit tamq. et voluntate et propria dicitur motum prosequi. et tenent plurimi
quos refert Pinellus d. i. l. 2. cap. 6. A. n. 1. d. i. l. b. contra Hofmannum
et Pinellum l. i. b. d. i. l. 2. d. i. l. d. i. l. a. s. t. a. n. a. e. x. e. c. i. t. d. A. B. de qua questione aliqua
postea dicemus. pro nunc tamq. et hac communissima sententia d. i. l. d. i. l. m. u. o.
voluntate mortem extinguit. sed ultra mortem extendi. et ad hanc questio-
nem pervenit. Terna ad d. i. l. 3. A. Pinellus contraq. d. i. l. i. b. q.
p. r. o. q. u. o. q. n. a. t. o. r. a. d. c. a. p. 6. n. 12. ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~

7

Probatio communiter nostra auctoris in l. 12. s. l. de p. c. a. i. s. et
quo constat p. c. a. i. u. s. d. u. r. a. i. g. o. t. m. o. r. t. e. i. l. l. u. s. q. u. i. c. o. n. s. e. n. t. i. t. u. r. i. t. a. l. o. q. 2. s. 2.
etq. A. quib. sic in d. i. l. h. i. b. p. r. o. f. l. i. d. a. n. q. u. o. n. g. l. y. p. r. o. c. a. i. u. s. a. c. t. i. o. n. i. s. d. u. r. a. t. q. u. a.
t. o. n. a. s. v. o. l. u. n. t. a. t. e. c. o. n. s. e. n. t. i. a. n. o. n. m. u. t. a. t. u. r. d. e. l. o. q. 2. s. 2. i. l. i. c. i. c. o. l. i. n. y. n. o. t. i. o. n. a. e. q. u.
i. q. d. u. i. s. e. l. i. b. e. r. a. t. e. m. u. d. i. q. u. a. n. d. i. u. i. s. o. p. o. r. e. l. i. n. d. i. t. A. p. o. i. m. q. u. o. c. a. s. u. c. u. m.
mutaverit voluntate. quod ita est de substantia p. c. a. i. u. s. et neque illa
conventioni effici possit. et mutata voluntate maneat p. c. a. i. u. s. d. l. o. q. 2.
i. n. q. u. i. s. e. Sed p. c. a. i. u. s. d. u. r. a. t. g. o. t. m. o. r. t. e. i. l. l. u. s. n. e. q. u. e. r. u. s. c. e. t. u. r. a. n. e. q. u. e.
e. x. t. i. n. g. u. i. t. u. r. v. o. l. u. n. t. a. t. e. D. C. o. r. a. p. r. a. c. t. c. a. p. 11. n. 1. A. g. o. t. t. u. s. P. i. n. e. l. l. u. s. d. c. a. p.
UVA. BHSC

l. n. 12. hinc fortissimo arg. ad id potest aliud requiruntur effectus in
 l. 4. D. de manumissio. hinc. ubi pro gemitu servus dicitur manumissi-
 tus a filio post mortem patris, qui filio manumittere permittitur, et
 dicitur libertatis competere sicut favore libertatis, quod si filius post
 mortem patris, qui ignorabat, manumissus, et hoc ex hac ratione.
 cum non appareat mutata esse domini voluntas: atque in casu, quo
 pater vero caevit voluntate, et si filius ignorans revocationem manu-
 misit: auget Julianus libertatis non competere, quia operatur deus
 patris voluntatem, nam si mutata fuerit non erit deus voluntate patris
 filii manumittere, in quo textu inferitur post mortem manumissi-
 tatis. quod probatur nam ad liberandam manumissionem, tunc si adit et ab-
 datur favor libertatis emittit Julianus et dicitur patris voluntas; Anihil
 minus post mortem patris facta manumissio prohibetur: ergo quia tunc
 dicitur voluntate patris, et quia deum est voluntate domini (patris si-
 licet qui adhuc est dominus servus) post mortem et suo loco quo ba-
 tumus. Rationem hinc manumissionis. Favor enim libertatis tantum procedit
 ad hoc ut manumissionem emittat. et filius, qui ignorat, et dominus
 iure civili, ignorans mortem patris, manumissus, non est leges, sed tanquam
 mandatarium, submittitur patris, ad voluntatem proferendam nihil patet
 et constat ex d. l. ubi separatae duae rationes argunt. C. ubi favore
 libertatis, cum non appareat mutata esse domini voluntatem: et ubi
 duobus causis simul concurrentibus submittitur manumissio.

8
 Obiectum l. 15. et
 qui agitur in
 manu.

Sed statim obijcit l. qui postquam l. 8. Julianus ait l. D. quod agitur in
 manu. hinc dicitur Auctor est. auget deus non fieri libertatis de quaquam
 filio permittit pater manumittere, filius ignorans patris decessu, manumis-
 sit dicitur, et dicitur dicitur pater, et voluntas mutata est non deari vo-
 lenti patris filii manumittere. Et quo inferitur patris voluntate, et
 mortem non exteri sicut nec dicitur patris in casu dominus: hinc di-
 ficultati respondere potest Julianus in d. l. 15. l. 1. legi de filio, qui
 adhuc dum manumissus legi de facto non erat, aut quia emancipatus
 agere fuerat, quo, cum nunciat, et tanquam extraneus adit libertatis
 patris, et quia extraneus, qui tunc ipse iure legi non est. quibus
 casibus filius non sit dominus statim post mortem patris, et ideo non potest
 manumittere dicitur, quia hinc manumissio non fit nisi a domino text.

Ulp. in par. lat. l. 1. §. quibantum in bono cum s. sequent. et ibi cum filius
 non aut dominus non potuit fieri et manumissio dicitur in persona filij;
 An ill. d. cap. 6. n. 11. Sed cum ingenuus non tenet manumissio? Et prima
 Datus, qui dominus est, et cuius voluntas morte non fuit reuocata: Hic
 lat. Cod. Sub. in d. l. 4. de manumiss. dicitur? Respondetur de sententia
 in eo stare qd in d. l. 4. loquitur Julianus de filio, cuius pater ab inter-
 lato decussat quocumque filius statim sit legu, et ideo est persona capax
 manumittendi et persona patris eius qd qui voluntate, que cum ipse sit
 actu iuratus in unumq; suo patris, et ad eum pertinet, quatenus legu est,
 adimplere voluntate patris; ideo tenet manumissio ab eo facta cum
 fiat et voluntate patris, adhuc perueniente, et fiat ab eo, qui potest
 voluntate patris adimplere, fiat que sine damno alterius, nam si
 talis manumissio alicui damnum generare potest, maxime ipse filius ad
 que expectabat sedes si manumissio non subintraretur: ad est tamen
 fauor libertatis, nam licet filius et legu potuerit manumittere, et
 tamen manumissio ignorans morte patris videbatur dicendi libertatis
 non cogitatur in eo quod filij voluntas fuit errore ducta; nam ipse
 manumittit tanquam et mandato, cum in iurisdictione fuit legu.
 Dicitur ad est fauor libertatis in eo quod mandato nisi aut ex causa de-
 licti reuocata morte delicti non quia sola morte reuocata delicti
 Sed quia omnia mandata nisi aliud dixerit videtur non plus velle et ad
 mandatum, quam cuius vita durauerit. S. item si. 40. inst. de mand.
 l. 26. in pr. D. mand. iurata d. l. 4. de manumiss. dicitur. Adhibet
 videbatur siandum filij manumissionem non debere subintrare si quis
 manumiserat et mandata ius, et mandatum erat fructu. Ad dicitur in
 d. l. 15. §. 4. D. qui, et agub. manij. agitur (et supponimus cum dicitur)
 de filio, qui adhuc non erat legu, et ibi manumissio non potuit subtri-
 nari, nam licet mandato fauore libertatis contrahit, quod reuocata
 acerbis dicitur et tunc etiam morte et coniectura per voluntate pa-
 tris, qui manumitti mandauerat, iurata quod hoc non reuocatur
 cum naturaliter prout voluntas etiam morte et tunc etiam morte
 Julianus in d. l. 4. tamen nequit dicitur libertas nam cum filius non
 sit legu et manumittendo se intramittat in id, quod ad legum
 expectat. inde est quod libertas non subintrat, etiam dato quod pater

Voluntate expressa, nam totius mandati potest ultra modum extendi, quod
tunc illud fit super et non praetermodum proinde adius liquidum; totum non
substituatur etiam si adit expressa voluntas, quod tunc fit de re quae adius
liquidus expectat necessarium. Et optime hanc questionem resolvit Pontifex
Concilium Paulus de Cast. in l. 2. de solutionibus. de his autem potest
latius. nota tamen cavenda, ut solutionem quam praetermodum legibus
accommodat Dicitur dicto n. 1. cum eo enim convenio, in eo quod
supponit videlicet in d. l. 4. agitur de filio liquidus hoc quod constat in
d. l. 2. ubi agitur de patre instituto; et cum eo quod supponit de debitoribus
in d. l. 13. s. 1. agitur de filio qui adhuc liquidus non erat, quod necessarium
ait Dicitur supponit et ne alia sibi ipsi contradicat Lulianus.

2
Alia huiusmodi
liberatio

Capitulum tamen nullo minus praedicta l. aliter conserbare potest. nam in
d. l. 4. agitur de patre, qui absolute sine ulla temporaria limitatione iussit
suum manumittere, quo casu favore libertatis ita interpretanda voluntas
patris et coniectura eum voluisse mandatum etiam ultra modum ex-
tendi, quae coniectura non repugnat cum possit hoc fieri in mandato, et cum
voluntas possit ultra modum extendi. Si commode accipiuntur ea verba
d. l. 4. liberata favore libertatis contingit, cum non agatur multoties
de hominis voluntate, et ideo cum filius et liquidus possit manumittere
immo, et manumittere tenetur, et mandatarum dicitur libertatis sensus con-
petere quamvis data sit a filio, qui mortis patris exheredat. quod etiam
confirmatur in d. 2. sequenti ubi ideo non substituit manumissio, quae adit
expressa voluntas patris quo casu nequit coniecturari, aut praesumere ipsius
velle praetermodum mandatum, cum in aperiendis voluntatibus non sit locus con-
iecturae. Et vero in d. l. 13. s. 1. agitur de mandato ad contra tempus relictis,
et colligitur, imo constare videtur ex d. d. ibi: disposita quam filius permittit
patris manumittere: id est potest illud tempus in quod permittit patris: hoc
enim significat illud verbum potestaque. l. 4. s. dabo fin: Emanuum.
Et quod verby exequatur. dabo potestquam, et constat in d. l. 4. e. d. d. d.
dabo. iunctio pro, et d. l. cum d. l. 13. igitur verba potestquam, et potestque
cum sint exclusiva temporis, cui adiunguntur illud relictum, et ideo

UVA. BHSC

ne verba postquam facta potuit includunt tempus in quo facta sunt. *l. 2. de ad. in quo p. au*
 Signifi: Et ideo cum illa verba postquam facta quem filio permissit pater excludant facti et inclu- *mi in iur. it*
 tempus permissiois, et hoc sit tempus continui meritis dicitur potuit *duo aliquo*
 includere omne tempus intra q^d pater permiserat. Sicut dy dicimus *tempus*
 postquam loquatur, postquam desinit, intelligimus tempus in quo neque
 legitur, neque docetur. hio. Supponitis facili, et plana est dicta *l. 4. §. 1.*
 nam voluntas patris ad certum tempus permittit, expresse post illud tempus
 negat, et ideo mandatum (quoniam locus sit per concessum. et potest voluntas
 aperta est) extinctus erat quando filius manumissus, et ideo libertas non
 competit; neque poterat competere etiam si filius ante hunc ipso iure ratio
 est quia ipse manumissus et mandatum postquam mandatum erat ex-
 tinctus: et ideo quod sit lex et ignorat patris dicitur non competit
 libertas ex mandato iam in vita patris extincto, sed neque competit
 quam vis filius ignorans patris dicitur sit dominus quia non est dominus
 neque nomine patris manumissus: in hoc tam poterat esse ratio dubitandi
 et statim dicam: propter d. *l. 4. §. 1. de manum. et ind. l. 4. §. 1. de dome-*
num. §. 1. ubi dicitur saltem libertatis licet in carcere carere datus dummodo
 a domino huiusmodi data sit: quare cum huiusmodi filius dedit libertatem, si de-
 libertas dicendum cum competit: hoc enim hio non obstantibus negat *l. 1.*
ind. l. 4. §. 1. nam aliud est dari libertatem a domino animo manumissioni
 et dominus de quo casu loquitur d. *l. 4. §. 1. de manum. §. 1. et d. l. 4. §. 1.*
de manum. et ind. Aliud vero est libertatem dari nomine alterius de quo casu lo-
 quitur Julianus dum agit de filio, qui loquitur ex mandato, et nomine pa-
 tris, qui adhuc vivax credebat manumissus: in hoc casu filius, qui manumis-
 sit non habet a se ipso domini, et ideo non subicit libertas: in casu d. *l. 4. §. 1.*
et d. l. 4. §. 1. facta proposita manumissionis ab ipso qui nomine suo manumis-
 sionem voluit, et constat ex d. *l. 4. §. 1. et d. l. 4. §. 1.* ibi: nihilominus ratio est soly-
 tate domini secundum manumissionem, et ideo libera est: q^d ratio quare libertas
 subicitur consistit in voluntate manumittentis = Sed inquitur
 Unde colligitur filius in casu d. *l. 4. §. 1.* non habuisse voluntatem manumi-
 tendi esse, et persona sua? *Supponatur tam hoc colligi esse quod agebat*
 UVA. BHS

Et quomodo ex voluntate patris, et hoc colligitur ex d. p. ibi: Sed si dicitur pater
et voluntas mutata est non dicitur volente patris filius manumissus. Ibi
notanda est particula Sed si, quae est reduplicativa, et facit, et hoc ultima
verba supra praecedentia reduplicant: quasi diceret d. c. non solum in progre-
ssu casu non competit libertas ex defectu scilicet voluntatis patris: sed
neque competit in casu quo pater dicitur non volente, quia in
nullo ex his casibus dicitur filius voluntate patris manumissus: nam
voluntas patris in utroque casu deficiat: in primo quia ad tempus est
limitata mandatis: in 2. quia expressit ex utroque, licet agnoscentia
est absoluta sine designatione temporis. Et ideo cum filius ex voluntate
patris utroque casu soluerit manumittere non subicitur libertati, quia
voluntas patris deficiat.

10

Si nulla ex his rationibus placet ad huc aliter, potest cum dicitur
d. l. 13. si ita intelligendum fore, et dum dicit d. c. servum non fieri liberum in-
telligatur cum limitatione, quae postea subiungit id est non fieri liberum ex
mandato, neque ex voluntate patris dicitur postea dicitur in d. sed et ibi
non dicitur voluntate patris filium manumissum, neque cum hoc duae decisiones
conueniendi sunt ad unum sententiam propter particulas Sed si: locus est
locus interpretationis, et limitationis et intelligamus Iulianum negare liber-
tatem competere ex voluntate patris, non vero absolute competere cum facta a
filio huiusmodi de quo credendum est habere voluntatem dandi libertatem et quod dicitur
hoc potest fieri iuxta d. l. 4. §. 1. de manum. dicitur quod quidam Iulianus est hanc
sententiam interpretationem duntaxat obstant d. l. 4. in principio, et d. l. 13. §. 1. in
eo quod in l. 4. competit libertas ex voluntate patris, in l. 13. §. 1. competit
ex voluntate filii quae differentia consistit in eo quod mandatis de quo agitur
in d. l. 4. fuerat absolute et dicitur, et probatur ex d. c. et interim §. 1.
id est significat ac durante mandato, et voluntate perseverante: in d. l. 13.
§. 1. agitur de mandato limitato, et non praecedenti ostendimus: quae omnia
agere conabuntur. Si has Iuliani decisiones simul coniungas: apponitur enim
magis sensus, et mens d. c. lucet: si pater filio permiserit statim manu-
mittere et interim decuerit institutio, deinde filius ignorans patris sui mortem
libertatem imponere libertati servus favore libertatis contingit, cum non apa-
reat mutatio eius domini voluntatis (ita Iulianus in d. l. 4. §. 1. dicitur dicitur)

Sigilla quam filio p[ro]mittit pater manumittit filio ignorans patre decedente
manumittit d[e]i d[i]c[t]a non p[ro]p[ri]e ex lib[er]o, sed et si pater d[e]i d[i]c[t]as
mutata est non debet d[e]i d[i]c[t]e pater filij manumittit. ita ign[or]ant[er]
in d. l. q. s. t. sed de his tam satis cogimus ad p[ro]p[ri]et[er]ia restitutum

11

Probatur d[e]i d[i]c[t]a voluntate post mortem imperij p[ro]p[ri]etate que
ad conservanda iura sua est. in l. q. quod dicitur. 36. de sig. r[ati]o. ubi
inter r[ati]o hereditarij, et d[e]i d[i]c[t]a p[ro]p[ri]etate h[ab]e[re] assignatur d[e]i d[i]c[t]a
q. d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a m[er]ito d[e]i d[i]c[t]a ad d[e]i d[i]c[t]a. d[e]i d[i]c[t]a p[ro]p[ri]etate hereditarij
non potest d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a, qui d[e]i d[i]c[t]a hereditarij iure continetur: r[ati]o
q. d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a voluntate d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a est; q. in d. l. q. d[e]i d[i]c[t]a
p[ro]p[ri]etate hereditarij non est voluntate d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a quod indicat d[e]i d[i]c[t]a
in illis verbis, q[ui] d[e]i d[i]c[t]a p[ro]p[ri]etate iure continetur quod d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a
hereditarij iure continetur: quod etiam r[ati]o p[ro]batur: nam causa
amittendi d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a est: quod d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a
quatur et in d. l. d[e]i d[i]c[t]a; in d[e]i d[i]c[t]a quod causa amittendi est voluntate
retinendi: q. d[e]i d[i]c[t]a hereditarij (sicut de alijs rebus, que d[e]i d[i]c[t]a heredita-
rio iure continetur) retinetur voluntate d[e]i d[i]c[t]a d[e]i d[i]c[t]a: quod facit
l. 3. in p[ri]o de bono. p[ro]p[ri]etate. ubi, qua succidit in ius mortu[us] ~~temp[or]e~~ cum
l. 2. et 62. de d. s. et d. s. i. iuris his que d[e]i d[i]c[t]a cap. 4. n. 8. Arq.
Et postea cap. em. t. et cap. em. iuris quod iura hereditaria non conser-
vantur p[ro]p[ri]etate et cap. p[ro]p[ri]etate bimus neque manent p[ro]p[ri]etate cadastr[is],
summatim p[ro]p[ri]etate et d[e]i d[i]c[t]a et d[e]i d[i]c[t]a in p[ri]o d[e]i d[i]c[t]a. et leg.
quasi n[on] est et p[ro]p[ri]etate voluntate manent omnia iura transmissibilia
de quib[us] agimus d. cap. et cap. =

12

Duxat post mortem voluntas, etiam quoad nos, et constat ex
d. l. et r[ati]onibus, duxat tam in habitu d[e]i d[i]c[t]a p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate: non tam duxat
quoad nos exercitij voluntate d[e]i d[i]c[t]a, et ideo quando voluntate ita p[ro]p[ri]etate in
aliquo p[ro]p[ri]etate et catenue duxat quatenus actu d[e]i d[i]c[t]a illa voluntate p[ro]p[ri]etate
cessat; quando exercitij voluntate cessat, itaque si absolute condatur p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate, quia h[ab]e[re] voluntate iam est ap[er]ta p[ro]p[ri]etate, et completa, duxat post mortem
et constat ex d. l. 12. s. t. de p[ro]p[ri]etate iure l. 2. s. d. eod[em] at d[e]i d[i]c[t]a si agimus
de voluntate non expedita, r[ati]o p[ro]p[ri]etate sed que exercitij cessat ad sui

UVA BHS

conseruationem ea morte extinguatur quia bene dicitur actu velle & clari signifi-
 catione concedat ad velle quod extinguatur morte: nam hoc conuenio ceteris
 extenditur; quatenus actu velle fuerit et bene finitur cum dicitur actu velle
 lo. 4. d. locati ratio est quia morte euat voluntas, et dicitur esse ambulatoria
 lo. 4. ff. de adm. lo. etideo quando ad existentiam sui emittitur etambu-
 let hoc est et ex parte existat. talis vero morte extinguatur quia voluntas sui
 est ambulatoria inquam morte: in his vero que ad sui conseruationem non possunt
 et voluntas ambulet: sed ratio est si non fuerit dicendum est morte non extin-
 qui quia ea inquam ad mortem est ambulatoria: post mortem vero redire
 fugere potest. d. lo. 4. ff. de adm. lo. contra sensu, et eam accipit d. l.
 Greg. d. inter. ant. miserabili d. lib. 4. cap. 43. quo fuit l. t. C. de iuro. l. l.
 quam etiam ita accipit d. Greg. dicit et. l. t. s. b. d. lo. 3. in quibus habes
 solutionem ad paucos argumentis contrariis. que traduntur l. p. d. in lo.
 non inquam 52. de condit. et demonstrat. n. 2. et post salicet. et d. l. t. s. b.
 d. in l. d. lib. 2. cap. 6. n. 12. aliter d. lo. 4. explicat Prado in d. lo. 23. de
 adq. p. u. n. 226. dicitur idem locutionem illic morte dicitur quia hoc voluit
 locator, ne aliter si morte non finitur locatio, aut perit, euent inexcabi-
 lia: quo modo intelligit cap. si oratione d. ex script. in 6. de quo d. Sanchez
 lib. 8. de matum. sig. 28. an. 58. de habitariis videndus Bachet. contra
 Tabrad decad. 11. in exor. 1. et ad decad. 16. in exor. 10. n. 15. Sabatij
 in cap. relaty l. de officio delegati: Menoch. de arbit. lib. 1. q. 69. =

13.

Ex predicta l. p. d. locutione respondetur ad lo. fin. ff. qui vire
 manumit. ubi dicitur, quod si annua vendita fuerit, hoc pacto, ut
 manumittatur quando emptor velit, libertate morienti emptori
 competit. ex quo textu sic fit. potest in proposito casu emptor potest
 non manumittere quousque voluit: quia libertas non competit dum,
 emptor non vult competere: sed morienti competit libertas: lo. quia
 terminus voluntatis est mors, veluti si venditio, ut intra annus manu-
 mittatur scilicet, quia omnes anni partes cadunt iure emptori usque ad ul-
 timum diem anni non competit libertas, competit tamen ultimo die tamque
 transacto termino. lo. 1. et 3. cod. ex qua ratione e qui hac lege emptor
 ut, ut a d. emptore manumittatur ita tamen mortuo lo competit libertas
 lo. 4. cod. lo. sicut hoc casu competit, quia morte finitur vita, ita et in
 casu. d. lo. fin. dicendum est: idem competit libertate mortuo emptore, quia
 morte finitur voluntas: respondeo tamen hanc formulam quando emptor

voluntatis et similia significare voluntatis actu volenti seu exercitio voluntatis
ut in d. l. d. locati, et cum exercitio voluntatis morte quo ad nos finitur
inde est quod implore moriente adimpleretur conditio implorei adita. et
hoc sensu procedit et intelligenda est l. 11. s. 6. de leg. 3. =

14

Autus, et verius respondere potest huic et alijs difficultatibus. Si
alibi nota sunt verba cum voluerit, et similia, que denotaverint exercitio
voluntatis significacionem suam sique ad mortem extendere: A idea supri-
mari conuolat mihi aliquid quo ad voluerit, vel pro tempore beneplaciti sui
illa conuoluit morte principio finitur, quia eius actuali voluntate conuola-
batur: hoc tam regulariter procedit quando beneplacitum non interpreta-
tur pro eo, quod est: sique ad reuocationem. Fontanula de pact. part. 1. clau.
d. glo. 10. cum. 148. itaque huic non pertinet questio de tempore, quo finia-
tur beneplacitum. Et enim tota dependet a conuoluntate morte, non a durandi
voluntate, ita ut tunc finiatum morte beneplacitum q. d. creditur, conuoluit
loquuti fuisse de beneplacito suppositi dicentis, tunc non finitur quo abso-
lute acceptum fuit beneplacitum: de iur. d. Molina de iur. et iur. b. b. sig.
do. n. 6. Alexon. Gonzales in regl. Cancil. glo. 12. n. 62: voluntas autem ac-
tualis seu exercita morte finitur: et ideo similiter si arbiter me condonaret
in do, decem statim, decem cum voluerit, si ipse decesserit ante que de clara-
tione voluntatis circa ea decem, non gony ad volendum obtemperare, quia illa pars
condemnationis non fuerat perfecta, et morte non potuit perfici: similiter
relegatio donec reuocarem, me mortuo, non exprimat relegatio, et late pro-
bat, et ad plura causa adaptat Caponius tom. 2. diuis. 110. per totam. glau
chiam in huius distinctionis confirmationem adducit Gonzales d. glo. 12. pro-
cipue an. 33. A Fontanula de pact. part. 1. clau. d. glo. 10. cum. 148.
cum duobus h. sequunt. Vbi significanter dicitur morte non finiri beneplacitum,
nisi fuerit restrictum ad vitam. aliqua in contrarium (licet in materia) morit
Munich. de arbit. l. 1. q. 69. cum. 5. 12. ratio est. quia hic actus est perfectus
tunc, cuius tam reuocatio dependens a voluntate non fuit facta in vita, nec
morte potuit fieri, quia morte cessat voluntas licet ad ea que perfecta sunt non
extinguatur. ita Hospidus in l. 11. s. 13. de leg. 3. et ideo verum est mortem
nec reuocare actum perfectum voluntatis, nec perficere actum imperfectum: sed dum
taxat conuolare actum perfectum quia ita non creditur arbitrium l. 1. C. de sacros.
eccles. et quia est tunc iam voluntas redita, et demit eum ambulatorem cum
immobilis remaneat et tunc. VA. B. B. S. C.

lectura ex l. 46. §. 2. de d. d. Ibi stipulatio subtili formula in d. h. dicitur
proximior decidat antequam perfectum voluntas. Aliquando tamen hęc dicitur
cum soluitur et subiecta materia aliter accipiuntur: q̄do scilicet non cony
tur ad substantiā actus, sed ad modum, et ita procedit q̄ dicitur in d. l. fin.
qui sēn manij. Ibi fauori emphyteute assignatur totius vite tempus ad manu
missionem, et emphyteute possit dēn dēn sēn dēn sēn dēn sēn dēn sēn dēn sēn dēn sēn
intelligendū sunt d. l. 41. §. 6. de l. 3. in qua hęc solutio comprobatur ubi
fructus habet quādiu vitat is a quo fructus communi relictus est: dicitur
in d. incertū et ideo reputatur conditionale d. §. 6. iura l. 13. de cond. et
dem. Sed agere hoc ideo constat ex l. 41. §. 13. de l. 3. ibi post mortem creditur
dati. Sed dicitur, in quibusque in qua causa fiat et hęc conditio cum soluit, aut
cum soluit. aliter post mortem dicitur et in d. l. fin. qui sēn manij.
et in l. 41. §. 6. de l. 3. in alijs tamen actibus si in vita non dicitur
fructus gestus redat actus finitū et in l. 46. §. 2. de d. d. l. 4. l. c. acti. de
pondus hanc conditionem manere in morte quia iam est tunc impossibile
ut. et is, qui proximit, aut pactus fuit cum soluit. Constituat dēn sēn sēn
actus voluntatis faciat et d. l. 46. §. 2. de d. d. l. 4. l. c. acti. sed hoc
denique unum, et in his quę sunt interpretationis sunt absolute pro
dit sēn sēn dēn sēn: at vero in aliquibus rebus aliter ea verba interpre
tantur et actu subtilat. l. 41. de l. 3. §. 13. ratio est, quia
verba cum soluit, et similia sunt ambigua, vel possunt accipi hoc modo
et executio actus differatur post tempus quo quis soluit. et si in hoc
sensu accipiuntur ea verba fauorabiliter in ultimis voluntatibus.
vel possunt accipi ita et actu perficiatur si ille, cui apposta est conditio
voluntas soluit quo casu si in vita non constituat actu neque per
fectus, quia in vita non fuit perfectus, et postea perfici a defuncto non pot
est hoc modo interpretandum illa verba regulatiter, quia hęc est primus, et
proprie eorum sensus.

13

Hinc patet ratio ob qua h. et quilibet voluntas
perfecta post mortem conservatur: nam cum ist actus voluntatis imperi
ti, et perfecti, et non excoat actus voluntatis perfecti necessario in facta
neque h. neque aliq quolibet voluntate post mortem collatoque cari,
aut extingu: neque obstat, q̄ voluntas post mortem deueniat ad casu a quo
non potest in casu, et proinde in d. h. debeat dici arg. l. 42. in pr. de l. 2.

In pluribus l. 2. de V. O. cum alij non iniquo obstant d. l. namque gula, quae
 aut acty reddi intelligitur, et eo q. perveniat ad casu a quo incipere non potest
 dumtaxat procedit in actibus imperfectionis, non deo innoquij perfectio.
 Cesp. in d. l. 82. n. 6. Item in d. l. de legat. n. 3. Item in d. l. 140
 d. 2. quare cum illa sit voluntas perfecta hoc est deliberata, inde est q.
 in hac causa voluntas ultima in genere voluntatis perfecta non infirma-
 tur per mortem, idem dicendum est, de qualibet voluntate delibellus
 qui dicitur mortis voluit in boni mandaty. potest voluntas ultima reuo-
 cari sique ad mortem non tamz ideo minus perfecta, minus de deli-
 berata est; nam quousque revocatur perfecta est et si non fuerit y quae
 a testatore reuocata perfecta manet; ita taliter et in instanti quo homo
 moriturus fiat irrevocabilis, quousque dicitur morte confirmari in
 que antea non est perfecta, et deliberata sed quatenus potest reuocari.
 Ad istud voluntas q. dicitur in l. 5. in quo. de donationib. inter vir.
 et ux. in l. 12. de iure docij. et in l. 4. Codic. de donat. ante
 nuptias de quany l. 1. expositione aliqua diximus Cap. 2. n. 22 et 23.
 huc permittenda. in his l. dicitur donationy a viro factay factay
 in l. 1. et hinc dominij rei donatay viri adspicatur cum matrimonij
 fuerit secuty invalidam esse, in quo plures infirmitat neque supremay
 voluntaty validam fore nisi a iure civili confirmaretur. cum eodem
 modo ac donationy uxoris conferatur in tempore intractabili. huic diffi-
 cultati respondere videtur q. dicitur donationes non esse perfectas, et ideo
 cum adhuc imperfecte perveniant ad tempus, in quo prohibite sunt
 confirmari non possunt ea supra d. comm. dicitur. Quod autem non sint
 perfectae constat ex d. l. et precipue ex d. l. 5. in principio de donat. in-
 ter. Textus si dicitur ibi si dicitur mulier ex integro non dicitur ex-
fectam donationem hoc est ante nuptias atque ideo quatenus contractio
nuptij. Aliud tradidit donationem dicitur. Ratio obquam non in tempo-
re donationis in proprio casu. d. l. n. est quia effectus donationis
hoc est adquisitionis dominij conferatur in tempore matrimonij. Sed ideo
ideo est quia igitur donatio igitur actu donandi tota que eius substantia
videtur conferri in tempore prohibite. et constat ex l. 12. de iur. doci. in principio
10. n. Sed et ibi et in matrimonij tempore collata donatio dicitur

q. igitur donatio non tantum effectus est quae confertur. neque obstat q.
simili modo disponendi de rebus suis non solum confere in tempore nisi
executionis actus eiusdem effectus. Delicti si quis donet impuberi in tempore
pubertatis. nam licet hoc dicitur nihilominus cum simili dispositione
contractus promittit ita accipi et confertur substantia actu in aliquod
tempus, aut ita est solum effectus in illud tempus confertur; leg. conditio
ita interpretantur huiusmodi donationes, et omnis earum substantia
collata videatur in tempore matrimonii quod probat d. leg. 4. in quo
ibi magis est et in matrimonii tempore collata donatio videatur. unde
quod hae res magis est, videatur, et similia dicuntur in interpretatione
iurisperitorum = igitur cum in ultimis dispositionibus non sub-
stantia sit seu voluntas, sed eius effectus confertur in tempore
mortis inde est quod praeter l. minime faciunt ad impugnanda
haec = Sed alterius respondere potest praedicta l. procedere ex pro-
hibitione iuris quatenus l. c. in interpretante mente legis prohibet
donationes inter vivos, et uxoris, arbitrati sunt hanc leg. eodem modo
prohibere donationes post contractum matrimonii factas, hoc est,
quarum effectus in illud tempus collatus esset, et ideo haec donationes in-
validae esse non propter effectus in tempore inhabele collatum, sed q.
ipae immediate prohibitaerant sicut etiam essent prohibitaerant
donationes licet inter alios factae, in quibus et quatenus poterat alter ex
coniugibus ditorum, alter pauperior fieri, et tota. leg. 3. d. de donat. inter
est parum. non est alia ratio nisi quia ex mente prohibitionis in da-
liis esse debeant. Tandem rursus respondere oportet dicentibus
confere in tempore inhabele donationes, et haec: nam hae res promittunt
dici in tempore inhabele collata, cum debitor etiam post mortem domi-
ni retineat: sed non ille, praeter iuris prohibitionem quae donationes
inter vivos, et uxoris impedit nisi dicam h. ideo in tempore inhabele
confertur, quia in id tempus confertur in quo non habet defectum
voluntatis exercitae, ita hoc parum obstat cum huiusmodi dicitur
non requiratur ad actus suum modo perfectos substantiando. =

16. *Ad* contrarium aliorum ita factae et morte secuta in heredes
transmittuntur et huius de iur. belli. lib. 2. cap. 6. infra

Hic tamen alienatio Confortur in tempus Mortis quoad executionem
 dumtaxat; ante Mortem tamen est Voluntas. hoc facta, et de liberata: Veluti
 in donatione Mortis causa; neque ulla est iuris a bilis confirmatio, sicut
 nec donatio Mortis causa, quae non solum Romani, sed alii in iure habuerunt
 ut dicitur Iustini in iure in §. i. in §. de donat. ex Martiano. I. C. §. l. de
 Mortis causa. quae qui iuris gentium est. ut tenet Gothof. in d. §. l. ut iuris per
 facta ante Mortem Voluntas testatorum, et ut talis Valat, duratque post Mortem; neque
 statim leg. §. §. de leg. legata. ubi agitur de leg. in iure sexus duobus lega-
 tariis relicta: Supponitur sexus fieri communem sive legatarum simul optate-
 runt, sive hoc separatim fecerunt: At quod si ante primus separatim
 optaverit, alter vero optaverit postquam primus mortuus, aut finitus
 erit: in tali casu status fiat communis quasi simul electione facta.
 Et respondetur de iure iuris non fieri, neque si dicatur electio simul facta
 necesse est, et si dicatur utrumque legatarum communis simul concurrere;
 §. in tali casu nequit tunc neque dum secundi convenit adit, deficit con-
 sensus primi legatarum, qui nequit dicere conventionem §. sententia non potest: Et
 boni iuris tamque status fiat communis quasi simul electione facta: Et
 hoc recte si anque potest huius adit voluntas primi legatarum deliberata et
 perfecta, et nihilominus de iure iuris contingitur morte quae non di-
 ctur conventionem, qui sententia non potest: §. Similitudo tunc est de h. morte
 voluntate contingit cum defuncti conventionem non ponit. respondetur
 in casu d. §. ad hoc et tunc fiat communis contingitur et tunc leg-
 atarius simul convenit in optate, §. de iure iuris nequit fieri si
 ille qui primus optaverat deceverat antequam optet secundus, nam con-
 sensus primi, qui de iure contingitur debet esse actualis, et in executione
 dum secundus optaverit qualis nequit esse convenit primi post eius mor-
 tem, neque post mortem non datur communis actualis, et in executione qui pro-
 prie nomine convenit et convenit leg. §. de §. fin. de d. de lib. et matrimo-
 niis ibi et convenit, an vero ne contradicatur, nam quod ibi dicitur nisi
 convenit qui non contradicatur: non inde inferitur quod proprie convenit
 convenit: sed §. inter optate convenit et in d. §. in fin. ibi ubi in-
 sagit sine §. convenit et dicatur non contradicatur, quo facit leg.
 §. de iure iuris. et tamen convenit pro actu conventionem accipitur
 in propria significatione, quae cum mortuus, aut finitus legatarum

non potest actu consentire, quando aliter legatarius
 optat, et alius est obligatus actualis consensus in illis que legatarius inde
 est q^d dicitur iuris non fit sedus communis in predicta specie, de fidei-
 te scilicet consensus dicitur qui conventioni actu non potest; cum sententia
 sit incerta; et deinde ex optatione in dicta facta creditur decessisse
 in eadem voluntate ideo resoluit A. C. S. Ruy seu communis quasi simul
 electione facta, hoc est quasi credamus primum deliberate optare, et
 voluntate nullo tempore sit reus casus: si enim actu confirma-
 retur coexistenti confirmatio consisteret in eo q^d eius voluntas habitua-
 liter germana est voluntas eadem explicandi eorum consensus, quare
 facilius confirmatur in hoc casu: et deus consensus consensus habi-
 tualis non potest reduci ad actum ideoque durius videtur et statim volun-
 tate confirmaretur actus: in hoc ergo consistit humanitas q^d voluntas
 habitualis que non potest reduci ad actum volendi tantum dicitur, quod
 voluntas vivens que ad actum voluntatis dicitur est apta: in hoc
 enim presumptione est humanitas; non in eo q^d voluntas durare fingatur,
 sed in eo q^d creditur legatarius germanus, decessisse in eadem volunta-
 te: quo pacto voluntas dicitur sine illo iuramento iuris et dicitur
 extenditur, itaque fit et q^d ad actum voluntatis secundi simul concurrat
 habitualis consensus primi iuramenti; ita sicut Cyprianus d. 5. n. 40. =

17

Optio dicitur in d. l. 2. §. 2. agitur non potest reddi ad tem-
 pus, quo prius optaverat. argumentum l. 3. §. 3. de stat. libor. Cyprianus.
 in d. d. 2. n. 42. et unum impediendo, et imperfecta aut potius nullius
 momenti nisi confirmetur d. l. 3. §. 3. et ideo erigit consensus tempore
 quo confirmanda est: in negotiis etiam que ita pendunt hoc observan-
 tur, et non possunt confirmari si deficiat aliquod ex constitutis, et ideo
 cum duo debent concurrere si uno deficiat actu non confirmatur
 idem accidit si alium ex personis que debent concurrere ad actum
 superaverit impedimentum, quo pacto requirunt talis actus effici, non
 cum hęc negotia proprie fiunt dum confirmantur necesse est et omnia
 constituta sine vitio tunc concurrant d. l. 3. §. 3. maxime l. fin.
 communia predictorum dicitur et ideo ibi dicitur quod, de relatione,

partesque alienaverunt. iuxta l. 4. eod. et ideo: si alicuius voluntas emittitur
ad proficiendum seu potius constitutum negotium, morte autem dicitur suspensum
se, negotium non confirmatur d. l. 12. de iur. dotum. l. 3. de donat. iuxta l. 4.
4. Cod. de donat. ante. iuxta cap. signationis de iur. sigt. et l. 1. locat.
Et quo potest explicari quod dicitur in l. fin. communia per dicitur. ibi
neque enim sicut dicuntur ita defunctorum actu suspendi recipiunt
que verba ita ponunt exponi et ideo procedant quatenus (et constat ex tota
ca lege) agitur de actibus vivis et mortuis; actu vivis
ita pendentes suspenduntur quia ponunt adhuc gratia et iuxta l.
fin. explicatur, et in l. 3. §. 5. de stat. libe: et deo actu defunctorum
regulariter suspendi non ponunt quia potest morte raris confirmatur si
morte inveniuntur pendentes: nota tamen quod hae verba non negat
aliquando suspendi, sed dicitur sicut dicunt quod non est ita receptum seu amittit,
sicut ut in actibus dicuntur. l. 1. §. 2. in d. l. 8. §. 2. imo et aliquando
confirmantur, et et confirmabiles suspenduntur itaque in casu, in quo non
suspenduntur actu dicuntur et constat ex l. 21. de stip. iuxta. ibi non
valet neque suspenditur stipulatio; iuxta l. 4. §. 5. huiusmodi 3.
delegat. 1. ibi in eod. specie actu mortuorum suspenduntur; et ratio
diferentiae inter stipulatio, et legata est, quod legata favorabiliter admettuntur
da, cum legatarij sibi ipso prodesse nequeant; deus vero stipu-
latione, nam stipulari sibi ingreditur quod instiliter et non est et stipula-
ret, cum hoc facere potuerit: Unde rigide opinantur consulti circa
stipulatione, hac circa legata: ita l. 1. §. 2. in re. ad l. §. 1. Titio, aut
Scio. 16. delegat. 2. n. 42. et 43. et plura de suspensione actus vivis
ty, et mortuorum tradidit in d. l. 16. et n. 36. propterea dicta verba fina-
lia legis finali commun. per d. ponunt aliter exponi et interpretari;
neque enim receptum est actu defunctorum suspendi sicut neque receptum
est actu viventium suspendi: nam hinc appellatio supra duas orationes
comparatae inique distribuitur negatione ita l. 1. §. 2. in d. l. 8. §. 2.
n. 41: quomodo accepta optime conveniunt illa verba cum immediate
precedentibus: ibi si dicitur tempore instiliter die legati cedit: et
haec supposita expositione accipienda. Et contra illorum verborum usum

penam et non sit receptus absolute quoad omni casus.

18

Legatus leg defunctorum, quod videtur actu supponi potest licet non semper, licet immo practici id negent pro quibus videndum est de incompatab. l. 5. par. cap. 2. partem ubi gloria ad emanationem huius investigationis, et de intellig. l. fin. comm. p. 2. et in primo actu sub conditione collatus potest respondere et post mortem perfici, cum voluntas testatoris fuerit perfecta, soloque contineat effectus in cursum conditionis: quod probatur, nam legata contingunt factis conditionibus et hereditas adita fuerit l. 3. de leg. 1. de man. test. l. si testator d. quod quando deus legat. ad. quib. non obstat. l. conditione. D. de cond. et dem. no. factis conditionibus non faciunt legata conditionalia quoad transmissionem. d. l. 3. de leg. 1. sed dicuntur potest quoad acquisitionem domini et translationem legati, seu illius potestatem l. heredi. q. de legat. ad. et si deus mihi legaverit et servitibus quilibet de iudic. part. legando legatarij gaudent, et percipiuntur post mortem eorum, qui legata relinquunt, dum modo uno eorum que tempore istiusque institutionis aditus hereditatis et constat et l. d. fin. comm. p. 2. idem ibi et pariter eorum aditus hereditatis quia actu defunctorum conditionalis (sic legata esse ostendimus) gaudent, et percipiuntur post mortem. eodem modo ac actu defunctorum hoc idem confirmat d. l. 4. §. 2. de off. leg. iunctis his que supra diximus n. 16. et quod legatus optionis quodammodo conditionalis erat. l. 13. cod. tit. §. 23. inst. cod. et ideo substituitur optio illius, qui decesserat quasi collata fuerit delibere in illud tempus, quo decesserit optavit. l. 32. de servit. p. 2. inst. in fine ibi. et potest cum in id tempus adquiratur quo proprio meo fundus futurus est. hoc idem confirmant quoad actus mortuorum. l. 38. §. 1. de leg. 1. §. 15. de reb. dub. ex quibus istorum inferitur. Ultima voluntatis gaudere posse quoad executionem, cum eorum quodammodo conditionalis conferant effectus sui post mortem, et cum nulli detur obstaculum eorum confirmationem, et hinc inferuntur.

19

His obstant l. 29. de vulg. l. 4. de cap. (sed de his cap. legibus vide de eorum.) Respondetur vero in casibus d. l. dispositionem non gaudere quod filio mortuo incerti status totus illi gradus sit nullus: vide de eorum d. l. Bachov. ad Aru. vol. 2. dig. 11. §. 9. lit. C. Valer. lib. 1. tract. 3. cap. 2. partem. nunquam enim ex his l. probabitur tabularum regulam non gaudere quia sunt actus defunctorum. videndum circa explanationem de leg. et eorum materiam. Primum

de substitu. tract. 3. cap. 4. §. n. 1b. siquoad n. 5d. ubi id. 6. quod tribus voluit.
 soltat etq. lo. 3. d. 1. et sup. de servit. leg. ubi actus defuncti legaty soltat
 servitibus in suis gendibus. Sed respondeo cum hupid. in d. lo. 3. §. 2. idio huc
 procedi quia ex duobus legataris, quibus servitus legata erat, unus
 alteri sub conditione ad fundy istius qui communi, deceverat ille, cui quare
 ta erat servitus; quo casu nequit legaty servitibus confirmari; neq. iste dei
 curat pendent conditione alterius partis servitibus; quo casu non trans-
 mittit parte, sed ad heredem aliquem parti transmittitur non potuit cum certy
 sit servitibus pro parte adquisi non potest. d. lo. 3. lo. 32. de servit. rust. p. qd.
 d. lo. fin. com. p. qd. Et idio antequam collegataris concurrebat legaty
 servitibus penderat quia poterant concurrere, at tunc cy deceverat ille, cui
 grax legata erat et certy est non potest concurrere, Et idio ille, qui decevit
 facti et evanescat legaty cuius confirmatio impossibilis facta est. itaque in
 d. d. 1. d. 2. ubi decevit accipiendo est de quona, de qua proxime immudiate m-
 ho facta fuerat. anq. p. huc in lo. d. 1. §. 1. qui t. facere potuit p. huc d.
 et in iuris exigentia. Nunkio autq. proxime, et immudiaty facta fuerat
 deo, cui grax legaty fuerat, et ita accipienda sunt verba finalia dicty lo. 3.
 ibi quia alterius legataris persona impeditur. v. et. d. Quasi dixit d. 1.
 evanescat legaty quia non transmittit parte, sed qui decevit, et idio non trans-
 mittit quia alterius legataris persona (ille scilicet cui sub conditione lega-
 ty fuerat cuius grax legaty penderat conditio) impeditur. Est, licet
 facit ne totus fundus cum via vindicari poterit, sed propter legatari con-
 ditionem sed propterea quia cy vult dominus istiq. fundi communi appu-
 bat, et legataris grax nullo modo nec aliter potest servitibus adquirere nisi
 simul adquiserint ambo collegataris, q. d. mortuo tunc nequit fieri, p. qd.
 naly quando legaty non transmittit.

20.

Itaq. accipiet huc solutio ex lo. p. nulli. de iur. iust. ubi omnibus
 heredibus altera sine altera adiri non potest, et si alter separatim adit, eius aditio
 non greditur nec potest confirmari per alterius aditionem, ratio est quia et si actus
 potest pendere hoc non procedit quando per certam causam impeditur ubi accidit
 in casu d. lo. non si ambo simul non adierint non est dilata hereditas, et idio
 aditio alterutrius est nulla et ipse facta antequam hereditas sit dilata, non
 est dilata hereditas antequam utraq. concurrat ad aditionem simul facty qd.
 ratio est quia hereditas non est dilata antequam certy sit ill. non exp. lo. 34.

de adq. liquid. qd. certis n. est nisi ambo simul adueniant. at vero cum simul adq.
 liquiditas est delata in instanti additionis prout tamq. prioritate naturae. arg.
 l. 15. de adq. liquid. dicitur quare primus n. potest conferre aditionem in h. q. que
 dicitur aduenit exemplo. l. 8. s. 2. de opt. leg. A. l. 1. u. l. 1. maxime quia optio
 est actus legitimus sicut aditio. t. actus legitimus in d. l. 1. de act. l. 1. sup. hoc pro-
 adue. n. id quod ex n. sit delata liquiditas nequit fieri ut actus aditionis
 in h. cogit; et ideo cum incipere n. potest, ideo nequit conferre in aliud h. q.;
 neq. ad hoc ut actus potest pendere necesse est ut legitime incipiat. at vero in
 d. l. 1. casu nequit incipere legitime antequam liquiditas sit delata. Sed dicitur in
 d. l. 1. utraque separatim potest repudiari: qd. et adue. l. 1. in casu d. l. 1. fin.
 liquiditatis quas ad aditionem non est delata nisi qd. ambo liquidis simul aduenit.
 Sed quod ad repudiationem cuiuslibet eorum separatim est delata (sicut alioq. bonarum
 portionum) est delata quas ad aditionem, et non quas ad repudiationem. l. 1. de Succ. edict.
 I. qui semel j. ratio est quia quilibet potest facere ut requiritur l. 1. A. h. non
 potest repudiare: sed nemo ex liquidibus potest facere ut certis sit h. q. n. p. ex
 repudiandi et ideo nemo solus potest adue. quod potest repudiare. neque debet h. l.
 18. de adq. liquid. que absolute auertit ex parte repudiare qui adqueat potest.
 neq. d. l. loquitur de capae liquidis et ad eam est referenda, non tamq. loquitur
 de modo, aut excellentia: itaque quod certis sit ex parte repudiare qui ad-
 queat potest non inde inferatur eodem modo repudiare et adqueat potest. l. 1. de adq.
 in d. l. 8. s. 2. de opt. leg. in d. l. 1. fin. d. q. est ex parte repudiare, qui adqueat
 potest, et contra. Sed falsum est eodem modo utraque facere potest.

21

Argu. potest ex no. de. denug. 2. de. Col. 4. tit. 1. cap. 20 in quo
 ibi pro requita traditur, moxem omnia solvere, et qua videtur de
 duam mortem solvere voluntatem, et omnia iuxta defuncti, nam ut re-
 xum sit mortem omnia solvere, necesse est et nichil indisolubile poss.
 mortem ueraneat. Resp. D. regulam non posse intelligi aut acci-
 pi absolute it constat ex fundamentis supra allegatis: soluit mas-
 omnia que personalia sunt et homini adherent sub qualitate
 diuinitis, non tamen soluit alia, que adherent voluntati, et perso-
 nalia non sunt. Nec amplius soluit dicitur Iustinianus in d. l.
 cap. 20 ibi non absolute dicit mortem omnia solvere, sed comparati-
 ue ad matrimonium ibi: Deinque autem matrimoniorum tex-
minum, que omnia simul soluit expectat mors: qd. quod ibi dicitur
 tua dumtaxat ad similitudinem matrimonij procedit, quasi
 diceret Iust. Imp. mortem omnia solvere, que similitac ma-
 trimonium soluit, et proinde cum matrimonium ideo mors
 soluat, quia est personalis, et iuxta sua personam uoluntatis Con. 1. l. 1. de uerbo
 UVA BHSC

dicendum est omnia solui. Mortu, qui similiter ac matrimoniu, non possunt
 sine vita contrahi. et quo colligitur male et hoc cap. regulis absolutis
 deuni; de ea tamq latissime agit Medicis integro tractatu quibuslibet. mor
 omnia soluit. Soluuntur etiam morte omnia iura que personalia. loy. 12.
 et. 13. soluit. matrim. loy. 16. et. 14. de iud. loy. 23. S. 7. de pactis. loy. 42 de
 adin. loy. inq. de admistrat. tut. loy. 28. de leg. 2. loy. 68. et. 17. de cal. et.
 et late agit de auosa in loy. 14. soluit. matrim. et aliqua conuenit. honore
 ad tit. de A. S. in expost. d. 11. ^{inque} fit et morte fructuaris eligendi quod
 et que personale de quere doctissime nec minus que in alij inq. de S.
^{perque} Castilla in mat. de iure eligendi ^{perque} cap. 4. et in eod. ratione fit et ma
 te fructua gabia potest. loy. 15. q. dia loy. ad. loy. 237. in quo de S. P.
 S. in quo int. quib. mod. ius gabia potest soluit. tutela. loy. 3. S. fin. uen
 ta loy. 4. in quo de leg. tut. loy. 46. S. 1. de tutela. S. 3. int. quib. mod. tut.
 fructu soluit. vol. 2. disp. 4. ho. 1. lit. h. Ibi hanc uidet rationem: quia mor
 et iusque, et alterutro deficit relatio que debet esse inter duas personas.
 Quia fructu morte fructuaris in ead. causa extinguitur. loy. 3. S. fin.
 quib. mod. fructu. amitt. S. 3. int. de fructu non repetitur et de iure
 constitutus. sit in fauore reuocari loy. 3. quib. mod. fructu. amitt. uenit h. per
 magis loy. 14. C. de sup. ne fructu perfructus a proprietate separatus cogit
 d. 1. xidat. = habitatio loy. 1. S. 3. de iur. et habit. loy. 14. C. de sup. = ius
 loy. 21. de iur. et habit. S. 3. int. de sup. uenit quo int. de iur. et habit.
 et legaty in singulis annos. loy. 1. de cap. dem. denique in ead. ratione conuen
 mity soluit morte sui compromittit, sui arbitrarij. loy. 21. S. 1. loy. 20.
 de iur. qui arbit. cap. x. cap. in parte. cap. fin. et eod. non inq. loy.
 dy in compromisso flat. d. loy. 21. S. 1. loy. 32. S. 1. eod. d. cap. fin. et eod.
 hec omnia personalia sunt et geruntur in morte, et magis ad hunc, et ad hunc
 talia deficiunt q. persona defuit nec amplius exercitij actus rursus habere
 potest. an et que delicta morte extinguantur. et nominat. de iur. in
 praes. crim. t. p. quest. 1. c. 36. Calda de iura in comentario ad loy. 21.
 c. em. delict. de fructu =

22.

Itunde prouenit qd mortuus filius nequeat inherere.
 loy. 13. in fin. loy. 21. S. 1. de lib. et gollis. hoc enim quod et q ad eorum
 debet extendi ideo procedit quia mortuus non est heres, et ideo iura in
 hereditaria sunt iura in hereditaria quibusque sunt institutus aut
 qui institutus fuit in nullo. et queis mortuus potest esse heres ad hunc

Dubitari potest an iure exheredari possit cum omnia sua delecta quo
 ad penam, et accusationem morte exheredantur. l. 6. de public. iudic. l. 7.
 l. de priv. delict. nisi accusatione pendente proba hinc fuerit deus de hinc
 sua de pena pecuniaria, quo Casu hinc deus cui tenentur. saltem inquam
 tum ad eos pervenerit, ne alio modo scilicet dicuntur de quo vide l. 1. un.
 C. ex delict. de functione de cuius expositione edidit Doctus Commentarius
 Caldas Perusa: Vide etiam l. 1. un. de iur. et temp. act. et ibi interq.
 presentim respectu: non tamen iure deponit filios motus exhereda
 tionem potest ex ratione a ratione in l. 33. C. de inoff. testamento,
 in fine ibi: Satis enim crudelis nobis esse videtur, cum qui non sentit in
 praeiudicium exheredari: quia hinc ratio a se ad alium Casu filii scilicet
 in famulatu exheredati in vita sua, que non iure exheredari idem pro
 bat d. l. 33. ex eo quod exheredatio fiat contra Calpa, que non potest
 dari in eo, qui Consensu nunquam habuit: quod autem nunquam habu
 it Consensu probat in d. l. ex eo quod Consensus procedit a sensu
 non a sensu sensibilitate, hinc enim habet in famulatu, sed a sensu inte
 lligentis ex iudicio, quod infans non habet. l. 14. de sponsalibus C. Val
 pat. =

23

Dicitur Voluntas morte exheredari in hereditatione non operis
 et proinde id dignum sit de alio rebus. antea. prob. in l. 6. de morte. 6. de noxiis
 numbat. ubi dicitur nuntiationis extingui morte eius, qui nuntiat: Sed ius q.
 etiam nuntiationis morte nuntiantis extinguitur non ex eo infertur voluntatis morte
 extingui: siquidem etiam extinguitur alienatione et constat in d. l. 6. et constat
 in tali casu voluntatis alienantis remanere: ratio autem obsequi nuntiationis morte
 finitur hinc communiter assignari solet, quia nuntiationis est parte nuntiantis
 personalis est: et in l. 5. de iur. iur. dominorum 6. eod. probat. Vallent. lib. 2.
 tract. 1. cap. 24. n. 11. que ratione communiter tradi ab inter prohibito ad d. l.
 5. l. 6. de iur. iur. ad hunc. vol. 2. sup. 18. l. 3. lit. 11. Sed hinc solutio
 ni obstat q. in d. l. non infertur nuntiationis personalis esse ab interdicto et
 in natura sua etideo plures tradunt quibus nuntiare potest pro se heredibus
 que suis et futuris. Savon. in d. l. 8. l. 6. Col. 2. et hunc. d. vol. 2. sup. 18.
 l. 3. lit. 11. arg. l. 2. d. l. de iur. iur. arbita quibus factum l. 5. quibus mod.
 impet. amitt. l. 11. C. de iur. iur. ratio autem obsequi nuntiationis simpliciter
 facta morte extinguitur ex eo sequitur quia nuntiationis provenit a iure
 prohibendo ita et soly potest nuntiare qui ius prohibendo habet d. l. 6.
 l. 6. hoc ius prohibendo sequitur quibus nuntiationis dominis, q. cavendo amitt.

titul mortis: et id est et mortem contingat nuntiatio. In rebus de iuribus
ca. d. l. 8. §. 6. ibi: quia res motu finitima ius prohibendi; dicitur
heredi, et executori, in quos transtulit ius prohibendi. hi procedunt in nuntiatio-
tione igitur, non tamen legi habent quoad p[ro]p[ri]etate, namque post nuntiationem
factam tunc eo qui nuntiavit aliquid, contra dicitur factum fluxit, non tunc
est in herede illius qui nuntiavit transtulit ius in quibus exheredat
contra dicto demolitorio l. 20. §. 6. cod. et cum pluribus docet Vallent.
D. Cap. n. 12. Bacho. d. dict. l. 11. in quibus constat quod in nuntiatio-
ne iudicis in tract. moris omnia soluit, et post eum l. 1. §. 6. in d. l. 8. §. 6. An.
glo. ad nos. 22. cap. 20. in glo. l. 1. in tractu in d. l. 8. §. 6. et in l. 1. §. 6.
de h[er]ed. volentat[is] solui. igitur concludendum est nuntiationem id est
contingit mortem quia morte contingitur omni id quod in facto consistit
quale est nuntiatio quod nulli ius tribuit quod transeat ad heredem et
docet Baron. in l. 3. §. 1. qui opus. 11. de nuntiatio[n]e nunt. d. 1. lib.
13. cap. 45. l. 2. est enim preparatio tantum ad iudicium seu factum
preparatorum nulli ius tribuens d. 1. et Baron. qui id probant et mo-
do ante satis dationem aut antequam edificari quod sit nulli ius habet
qui nuntiaverat, et proinde necessaria sit p[ro]visione p[ro]videntia, in qua
ista ius, seu actio datur que datur est. l. 1. §. 1. cod. neque obstat quod
iudicij instantia transeat ad heredem, quia et ait d. 1. h[er]ed. d[ic]t[ur]at
ad h[er]edem merax preparatio: sed et colligitur ex Baron in d. §. morte 6. n. 1.
h[er]edis imp[er]fecti seu h[er]ed. facti quatenus contingitur morte; et cum factum
contingatur, antequam aliquid ius tribuunt nunc est dicere in post
facto nulli ius in eo facto heredi competere p[ro]nc. notandum tamque est
D. §. morte. procedere denuntiatione in quibus facto consistente, quia
si in herede non sit satis datio actio in illa transeat ad heredem nuntiatione
et recte cum glo. docent Ammola et Alex. qui id probat ex l. 13. de
p[ro]curat. cui non satis facit Baron n. 2. qui contrarium probat ex
dupli ratione. prima quia satis datio et subrogata debeat contingi
quando factum nuntiatione. 2. quia ea est interposita ob causam nuntiatione
non et idca causa curante curare debet. An mandatum simpliciter factum
post mortem, aut revocationem p[ro]hibet dationem qui d[ic]t[ur] mandata ius mortem

aut reuocatione ignorat. Sicut late D. Dela in q. fin. de procurat. in 6.
part. 4. primum can. 6. ~~et cetera~~

24

Nunc pro coronide libet dicere illis difficultatibus quibus an
mandata (q. regulariter finitua morte sine mandatis, de manda-
tary 5. to. inst. demand. lq. 26. in q. lq. 22. & 3. D. mandaty
13. C. cod. de qua communem inter se ad d. 5. to. inst.) possit con-
trahere ex parte contractibus ultra mortem extendi de qua questione agunt
peritiam d. in ill. lib. 2. delect. cap. 6. per tot. ubi negatione prolixa facta
et sana erant. 1. et 2. ubi affirmatio contra fundamenta d. in illi
valide protegit. De ca. et agunt antiquiorum peritiam d. de cast. in lq. fin. ^{+ Paulus de}
de solut. dubius, et an agi circa resolutionem aliqua subtiliter pro modo tradi- ^{Castro}
dit Bacho. ad Inst. vol. 4. dig. 23. th. 6. lit. C. in hac questione
cum distinctione respondere debet; et ideo antequam ad alia traneamus
permittere est; mandata pro reus casu quando unquam adit voluntas
reuocandi illud sicut in parte mandatorum re adhuc integra lq. 42. 5.
16. D. mand. lq. 24. de procurat. cap. quibus 2. de regulis iuris in
6. Inst. et Bacho. d. th. 6. lit. D. sicut depositum lq. 4. 5. & 5. digni-
tati. Societas lq. 32. 5. 7. lq. 63. 5. fin. D. pro solis. In omnia prout glo-
cyque reuocari negatio contractus est. Et constat in d. l. et auq. lq. 42.
de procurat. et ideo si ille qui negotia soluit ultra mortem extendi in illa solue-
rit reuocari negotia siquid extinguitur, quia cum talis conuentione in eius gratia
facta sint potest fauore reuocari, ideoque quando instituit heredem legatum
succedere in rebus suis cum omnia institutione tribuat heredem omnia re
omniumque reus cum facultate debet liberi disponendi hoc igitur quod voluntas
testamentaria effectus habet reuocatur omnia que hanc facultatem diminuerent
sunt, et si omnia mandata circa res aut iura hereditaria facta et conueni-
erunt de re de solutate contrahenda ex causa persona herede instituta ad hoc
et hoc pactum contrahunt libertatem testandi aut necesse erat et conuenienter
de herede in certo, et hoc modo propter incertitudinem dicitur de solutate pactum.
Cuyac. to. 6. l. 1. q. 2. de solut. lib. 16. cap. 24. lit. D. et probat d. de solut.
inst. de solut. l. 1. centum personarum quibus fuit quod ait d. in ill. d. cap. 24. ubi
quod hoc pactum ideo est inutile quia contra regulas iuris precipue centum personarum
de solutate de mala enim que in solutate ita contracta oriuntur igitur contractibus
liberis qui ea forte non procurrunt merito suo reddunt libertatem contrahendi;

quod probatur exemplo debitatis ex l. 2. §. 2. pro suo ubi dicitur id est ob-
 utatis alia morte non potest extendi quia facultas supplexmudicij contingi
 non potest. Et quia nequit fieri et solvitur aliam quorum non reuocant. neque
 obstat l. 6. §. 2. Sed ibi non inuocanda debetate aliter conueniunt: nam
 huiusmodi a reprobantur ad id quod ibi dicitur de debitatis cony qui mortuo mo-
 tuo dignitate remanent. aut ibi est. morte morte debij debitatis quo-
 ad omni suos duobus duobus inter igno conuictis fuerit et etiam mo. Deinde
 debita quoad exteros remanent. neque obstat. l. 5. in pro. l. 6. §. 2.
 ubi hoc limitatur in debitate vulgaris quia in debitate vulgaris adesse
 videtur locatio. Et ideo cum sint debij quoad locatorem propterea huiusmodi
 tenentur siquidem locatio fuerit finita. neque pacto potest extendi aliam
 et extra dicitur casy. l. adeo §. 2. pro suo. ratio est quia necesse erat.

25

Let hinc probatur auctio notua quoad primum partem. et
 quae ratione explicari debet. l. fin. de solut. nam cum huiusmodi succedat in omni
 actione etiam si competit actio contra debitorem cui defunctus uenerat et pot-
 mortis sui aliam soluit. et ideo recte dicitur non recte solui quia mandatum
 morte duobus. Debet in hoc casu quo factus est super et pertinent ad huius-
 modum, aliter ac in primo casu d. l. in quoniam agitur de mandato, sed de uocatione pro-
 pter quod ius quibus erat aliam mandatum creditorem quo casu cum actio illa
 non remanet in liquiditate illius qui delegauit inde est et non potest quidquam
 iuris pertinere ad liquidem quod comprobatur arg. l. 8. C. de oblig. et act. et constat
 et d. l. ubi dicitur in dita mandante aliam quibus est actio et taliter
 et non potest contractus uocari, sed imo potest inuito eo recte solvatur ei, qui
 ubi dari stipulatus est. post mortem illius, qui mandauerat, aut delegauerat.
 Ita sine latius darg. l. 1. in d. conuict. §.

26

Ne faciunt ad intelligentiam l. 18. §. 2. de mort. cau. donat. ubi
 chirographis traditis mandatarum et huiusmodi morte reuocata ea tradunt debitori-
 bus quibus mandans donare mortis causa solebat. Debet liberatio debita-
 ry chirographis post mortem mandantis traditis, sed in d. conuictio, de
 ubi in captionem; adde l. 3. §. 2. de lib. legat. ratio est quia talis liberatio substat
 et eo quod fuit perfecta ~~nam~~ donatio mortis causa, nam donare solens tradi-
 deat chirographa, et ideo omni ius ~~as~~ ad cauere in casu quo decederet,
 ne conuictio, quare ea debita non contingitur in iure liquidis et potest expro-
 re conuicta propter traditionem chirographorum, aliud est, et non euent expro-
 conuicta veluti si creditor animo ~~donandi~~ in causa mandauerit debitorum
 VA. BISC

Et donatio p[er] unum debitorum solueret: quod mandatum mortuus causa correctione
 adducta cyllud debitorum quod nunquam fuit exceptum unum h[er]edis iure conti-
 nuatur; Et ad h[er]edis exultima voluntate pertinet, et ita procedit l[ex] d. s. magis
 6. deleg. 2. neque h[er]es bonetur h[uius] donationi. Nam et postquam quod fuit
 profecta, quia a traditione, stipulatione n[on] incipit et exigitur teste d[omi]ni.
 d. exult. 8. cum multis quos ad id referat ipse latus de exult. d. l[ex] 18.
 et refutat. solutione d[omi]ni exult. d. n. 6. d. 8. et 7. et id[em] d[omi]ni exult.
 8. in fin. Sed certum est quod (et si mandatum finitua et post factum de obli[gi]o, seu
 debito pertingit ad h[er]edes) donatio, de qua in d. l[ex] d. s. 6. Substructa, et
 constat in d. s. 6. ubi dicitur q[uo]d si delegatus debitor ignorans soluit et dona-
 tione inter bonum, et h[er]edis est questio de l[ex] falcidia, q[uo]d non potest fieri si
 donatio erit inutilis et notat l[ex] sed. in d. s. 6. neque obstat q[uo]d donatio
 sine acceptatione facta nullus n[on] potest ad traditionem labant. l[ex] 10. de donat.
 Et enim admira haec sententia ad hoc non infatur in casu d. s. 6. donatione
 non fuisse acceptata, imo hoc supponendum est et de iure recte procedat: aut
 saltem dicitur est, illa donatione subinterea ex voluntate testatoris et in fine
 bonum n[on] dicitur est pro exult. l[ex] 7. s. 1. de iure dotij. Ad id[em] subinterea q[uo]d
 traditis chirographorum facta mandatarie translat[ur] i[ur]is agendi quae hoc com-
 daty potius subinterea potest facty de actionibus n[on] pertingit ad h[er]edes
 donantis ex quo ipse tradiderat Chirographa. anq[ue] l[ex] 2. ubi traditis a d[omi]no.
 C. de obligat. et act. n[on] licet certy sit donatio mortis causa n[on] potest ante accep-
 tationem et optime defendit d[omi]ni + de acquit. p[er]na ad p[ri]ncip[al]em ut in h[er]edibus
 iure q[uo]d translata fuerat dominus suum potest morte manumissioni, et suppo-
 nendum est ad validitatem manumissionis. anq[ue] l[ex] 3. C. de iur[is] lib[er]t. fol. l[ex]
 2. 3. 4. C. de iur[is] qui a non domino, quo facta certy est h[uius] d[omi]ni non con-
 tineri in h[er]editate late de hoc l[ex] et de refutandi episcopi a d[omi]ni agit d[omi]ni
 D. exult. d. n. 10. 11. et 12. = notari tamq[uam] oportet q[uo]d si constaret de volu-
 tate testatoris ea confirmari debent per h[er]edis quod in d[omi]ni voluntate
 institutionis ad id[em] pertinet dominus sui quod testator alicui voluit donare,
 q[uo]d tamq[uam] n[on] est presumendum nisi ex p[ar]te constat, hoc notabile probatur
 ex d. l[ex] 18. s. 2. de mortis causa donat. ubi ille donatio ex duplici cap[itu]lo
 subinterea dicitur, et propter conyugium, et propter exceptionem doli. q[uo]d
 et si deficeret illa conyugio sola voluntas defuncti, quod non fuisse revocato
 constat, sufficit ad obligand[um] h[er]edis n[on] propter mandatum, sed propter do-
 nandi voluntatem. = d[omi]ni in casu d. l[ex] d. s. magis 6. deleg. 2.

+

32

ut optime de fidei Bachoerius ad tract. Vol. 2. Sup. 19. tit. 1.
V. in hac donatione. ut proinde donatio si qua in d. l. 18. §. 2. non
potest subtrahi post mortem; Respondere tamen potest illone accepta
hanc intransmissibile, quod saponendum est, ut d. Apote Concordie meae Augaly
principium iury; neque potest dici post mortem donanti potestum acceptari
illa donationem, ut putavit Mohr. lib. 4. de Primog. cap. 2. §. 77. ubi
add. P. Sanchez de Matrim. tom. 1. lib. 1. sup. 6. §. 5. §. 6. fontanelade
pacti. t. 1. claus. 4. §. 8. ex H. 1. quia ut bene Notat. P. Sanchez. l.
sup. §. 7. aliud est si donatur ignoranti, sed tamen de parente, aliud si
mandatum intransmissibile de donando, quia in hoc ult. causa per mortem
simul cum mandato desinit posse per se donatio leg. 2. §. 6. de donat. Vera
exp. solutio dictae leg. 18. §. 2. est, quod illud mandatum fuit expressum celebratum
post mortem, quare inquit dubitari de voluntate defuncti, et ad hunc
hoc mandatum esse de re tradita et translata in donatarium (alia non
essent liberati de iudicibus) arg. d. leg. 2. C. de oblig. et act. ubi traditum
a Donato inde est quod hoc mandatum non extinguitur morte, et con
sequenter, quod donatio etiam post mortem potest acceptari non obstan
te d. leg. 2. §. 6. de donat. quia idem in eo casu simul cum mandato ex
tinguitur illa donatio in fine, quia mandatum extinguitur ut potest simpli
citer celebratum, quare de non extinguitur inde leg. 18. §. 2. aliud est de
cedens. et si quis per cuius hinc tenet donatio, non tenet autem in leg. fin. de subd.
in. 2. Casu? Respon. quia in leg. fin. nulla traditio, seu nullis modo actio
ne extracte furant ab hereditate, quod sicut est in d. leg. 18. §. 2. prop
ter traditionem Chirographorum in qua continentur actiones translatae. l. leg. 2.
leg. 24. §. 5. de leg. 1. quod Mihi probat Topidus in leg. Mucia 29. de
solut. Matrimo. §. 1. ex leg. fin. C. de pacti. Conventu. leg. 35. de adm. tuto
rum, ex eadem ratione procedit leg. 27. §. 1. Mandati

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

UVA.BHSC

adorat voluntas donandi, et tam non tenetur hoc. Siq. ad hunc non tam p^{er}
 venisse, neque voluntas quare explicit per aliquo modo, ut alicui
 detur non aliter deliberata creditur nisi illi actus suomodo p^{er}
 actus. lo. 18. de leg. 2. d. Sed dicitur. Et ideo quando quis donat mortis causa
 n. aliter velle donare videtur quod d. donatio, cum sit traditio perfecta. hanc
 notabile a se comprobatur est lo. 2. d. 1. de iur. testif. ibi necessitate imponi
 huiusmodi conventioni, et qd. defunctus fecit. in casu d. 8. 1. non potest sub huius
 mandaty post mortem et p^{er} factu p^{er} hoc, quod ad leges existit huius
 p^{er} huiusmodi quia cum dominus non faciat traditio in mandatum. Et constat
 est d. 1. p^{er} huiusmodi ad huiusmodi remanent, et ideo summo iure huiusmodi
 reuocari potest per ipso institutione, atam quia creditur testatoris voluntas
 quod mandataris deditur ex ipso, et extrahi ab hereditate, ideo dicitur
 qd. in huiusmodi, id est in huiusmodi conventioni a mente defuncti huiusmodi
 conventioni donationi, et qd. confirmare, gluxa de hoc d. de Anara lib. 2. ob.
 cap. 4. ibi d. lo. 2. d. 1. de iur. dot. conciliat cum lo. 2. d. 5. de donat. dicens
 in d. lo. 2. nullius, vivente donante, fuit translatus in donatary, nisi
 mulier, cuius d. est huiusmodi et ex legibus p^{er} huiusmodi. d. cap. 4. n. p^{er}. Anara
 cuius donatio favorabiliter sub huiusmodi in d. 8. 1. ibi: in mulier mandati
dotatary. Unde maritus quicquid est mandataris in Specie d. 8. 1. non po-
 test post mortem mandantis donare, nam mandaty donandi morte extin-
 gitur, maxime si ante mortem non fuit perfecta donatio p^{er} non fuit in
 Specie p^{er} dicta, antequam nuptie eligeretur: nam in nuptiarum causa traditio
 intelligitur, et ait d. d. Bonus de dote. cap. 5. 2. n. 5. Et antequam causa
 sequatur non perfecta donatio: neque si postea causa eligatur intelligitur
 perfecta in tempore traditionis, cum causa id est nuptie non reuocantur
 tractantur, quare neque in nuptiarum causa tradita, aliud est causa, aliud
 conditio, actus pendens sub conditione reuocabitur, quia donec potest
 consistere, actus vero pendens ab eadem causa non reuocabitur, cum non po-
 tuit consistere sine causa, et in Specie d. lo. 2. d. 1. et traditio ante nuptias,
 non potest nuptiarum reuocari dicitur, ante quod dicitur, aut nuptie sequantur, neque
 tunc caduntur ante donatary, cum nuptie non caduntur ante contractum,
 neque obstat dictioni conditio. p^{er} huiusmodi in d. 8. 1. intelligendum enim est de causa
 nuptiarum iuxta lo. 6. de condit. et testif. d. 1. ibi: in dicitur nuptiarum, et quibus

infantia donationis sine indignitate collata. Et in traditione perfecta, videtur
ante traditum adquiretur, quod si propter indignitatem. Et expresse prohibet. lo. siucty. 7. d.
fin. de iur. doli. in quibus patet solutio ad d. lo. 2. s. 5. de donat. ubi innotuit
in expungitur donatio, quod sius donante fuerat traditione perfecta, quod
debita conditio, quibus sit positus in actus et facta, sed dicitur in confirmatione
Inde retrotrahitur ad tempus traditionis, et dicitur emptio sub condicione con-
tracta, mortuus emptor, aut venditor. lo. 8. vers. q. si sub condicione de puen.
et commod. xu. vend. C. maia d. cap. 4. n. 46. D. de ag. iur. lo. 3. cap. 3.
n. 11. ait ideo in d. lo. 2. donationis non retrotrahi, quia voluntas donantis
non fuit suspendere dicitur et dicitur donationis, sed lo. 2. donationis in huiusmodi
q. est idem cy supra dicto.

27

Nequis obstat lo. ubi quoniam 168. de ac. si con-
cordantibus, non licet, et supponimus, institutio hereditas ex qua transtulit in te
voluntate testatoris omnia bona, quod sit mandatis ex quo vel propter quod
de aliquibus bonis disponit illi, qui mandat, tam non est locus pro dictis lo.
168. de ac. si quis solum habeat lo. quando voluntas nullomodo concordari po-
tuit. arg. lo. 8. ad lo. falsum. et ideo cy in presenti facile potest pro qua dicitur
satis sedari, cum aperiat testatoris voluntate mandatis subiacere, et potest
quia super hoc non exprobat sufficiens dicit voluntate, et voluit principa-
liter hereditate habere, et cy succedere in universum ius dicit inde est, q. nunquam
dicitur talis quoniam, quod concordari non potest. De his dispositionibus requi-
santibus satis egi in lib. de mutuo cap. 12. et n. 2. propter quod quod nunci
oportet q. in hoc casu dicit. aliqua quoniam nam sine quoniam potest testator
aliqua legare aut donare collato effectu donationis post mortem; non enim de
est in presenti questio: sed solum est questio de voluntate: in qua tenemus mag-
ditem et sic quod aliquis dicat remandare post mortem deducit voluit et
mandatis aliter mortem extenderetur: nam si hoc voluit, aliter voluntate
sua offendit: dum enim agente, seu indubitabiliter constat de voluntate
de mandatis, aliter statuendum est: nam aut hereditatem copietur a probare
voluntate, aut mandatis dicit quomodo reuocatur ab herede: nunquam potest
sua et hereditatem reuocare mandatis quomodo quod sit facti. ratio est
quia, licet testator indubitabiliter aperiat mandatis aliter mortem suam

VA. B. H. S.

curly est p[ro]p[ri]o loco mandaty p[ro]p[ri]e in r[ati]o sua p[er] intero[rum] quando sup[er]ve[n]it
 reuocari & p[ro]batur n. 24 p[ro]p[ri]o q[ui]d mandaty in loc[us] testat[ur] ab eo non
 fuit reuocaty. Suppone etiam morte non reuocari; atq[ue] qui dicit h[ab]ere dem[er]it
 p[ro]p[ri]o loco mandaty reuocari, certe hoc p[ro]batur, n[on] cum sit d[omi]n[us] et adq[ue]
 p[ro]p[ri]etate, ac testator fignatus in rebus, qu[od] sua natura reuocabiles sunt, quate
 est mandaty: inde est q[uo]d p[ro]p[ri]o mandaty reuocari, neq[ue] obstat l. 1. de
 solut. quia regula d. l. q[ui] p[ro]cedit in rebus, aut neq[ue] p[ro]p[ri]o q[ui] natura in reuo-
 cabilibus. In quibus iam nata est obligatio: imo et d. l. 1. de. nota auctio
 p[ro]batur, nam ibi exp[re]ssit h[er]es eius qui minor erat, q[ui] p[ro]p[ri]o imp[er]a-
 re facty defuncti & p[ro]p[ri]o non p[ro]p[ri]o. Vide de h[er]ede & actor ad h[er]ed. l. 1. §. 1.
 l. de p[ro]p[ri]o. l. 1. §. 1. d. ibi distinguit inter acty iuxta validy et invalidy.

28.

Item quando quis voluit exp[re]ssit & mandaty post mortem cati-
 datur (neq[ue] illud constans sub conditione alicuius actus p[er]p[et]uandi & in-
 mie in exp[re]ssit. l. 2. de. in quib[us] l. 1. §. 6. de leg. 2. quo casu defuit voluntas
 si actus ille non fuerit p[er]p[et]uus anq. d. l. 1. §. 1. de leg. 3.) Si nulla coniectura adit
 ex qua colligitur mandaty p[ro]p[ri]o institutione. Voluntate reuocari mandaty,
 aut adit coniectura ex qua ex in ead[em] voluntate p[er]manente agatur h[er]es,
 mandaty post eius mortem durat, neq[ue] tam reuocari potest t[er]m[in]o reuocari
 h[er]ede: hoc p[ro]batur ex d. l. n. p[ro]p[ri]o. deinde quoad p[ro]p[ri]o p[ro]batur ex d. l.
 l. 2. in p[ro]p[ri]o. mand. l. 1. §. 1. eod[em] u[er]bo quo in h[er]e l. 1. agitur demando facto circa
 quod non p[ro]batur necessariis ad h[er]ed[em] iuxta h[er]editario. Et quod constat de volun-
 tate defuncti non d[omi]n[us] ex ea clauula post mortem (quod n[on] p[ro]batur u[er]o ad-
 hoc exp[re]ssit dubitari p[ro]p[ri]o; non an mandans q[ui]d mandatis voluit manda-
 ty ultra mortem extendi quia hoc satis ex illis verbis constat: sed an p[ro]p[ri]o voluit
 illud mandaty reuocari & facere potest) sed etiam ex eo q[uo]d monumenty post
 mortem faciendy committitur, q[uo]d non p[ro]batur necessariis ad h[er]ed[em], neq[ue] h[er]es in l. 1.
 legitur necessariis committit. anq. l. 1. §. 1. de leg. 1. et Romul. l. 1. §. 1. de
 ibi et quod testator finis nisi mandauit h[er]es p[ro]batur l. 1. §. 1. attinet ad l. 1.
 mandati ead[em] coniectura militat, nam etig mandaty collat[ur] fuit ultra mortem,
 nec facty fuit circa dispositione alicuius xii h[er]editary, quod quum h[er]edis conti-
 netur; sed de fundo h[er]edibus emendo: quoad p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]batur h[er]es
 adhuc si vult p[ro]p[ri]o reuocari mandaty: p[ro]batur ex d. l. l. 2. §. 1. in ibi h[er]es eius
 potest mandati agere: q[uo]d a contrario sensu potest in agere reuocando mandaty. Sed
 agitur id p[ro]batur l. 33. de adq. v[er]o. UVA BNSC p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o h[er]edibus.

et rursus: aut uero sicut heredes id facere nolle: In quibus datus constat heres
 potest rursus mandatum morte non extinguitur, et per similitera mandatum confirmare
 huc fuit l. 2. §. 1. de uer. dot. quatenus aut necessitas in generali heredi conuen-
 tui mandato defuncti: Sed dicitur l. 2. §. 33. de adq. puer. et d. l. 2. §. 1. de uer. dot.
 huc non potest ut agant de mandato simpliciter liberato, quod regulariter
 morte extinguitur. d. §. 1. int. mandati: Sed rursus quod licet in d. l. non
 expresse fuerit apponita illa clausula post mortem mandatum extinguitur, id ta-
 cite intelligitur factum, et conuenit in d. l. 33. quia mandatum fuerat illud, quod
 ipse mandator facere tenebatur, in d. l. 2. §. 1. de uer. dot. quia ita interpretati-
 onem dicitur testatoris fauore dote, alioquin quod non constat de d. l. de defuncti
 et aliter fuit impendenti morte cuius mandatum est in d. l. 2. §. 6. de donat.
 anq. l. 4. §. 8. de donat. interuenit. l. 33. de mandati. — Man. tit. 1. m.

29

Sed his obstat l. 14. §. 1. cum finis. d. de uer. et legat. finis. ubi
 datur actio de dolo, et extraordinarium remedium propterea, si ille cum finis iura
 mandata fuerat accepta pecunia finis non daretur iuncto quod si actio de dolo
 datur nequit dari actio mandati l. 1. §. 4. l. 2. et seq. de dolo: quod tale mandu-
 ty post mortem non extinguitur, licet post mortem fuerit expresse collatum. Aliud
 actionem de dolo non datur quando alia actio datur que non est que famosa: atamen
 Quando datur actio que famosa est actio de dolo, tunc utramque conuenire possit. anq.
 l. 1. §. 1. ait proptor cod. tit. de dolo. ita dicitur d. error. d. n. 5. Sed huc solutio conuenit
 videtur in l. 5. de dolo: ubi dicitur actionem de dolo non conuenire cum actione tutelae
 que pupillus circumscriptus a tutore, sed actio tutelae est que famosa, ac actio de
 dolo, et actio mandati et constat in l. 1. de his qui notantur infamia: quod falsa
 est allata solutio. Aliud mandati actionem conuenire cum actione de dolo, et non
 solum probatur in d. l. 1. §. 1. ait proptor de dolo. Sed etiam apertius in l. 1. C. cod.
 iuncta l. 5. §. 1. mandati. neque obstat d. l. 5. ff. de dolo, que loquitur de actu
 in quo dubitatur an dolo tutore fuerit circumscriptus pupillus, et que vis dolo
 hinc conuenire doli aduenit, tamquam cum evidenter de dolo non constat ideo de-
 negatur actio de dolo, que alia actione potest pupillus agere videlicet actione tutelae
 que certo ueritate conuenit: ideoque dicitur in d. l. 5. quod si solvens non est tutor, id
 est si actio tutelae inanis est inopia tutore reddatur, tunc decerni debet de dolo
 actionem, quia cum aliter non possit inter se pupillo seruam sufficit eiusque pro-
 sumptio doli, que contra tutorem resultat, eodem modo statuendum iudicabam circa
 conuenire actiones doli, et mandati. — Huc non constat de dolo mandatum

Ally detur actio mandati. q. probari dicitur in d. l. q. C. de dolo ubi dicitur
Fideiussor consultus ad huc, ne doli arguerentur. uncta d. l. q. d. s. l. ubi dicitur
hanc constitutionem facere fideiussor actio mandati conugit. q. in statim actio
mandati de dolo argui potest. fuit etiam quod dily gongimus in dicitur probari
debet l. q. C. de dolo, et q. huius actio est dicitur a p. g. t. o. n. e. et ideo dily datur
q. p. g. t. o. n. e. in circumstantijs iustis dicitur de concursu actionis de dolo et
alij actionibus aliqua tradit ad huc. d. l. d. i. p. t. h. s. l. c. =

30

Uximus tamq. respondem. p. u. c. d. i. t. q. d. l. q. 14. s. d. i. u. i. d. e. a. l. q. et
arg. in ea ducto in quo n. p. g. a. d. s. i. t. a. m. u. s. a. c. t. i. o. n. e. d. e. d. o. l. o. d. a. m. q. u. o. b. i. d. u. b. i. t. a.
t. u. r. a. n. a. c. t. i. o. a. l. i. a. e. s. t. l. q. d. s. n. o. n. s. o. l. y. 3. ff. de dolo. igitur cum in p. g. e. n. t. i. s.
casu dubitari p. u. i. t. d. e. a. c. t. i. o. n. e. c. o. m. p. e. t. e. n. t. e. i. n. d. e. e. s. t. r. u. c. t. e. e. x. t. r. a. o. r. d. i. n. a. r. i. a.
r. e. m. e. d. i. a. c. o. n. c. u. s. a. f. u. i. t. d. u. b. i. t. a. t. u. r. e. n. i. m. e. s. t. r. u. c. t. e. n. a. m. i. b. i. n. o. n. a. d. e. s. t. m. a. n. d. a.
t. y. n. e. q. u. e. d. i. c. o. n. s. t. a. t. n. a. m. e. a. d. i. c. t. a. t. e. s. t. a. t. o. r. m. a. n. d. a. u. i. t. a. c. c. i. p. i. u. n. d. a. n. u. t.
d. e. s. i. m. p. l. i. c. i. e. l. e. c. t. i. o. n. e. f. u. n. e. r. a. t. o. n. i. s. i. u. s. t. a. l. q. 1. d. s. d. c. o. d. q. u. e. s. i. p. e. u. n. i. a.
n. o. n. f. u. i. t. a. c. c. e. p. t. a. m. i. n. i. m. e. o. b. l. i. g. a. t. r. o. g. a. t. y. a. u. t. e. l. e. c. t. y. d. s. d. n. e. q. u. e.
o. b. l. i. g. a. t. u. r. q. u. e. r. i. t. u. i. a. l. i. q. u. o. d. l. e. g. a. t. y. f. u. i. t. s. e. d. d. u. m. b. a. r. a. t. a. m. i. t. t. i. t. l. e. g. a. t. y.
d. s. d. s. e. d. s. i. p. e. u. n. i. g. a. c. c. e. p. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. t. u. n. e. d. u. b. i. y. e. s. t. q. u. a. a. c. t. i. o. n. e. t. e. n. e.
a. t. u. r. n. o. n. e. n. i. m. t. e. n. e. t. u. r. a. c. t. i. o. n. e. m. a. n. d. a. t. i. q. u. i. a. n. u. l. l. y. m. a. n. d. a. t. y. f. u. e. r. a. t.
d. l. q. 1. d. s. d. a. l. i. q. u. i. m. t. e. n. e. r. e. t. u. r. a. d. i. m. p. l. e. r. e. c. u. m. h. e. r. e. d. e. n. o. n. c. o. n. s. t. a. t.
c. o. n. t. r. a. r. i. u. m. m. a. n. d. a. t. y. q. d. d. i. l. y. e. s. t. a. c. c. e. p. t. i. o. n. e. p. e. u. n. i. g. t. e. n. e. t. u. r. a. m. e. n. t. o. s.
q. d. c. u. m. d. u. b. i. y. s. i. t. q. u. a. a. c. t. i. o. n. e. p. o. t. i. t. c. o. n. u. e. n. i. r. e. e. t. a. l. i. u. n. d. e. c. o. n. s. t. a. t. e. y.
d. o. l. o. f. a. c. i. a. n. i. f. e. r. e. n. d. o. p. o. s. t. a. c. c. e. p. t. y. p. e. u. n. i. g. a. c. t. i. o. d. e. d. o. l. o. e. t. a. u. t. i. n.
l. y. p. r. o. t. o. n. e. d. a. n. t. u. r. a. d. e. y. c. o. m. p. e. l. l. e. n. d. y. =

31

Diximus heridem compelli a probare solentatq. d. finit. d. l. q.
tis aliquod bonifuij unguq. conadere si deis constat etiq. quondo man-
daty intelligitur eius casy a defuncto peripiam constitutionis heredis. quod
etiq. c. t. e. n. d. e. n. d. y. e. s. t. a. d. c. a. s. y. q. u. o. d. e. f. u. n. c. t. u. s. s. o. l. u. i. t. m. a. n. d. a. t. y. e. n. t. e. n. d. e. a. d.
t. r. a. m. o. r. t. y. n. e. q. u. e. e. s. t. l. o. c. u. s. c. o. n. i. e. c. t. i. q. a. l. i. u. i. n. e. q. u. a. a. p. a. r. e. a. t. s. e. t. a. t. o. r. y.
l. o. r. m. a. n. d. a. t. y. s. o. l. u. i. t. e. u. s. c. a. r. i. t. u. n. e. n. i. m. e. t. d. i. x. i. m. u. s. m. a. n. d. a. t. y. p. o. s. t.
m. o. r. t. y. d. u. r. a. t. q. u. e. r. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. e. u. s. c. a. r. i. n. e. q. u. e. s. i. s. o. b. s. t. a. n. t. l. q. 14.
i. n. p. r. o. l. q. 1. d. s. d. d. i. n. s. t. a. c. t. y. s. i. y. q. u. e. r. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. s. y. p. o. n. e. n. t. o. s. t. e. n. e. n. i.

in contractibus seu institutio; nisi expresse removerunt; et hoc quod
mortis proponentis fuerit. d. l. d. s. 3. Aug. aligatione datur quod
ad institutio actione quod non datur quoad mandaty ratio enim consistit
in eo qd institutio minus publici usus evadent, et ideo non ponunt cau-
te revocari per mortem sed comode revocandi sunt et omnibus dexe-
uocatione contrari ponit. d. l. d. s. 2. ibi propter utilitate promittimus.
l. 11. d. 2. et seq. cod. et cum hoc sit lex propositio ideo dicitur quo-
visque heredes instituto ~~removerunt~~, et tenet contractus celebratus ab-
eo qui sciebat mortem proponentis. d. l. d. s. 3. qui male committit
Ab. d. conu. 11. Vbi per suavis respondit nu curis; fundatur conu-
datio Ab. in l. 5. s. 1. pon. cod. tit. ibi et quum est ignorantia datur in-
stitutio actione. Et quo a contrario sensu deducit dicitur non datur.
Sed facile est solutio, nam quod a contrario sensu contra hoc exprimitur
nihil facit; et ideo recte Accursus in d. pen. subaudit maxime qua-
si sit sensus quum est maxime ignorantia actione institutio datur. neque
per Ab. facit lex per. d. reb. cred. Vbi post mortem proponentis non sub-
stentur facta ab instituto quia et recte respondet Iacobus in d. d. t. hoc
non procedit et eo quod proponentis mortuum fuerit, sed eo qd muta-
tus fuerat status seu propositi: prout in cau. d. l. institutor erat
propositus ad finem exequendi in quo causam datur utilitas publici
usus de qua in d. l. d. s. 2. et d. l. d. s. 3. procedit de instituto
mortalisq. exequente cuius utilitas commendabilis est.

32.

Neque potest in l. m. C. et actione ab herede. et qua probatur
antiquitas nulli actione ab heredibus incipere posse; sed in mandaty post
mortem extendatur actio competere, et incipere ab heredibus: qd. nequit
admitti tale mandaty, quod post mortem conferatur. hoc difficultas quod obiter
et suggestum ad l. d. s. 1. mandati tanquam prima dubitavit Bachoz ad
Fruitt. d. l. t. d. 2. h. 6. lit. C. et istum tanquam respondere posse ex d. l. t.
na Cospi ad l. t. de leg. 1. ait enim et Iustinianus prosequitur compilatores
et in veterum monumentis adveniunt, et debuerunt. et constat in l. d.
C. de verborum uerbi enuct. d. tanta. dixit tanquam nomine auctoris, et ideo ita
eos facere credendum est et usum antiquum ad consuetudinem uerborum Iustinia-
no reducere, quam dicitur est uerbi illi obiter propter illa regula de qua

Objurgat. l. 13. de in dig. adu. in qua constat modus
 venditione meliori conditiorum, quae si placuit affixi non potest; quod si talis
 venditio facta fuerit et absolute quocumque tempore meliori conditio offer-
 retur prima venditio resoluta non est. q. quae voluntas quocumque deliberata
 non extenditur ultra mortem. **P**ro voluntate in praesenti specie non sume con-
 nimo deliberata, sed pendet ab alio actu voluntatis et non venditio ita facta non
 resoluta neque talis sit et resoluta per id dicitur quod meliori conditio
 allata fuerit sed illius requiritur voluntas venditionis, et in l. con-
 uentionis, et meliori conditio placuit ergo facta venditioni, et enim potest non
 non admitti. l. 2. eod. si ergo dependat ab illa non voluntate actuali mor-
 to resoluta, in d. l. 13. emptionis constat post mortem et si meliori conditio offeratur
 non potest, quia illud contractus voluntatis quod tunc erat necessarium aduendit
 de prioris venditionis iam amplius non potest. ita Callent. lib. 3. tract. 1.
 Cap. 2. n. 4.

Sic et ratio qui uera defuncti abique fictione continuari con-
 dit. de quibus subiectis reale ponit quod uera substantia, auct illud esse in
 cadauere, conuexu, materia de defuncti, non inter. **N**o ignorata excepta sunt
 furtiua quae aut non sunt resolutione neque admittuntur, de quibus etiam
 dicitur in singulari placitum admittit. **E**tenim quidquid est de ueritate illius
 controversia q. **S**ubstantia relinquimus certus est. **C**onsulto cadit
 de mortuo homine nihil hominis in cadauere remanere, aut saltem non
 remanere. **S**ubiectis ponit quod uera substantia nisi duntaxat in ani-
 ma aut voluntate q. **S**atis constat ad dicto hoc cogite ueritate q. **D**omi-
 nus ponit dicitur ueritate, quare separata anima a corpore non po-
 terat ponit corpus, et aming simul, ueritate, q. **A**rg. probatur in eo quod
 mortuus bove qui ligatus est, neque coniug neque caro debetur. l. 49.
 pro. de leg. 2. debetur si neque si neque ueritate partes bovis, etenim q. **S**u-
 perat in legato debet constat l. 22. de leg. 1. s. 15. et 18. in l. eod.
 neque in hac l. 42 potest dici quod similitera ac mortuus bove, nihil
 remanet bovis, ita mortuus homine, etenim in homine datur voluntas
 quae morte non extinguitur, in bove autem per mortem omnia deumunt ueritate.
Sextima id ostenditur, non potest q. **B**is fiat resolutio si quae ad manum

primus adhuc regnat iura defuncti pene cadastra remaneant, et in
 uim in vita hominis casunt pene voluntatem, et voluntas mortem inuen-
 quatur, nec resuscitatur, in de necessitate inferitur omnia iura pene eandem
 voluntate remaneant, q. autem omnia iura sunt pene voluntate dicitur qd
 quatenus iura sunt, et quatenus ad eorum conseruationem aliter probatur.
 Et quia pene animo solo relinquitur l. 3. s. sed et animo. l. 6. in fin.
 l. 2. in fin. de adq. pene. Et quia idem dicitur et in eadem ratione, de do-
 minio et obligatione, aut actione alijs de iuribus: nam et si neque illa dily-
 tate adquirentur, neque ea sola amittantur, aut semper conseruentur
 nihilominus certum est ea de conseruantur, dum aliter non interuenientia
 non in alio subiecto, quod in voluntate reuerat alioquin homo dicitur, qui
 corpore exiit non habet non potest de rebus suis digne quere et
 eo quod Cardin. Castronius in 3. part. quest. 6. art. 3. s. nota. De appetit
 animi separati esse semper conseruantur, non in facta q. dicitur. Prædo nonne
 corpus esse semper conseruantur, et pene voluntate esse imperium probant plures
 quod refert crimine d. d. Suarez lib. 4. de leg. cap. 5. n. 3. Et hoc non ocu-
 lit l. 1. de iura d. Bonaventura. voluntate esse illud pene quod reuerat
 regni, et imperii eorum que sunt in ipis dicitur, et ad huiusmodi conser-
 uationem plura conuenit. Causis de iuribus lib. 4. cap. 26. in n. 2.
 sequentem n. 4. Et adducit l. 1. de iuribus de officio. l. 1. de iuribus. Deus et actu,
 et dicitur antiquorum genuit animi eoque et domini, et imperant ob-
 dienti. Et sic corpus: hoc idem probat d. Molina tract. 2. de iuribus. d. iur.
 d. 16. n. 3. Et auarit. fidei. et infanti dominum habere quia licet na-
 scant ex actu libere arbitrii, habet tamen potentiam, pene que dominum
 reuerat.

36

Factis conuenit omnia fundamenta dicitur, ipse enim dicitur opinionem
 probat. l. 1. in l. 1. s. dicitur, de leg. 1. Et dicitur hereditate fungi dicitur
 defuncti, qui leg. relinquit. Sed defunctus solo relinquit res hereditarias
 in quibus non est hereditas (inquit Prædo) et cadastra. q. cadastra est her-
 editas, non immota in defunctis, et instans huius argumenti, cui
 dumtaxat respondet in dicit. n. p. d. defuncti non solo res, et cadastra
 relinquit, sed etiam voluntate in qua omnia iura defuncti conseruantur
 queque fungitur sicut defuncti. Et in d. l. 1. s. dicitur: 2. arguit
 in d. conseruatione corporum sanctorum solo. Et. Pa. de leg. et dicitur. Sancti. cap. 2.
 in d. op. in uim concordie cura cadastra conseruantur, in quibus probat alij homines

remanere in cadauere. Sed respondeo hoc conuenit nihil inde deduci proca dicitur
 neq[ue] uti dicitur hominis in cadauere maneat cum antea uix non fuerint radicata
 in corpore inde est, si neque post mortem maneat in cadauere, ergo
 respondet ad id quod adducit. Dico de cadauere enunciat, dicitur in
 uerba enunciationis qui ex eo participat. C. quicquid de heret. in b. q.
 in eo cadauere remanet ead[em] lege, q[ue] quid[am] fator, sed hoc dicitur probat
 aliqua dubia aliqua accidentia remanere in cadauere, ideo en[im] aliq[ui]
 guntur = nec plus probat quod caudate emanet de cura, quae guntur ha-
 buerunt circa cadauera, non enim em[er]it de infestis ead[em] guntur arant[ur] in-
 mortalitate non agnosuit et constat ex dictis hoc cap. c. n. d. quibus
 addi potest, in factis ammal. lib. 2. illud dicitur humanis mortuam, qui ita
 amicus loquebatur: non hoc prosequi amicorum munus prosequi defuncto[rum]
 ignam querit, sed quae soluitur memorare, quae mandatum exequi: =

37

Quarto in cadauere aliquid hominis remanet non dicitur
 dominus, possessionis, etiam remane in eo remanere, gaudet aliq[ui] iure personalit[er]
 et privilegio Canonico et probat Dico in d. l. 23. c. n. 48. sed hoc
 ideo fit quia dicitur est in uerba clerico enunciatione cadaueris: neque dicitur
 q[ue] hereditas dicitur iacere. l. 13. d. 5. q. si, aut dicitur, quod (ait Dico)
 dicitur conuenit cadaueri; ergo inquit dicitur in cadauere hereditate esse. Dico
 tunc hereditate dicitur iacere, quatenus dicitur ab additione an[im]e bona
 vacantia reuere. l. 4. in principio de success. edicto. l. 13. d. 4. de u. d. in quibus
 patet quod in dicitur enunciatione acomodet Dico in d. l. 23. de adq. goni.
 n. 27. l. 30. in principio de petit. herid. ubi ea uerba dicitur corpore uita
pretatur pro eo q[ue] est dissolutis corpore, quae remanere illius est hereditate
 dicitur dicitur cadauere consumpta, et inquit dicitur dicitur, uerba intellectus habere:
 cui enunciatione dicitur q[ue] si corpus in dicitur accipitur de cadauere teba
 toxicis in illis uerbis siue illo corpore a contrario sensu, et dicitur
 suppositione inquit hereditate sine dicitur generis plura corpore, et in
 pluribus teba uerbis dicitur hereditate consumpta. Dicitur dicitur obijcio
 d. enunciatione, quod si ea uerba de cadauere loqueretur hunc sensum
 dicitur: dicitur dicitur dicitur sine illo corpore, seu sine illa q[ue] corpore
 ratione habent cadauere dicitur uerba conueniat dicitur: quo inu
 accepta opinionem dicitur inu. respicit

38

39

Donque, Secundo in d. lo. 23. An. 13. Ita arguit
 in corpore Christi remanet eius hereditas: q. etq. in cadaueribus gla-
 xory, quod quid argumens non oportet ad hanc tractationem addu-
 mixon enim de reo ingenio, et sic argumuntari de corpore Christi
 ad corpus ceterorum, et hereditate Christi et hereditate peccatorum com-
 parari. =

32

Ad hanc quodam fundamenta arguuntur hinc modo. Modus homini,
 ita dicitur compositus, et amplius homo, aut persona non est. lo. 63. d. 2. hinc
 pro dicitur: q. dominus, personis, cetera qui uia peccant tamquam accipere,
 que sine subiecto esse non possunt. Quia uia hinc inde actus et passus uia,
 actus quatenus inuenit subiecto, quod ea occupat et habet in sua potestate
 et fructus uia inest homini fructus uia; passus quatenus uia occupat
 subiecto et fructus inest fondo in quo constitutus est. =

40

43

Si uia inuenit passus modo personis modo non personis solent in sub-
 iecto cuiusque alia enim uia inuenit passus subiecto pro utramque infa-
 mato, et hoc continguntur et sic quod forma subiecti mutetur, et fructus
 perit si forma substantia quod materia remanet. quo faciunt lo. 49. de
 leg. 2. et lo. paulus 63. d. quadring. cod. ubi dicitur equo mortuo perit legatus
 quadring. quia licet equi remanent equi, quadringa tamen constituta fuit: in quo tamen
 et hoc dicitur nota, verba illa que demonstrabat quadring. dom. significat
 acilla que constituitur quadring. nam ut in quatuor equis simul constituitur quadringa
 componatur recte perit dicitur quod tamen ex illis
 quadring. demonstrari, seu constitui aut facere; non enim oportet, et illa
 uerba accipiamus de equo principaliori quam in defectu illius constituitur ratio
 decisionis d. s. siquid in ratione illius recte deducitur id dicendum si equo
 principaliori, seu minus principaliori defuerit ratio que casu perit defuerit qua-
 dringa. =

41

44

Alia quidem uia inuenit subiecto absolute, et in materia radicantur et
 dominus inest re dominata, et hoc uia permanet donec materia materia
 licet forma mutata fuerit, ideoque mortuo bove meo caro, et uia dicitur
 cari possunt. lo. 21. de significatione act. lo. paulus 22. d. 2. de significationibus
 lo. si manus 14. d. bove. de concordit. sent. lo. si ego 14. d. fin. de quib. lo. meum 2.
 d. fin. de re iudicat. lo. 22. de leg. 1. =

Cum uero quodammodo actus, et suscipitur in suscipiente, di-
 minui in domino, obligatio in creditore eade distinctio obseruatur: nam et
 inuenit subiecto et in infirmo, et hoc sunt uera personalia, quod per-
 sona personae in quibus et persona extinguuntur per mortem, et inuenitur
 homini, et non personae personae, et tunc personae non extinguuntur, quod licet
 per mortem deficiat persona adhuc remanet personae: voluntas uero, quae
 retinet illa uera non personalia: neque obstat quod persona est quae adquisit
 omnia iura, et quod ideo cum persona debent extinguere quoniam dicantur dicantur
 conueniunt personae voluntate: nam et si persona adquisit, tamen acquisitiones
 transeunt in solitate potestatis exempli gratia familia uero acquisitiones, sicut per
 filios, sicut per seruos factae sunt, regulariter radicantur in capite familiae,
 id est in patre familiae, et ita radicantur, et ita mortuus filius remanet
 in potestate patris.

Neque potest. edictis personarum firmiter. l. 3. d. si de
 iud. et ideo sententia lata in absentibus est in personis et si sententia lata contra
 eos est nulla: quia morte secuta amplius homo non consideratur continue
 quoad iudicium. Sicut personarum dicitur quodiam absentibus. l. 6. d.
 de iud. et ideo ex mortuo non deuenit comparari conuictatate inde
 fit et effectus personarum contra mortuos non uincit, sicut neque contra legem
 homini in quibus, et ex deficiat effectus personarum in hac causa inde fit, et sen-
 tentia lata contra absentibus mortuos est nulla: siquidem cum abiens non po-
 test condemnari nisi pro praesente habeatur, dum in culpa abest infirma
 in uitam esse sententiam contra mortuos latam. neque hoc obstat. l. 1. §. quae d. 30.
 in quibus ff. de fiduciis. lib. 1. ubi dicitur interpretatur fauere absentibus quod de-
 ceantur ex uita ab eis, dicitur locum habere conuictus: nam ex illud de-
 cety est in fauore absentibus. l. 2. d. d. d. cod. et ex uincit a comparandi
 obligationi ratione uitae absentibus, ne uicis infirma quod si uita abest
 uitaque exat in uicis illud dum exat dicitur, magis uita est dum exat
 mortuus.

Arguitur: ante constitutionem Justiniani in titulo exant huiusmodi
 stipulationum, post mortem meam mihi dabo, post mortem tuam mihi dabo
 de. d. 12. in tit. de inoff. et stipulatio. §. quia post mortem non consideratur in aliquo

romanae hominum, alias recte dicitur potestatem regulantibus; Augustinus. quod si quidem in
 gulari potestatis non est in se respectus non regulatur aliter a nobis. l. 33. de pact.
 l. 34. d. 12. de d. o. Valde q. si stipulatio sui ita corupta sit mihi, heredique meo.
 d. 5. 12. siue ita corripatur, hereditas mea dicitur potestati, recte est quia dum
 mihi hereditas mea stipulor et si fructuaria hereditas est saluta. d. 5.
 12. et conuicta in personam heredis quoniam in personam mea ad illud transire dicitur.
 d. l. 34. d. 12. Atque ut magis expresse non dubitatur ea stipulatio pro
 parte qua concepta est in herede deducitur quod in se fuit si stipulatio herede
 dimis stipulatus fuit. Donell. in d. l. 34. d. 12. et l. 33. d. 12. q. 1. q.
 stipulatio tam non, quae dicitur iure est saluta quoniam si obicit regula dicitur
 (aqua in l. 3. c. et actiones ab herede et contra herede) quae stabat actiones
 ab heredibus, aut contra heredes in iure, nam id non absolute procedebat
 in omnibus negotiis, sed praequam restringebatur ad ea quae potestatis corripu-
 bantur. et dicitur in d. l. 34. q. 1. est intelligendum, et temperandum iuxta d. 5.
 12. in d. 12. et dicimus illi quod si habuerit l. 34. in stipulationibus
 aut alijs negotiis potestatis conceptis sub ea formula, et ut ea imponibilitate
 quae dicitur in d. 5. 12. id est sub illa formula potestatis meae mihi dabo
 aut sub illa potestatis meae mihi dabo in quibus est indubitanter dicitur
 sublimitas imponibilitatis, quod non poterat fieri et mihi daretur potestatis
 meae, aut q. ego potestatis meae darem, intelligebant enim per ea verba prae-
 cum demonstrari suppositis dicitur, suppositis, cui dari potestatis erat im-
 possibile, sicut dicitur erat pariter impossibile ipse dicitur potestatis suae gra-
 sedare. Donell. in d. 5. 12. n. 36. et sequuntur a cuius opinione in materia dicitur
 cum dicitur dicitur. Cusanus in notis ad l. 12. cap. 1. l. 4. =

45

Est autem casus iure tam dicitur, quae non ab heredibus, et contra
 heredes incipit potestatis actiones recteque corripitur stipulatio in personam
 heredis. et in eius persona consistit impudicus et in d. l. 34. d. 12. et con-
 sequenter quilibet alia actio. q. d. si iam probatur esse q. stipulatio condi-
 tionata sequente conditione stipulator decedat producit actionem potestatis
 meae, nam licet adimpleta conditione extra dicitur obligatio quae sita
 non tam recte intelligitur quae sita, aut extra actio et notat Donell. in d.
 l. 34. d. 12. c. vi. d. iure autem Justinianus dicit dicitur stipulationes antiquitas
 improbat d. 5. 12. in d. l. 34. d. 12. c. vi. C. de contract. sup. de quosdolor,

43

quæ huiusmodi regulationes subintendunt. Augustinus: ratione indicat in d. l. m. in d. l. h. (non in d. d. de iust. lib. h. nulla aliaratio propter nos regulatio hæc regulatio approbata in d. l. m. ea additur ratio ne gratia namque subtilitate rationis latitudo voluntatis contrahentibus immoderetur. quæ verba hunc habent sensum, opinor, et cum illa impossibilitas daretur in suppositione quod de iure mihi post mortem dabo et promittimus dandi fore videtur aut dandi datur post mortem datur, dum pro mittimus post mortem meo datur: quæ impossibilitas tollitur si intellexerimus verba illa in alio, sed pro sensu, nempe quod de iure post mortem meo dabo intelligitur non quod dabo mihi danti post mortem, sed quod dabo mihi mortuo, hoc est hereditati meæ, aut potius hereditati meæ, et similita dum promitto post mortem meam datur, quod intelligitur, me daturum non per manus meas, sed per heredes meos, in quibus nulla adest impossibilitas, et nec vere adæquat antiquitas, etenim potius inventa fuit in omnia subtilitate, et dicitur in d. l. m. quæ in dicitur, idem quæ dicitur Antonianus in l. h. c. de contrah. h. huiusmodi regulatioes valere iustitiam ditionem, id est iustitiam propriam et rationem, in quo deducitur prope loquendo mortuo pro danti in personam heredis mortui in consideratione esse, nec omnino morte obli. = ~ ~ ~ ~ ~

46

En hoc satis ad arguendum remanet, et dicitur dicimus de legat. ab herede heredi relicto de qua accipitur in d. l. h. in d. d. inst. de legat. secundum et idem antiquitas non leuiter ab herede heredi legari quia alieni heredes gravari non licebat cum ille non in dispositione testatoris honoraretur. Tenuis in d. d. h. i. quod quidem huiusmodi valere potest non cum in fiduciarius esset id ante germanum. l. 3. d. 1. de leg. 3. et cum legata fuerint iniqua fiduciarius necesse erat et huiusmodi legata subintendunt. licet expro alieni heredi gravari si non et alienus sed et heredi heredi gravari. d. l. 3. d. 1. de iust. si et si huiusmodi gravari heredi proprii heres. l. qui fundus d. si qui filios d. ad l. fili. l. fin. de leg. 3. de qua difficili materia, in qua nec expectat, nec licet immorari, videndum huiusmodi in l. in ratione h. d. si quis et ad l. fili. n. d. in h. cum huiusmodi sequentibus. = ~ ~ ~ ~ ~

Obi ostenditur solis voluntate
iura hereditaria sustinere
omni seclusa fictione ~ ~ ~

1 **Q**uoniam in precedentibus cap. plurima contra communem glauci Doctorum tradidit
rem quoniam aliquorum indignationem forte provocaret, cum in hoc cap. agamus de
ostendendo fictionibus liquidatis, quas omnia, uno, aut altero exemplo, in hereditate
dari, Anecessarias esse, et posse principum casus, docent, necesse habes utramque
non ideo quia solus sum magis debere contemnere sententiam, nisi ad tribonarium
loquatur imperator sustinens in constitutione de conceptione Digestorum. 8.
sed regie 6. non debet et multitudinem auctorum iudicari, audi eius verba
aureo litteris digna, Sed neque et multitudinem auctorum quod melius, et quare
et iudicatos et possit fieri et de ratione sententia, et multas et maiores
in aliqua parte sperare: igitur si ratione vincimus non ideo deneganda veritas
et multitudinem adversariorum observamus. =

2 **D**uas fisiones in hereditate ponunt communiter, et sunt omnia da-
toris. prima dicitur esse quodammodo fiesi representantibus testatorum, a iure est
instanti morte inducitur, eo fine, ut sustineat iura de funere usque ad aditorem;
post aditorem, dicunt hanc fiesionem extinguere, et extunc secunda fiesio, a iure
dicunt, per quam huius iure ad morte succumque fingitur, ita communem sententiam
explicat Pionius l. 1. t. Select. Cap. 11. ff. 15. Valentinus lib. 3. Cap. 1. de adq. her. l. 6.
ubi de prima fiesione, pluribus relatis. idem Valentinus lib. 1. tract. 3. Cap. 1. ff. 4. et 5.
ubi de utraque fiesione agit. Sed quia nullam ex his fiesionibus in hereditate ad-
missionem de alterutra separationem agendum erit: et impium de prima scilicet de
ficta persona hereditatis, postea de secunda agendum erit. Sed quia parum oportet
aliqua de natura fiesionum, supponere ideo antiqua ad probationem diuina, primum
tunda sunt plura, sive quibus veritas ostendi non potest.

3 Aliquos omnino iuris fiesiones Hispanice; alios duntaxat fiesiones
legi Cornelio et post hunc in Concilio Constantino de iuris ante part. 3. Cap.
2. sed his reliquis fiesionibus communiter de timore iuris donec possit contra
Veritatem ex iusta et necessaria causa utilis Constitutio. ita cum pluribus Valen-
tinus lib. 1. tract. 3. Cap. 1. ff. 1. quamvis aliqui probabiliter ea verba in iuris possi-
bili non admittant, contendentes ius impossibilem fingere, ita Constantinus de Cap.
2. quod probatur. l. 1. ex l. 1. ita Valentinus l. 1. ff. 2. ad leg. Aquil. ubi homo a
duobus vulneratus fingitur mortuus duobus temporibus, quod est statu

Naturaliter impossibile. 2. pro natura. ex l. 26. de stat. Rom. ubi patet
 fingitur editus quod de comodo eius agitur, quam multo tempus fingitur edi-
 tus ante quod sit animatus, quo casu non possibile est ut hanc Capacitatem adhe-
 reat fictionem: siquidem ad hoc (et si editus tunc esset) non esset editus homo, et quod
 d. 2. anquid. ex l. 26. de stat. Rom. respondere potest leges finguntur impossibilia
 iugiter edictis, quod tamen possibile sunt antecedenter ex postulant aliter curari
 et dicit casu potest fieri et patet qui fingitur editus eo tempore conceptus fuit
 et potest naturaliter nasci quando de comodo eius agitur, et explicat Cal-
 lent. d. lib. 3. illust. tract. 1. cap. 1. n. 2. et melius Sarmiento lib. 2. de iur. cap. 1.
 c. n. 1. quod de op. ita d. l. 26. respondere potest non tamen sollicitudine difficultas
 non in casu d. l. 26. eximie potest et adstanti omni impossibilitate tam antecedente,
 quod consequente patet fingatur editus. non potest quod agitur de successione legi-
 tima mortis patris, relicto que post summo non dy animato concepto que est
 que matrimonium contrahat. fingitur naturaliter potest homo non dy homo, q.
 non dy animatus, et nihilominus fingitur homo, et capax comodi, quod est
 impossibile. si dicitur possibile fuisse ipsum ante conceptum, et fingi natum et postea
 eo tempore conceptum, et potest nasci quando fingitur naturaliter d. l. 26. impos-
 sibilitas, non de eo in proposito casu fingimus prius conceptum, necesse est et sic ille
 legitime faceremus. anq. l. 26. de capt. et poss. Dicitur quod per dicta solutio
 solvantur difficultates in d. l. 26. deductis non soluit ex quo 1. loco propositionem
 in l. 31. d. 2. ad l. Aquil. non obstat quod dicitur et bonum, necesse est qui impossibile
 l. 3. d. in cont. de adq. posses. l. 186. v. l. de A. d. nam hoc procedit secundum
 de iure, et sub respectu impossibilitatis, nam q. d. uis fingit de impossibili tam
 ut possibilem deputat ad effectum, que concedit, et tunc soluitur tribuendo eodem effectum
 ac illa si haberet impossibilem. Nota tamen nos non contendere omnem fictionem
 nec esse de re omnino impossibilem, sed hoc unum duntaxat scilicet posse aliquando
 fingi, aut aliqua fictionem dari de re omnino, tam antecedenter, quam
 consequenter impossibilem, quare non obstant. 11. in quibus datur fictio de re non
 ita impossibile. Vide infra h. 5. et 6. ubi de lade, et aliqua traduntur.

4. Est igitur iuris fictio stilo condatio contra veritatem esse
 iusta, et necessaria causa inducta quod sit ista veritas constat ex pluribus factis.
 l. 31. de oper. lib. l. 16. 18. et 19. et pariter de capt. poss. veritas. q. sit condatio
 iuris, et q. d. duntaxat condatio fictio iuris non debet probata esse q. d.
 duntaxat quod sit o. tribuitur. QVA. B. H. S. C. datur solutio iuris potestate conge-

sine potest. lo. 3. de casta. pcut. non enim dependent voluntate iurandi
 let. d. lo. 8. aquo iure fictiones procedunt dubitari potest: Callistrus autem
 sed non probat modo auri comit. modo auri gentij inductas fuisse. Ita d. lib.
 1. tract. 3. cap. 1. n. 1. et lib. 3. tract. 4. cap. 1. n. 2. probabilis tam sup-
 ponit dicit. lib. 2. d. l. cap. 10. n. 6. Soly auri civili cas fuisse inductas,
 neque simplicitate iuris gentij conuenire videntur, neque creditur quod
 condignis fictionis apud omnes exceptis fuisse; propterea cum fictio sit specus
 iuris singularis non potest dici auri gentij aliquam fictionem inductam fuisse, ne-
 que singulari totum iuris civilis. lo. 16. de leg. 1. ubi: autem iure conditu
 Denique si iuris gentij aliquam fictionem inducunt maxime potest dicitur et leg.
 Cornulij neque uel de iure iuris gentij inducta lo. 3. de iust. et iur. consequens
 erat et idem ex quo rata sunt de iure inducunt modum captivitate sunt
 idem inducta de iure remedium manumissionis inducunt lo. 4. de iust. et
 iur. ibi: Sed posteaque iuris gentij scriptus iudicium de iure est bonum
 manumissionis. d. in p. iust. de de iust.

5

Inducta fictio emissa, Annunantia causa, in iusta causa, q.
 cy sit constitutio iuris necessaria iustis causis emittit, ne sine iusta causa
 nulla constitutio dari poterat debet: neque sufficit q. sit iusta, sed et
 tenus emittit et sit necessaria ad aliquem effectum qui sine fictione dari
 non potest. q. probatur in d. lo. 16. de leg. 1. de cuius expositione plura
 diximus de iure cap. 5. probatur itaq. argumentis testibus in lo. 1.
 d. 1. de adq. pot. ubi idem non admittitur questio de effectu prohibiti
 donationis inter vivos et mortis q. in specie, de qua ibi agitur nulla
 utilitas, nullus effectus ex prohibitione resultare poterat, et idem erat
 prohibitio legis q. effectus legislatori propositus in eo resultare non
 poterat. probatur insuper q. fictio soly in necessitate inducatur in
 lo. 12. in p. de captiv. lo. 6. Cod. eod. tenet hanc conclusionem cy
 plures Valentia d. lib. 4. tract. 3. cap. 1. n. 3. Annulli traditorum
 UVA. BHSC

12
invenio. et defectu huius requiriti fit et minor natus non potest adoptari
maior. l. 15. d. fin. l. 16. de adopt. l. 23. de lib. et posth. nec
dicas proximum in eo q. est impossibile per naturam maiorem natu
re filii quod sit pater, ne licet impossibile sit, tamen potest ius fini
gere super hoc impossibile, 1. in eo q. dicitur subicit aliquando
finiri super id q. est omni respectu impossibile. 2. in eo q. hoc
n. est impossibile antecedenter ne potest fieri et is, qui adoptatus fuit
prius natus fuit, et plena auctoritate procederet ex, quod dubitatur
tate, hoc casu dubium n. est ius finiri potest et supra dicitur. n. 3.

6.

Multum dubitatur factis a presumptione, seu coniectura, quia fingitur esse q.
n. esse constat; et fingitur non esse, q. constat esse, aut e converso iuxta dicta. n. 2. q.
sumitur, aut coniecturatur id q. certo n. constat esse aut non esse non aliter tamen
quod si ita videatur esse pro ut opinamur, itaque contra veritatem cognitam n.
datur presumptio, licet datur factis, et contra fictionem non datur,
nec admittitur probatio veritatis, ne ea probata factis induitur, at vero ista
presumptio admittitur probatio veritatis. Causent. d. lib. 1. tract. 3. cap. 4.
n. 3. et 4. Causent. d. cap. 2. de iuris art. part. 3. in qua fit et non sit locus
presumptionibus in re impossibili, quod in eadem sit locus fictionibus. Item
fit et confessionis, quae manifeste factae sunt, nulli effectus habeant, l. 12. d. fin.
de interrogat. in iure fact. et ideo si quis confitetur aliquis esse filium suum non aliter
obligatur quod si etiam probata et confessio facta potest esse vera. l. 13. cod. inquis.
in eadem ratione procedunt. l. 14. locati. l. 6. de pignori in quibus agitur
de coniectura da conventionem est facta conventionem dicitur quod si filius
suo, aut mortuus sit unus in contractibus tempore quo renovandus
est contractus, non est locus coniecturae, aut presumptioni, siquidem mini
me possumus presumere ex actu conventionis qui sentire non potest. Nec lego
et non loquantur de presumptione facienda circa id quod natura non probatur
et ideo male allegantur ad probandum ius non finiri super id q. impos
sibile est omni respectu. Circa fictiones iuris plurimum exagitantur controversae
l. 1. an. duae fictiones simul dari possunt, sed de hac questione satis egi de
Nubus cap. 5. et n. 4. ubi dari posse sufficit auctoritate Barth. et J. Casilla.

Contende 2^a an us fringat circa ea quae sunt facti. de qua alibi dicendum est. S2
 ubi circa facti rei dari possit fictionis et hinc de Castella in mat^a de singulari
 mutuo. Sect. 2. n. 14. A 14. ubi est tunc id probat. An. in tit. de iurac. pro
 empt. in rub. n. 132. A 133. ubi id probat quo faciunt ab eo tradita. n.
 165. in ead. rub. 3. descriptis. An. contra verum est, an fictiones requirant ad-
 huc habita. de qua agunt. Covarrus de iuris art. 3. part. cap. 4. A Ba-
 nardinus de iure in repetit. ad l. 13. de iurac. denique plura de fiction.
 tradunt Bartolus. A alij. repetentes ad d. l. 13. A Goffredus ad l. 13.
 ad S. C. Scabularij. 43

Hic de breuiter propositis q^o non datur persona ficta in
 hereditate nullo modo. hinc de Bartholomaeo de iure in tract. idem ad
 l. cum heredes 23. de adq. possu. Causis quoque eandem fictionem obiter admi-
 sunt in lib. ad l. 13. in l. 13. de iurac. F. hinc enim nullo modo
 facti in hereditate dari possunt illy lib. ad d. l. 23. de adq. possu. et in alio
 tractatu incepto. Proscriptio subz personaz hereditatis in his speculis plura
 mas probationes congerit quas breuiter propono. et alij ab eo proferuntur
 locus est ante factum lictoris t. iuxta hanc fictionem eo q^o nullo modo
 facti asserat, nq^o eadem ad huc res erunt nullius q^o probat. quia subiecti
 facti non potest sic capere substituendi accidentia realia ubi sunt iura defuncti
 bonaque hereditaria. Ita argu. 3. debili est, quia facti laborat supposito. et cum
 fictiones iuris quatenus sunt constitutiones iuris aliquis effectus tribuuntur,
 sunt tunc in re natura, possunt que substituere iuris effectus, nq^o quod
 ius fingit aliquid dumtaxat fingit. et sub eo proferre effectus tribuat, effectus
 tam immediate procedunt a iure, remote ab equitate, qua ius moritur ad con-
 stituendz, effectus que constituit. Plura similitur argumenta congerit Baro,
 que conuulso omnimodis quia facile illic responderi potest.

Secundo, An. id probat Baro ex eo q^o hae factio dicitur indu-
 ta a iure civili. Causa lib. 3. tract. 1. cap. 1. n. 3. quia sine ea istius soly-
 factio civilis haberi non poterant idem Causa. d. cap. n. 3. A seq. etiam
 si ea necessaria non esset non potest dici inducta, et constat ex dictis n. 3. quo
 supposito sic arguit. ius testandi effectus habet a iure gentium q^o constat
 in dicto cap. 2. postquam, sed tunc effectus sine fictione habebat, et quia

52

... si fido uis uelis inueni dicitur, set que uis gentis nullg fitione admo-
dit et diximus supra n. 4. q. talis fido necessaria non est. Equid codg
modi, ac uis gentis, possunt vltim dispositionis effecty haberi deure uis.
Cuius sic arguit, fitiones sine necessitate non dantur. q. hui fido dicit
non debuit cum nulla sit necessitas: neq si aliqua necessitas fitionis daretur;
uita quia non possunt conseruari uis de fido sine ea. quod quidg fido
est, inquit Prado. quia pene materig pumg conserui, seu cadaver uia
uque defuncti conseruantur absque fitione: nos tamq qui boconogam,
ut potia dicendy exit aliter probabimus fitiong non esse necessariq
nongc in eo quod sola uoluntas habitualiter disponit uis, uque
legiditarias et omnes suas dispositiones conseruit et probabim. cap.
3. quatobz.

2

Tertio quia talis fido utq si concedatur induita
ad conseruanda uis defuncti: in alio cap. dispositio testatoris conseruari
debeat, neq adhuc necessariy est, ut uoluntas defuncti conseruetur, q. pene
fitiong non sit: quare in sententia eoy qui dixerunt uoluntaty morte em-
tingui; certe probat hoc argu. dicty fitiong non sufficere ad effecty, qug
en ca deducunt uis propugnatores. in sententia tamq auocentis uolunta-
ty morte non emtingui, probat saltem hoc argumenty fitiong utq in dicitur
q. uis, nam si uoluntas permanet, et conseruari potest dispositiones factas,
necessario infatur conseruari ipas uis dignibue disposity debet, alio
subtra dispositio dicit, quod disponere non poterat aut in tempore in quo
se facere non poterat. Denique cum Doctores communiter dicant hui
fitiong esse q. qug succedit in uis defuncti, et ita interpretantur uerbum
Succedit in lq. de d. d. et lq. de d. r. c. et arguit Prado: hui
dicitur datur pot. aditoy conseruat in dicit. cap. 1. in n. 2. Sed hui non
datur hui fido, et omnes hui saltem, qug ad idem dicitur lib. 1. q. 1. q. 1.
cap. de n. 2. b. q. datur hereditas datur talis sine fitione fitione.

10

Sed ista ca fundamenta qug conseruat Prado, sic possunt adduci:
1. q. heres succedit in uis defuncti, et omnibus est noty, sed data per-
sona fida, qug a morte uis propugnatoris hui dicitur substituat, conseruetq.

UVA. BRISC

iura hereditaria, non succedunt heredi defuncti, sed proximo, et immediate proximo,
 si defunctus non sit: q^d talis fictio admitti non debet, ne alias necesse sit fati hanc
 abundant, sicut heridem proximo non esse immediatim successorem defuncti. hoc
 argumento utitur Bachozius qui hanc fictionem negat. ad hunc. lib. 1. dig.
 de her. lib. 1. et de her. de. dig. 12. lib. 1. tit. 1. et in notis ad hunc.
 in tit. de adq. herid. n. 101 hanc fictionem videt. neque potest respondere,
 et si dixeris hanc fictionem proximo representari defuncti, et ideo heridem
 proximo, et immediate succedere in iura defuncti representati. non enim
 est in talibus difficultas, Anim heres est representat. defuncti post adq.
 hereditatis, et nihilominus heres defuncti non succedit immediate primo
 testatori, quare idem dicens aut de primo herede respectu testatoris, et
 inter adq. proximi heredis, et mortis testatoris adfuit persona ficta ge-
 nus quoque fuerint omnia iura defuncti. Aliter potest Bachozius ratiocinari.
 n. 101. heres non succedit in aliquid ius a morte confecti, sed in
 illud q^d testator reliquit: q^d si non succedit in hereditate defuncti, sed
 non datur talis fictio, etiam Bachozius qui hanc fictionem adstruunt, dicit
 eam esse partem substantiae hereditatis, et si deficiente ea, non datur
 hereditas, quare si ea deficiente ac adq. hereditas, heres non potest
 dici successor in hereditate defuncti, sed in eius bona: rursus si bona de-
 functi secundi veritate sunt nullius, nec iuris fatore est heres
 secundi veritate, et secunda fictio non esse successor defuncti.

S

Secundo probata qua sine fictione conuenerat bona vacantia obligat.
 actiua, et passiva et cap. 3. late ostendimus neque illius dicitur obligatione
 defuncti facti conueneri, q^d etiam, nec dici posse ostendo, nam in bonis vacan-
 tibus, quae in defuncti heredis adquisuntur, facta non datur successio. l. 1.
 in prae de successione edicto, ubi dicitur, et bona vacantia occupari opor-
 tet, nec in hoc casu fictio dari potest et potest **modo** necessaria, nam
 si eorum inducitur duntaxat bona sunt vacantia, et non dari duntaxat
 vacantia fuerint, aut bona non possent vacantia dum ea facta datur. Sub.
 in tit. de adq. herid. cap. 6. n. 5. cum alij, quos refert latus Valentinus
 de lib. 3. tra. 1. cap. 3. n. 13. et seq. igitur in casu quo bona sunt vacantia
 nulla fictio adit per quae obligationes **ut supra**, et **ut supra** conuenerunt, sed nihil

omnino non continguntur, et non solum tenetur solvere de bita illius, cuius
bona occupat, et eundem debitorum conveniri potest. Et late Liberd. d. cap.
5. posth. Gallent. d. cap. 3. eor. 13. et paguque n. 2. q. quia, sine fi-
tione conveniantur, alioquin obligationes contractas non solvantur solum:
Sed non potest neque quicquid modo obligationes actus, et passus emigant
subiectis in quo radicentur, ac omnia alia hereditaria bona: quod eisdem modo res
iura que hereditaria sine fitione conveniantur possunt.

42

Tertio si reuocaret in iudicio testator in tanta conditione
et quasi iure potestatis excludat heredem. Et post Bartolo tenent. C. 1.
13. sent. s. 4. q. 86. et Locus in h. de iure iusto n. 4. sed arguuntur
amittit dominum, non potest de iure bona sua recuperare debere, aut ius ad
ea recuperanda habere. quod factum est quod ad hanc fitionem inducendum suppo-
nitur, et iure inducitur fuisse ad conservanda iura defuncti, et quidem si ficio
sola inducta dicitur ad conservanda hereditaria bona defuncti quod res ipse
revertitur non habet ius ad bona recuperanda. At enim ficio non defendit
neque ad defuncti commo. sed distinet ad commo. heredem. Atque heredi
bona conservari dicitur, siquidem eo proposito bona conservari dicitur et ad
heredem fitionem pervenire possunt. hoc argumentum confirmari potest ex pluri-
mis supra cap. 1. 2. et 3. traditis quatenus probant bona et ante aditionem
et post aditionem quod res aliter et aliter defuncti permanere, nam si bona
sine fitione permanerent pones voluntatem defuncti necessarium fore dicerent
hanc fitionem imo nullam fitionem necessarium fore, et quod in facta, nec daretur po-
tente, et vultu sit sine necessitate non daretur fitionem aliquam; constat autem domi-
nium pones voluntatem existere et dicimus cap. 3. n. et suo loco factus pro-
bandum est sicut cap. 5. sicut et voluntas possessionis post mortem con-
servat et probatur cap. 7. et amplius ex solutione argumentorum consta-
bit.

43

Primo tamque leges allegantur ad probandum hanc primum fitionem
autem civile inducitur fuisse et bona defunctorum pones et conservantur. Et
UVA. BHSC

enim id probari silet ex l. liber homo. ff. de rebus hereditariis 2. ff. ad
 l. Aquil. ubi dubitatur quis Aquilia agat propter sensu hereditarij
 sensu iacent hereditate. ratio dubitandi: quia dominus nullus sit
Securi. Respondetur heridem adita hereditate agere posse. ubi legem domi-
nis damna saltem soluit. dominus q. hereditate habebitur quare
adita hereditate hereditate heres potest exponi. ex quo teste probant
 res hereditarias in nullius esse dominio, sed ipse hereditate dominus habens
 aut fructu. sed si sensus d. d. bene servetur immunitas ex testu id
 probatur; non enim ibi queritur an dominus sit aliquis dominus;
 sed hoc sng, an sit talis dominus, qui possit Aquilia agere. ratio dubitan-
 di ubi: non dominus nullus sit l. Securi. hunc sensu habet cum illius
 Securi nullus sit talis dominus qui possit Aquilia agere: quod quidem
 sensu est no dy iacet hereditas heres non est dominus. rursus dea. rursus
 fide et postea probabimus. At quid deperit sit dominus non est talis
 dominus que possit in iudicio agere et probatur ab ang. l. hereditas
et. in p. d. ead. xca. dom. d. in his clare, et ideo licet actio Aquiliae l. q.
adquiratur de herede et constat ex l. 16. in p. d. ad l. Aquiliae l. 36.
d. d. de her. p. d. et ideo in d. l. 13. ff. d. respondetur: legem domino da-
ma saltem esse soluit, et ex hac ratione deducitur decisio huius: dominus q. her-
 editate habebitur: quare adita hereditate heres potest exponi: quare
 habebitur dominus. heres non enim alia persona, hinc agatur in d. d. de
 locis, igitur sententia dictae decisionis huius est. heres habetur dominus
 hereditate, et ideo cum lex soluit domino damna saltem adita
 hereditate potest ipse exponi: rursus vero q. dicatur heridem haberi
 domini infata ex e. rursus sit dominus, non enim hoc voluit ea verba, sed
 duntaxat significat. Verba legis Aquiliae que domino pro damno dato
 in rebus suis actione concedunt et sic hanc causam comprehendere: quia non solum
 potest leg. Aquilia ad eum qui tunc dominus erat ex damno dato fuerat
 sed et ad eum qui statuit in locis illius qui tempore damni dati erat domi-
 nus. huius enim solutio probatur ex l. de d. 13. ad l. Aquil. ubi domi-
nius enim leg. Aquilia appellat non sit qui tunc fuerat cum damno
datus. nam ita modo re ab eo quidem cui heres quis erat tranxi ad
ex ea actio potest. quare et arguatur. Si tunc Aquiliae damno domino conu-
 dit actione loquatur tamen deo domino qui tunc erat; q. d. damno
 fuit dato. Et si damno datus V. A. B. H. S. C. huius cuius heres non potest

11

agere quia non esset idem dominus cui damnum fuit datus, accipitur ea verba de dam-
no dato dicente testatori, nam si loquerentur de damno dato iacenti hereditate
fakendy unct unus consulty idem gr. idem probare, nq probaret. hereditate
agere pro damno rante hereditate dato quia alias pro eodem damno non
potest agere) dumtaxat in d. l. 43. attenditur Aquiliy non usq de damno
actu emittente sed usq de futuro damno loqui, q. confirmat aq. uer-
si ab hostibus, qui etiq. Aquilia agere potest, quod si tunc dum damnum
fuit datus dominus non fuerit, et quo aq. Postumy deducitur Aquiliy
non ideo competere heredi, quia supponatur utro fide dominus, nam si
nam ab hostibus fingit utro dominus, et nihilominus non pro ce,
competit Aquilia sed ideo quia in Aquilia dominus non usq intelligit
ille qui tunc fuerit cum damnum fuit datus, sed usq ille qui postea fuerit do-
minus. Arguo nota in d. l. 43. d. 2. non dari Aquiliy legio actiony sub
colore futuri alicuius, si autem in d. l. 43. d. 2. legas hae verba: Domina
capo hereditas habebit non eundem potest deduci ex eia fide dominus, nq hae d.
sunt domy habent quae dicuntur I. C. quatenus abiret ad interpretationem
Aquiliy silentio domino damna data sine verbo dominus hereditas habebit
et accipitur, aut continetur, hereditas scilicet adita usq heredi aduenti domi-
ny tribuit, nq ex sit in interdum uis succum l. 24. de d. s. l. 62. de
et. qz succum actu in aditione emittit, et fuit hereditas domny rae
hereditariay, merito dicitur, igit hereditas domny haberi: quod eodem a-
quae usq hereditas regitay domny post aditionem facty, et dicitur regitay non quia
non est dui dominus, sed quia duby erat usq eia talis dominus, qualy her
Aquilia dicit. ad eia conuincendi u actiony nemus quod sine hereditate, et usq
pro eodem dominus, nq ita nos dicit. l. 22. de d. cap. quod necum fuit dui
aliquem indivisibilitate diabuli divisibilitate xxy significatay dicimus d. l.
d. C. de Codicil. et hae emisso usq tenuit d. l. 43. d. 2. supposita dicit
et hae lictione: domina qz hereditas habebit (quod indiximus de
hereditate adita quatenus fuit hereditas domny) quare adita hereditate heri
potest emittere nq cum hinc adquiret dominus, et ab ipse hereditate fuit do-
minus per se, seu propter ipse actiony habet.

11

Similimodo explicanda est l. 43. d. 3. ff. quod si aut ety inque eady sine
UVA. BHSC

quod est eademque dubitanda ratio. Et ideo ea verba: si uxor pateris in uxorem nullum uel
 accipienda sunt de pateris hereditario quod nullus est, quoad emendationem actionis
 sue interditi, hoc est quod unus respicit futurum dominum; ne licet res hereditaria
 sint penes defunctum, quod unus respiciunt futurum dominum in pateris, et
 nullus sunt: eodem respectu, et sensu accipiendum est qd postea dicitur ibi: quod
eo tempore nemo dominus fuerit: nemo scilicet qui potest agere: nemo di-
licit et futurus dominus. Arguitur hinc verba hinc argumenti causa ge-
 nantur nec enim dicitur concedit et C. sed docet non obitare et qd si dicitur, neq
 sequitur nemo dominus est, et tamq congetur interditi, siquid in eo fiat et
 sine dicitur, et in l. 1. §. 2. eodem qd auget C. in d. s. b. non concedat nulli
 dominus uel res hereditaria constat ex d. s. 3. accidit ibi: accidit tunc qd heri-
ditas dominus tunc obtinet: sicut in alijs codicibus reperitur: dominus tunc
obtinere: quod est idem ac dicere hereditate obtinere tunc dominus defuncti
defuncti: uel domini defuncti: sed dicitur hereditate obtinere tunc defuncti
non dicitur, sed fuit, et non potest alij sensu hinc lege adaptari. Et hinc dicitur:
hereditas obtinet tunc defuncti: quod exibetur in hac l. 1. §. 5. in l. 2.
C. de pateris l. 3. §. 4. de hered. insto l. 2. in l. 1. §. 3. de leg. 1. et
alijs non potest accipi de fictione. neq et bene ratio arguitur ex d. l. 2. §. de
adq. pateris. legatus dicitur fungitur uel dicitur et uis tunc obtinet, et nemo
nus non est neque dicitur, neque fides dicitur. quo fuit quod uisitas lego
privati habitus. l. 1. §. 1. in fin. d. d. §. 2. qui dicitur pateris
sed dicitur significat eodem uisitas nullus est et ac quilibet pateris et in l.
1. §. de S. C. Macid. l. 1. §. 4. de quibus edict. l. 1. §. de fidei. Arguitur
dicitur hinc et qd obtinet tunc defuncti, seu illius uisitas l. 2. §. de dicitur
et tamq non est fides hinc, ne fides testator, igitur dicitur tunc uisitas
non potest accipi de fictione aliqua. Et ideo dicitur et ex pateris significat
in mltis reuocari hereditate accipi. de pateris dicitur, de pateris hinc
dicitur l. 2. §. de U. S. dicitur dicitur cap. 1. et ideo dum quod dicitur
de capacitate uel hereditaria dicitur et qd non tunc in capacitate domini
adquirere potest, et puta si dicitur hereditario legit, aut qd singularis
fuerit, hinc dubitabatur, an talis dicitur capacitate acciperet, de dicitur
domino, uel ab herede domini futuro de quo inqunt contra dicitur fuit aliquid
antiquorum uisitas consulto. Et constat ex d. l. 2. de leg. 2. aliter dubitatur

VA. B. S. C. de leg. 2. aliter dubitatur

non uno exalt q' dicitur dominus non locat alia nullo iuramento facta. neque
 uno quod erit in domino fidei hereditatis, ne constat de iuribus eorum qui fidei
 admittunt dicitur aliquo dubio multum capax a defuncto: d. 2. ult. liquid
 est lo. 116. de lo. 1. d. 1. s. 1. de hered. ult. cum alijs. Sed uno exalt, quod hinc
 tempore iuramento hereditatis erit in domino defuncto, et in loca parte ab eo
 capacitate accipi debet tam cum ipse defunctus non erit perceptor
 ad quibus per dicitur, dicit non erit ad commodum defuncti. Sed heredes, et postea
 ea cum ad huiusmodi capacitate dicitur emperatua quodam emperatua capacitate
 de, cum emperatua incapax defunctus inuenitur, ideo videbatur dicitur non po-
 se tribuere capacitate dicitur suo. et parte heredy obstat q' tempore iuramento her-
 editatis non erit dominus, et quod dicitur post tribuere capacitate dicitur dicitur
 hereditatis, in hoc dubio, post multas difficultates obtinuit dicitur hereditatis
 accipi capacitate a domino et postea talis cap. dicitur. et explicabimus,
 et in hanc probatur et d. lo. 53. s. 2. de lo. 2. lo. 34. et 61. de acq. rer.
 dom. lo. 28. de sup. dicitur. His supposito dicitur casu locutionis; hereditas
 loy domini, dicitur personam defuncti obstat, substituit, et similia accipienda
 erit de hereditate pro et est quid dicitur dicitur dicitur ad heredita-
 riam ne quatenus dicitur personam hereditatis adquisitum est dicitur pro heredi-
 que alij rem hereditatis adquisenda est aliqua actio et alij rem dicitur
 et parte hereditatis, actio in iuribus et sic de alijs. tunc hereditas quoad
 omnes res inue contonitas loco domini habitus, quod dicitur defuncti, cum
 personam induit substituit et representat et ita explicantur quot quot loy
 ita loquuntur =

13

Eodem modo explicatur q' dicitur in lo. 31. s. 1. de hered.
 ult. quia creditus est hereditatis dominus eius, q' non potest accipi de fidei
 ne quod singula non creditur. dicitur creditus quia ita fidei, ita equid.
 C. Statutus exalt. vide Santolaxia in hanc. dicitur. n. 3. Vbi ad alij proponit
 ita fidei exponit hoc verby creditus hereditatis eius dominus non quia ipse
 hereditas dominus sui ipse, et singularis rem habet, sed quatenus de-
 luntas defuncti praeque hereditas substituit est domina. A hoc est sub-
 stitui personam defuncti. lo. 34. de acq. rer. dom. Sumitur enim aliquando
 figurate dicitur, hereditas pro voluntate defuncti a qua substituitur; q'

fundatur in l. 1. §. 1. de off. S. is qui s. liben cor s. s. arduu de huc heredite
 rio: fia ante et heredite, et dicitur facti accatione non potest dari dicitur
 qua dominus, dominari non possunt habere facti actione cum sua
 s. suo (in quo supponitur heredite ene doming, nec solum supponitur)
 sed ex parte dicitur ubi qua heredite facti sunt sicut doming) et hoc dicitur
 sicut heredite improprie accipi pro voluntate a qua heredite
 habet ius, et subditur: ut cy dicitur in l. 1. C. qua heredite facti sunt
 et dicitur ibi, improprie dicitur heredite Romina, statim sequitur, et
 quid dicitur dicitur intelligitur, et ideo addunt illi explicatione: huc est doming
 quo facti quod bonorum omnino que heredite comparatur, et dicitur dominus
 commoda, et incommoda et ideo qua huc omnia bonis sunt conuicta. l. 1.
 de bonor. p. 1. §. 1. non potest intelligi qua bona habent dominus dicitur et ideo
 sicut dicitur in domino testatur §. Simul cum bonis hanc ideoque
 actio pro parte accipitur. Denique huc explicatione sicut dubio admitti debet
 in eo §. cy heredite rebe accipitur, pro annuo iure defuncti, et hoc ius in ad huc
 conciso et pro et dicitur heredite ene doming: ut heredite est annuus ius defuncti
 ius defuncti dicitur iure defuncti gaudere. n. Si defunctus est dominus ac
 igitur heredite est domina §. rebe accipitur et in d. §. 1. s. 1. auertur heredite
 ene doming, et heredite inconcerto defuncti accipitur ideo idem est dicitur huc
 dicitur ad quod et in quo in l. de sig. remor. (curata l. sequent. l. 1. de ad-
 sig. remor.)
 que. x. dom. et hoc est quod dicitur in d. l. 1. de adq. rem dom. heredite
 dicitur in multis partibus iuris pro domino haberi: et quia pro domino dicitur
 gaudere, et quia ius capacitate sicut heredite finguntur. hoc idem dicitur
 in l. 1. de fiduciario. sicut dicitur heredite quoniam dicitur fuisse sicut mu-
 nicipio, dicitur, et dicitur: sicut municipio, dicitur, et dicitur finguntur dicitur
 quoniam, sicut pro quoniam habentur quatenus constituta a glubus quoniam
 p. 1. §. 1. sicut dicitur considerat, ita habetur et huc quoniam genitus de
 ficientibus ea extinguuntur §. 1. sicut heredite sustinet quoniam defuncti, et
 dicitur domina quatenus sustinet ex voluntate defuncti, qua p. 1. sicut
 heredite p. 1. et qua deficiente deficiunt.

H

hic explicanda sunt l. 1. §. 1. ante dicitur §. dicitur. in ius
 facti sicut dicitur heredite sicut heredite que ene dicitur sicut
 domini loco habentur heredite. De huc est in huc accipitur de huc dicitur, qui ante
 UVA. BHSC

... de hereditate ... de ... quod id ... factus ...
 ... de ... factus ...
 ... factus ...
 ... factus ...
 ... factus ...
 ... factus ...

Plura decedendi obsequio illa non est imperpetuum de iure aut factis et
 illa quia domini hinc habetur hereditas. quam dicitur quod est restituta ...
 quodam modo nullius, non tamen ita nullius dicitur et non sicut in alicuius domi-
 nio testatoris scilicet, et sic sicut in domino alicuius in testamento non est ita nullius
 et non potest fieri alicuius, neque est in domino testatoris et sic potest absolute
 esse in domino alicuius, sicut si hereditas hinc domini habetur, dicitur dicitur
 quod et ideo cuius dominus est contractus ille confusio non est ita factus et non
 potest fieri de iure: non enim tenetur qui confusus factus est esse de hoc loqua-
 tur de herede instituto qui est verus dominus, hoc enim admitti non potest neque
 dicitur reverti ab herede est verus dominus, et hoc non dicitur et tamen in
 confusione facta de aliquid herede utat illi dicitur et non est in h. l. b. cod. =

Sed adhuc restat. l. 53. §. 1. de leg. 2. et scriptur. de iure hereditario,
 et dubium cogitatur an a defuncto, an a herede capacitate augetur. dicitur
 tam de herede capax fore quod heredes institutus sit incapax, et ideo heres instituto
 procedit: quam nullus est dominus in cuius persona decapacitate quod potest
 (concordat l. eius 64. de hered. inst. quo eodem modo explicatur) cogitur dicitur
 infensus ad rem nulli deus dominus esse. Respondetur tam Cay in 2. lo-
 quendo de herede, an incapax heredis ad acquisitionem, sicut hereditario: et sic
 respondetur respondere deus, adquirent nihilominus sine ullo impedimento potest,
 quia in parte heredis institutum nullus est dominus; de cuius capacitate quod
 potest; neque potest cadere in herede, et testator, et quia sine do-
 mini alicuius capacitate dicitur nequit adquirent. De qua proponitur ut
 plurimas verbis in quibus dicitur quod ad heredes institutos quod decapa-
 citate domini defuncto; neque potest de iure. C. supponit fictionem, et ideo
 alicuius deus adquirent potest sine ullo impedimento propter capacitate quam
 a persona facta augetur: hinc enim intelligentia ubi augetur est diminutionem
 etiam est facta, neque est supposita fictionem quod dicitur decapacitate testatoris.

neque aliter procedit adquirendo quod testator in generalibus futuris potest dicitur
 in l. supra allegatis, et nemo dubitat, eodem modo explicanda est. l. 3. in fine
 de pube unius no. que dicitur n. 13. et 14. et enim dicitur potestatem
 actionis pro contrahendis rebus et illis qui subactum non potestatem in
 eodem. de iustitia in l. 3. an supposito q. potestatis dicitur ad verum, et
 filio potestatem. d. l. 1. s. 3. sub eod. verbis comprehenditur. et in l. que
 dicitur, et continetur in l. 3. in quo dicitur potestas pro notis sententia
 de iur. h. iustitiam. in potestate dicitur, no. deinde adhuc non est dubium
 et ipse non est dominus negotiorum habet d. l. 6. et adq. re. dom. l. 1. s. 1.
 s. 3. et l. 1. et alio supra aducta. et quo constat ea dicitur d. l. 3. et in
 in nullus sit potestatis non potestatis accipi, no. d. edicti loquuntur dicitur
 qui sunt in potestate male sub verbis edicti comprehenditur qui in nullus
 potestatis est. igitur cum limitatione, et moderatione sunt ea dicitur accipienda
 dicitur de eo qui in nullus sit potestatis quoad potestatis dicitur, quod
 no. sit in potestate habitati modo. =

18

Definitio retinet dominus, et potestatis, sed qua exercitibus
 dominus, aut potestatis amplius per mortem non habet, que in exercitibus
 provenit a voluntate exercitibus, et am. voluntate, voluntas autem dicitur neque
 ad mortem, neque amplius dicitur ambulatoria l. 1. C. de sacro. l. 1. l. 3.
 et adim. l. 1. videtur q. potestatis nec dominus, nec potestatis quoad exercitibus
 h. habeat, et hoc sensu res definitur dicitur nullus, et in nullus potestatis
 et in d. l. 3. de pube l. 1. de re. dicitur. quo modo ponunt explicari l. 1. s. 1.
 s. 3. quod dicitur, aut d. l. 3. s. 1. de l. 2. l. 3. s. 1. dicitur. dicitur. et quotquot
 similiber loquantur, et optime dicitur in d. l. 2. de adq. p. re. sed d. l. 1. s. 1.
 dicitur dicitur. dicitur et dicitur dicitur nullus, alij sensu habent potestatis,
 et dicitur dicitur nullus habitati exercitibus ad p. re. dicitur. ita enim res
 sacra, reliquas, et sanctas dicitur nullus d. l. 1. s. 1. iuncta l. 1. s. 1. dicitur.
 et constat esse quo in d. l. 1. s. 1. dicitur dicitur. dicitur de his rebus cogitur cate
 nus re dicitur dicitur quatenus ponunt pertinere ad adquirendum quo in d.
 est. et ideo dicitur dicitur nullus quia in nullus ponunt adquirendum dicitur dicitur
 dicitur quia adhuc in nullus adquirendum sunt et f. re. l. 3. de adq. re. re.
 dom. s. f. re. l. 2. in d. eod. eodem sensu res hereditaria ponunt dicitur nullus

quatenus licet sint in domino, defuncti, respectu ad adquisitionem duntaxat, sunt nul-
 lus adhuc, seu anullo duntaxat adquisitione; sed ponunt dicuntur quia respectu de-
 rentis non ponunt ab illo contra eos qui ad hereditatem veniunt ponunt ad qua-
 rum possessione. Et idem magis dicuntur nullius ad similitudinem rerum quibus
 que dicuntur de quibus quid quod sunt ignis in substantia, aut de quibus, id est
 dicuntur nullius quia in nullius privata potestate sunt d. lo. t. in quo dixit
 deo. eodem modo dicendi sunt de rebus hereditariis; eas scilicet esse in domino
 defuncti, et dici nullius, quia in nullius duntaxat dominio sunt, et quia conge-
 ctis personis, omnibus interdicta eorum est adquisitione. Quarta
 nullius non infertur nomine in domino defuncti, sicut res in universitate duntaxat
 nullius, et non inde infertur nec de qua potest cas non esse in domino in uni-
 versitate. d. lo. t. in fine principiis lo. t. et quod unus qui in universitate.

AD

Quod attinet ad lo. d. d. l. de iure doli Quarta que potest con-
 n. pro. d. d. i. i. u. n. d. i. u. h. i. s. q. u. e. q. u. e. d. i. v. i. n. i. s. d. e. m. a. n. d. a. t. o. i. l. l. i. a. m. o. r. t. i. s. c. a. p. 3. c. 1. n. 2. 6.
 Quod dicitur n. 26. ostendam potius cognoscere que ad hunc hunc sententiam
 agitur in d. lo. d. d. l. de mandato. Et an per mortem contrahatur casu quosdamque
 res traditur, et lo. d. d. i. s. t. i. g. u. i. t. i. s. r. e. q. u. i. b. i. d. i. c. t. u. e. i. n. e. i. n. g. e. r. e. n. t. q. u. e. r. i. t. u. r. a. n. e. q. u. i.
 traditur mortuo, et potest uno mortuo sequitur res episcopatui dotalis: n. h. i. s. d. u. b. i. t. q. u. e.
 de quare si dicebatur negotia respondere, hinc dicitur proposita; et dicitur ne non po-
 runt in domino eius episcopi cui datus sunt quia potest mortuo incipiat dominus discedere
 ab eo qui dedit, quia pendit donatio in die nuptiarum, et tunc sequitur conditio nup-
 tiarum non heredis domini est a quo discedere rerum non potest dominus in d. i. s. o.
 factum est. Ratio decidendi quatenus attinet ad effectus huius voluntatis
 contrahit ad d. i. s. t. c. a. p. 3. n. 2. 6. nunc dicitur dicitur, an ea d. i. s. t. a. p. p. o. s. t. i.
 in hereditate non esse dominus. Et tunc probare dominus rerum hereditariarum eorum generis
 defuncti, ubi: quia potest mortuo incipit dominus discedere ab eo, qui dedit: non
 dicit huius dominus potest mortuo discedere, sed incipit discedere, quia dicitur
 sunt, ne principiis actus, non ab actus profectus, neque d. i. i. n. i. g. i. o. a. l. i. e. n. a. t. i. o.
 et amito dominus, sed d. i. a. l. i. e. n. a. t. i. o. p. e. r. f. i. c. i. t. u. r. h. u. n. c. a. r. m. i. t. t. o. E. t. d. i. p. u. a. l. i. e. n. a. t. i. o.
 adhuc dominus non est amittit, sed amittit (de hac re supra dicta digna dedit
 hereditas in lo. in iustis ff. solut. matr.) q. probat, ne si d. i. i. n. i. g. i. o. a. l. i. e. n. a. t. i. o.
 amittit est dominus, nullus amplius dominus habet quod potest transferri in
 instati in quo alienatio potest. **AD VA. BHSC** omnia probant potest mortuo adhuc

ene dominus pona defuncti alioquin sitone n' erit, neq' p'nt incipere decedere
 post mortem, ne p'nt d'cedere postea eo tempore quo dominus non habuit de font.
 dicitur incipere decedere quia dominus est voluntate defuncti morte irrevocabilis
 facta, et confirmata est in via ad hanc ad quod incipit p'nt, non tam p'nt
 p'nt neq' civitate in quibus adquisita est hereditas, de quo casu accipienda
 sunt illa verba, et cy sequitur conditio nuptiarum in herede dominus est, neq'
 quia supponitur aditus fuisse hereditatis ante nuptias. Nota tamq' ad hanc
 facti dominus negare in l. 1. in p'no de ea dicitur l. 13. d. 6. quod dicitur aut clam.
 l. 35. d. 1. de leg. 2. l. 3. de p'culis. ne si daretur hoc dominus q' necesse est
 et aliter accipiantur notitia imp'rogat loquos fuisse unice consultos de armis

ff. de p'nt
 persona l'p' m
 p'nt non ita
 aboluta p'nt
 Dominus

20

Non stat q' monachi caritate spirituale amant dominus
 aut regni de sacro. Cdu. ne h' non sit quia monachi reputantur, sed quia do-
 lytate omnia alienant in p'ceptis cy et omnia quibus dicant Deo. An
 d. l. 1. Nulla. et in notell. d. 6. eorum p'ceptis de sumitur. neq' obstat cap. p'nt
 monachi civile, quia non in omnibus admittunt morte naturali, maxime quia
 aut loquuntur de sacro, et in d'ctum naturalis bonasua civitate retinet, et
 h'ique adquirent es d'ctum, aut unice p'nt, aut max' civile erent p'nt
 et tunc p'nt h' bona ab eis auferuntur. Et sic omnibus constat h' h' h'
 non in necessitate neq' h' h', cy dicitur ca. l. 1. et omnis d'ctum d'ctum
 stat, et frustra labent ad hanc in d'ctum d'ctum, et h' h' h'
 h' h' h'. neq' ad h' h' h' h' de orano d'ctum tradit d'ctum l. 3. tract.
 1. cap. n. 4. facta est d'ctum d'ctum d'ctum qui d'ctum d'ctum d'ctum
 que non h' h' h', sed d'ctum d'ctum d'ctum. l. 3. d. 1. plane de leg. h' l. 3. d.
 l. 2. l. 3. d. 1. quod d'ctum. l. 2. d. 1. d'ctum. d'ctum l. 3. d'ctum d'ctum ma-
 ny. 1. qui ay h' h' d'ctum. sed quid inde? neq' constat d'ctum d'ctum
 quia d'ctum manumissus est ab eis qui ad d'ctum d'ctum d'ctum, uno p'nt
~~hoc d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum~~
 nota d'ctum d'ctum d'ctum neq' d'ctum
 morte d'ctum d'ctum h' d'ctum ab eis d'ctum. Et h' h' h' h' h'
 dominus est post mortem cum ab eis h' h' h' manumissionem d'ctum. Sed d'ctum
 d'ctum d'ctum d'ctum d'ctum, q' d'ctum d'ctum, qui est d'ctum h' h' h' h'
 h' d'ctum l. 4. in p'no de bon. d'ctum. Sed em. l. 1. h' d'ctum d'ctum. l. 3.
 qui d'ctum d'ctum. q' d'ctum d'ctum d'ctum. Respondet d'ctum d'ctum d'ctum
 d'ctum, sed quia d'ctum manumissus

UVA. BHSC

que simile est quatenus non manet liberis liquidis prope exigentiam. Et
 in manumisso C. S. C. n. dno. a testatore Aliaque dicitur nullus quatenus
 neque ab herede, neque a testatore fit liberis, Alia dicitur dicitur, ne manu-
 mittitur ob neq. debita ex solute testatoris conuicturata. alia pte C. S. C. et
 S. Non obstat quod liquiditas nullo in loco est dicitur. et colligit dicitur
 C. S. C. de leg. 2. l. q. d. S. legauit. l. q. d. 2. p. de leg. 3. l. q. 1. de iust.
 legato. non enim ex eo inferatur quod factus est dicitur dicitur; et non dicitur
 in nullo loco esse quatenus sumpta pro iure succedendi et non incorporatis. l. q.
 de dno. xca. et ceteris nullo in loco est quia locum occupat. quod quidem patet
 ne de omnibus rebus incorporatis dici potest nullo in loco esse, et non in iure
 consistunt, et tunc non possunt. et docentur in h. inst. de iur. corporalis. et in-
 corpor., et tamq. factus non possunt dici, siquidem dicitur, obligationes, et hu-
 iusmodi alia in re dicitur dicitur. =

CAP. V.

De re domini testatoris adstruitur iuxta hereditatis uisitatione:
 et ibi, n. testator tamq. ad acquisitionem

De re hereditaria
 et ceteris

Voluntas testatoris definitur esse subiectus genus q. subiectus domini reus dicitur
 re, et omni reclusa fictione ratio est capitibus precedentibus constat. testator
 nunc id probare l. C. S. C. l. q. d. dicitur. et sumptus. l. q. d. ibi. Satis et non de
suo testatoris, funeri: q. quia sui definitur habet. quot aut d. d. l. q. d.
a contrariis dicitur in illis rebus: et suo sumpto fecit. et non testator
facit. in iura et id aperte confirmatur C. S. C. l. q. d. ibi. dicitur enim
capitibus. mortuus, funeri: 2. C. S. C. l. q. d. de separatis. ibi. et perinde testa-
toris bona tenent, et qui de hereditate adita n. dicitur: q. et q. post adita her-
editate danti bona testatoris. l. q. enim n. possunt definitione et p. l. q. d.
reus dicitur in iura p. l. q. d. et non uisus consulti in iura legibus
reus illa nonnulla in iura p. l. q. d.
prohibitione alienationis factus per aliam voluntate que dicitur et q. d.
reus care alienatio; aliter UVA. BHSC prohibitionem per conuentionem facta

in quibusdam. Quoniam in lib. De legat. l. 1. de cap. 2. et late An. et de
per. imp. ad leg. de et alt. C. eod. prout con. 3. quod de hereditate annuo sui
admittit, licet in reddenda ratione deferentia laborat: licet enim per se dicitur et nota
sententia: et ideo dixerunt prohibitions testamento Antea dicitur pro
cedit, quia inter quos prohibetur alienatio et nihilominus transferatur
penitus dominus cuius natura est dominum parte de re nec digne, et que
cy transferatur dominus, et hoc principaliter ad huc necessario transferatur
us alienandi: quare ille qui de non alienando convenit de se obligatur et con-
tractu ad observantiam: Contra qui sine communi prohibita alienatione relinquunt
non transferunt dominus plene, sed duntaxat, et non retinet dominus, donec
remargit, aut sperantur vocati ad illud percipiendum, et ideo est nullus in parte
veribus dum aliud fideiussoribus non possit alienari, nisi quia ipse non est dominus
et sine fit et immutabilis, seu fideiussoribus quibus dicitur accipiat fideiussoribus
seu bona maioralis ab ipso qui lege instituit, et omnia facta quod leg. de in fa-
milia 6. d. de fideiussoribus. l. de leg. 2. lo. dicitur filius 8. eod. de hereditate. cap. de
in lib. ff. de adq. heredit. n. 6. d. Molina de pignoro. lib. 1. cap. 3. et parum, quod non
possit fieri de temporibus qui maioralibus instituit, dominus non erit, maxime quia
hinc nulla factio est voluntaria adiacentium loci habet, et cum addita liquiditate factio
prima clauere dicitur, secunda autem qua hinc incipere dicitur, distat et est habitus
re dicitur, et quo ad actus gestos in re liquiditate: quare necessariis hiis dicitur factio
debent, maioralibus subsistere post mille additiones, aut e quod dicitur sine illa factio
ignitur idem dicitur de dictione, quia de factio non est necessaria immutabilibus
nugue in hereditatibus necessaria erit et pariter iura eodem modo et obsequio
ram. =

2

Probatur in super eorum q. potestatem commoda, et in commoda de jure
concessantur. lo. 1. de. et 3. de bona parte. lo. 1. ff. q. de regulat. d. si cert. per
lo. 12. pro deconst. pecunia lo. 1. s. item de seruo. 2. de reg. iur. lo. 43. s. seruo.
ad lo. Regul. lo. 116. s. 3. de leg. 1. cy alij plurimos: Probatur eorum q. seruo
adquisit et capacitatem illius qui tempore acquisitionis eius dominus est. lo. 12. s.
2. de leg. 1. et constat de reg. hereditatibus adquire et capacitatem factio. s. de inst.
de heredit. inst. in p. de reg. dicitur lo. 6. de adq. her. dom. lo. 33. s. ff. cy lo. de
eodem. cy mille alij: q. factio dominus est de re hereditatibus: Respondet aliquis factio
lo. de factio dominus illius de re dicitur factio cui dominus nomine factio

ius huiusmodi, et quod representando; quoniam si in aliter et representat, ac exat q
 porem mortis, et hinc procedunt. Et quod dicitur de capacitate testatorum non sicut de cogit
 representate, qui incapax est dicitur si mortuus non fuerit; sed contra hanc quod dicitur
 et rationem propriam probationis inuenio. Ita inuenio: Si huius solutio est non sicut
 que huiusmodi non a defuncto, sed a fictione iuris capacitate accipitur, sed hinc
 et falsum, non ab ipso defuncto capacitate accipitur: q. dicta solutio contemnitur. **3**
 et minor probatur et d. lo. in l. 33. §. fin. de adquis. rer. dom. ibi in persona defuncti
 l. 34. §. de leg. 2. Domini: regere potest dicitur in persona de functi, legem in ta q. in iur.
~~et dicitur capacitate accipitur~~ et hinc ad huc contra fictionem non accipitur
 sed non capacitate et representata persona, sed contra fictionem representante, et
 capacitate tribuente. — **non ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne**

3

Ficitur autem in l. 6. de seruis corruptis: ubi dicitur dicitur equi ab
 hereditate si legatus fuerit. l. 4. §. 3. de iis, qui h. ubi dicitur mutari dominum in le
 gatarium: l. 60. de leg. 2. ubi dicitur hereditate ita dominum legatarium facere, sicut et
 facti, hereditas, et postea ubi dominum q. hereditate fuit ad legatarium transeat:
 que omnia efficaciter probantur, si ostendatur in legatarium rem dominum transe
 et statim probatur: sed dicitur huiusmodi non probare dominum esse testatorem; sed
 distat hereditate, et ideo accipienda sunt de dominio facti personis; ita enim non
 potest dicitur potest non tamen recte, non et cap. d. n. §. de iuribus hereditate pro ipse voluntate
 defuncti sumitur figurate, quod confirmo et d. lo. 60. de leg. 2. ubi dicitur re
 putare voluntate pro eo q. est residuare legatary; igitur contra legatary pro dicitur
 et mutari debet; comprobata necessitate huius expositionis, et veritate huius proba
 tionis et d. lo. 60. de leg. 2. ubi dicitur dominum rem legatary transe mutata in
 legatarium hoc est a testatore in eum; igitur quia nulla interponitur fictio, que domi
 num rem legatary accipiat, q. agitur contra et lo. a l. 60. de leg. 2. in fine.
 ubi: mutata non ab eo qui legatary ad eum, cui legata sunt transeunt. Sed hinc non pot
 debet catenus hanc vera esse quatenus legatarium est facti re ad dominum a legatary
 mortis et pluribus, nec sicut fundamentis. atam contra hanc solutionem alia
 nec minus probabile multat opinio, que esse omnino dicitur ostendit et sequenti
 bus. —

4

Potest legatary petere huiusmodi actionibus personarum, et huiusmodi. §. sed
 aliam. §. in l. de leg. 2. §. C. com. de leg. de quibus agitur in d. §. sed aliam ubi commu
 niter interponitur. Donell. et alij. **UVA. BHSC**

principio iuris cap. q. in curia dicitur et ego intendo non mihi debere, sed mea
 est, et contra q. d. dicitur possim et meq. dy. carmisi debetur. *Interrog. ind. a.*
 accidit hoc non exiguae, et asint nonnulla exempla in quib. hoc idem insonant
 rogantur sine quoniam iuris. *Uinnus in d. s. has actiones conuaxae eluher*
lo. 24. s. 27. lo. 1. s. 2. de delo. 1. lo. 56. s. 8. de lo. 2. et ita litem et de lo. 2.
 fatus agit dicitur, res non dicitur res debita. *Sen ayte personalia actione*
 agit, res non dicitur res in dominio legatarum. eandem solutionem. *et doctores*
tradit Gofredus in repetit. ad lo. de iur. 52. de hys. inst. in d. 8. qu. aperte
applicat in d. lo. cy filius. 56. s. 8. de lo. 2. in d. 2. constat in lo. legatarum in
legato dicitur dicitur p. p. legat. dicitur dicitur. Niqui ostent lo. 16. in fine
Q. qui h. facit p. lo. 3. s. 1. de iur. Cud. quia non tunc dicitur dicitur dicitur dicitur
su. niqui cap. q. actio personalis in his l. competere dicitur, infam. potest alio
actione non competere. et ead. tenetur explicat Bachor. ad dicitur. dicitur. 2. de iur.
13. h. 7. lit. A. maxime cy certo ostent. Niqui tenetur habili bus dicitur dicitur
dicitur dicitur legatarum competere d. s. 2. d. lo. 1. C. com. de lo. lo. 55. s. 3. de lo.
2. lo. 1. s. 3. dicitur qui h. dicitur q. dominus ei competat. lo. 8. de dicitur corupte qui
id. confirmat dicitur lo. 80. de lo. 2. lo. 74. de iur. lo. 10. s. fin. de condit. quali-
ta. lo. 5. s. 8. de iur. cor. lo. 3. s. 2. de lo. 3. Bachor. d. lit. A. in quib. constat
legatarum esse res domini. Sed in q. conuaxa est, an sit res domini
a tempore mortis, an deo a tempore adit. hereditatis. Sed de iur. mihi dicitur
sententia qui auent, cy non esse res domini a morte testatoris, sed ab adita
hereditate: nec tunc esse domini, nec ex inuocabilitate, imo legatarum inu-
pare dominus sui legat. p. dicitur dicitur habere ab adita hereditate sub condi-
tione si legat. approbent, et hanc sententiam tenet Gofredus in lo. 2. q. dicitur legat.
debat. et in lo. de iur. hys. 52. de hys. inst. Argot Curac. Suan. ad lo. hys.
lib. 1. cap. dicitur. 1. et d. omnino dicitur.

5 **P**robatur hanc autem. lo. 44. s. 1. in lo. 67. in quo lo. dicitur homo 46.
 s. 2. de lo. 1. ex quo. exp. in d. constat. 2. probatur quia dicitur ad quod
 u. qui dominus dicitur tempore ad quod tempore fuerit. Sed iuste, hereditate. ~~hereditate~~
 + ~~hereditate~~ non hereditate sed de tempore ad quod tempore
 + ad quod tempore. quia eo tempore non est legatarum, neque dicitur
 retroactione; maior est manifeste dicitur: minor constat in lo. 55. de lo.
 2. lo. 15. in quo ad lo. Argot. lo. 11. s. 6. lo. 13. s. 2. et 3. lo. 43. eod. tit. in quo
 lo. 1. s. 3. de dolo. Sed tang. Oakenburg lib. 3. tract. 4. in h. de lo. cap. 24. n.
 3. respondere idem in h. causis **UVA. BHS** dominus sui legat. p. legat.

quam in fictionibus xis ductibus erigitur et extrema sunt habita, quae non
non sunt in casibus d. l. quia deo mortuo defuit extremum a quo sequi
dem mortuo deo non potest inquiri retro, a tempore quo deus non est
in re natura, sed hoc solutio infirmitas, quia ex actio competit pro
deus suo data habile extremum a quo potest enim ex actio reducta, q.
in sententia ad reparationem negari non potest etiam id inconueniens est in
rebus habet dominus heredes, et tamen auerunt liquidum retro dominum
ad adquirendam actionem legio Aquilia et constat ex d. l. h. d. l. 6. l. 13. Aquilia
ad l. Aquilia. denique veritas illa solutio quia falso supponitur ex
habitu habet extremum in fictionibus et cap. 100. n. probabimus.

6. **T**ertio probata quia in generali de rebus legatis amittitur
spaus de anno in quibus curare a de ad h. liquiditas. l. fin. C. de
hered. et aqua iuncta l. 13. ff. qui admod. deat. amitt. q. quia extensio
incipit illud in competitore legataris: igitur id dicitur de dominis
re legatis q. a pari procedit ex quasi dominis. ex d. l. 3. de obliq.
et act. neque satis faues si de rebus lex est speciale inueniunt utroque
receptione, seu ides procedere quia ante aditionem non est legataris in
mora petendi, ne contrafact q. et h. non est in mora ante quod deat
de rebus legatis fuisse, et nihil omnino non id erigitur, imo ignorat lega-
tarius incipit nocere peremptio. d. l. 13. d. l. ff. qui admod. deat. amitt.

7. **Q**uanto de legataris est retro amittitur testatoris dominus
curat inque ratio dicitur de quo in l. deus qui h. libera esse erat iuris et probat
extremo. l. 1. eod. ibi: dominus autem h. de non curat et constat d. 5. iuncto
d. 6. eisdem legis: igitur non est retro dominus. interim nota non ob stare quod
dicitur in d. 3. ibi: dominus debet mutari: quia id accipiendum de muta-
tione quae contingit post aditionem liquiditatis et constat iuncto d. 6. d. l. 1. l. 8.
de rebus conjugio ex alio ibi: idem in specie declarata quod alibi a iudice et in
genere dicitur: d. repudiato legato legato dominus re legatis ita retro fit
liquidus, sicut retro est legataris agnoscunt legatis. l. 80. de leg. 2. de re
fit retro liquidus nisi a tempore aditionis et latius postea dicemus d. n.
et probat interim l. 8. d. de rebus legatis dominus re legatis non fit retro

legatarij nisi ab additione = 6. probata in d. lo. de leg. 2. lo. 64 in
 fine defuato = 1. probata quia potest legari legari, et ubi dicitur lo.
 69. in pmo de leg. 1. in qua specie legatij serui legari et cedit ama-
 lemua. lo. 1. in pmo qdo duo leg. cedit. Sed legatij fundi non cedit nisi ab
 adita hereditate. lo. 1. de fin. cid. q. ideo est, quia alias non legatarius secun-
 dy mlti magis adquiret potest fundus. q. quia tunc non est seruis dominus
 serui legatij alioquin u. adquiret potest fundus legatus. =

8

¶ Octavo neque fides retroductua hinc admittit potest. 1. quia nulla
 lo. induita agant. 2. quia sine fidei, seu effecti nulla fides datur
 et cap. p. cid. diximus n. hinc autem nulli effecti haberet. Penam stat-
 que effectus circa omnia agantur in adquisitione per seruum legatij qui effectus
 et supra ostendimus non datur. neque potest dici hanc fidei inducitur fuisse ad
 effectus transmissionis, siquidem transmissionis non supponit dominus neque trans-
 mittimus dominus, sed uis ad legatij. Et patet in re alie legata quoniam
 fuit esse rebus legatarij et tam huius legatij transmittimus inq. lo. in C. de
 cad. tollend. si legatarius qui loquitur indubitanter. Sed id constat in d. lo.
 7. de h. qdo duo leg. cid. ubi dicitur legatij serui legato rebus non cedere nisi ab
 adita hereditate. Sed si legatarius serui rebus fingitur dominus quoad effectum
 canonis, aut transmissionis legatij serui legato rebus cedit ab adita hereditate.
 q. quia neque hunc effectus canonis estate fidei resultaret. neque obstat
 q. legatij rebus serui cedit domino de cap. lo. de h. de leg. 1. quia licet cedit
 domino non inde sequitur cedere neccesse domino, dominus non est causa ce-
 sionis imo ea supposita id q. cedit cedit domino serui. Effectus enim canonis
 non aliunde tendit nisi ad id et signum rebus legatarius, uis ad legatij trans-
 mittat in heredem. lo. 2. et 3. quando duo leg. cedit, ubi illa rebus rebus
 cum inspicitur legatus ab adita hereditate cedit. scilicet q. factus legatij non
 transmittitur in heredem; q. ceditur antea serui transmitti. notat Ba-
 chor. ad Inult. dum. 2. de p. 13. h. 1. lit. A. 8. sed hoc amplius =

UVA BHSC

9
Obstant huc l. l. l. & fin. de condit. fidei, sibi dominus rei legatus sub
testatoris decemne ductus. Aug. ducumne facto testatoris sed n̄ statim, a legat
(hoc est facty testatoris) alias in eius dita discedit, et fuerit legatary q̄
monstray erit: sed ducumne eo facto colato estu in tempore quo illud facty
confirmati, n̄ p̄ tempore aditionis, et confirmati. ex l. 44. d. 7. de leg. l. l. 69.
in p̄rio. l. 8. 6. d. 2. eod. = Q. obstat l. 5. d. 8. de reb. cor. sibi dicitur huc n̄
posse repudiari legaty pupillo relicto, quia uel res legata sit pupilli hoc est aliu
nam. Aug. d. 5. procedere de repudiatione facta post aditū h̄reditatē, nam
loqueretur de repudiatione antea faciunda, ea in nihilū fuit non quia res sit pu
puli, sed p̄cipue quia repudiaret tutor tempore in habili, p̄tina h̄re in h̄re
tatio admittenda est, et in hoc sensu, et in alijs, qui in dicitur loquuntur
explicari debent p̄r alios, qui distinte docent q̄do legat. incipiat dominus
habere et in l. 69. in p̄rio. l. 8. 6. d. 2. de leg. l. quia generaliter p̄r specia
dispositionē adaptari debet exp̄tuo iusta l. 8. de ad. l. uel ibi aduerso
p̄r rep̄tente. Et quo non obstant, uno eod. modo exp̄tū sunt. l. 34. uel
duab. seq. ad l. Aguit. in quib. sibi dicitur dubij quo ad retractationē
partis accensuris, et retractari dicit: non tamē constat ad quod tempus
retractari, et ideo dicitur erit retractationē fieri ad tempus aditionis, ita
et h̄ explicanda erit. l. 3. d. dixerim 2. de leg. 3. necnon l. 15. de reb. dub., quā
manifeste loquitur de reb. mutuo datis post aditū h̄reditatē, nam antea n̄
poterat h̄res hoc facere. Ultra quā q̄ si ita n̄ explicetur d. l. 15. obstat l. 8.
de reb. cor. quā supra indumit. =

10
Obstat l. 40. de notabil. aut. quatenus aut legatary tenem p̄r fa
to a se, sibi legato, commisso d̄ iacuit h̄reditas, eod. sententia continet
l. 64. de fidei. Sed et h̄ non in facty legatary esse res iacente h̄reditate
domini: ratio enim obsequi legatary tenet et si tempore facti nullo modo
erit dominus proderit esse quod action. n̄ datur, quā ratione dicitur dantur
in domini commissa d̄, et sic dominus qui fuerit postea dicitur ratione
domini q̄ habet tempore quo agit in iudicio commissa l. 1. d. 12. Requā
drugu paup. fuisse dicitur. d. 3. inst. de notabil. Et in hoc procedit q̄ h̄res
actiones dantur contra ipsa. B. H. S. C. ni manumit. Et in casu l. 44.

d. fin. de fiat. Exant enim sexus cy sua causa cy commodo, et in com-
modo, et ad hunc. l. 2. de impio de leg. 1. et d. fin. d. l. 2. de exat.
l. 43. d. fin. cod. et in hac ratione fit et hinc impunito sexor legat de-
ducere possit q. sibi debita l. 2. d. 3. de punitio. Denique non obstant l. 66.
d. 1. de fiat. l. 43. cod. quod est obijuncta. nq ideo competit actio fiat lega-
tario, non quia sit actio dominus, sed quia in his l. arbitra de actione
fiat quod competit, vel ex nota contractatione a fine post agnitione legatarii
vel ex ratione quod p. p. h. n. cap. fin. n. 1. 1. 12

M.

Et hoc omnibus constat legatarius neque dicitur, aut fidei re-
tas dominus esse nisi ab adita hereditate ab eo tempore utas dominus est
conditorum non sub conditione resolubilia, sed sic pensata, et probabilius in-
dico. anq. l. 28. de leg. 1. hoc dicitur regulacione legatarius facere et non
sint esse actio utas confusio neque hinc obijuncta q. hereditas eoz
modo faciat dominus, actus des. l. 80. de leg. 2. quod qui hinc sit utas
a morte dominus et probant in l. 4. de adq. herid. l. 138. in seq. d. ad.
I. et proinde legatarius utas dominus dicitur debet: non inquit obstat hoc
anq. primo quia herid. est utas dominus et postea herid. dicitur
quia et si fateamur utas dominus esse, non hoc obstat: nq herid. dicitur
turque utas dominus, ex eo quod est magis bona cy defuncto, et herid. dicitur
l. 22. de ducag. notit. 48. in p. factio q. non dicitur de legatario. ne-
que obstat de l. 80. de l. 2. quod solum fuit equiparatione quoad adquisi-
tio substantie non dicitur quoad accidentia temporis adquisitionis: hinc
vero dicitur non in dicitur nos hinc quidam in eorum sic sub summo
sicque et in p. dicitur: defuncti utas dominus dicitur herid. et legat.
tempore iactio herid. aut sunt legatarius, aut herid., aut nu-
lus, aut defuncti; sed non sunt legatarius et probabim. neque herid.
quia non utas fuit dominus et postea obijuncta obijuncta in eorum quoad
ut legatario. l. 64. l. 2. de nusat. l. 80. de leg. 2. l. 1. d. 3. d. 3. quod
liber esse. l. 10. d. fin. de condic. fidei. l. 3. d. 4. de reb. cor. uncto d. 8.
l. 1. l. 3. l. 2. d. 3. de punitio. l. 44. d. 1. de leg. 1. l. 44. in fin. de
fiat. sed neque possunt dicitur nullus et factio superque cap. p. p. et p. p.

neque obstat factio
ut dicitur in p. p.
ibi fit comparatio
quoad adquisi-
tionem, quod non
requiritur legatario
et herid. in omni-
bus comparandis
ut. hinc

quod ostendimus et probant de leg. 64. de fluitio. l. 80. de leg. 2. et alibi
 ibi. recta via est nullo dato medio sacro; igitur necesse est et fatuamur
 legatam esse in domino testatoris siquidem post aditionem adquisitam fuerit,
 aut heredi, si legatarius repudiet, aut legatarius si agnoscat legatum et
 probant de leg. 80. de leg. 2. l. 64. Definit. univ. q. si dominus fuis-
 set amicus non potest recta via transire in legatarium, imo neque potest
 diu transire ab eo qui legauit, si tempore quo transit, nempe, post
 aditionem saltem hereditatis defunctus non esset dominus. =

12.

Constat ex hoc dominus rerum hereditariarum penes defunctum romanum
 siquidem post aditionem adquisitam personis a testatore designatis, ex quo duo
 deducuntur 1. confirmatio ad dicta capitula precedentia quatenus excludim.
 primam fictionem hereditatis factam ab interpositis imbutis. 2. deducta, facta
 utiq. interq. 2. fictionem (per quam heredes retro fingatur dominus a tempore
 mortis testatoris) hereditatem tribuere: Sed plures aduersarij in nos exiunt,
 non uno, aut altero gladio contenti sumus, sed plures parare contendim.
 Sed primo moniti sumus, neque in hac questione sine duce in irregulari-
 bus descendere, neq. subtilis sumus, et in soliditate, et ingenio nulli interrog-
 ty uisus secundus heredes, inquit, in l. 6. de heredi. l. 2. de heredi.
 inst. late retro facti heredes dominus negat. et adeo late, et docte et nitet
 adu. possimus nisi forte dicitur, aut altero dicitur ab eo forte, potius et non
 necessarium est, quod omnia curabimus tamq. doctrinae sapientiam et
 a Catone, et obuiaitate, qua laborat iniquitas heronij exultare. =

13

Hic enim solum est dominus rerum hereditariarum ab
 adita hereditate est tunc dominus civile adquisit; sed nec rebus domini
 habita dei, aut fidei, q. probatur quo ad dominus dei et eo si defunctus
 est dominus dei tempore iacuitio hereditatis et supra ostendimus, nequit
 fieri et de alio dominus dei pro eo et tempore, quia dominus de-
 re inchoat pro eodem tempore nequit esse penes duos. Sed hoc id est
 probari ex acquisitione rerum hereditariarum qui domino actu existenti
 adquisit debet, et nitet in l. 1. de heredi, sed hereditati adquisit, non

ab herede, sed ab hereditate imo ab ipso defuncto capacitate accipit et constat
 C. de inq. inst. de sup. de her. ual. sed quia heredes nemo ne
 parit in capro banda amplius non innox = Quod nique factu sit h
 ro retro dominus probatur primo quia factu nulla data necessi
 tate, et **Effectu**, sed hie minime est necessaria neque effectus habent.
 q. non data. maia est certa et omnia latentur et diximus, ob h
 musque cap. p. q. ad. n. 5. minor probata caso q. q. effectus sine ca
 dantur quo ad continenda uia defuncti, et quoad adquisitione heredi
 tatis; no ex defuncto retro, et uigilant donec adita sit hereditas
 usque p. q. ad. de her. ad adq. d. manifestu sit omnis est.
 necessarius sine hac fictione dari; et proinde ex superfluo esse necesse
 ry sit. Sed contra aduersarios qui duas fisiones admittit; aliter
 potest argui et saltem necesse habeant concedere alterutroque esse superfluo
 et proinde rigeundq fore, no quidquid uel necessarius p. q. ad. ab
 ruita, aut saltem personarum. q. hie dicitur non potest in cony. p. q.
 admitti. Alterius hie duq fisiones mutuo se opponunt, et subuertit, et pro
 inde alterutra rigeunda saltem erit. arg. h. h. in l. 23. de cog. et
 p. q. ad. de qua late adq. hered. in l. 2. ad S. C. test. et in q. ad.

14

Secunda probatur quia si retro factio et necessaria in aliquo
 herede etiq in omnibus et necessaria sed in aliquibus non data, et nihil
 omnis heredes sunt, effectusque hereditatis habent: q. necessaria non
 est; minor probatur ab abuado in casu d. d. in l. 1. p. q. ad. data
 libertate in d. q. in specie l. 2. d. 18. et fin. de hered. inst. q. qui
 ad uenire dicitur sit libera, et heres; no si hie heredem retro finem domi
 ny, fingitur et dominus heres. q. inat de her. quia deus libertatis
 date non dicit nisi in post facto = Quibus dicitur alienus p. q. ad. in
 titulus, qui uou dominu p. q. ad. superuenire nec aliter potest adire.
 S. l. in l. de hered. inst. doneque (quod concitari non potest) de her. ali
 nus heres in l. 1. de her. inst. manumissus ut si hie heredita
 ty adp. ut dicitur. de hered. inst. sed dicitur credere hie dominus non
 dicitur ad dominu, qui hie q. ad. mox hie dicitur ex imp. potate locobat
 debent adquirere arg. d. de p. q. ad. B. H. S. C.

Similiter si servus alienus iacente hereditate aliena non adquiret
1. qui iacente hereditate eius dominus erat sed novo domino d. d. l. q.
d. d. 16. de hered. inst. quod non ponit si i. si rebus heres credentia seu
servus anq. d. l. q. 18. de U. O. = #

15

Secundo si heres retrofingatur leges, et dominus
a morte retrofingatur persona sed non fingitur alius servus heredi-
tarius et filia ductus stipulari ponit l. 26. de stip. serv.
Quarto est l. 16. de stip. serv. ubi ideo dicitur servus hereditarius her-
edi uti nominatim stipulando nisi agere quia eo tempore domi-
nus eius non est. q. non est reus facti dominus, alias ponit stipula-
ri heredi. si autem nullus effectus hereditatis producat. q. confirmata non
effectus domini sunt et servus domino adquirit, sed servus heredi-
tarius non heredi sed defuncto adquirit hoc est adquirere hereditate
sumpto abstracto pro concreto l. 36. de stip. serv. l. ut. de reb. cred.
Deo q. si stipulatus d. pro inst. de stipulatione serv. q. nullus effectus
domini hereditatis praestat. quia effectus uti cognoscitur et eo q. do-
minus, et non alius praestat capacitatis servus, sed servus hereditarius
non heres, sed defunctus capacitatis praestat. l. 22. de hered. inst. l. 33.
d. fin. de adquirendo re. dom. d. pro de stip. serv. q. dicendum
et superfluum esse hanc actionem et potest esse effectus, q. denique constat
est l. q. penult. de leg. 2. d. si servus codicillis; quod sic induco. licet servus
heredis ab ipso herede et domino non possit legari d. 32. inst. de leg. q.
a herede ponit ei legari si heres retrofingatur, non heredi ab altero a herede
legari potest l. 116. d. l. de leg. 1. et sic servus heredis ponit legari et mag.
l. 12. d. i. q. de leg. 1. q. si legari nequit et constat est d. l. q. penult. de
leg. 2. l. 2. de adim. leg. l. 1. cod. de leg. ideo est quia tempore quo
cedit tale legatum scilicet post mortem servus adhuc est testatoris nomine
qui retrofingitur heredis. neque obstat q. ancilla in d. d. sed. dicitur her-
editas; non dicitur habita respectu ad tempus quo hereditas adita fuerat. =

16

Denique quarto probatur est l. 8. de reb. cred. quod supra induximus
et cuius probationi nemo quantum capio sufficienter satisfacit, neque
inea de retrotractione rei hereditarius legatarius quomodo deditur heres ante
repudiationem legatariorum, et cum legatarius postea repudians non reus

heredes videtur, et mutui confirmari. Sed utro ab adita hereditate tantum
ibi: quia heredes ex du adita hereditate videntur num fuisse, et in pa:
in id tempus redigi quo hereditas adita fuit: q. quia nulla datur utro
ductio domini ad tempus mortis alias mutui in casu d. l. 8. dicitur
contractu ad tempus quo re legatiz datus fuit, et non perire a tempore
adita hereditate. =

D

Quinto probatur in l. 40. de non. act. l. 24. s. fin.
l. 64. de furtis quo facile inducuntur. nam domino in rebus suis non com-
petit actio furti. l. 1. s. t. si quis qui lib. ex. et si ante quod minus esset
sex quo mibi furti fecerit statim confunditur actio. s. si servus domino
6. int. de non. sed si servus legatus ante aditum hereditatem et heredes sub-
trahitur competit heredi furti actio. l. 40. de non. act. l. 24. de furtis. s. fin.
q. quia nullo tempore servus hereditarius fuit in dominio heredis. et hoc enim
causa non confunditur actio d. l. 40. in fine. d. l. 64. de furtis neque confun-
ditur actio si servus qui furti fecerit legatus fuerit. Item d. l. 40. s. d.
non. act. l. 64. de furtis. si servus manum mitti iudicis. Item d. l. 40. in fine. sed ne
quod turbat facta allegatio aliquorum; et si hoc probatur magis apparet literis
d. l. 64. de furtis. percurram: si filius heredis homo suo legatus, ante aditum
hereditatem filius furti fecerit adita hereditate de eius legatus ad se pertinet
de iure furti eius de non. nomine agit eius filius: quia nique tunc ipse furti
eius fuit (in casu, de iure, et de iure ratione: tunc de iure datus fuit C. de
in his) et si maxime quod existimatur si servus in operis eius cum furti fecerit tolli
furti actio. et sic si alienatus sit agitur eo nomine (excitatione dubitandi quasi
dicitur quod si obsequat actio confundi; si servus aliquo tempore fuit eius, cum
furti fecerit, et ita confundi, et est in quod et non videtur esse, itaque si de iure eius domi-
nus hereditatem non debet. (quia) ne post aditum quidem hereditatem filius furti est, quia
casus legantur iura sua ab eo qui legavit, ad eum cui legatum sunt transierunt. ipse
agente in d. l. constat, legatum non esse dominum utro a tempore mortis, nam si
aliquo tempore dominus esset confunditur actio furti, et sic arguitur C. in hoc
textu. =

18

Denique si bona continuantur penes defunctum et iure atten-
dimus, et ab eo accipit omnia iura heres adydo, furtiva inducitur hereditas
furtiva et in principio ad hereditatem. nam per personam factam a morte usque ad aditum
continuatur iura hereditaria, et heres adydo ea accipit, non est ut iura furtiva

dominus. Defuit enim quod perfectus personam contingit, sicut etiam dicitur in quibus
 huiusmodi tempore quo primus moritur. bona non possunt diu vacante rege re
 quibus primus defuit: qd. quibus in instanti additione extinguatur persona
 facta ut aiant ad reuocandam, non ideo possunt bona diu vacante tempore vacante
 hereditatis: sed forte reponit dicitur in instanti dicitur per additionem non sibi extin-
 qui factus personam, sed etiam eius effectus, et ideo in hoc principio bonarum
 nullus erant nisi 2. dicitur induceretur: hoc tamem solutio facta, et abunde
 est, ne effectus fictionis, etiam fictione sublata non possunt retro tolli, ne effectus
 fictionis uixit sunt quid reale, effectus enim uixit emolumentis et libertate leg-
 ridibus, aut alij personis tribuuntur sunt quid reale alias fictionis insti-
 tuuntur: effectus enim reale, et dicitur qui dicitur extiterit non possunt non
 extiterit. lo. 12. s. facti 2. de capite lo. 31. de ad. s. quia ad preteritum non dicit
 potentia: sed dicitur posse fieri hoc effectus non extiterit: quod potest. sed
 in hoc respectu lo. 2. dicitur non esse necessarium, ne si illi effectus non fin-
 gatur inficti necessaria non erit: qd. neque est necessaria lex extitit: sed
 neque est necesse ut effectus personam fictionis inficti fingantur ad alij fictionis con-
 titur dicitur: immo etiam qd. fictio fictionis extinguitur. aug. lo. 33. in fine de exort. lo. 1.
 de nu. et facti. lo. 1. qd. si retro fictio daretur atenderetur capacitas legibus
 sicut dicitur in 1. dicitur. dicitur capite quod confirmatur in fictione retroducta
 post limine. lo. 16. s. dicitur capite 2. in fine & dicitur. dicitur: immo etiam qd. dicitur
 dicitur hereditatis in causa legibus loquentur lo. 1. s. 6. lo. 2. de parricid.
 dicitur dequit. quibus non possunt in causa domini loquentur. lo. 16. s. 5. lo. 15.
 s. 1. eod. lo. 3. et parricid. eod. tit. et dicitur et non possunt loquentur in causa
 aticium qd. ipse pro domino habeatur lo. 15. s. fin. eod. dicitur. quibus
 nec dominus nec et talis habeat vacante hereditate, quod dicitur indi-
 cat. d. lo. 2. de quest. ubi non possunt dicitur in causa domini loquentur:
 qd. neque ficti dicitur hereditis est.

19

Possunt in huius confirmatione capite lo. 1. s. si loqui. 22.
 de colationibus. dicitur ubi dicitur: an pater miles peculij castro ha-
 bente, mortuo filio eius peculij confectio tenetur: et respondet con-
 dy esse peculij quando pater institutus erat dato etiam substituto et hoc
 est ratio quia licet hereditatis filij, adhuc non aduenit pater nisi
 omnino postea adhibe metu substituto et in hoc peculij casu hereditas

69
56
12

filij videtur potius non alienata quod denovo quaerita non quia pater
sua patris, sed quia bona filij sunt sicut patris, nisi alius exhibuit
filio propter us patris. l. 9. et parum de castrense paut. et quo in futurum
quod si hereditio non aderet pautus non videtur pater, et hinc deducta
heredes qui non dy adit non tenentur conferre hereditatem quod postea adu-
xit alioquin non esset specialis ratio dubitandi in parte circa pautus,
militis: sig. heres non tenetur conferre in futurum et non vice alio dom-
ny videndum l. 1. in d. de collationib. -

20.

Obyitua l. 54. de adq. hereditate ubi dicitur heredes post ad-
tionem a morte succurre intelligi: l. 136. de d. d. ubi q. hereditas et
tempore mortis continuatur. l. 193. eod. ubi q. omnia iura sequen-
dy pautus habentur acsi continuo sub tempore mortis heres existit.
Aug. dicitur l. 9. non loqui de rebus factione sed de defectu continuationis
et patet nq. de herede heredes dicitur pater et a morte succurre intelligi
(a morte dicitur l. 1. testatoris) et et eius morte continuari. et hoc patet
dicitur quatenus omnia iura pautus testatoris pautus habentur acsi heres
heredes continuo a morte succurre ~~l. 136.~~ primo testatoris: pautus
quod habentur quatenus nullo modo datus in et omnia iura
continuatur et hoc sensu heres heredes dicitur heres primo testatoris; eod.
quod dicitur quilibet heres dicitur pautus haberi acsi continuo a morte
succurre et nq. et definiti voluntas retinet omnia iura et ea post aditionem
sine medio datus recta via transeant in heredes ita taliter et augmety
et diminutionem suscipiat, recte dicitur a morte et succurre, quo pautus
de habentur omnia iura acsi succurre et ideo aditionem adquirentes heres
dicitur, et ea que transeunt in heredes: l. 1. d. 6. de iur. et propter hoc
continuationem heres, et hereditas unius personae sic funguntur et
dicitur in l. 22. de iur. quatenus datur eadem continuatio domi-
ny, aut alterius iuris, ~~hac in una persona datur.~~ Similiter hoc pro-
cedunt, ac edunt in casu quo primus omittit rem bona fide, et incipit au-
capere, postea secus vendit qui continuatur conditionem aucapionis:
si hinc alius testator succadat vel ab eo omittit, vel quia eius heres, et
prosequat aucapionem pautus habentur ~~l. 136.~~ et dicitur aucapione et unum

V.A. B.H.S.C.

20
eodem effecty conuegitur. et d. 12. l. 3. in l. de iur. capionib. et tamz non recte
fingitur ponnor a principio iur. capionis incepte sicut etiqz lexu huiusmodi
non retro fingitur lexu pxiimi testatoris, et tamz propter continuatio-
ny succumoris pxiimide loabetur acii a morte pxiimi testatoris succumit.

21

Magis obstat l. si exu 28. d. 27. de sup. ser. ubi quiritur
an seruis huiusmodi futuro huiusmodi singulari possit. q. negant. Procul
modo q. eodem tempore contrarius sit. contrarius autz non possit singulari conuati.
sed Casus d. l. 28. auctor contrarij sententij ex Casu huius. t. quia qui
potest huiusmodi existit videtur ex die mortis defuncti succumit. d. quia familia ex
diemortis finita sit quiritur huiusmodi potest succumit ex quib. concludit per singularem
seru. huiusmodi huiusmodi futuro ad quu. huiusmodi difficultate respondeo ex d. huiusmodi causa
in huiusmodi singulari serui huiusmodi, sed quia non habet capaxitatem a domino, sed
quia etiam domini habet capaxitatem, non u. sed extraneo singulari quia singulari
extraneo facta non tenet. l. 38. d. 5. aliter. d. d. d. et d. si quis alij in l. 4. de
instit. et in hac parte dubitatur in d. l. 28. d. fin. an seruis huiusmodi futuro
huiusmodi singulari possit. non in domino, quia seruis huiusmodi est in domino
defuncti, et ab eo accipit capaxitatem. pxiimide. de singulari. serui. l. 52. de
huiusmodi. in l. et ideo capaxitatem est singulari. d. modo non extraneo singulari. et q.
huc est ratio dubitandi colligitur ex ang. Procul, qui ideo negabat singulari
possit futuro huiusmodi, quia tunc extraneus erat. restitit tamz Casu ex Casu
singulari datur. et id probat ex d. duabus rationibus quz necesse est ad huc
ad probandz huiusmodi tunc non in pxiimide extraneo, minime autz q. probent
huc est in rebus domini quia de hoc non erat quiritur. id probat quia videtur
huc est in die mortis defuncti succumit. et q. succumit videtur conuati
finitz familia. q. seruis huiusmodi probatur est huiusmodi ex die mortis succumit
ex pxiimide loabetur, acii tunc succumit ex l. 133. de v. s. iuxta dicta n. page.
et propter hanc continuationem extraneo non videtur extranea persona, nempe quia
ex extraneo videtur huiusmodi; extraneo n. est persona extranea; neque in huiusmodi
huc est retro fingi domini quia n. deo quiritur, aut retro fingi personam non
extraneo, quia hoc non retro fingitur; sed procedit secundu dicitur. et tunc in
l. 133. quoad confirmationem continet tacitum conditionem, si huiusmodi adita sit, ha-
tunc impleta, a pxiimide huiusmodi datur effectus, non effectus aditionis qualis
est ad quu. tunc. sed ex d. huiusmodi huiusmodi est huiusmodi non in personam.

est tamen; hęc enim confirmantur ex l. 3. s. t. de U. d. ubi de Stipulatione seu
si hereditaria dicitur nullus vim habere, nisi adita hereditas sit. ex qua decimone
agere hęc Stipulatione a quo conuisione, resolu tamq subcondicione, ita et adito
non fauat et non incipiat Stipulatione obligatio, sed dylatant fauat et confirme-
tur. Item ex l. 26. de Stipulat. dicitur. nihil aliud potest adito pignari que con-
firmatione: neque obicit q. dicitur quae suspensa conditione suspensam que
non habet huiusmodi Stipulatione et non ex parte adquiretur.

22

Obligatur l. 24. s. t. de novat. ubi dicitur hereditate iactis sublineare
personam hereditis et exinde rebus dominus dicitur. sed omnia solutione communi que
de rebus cuius referat ad promissum que secutus fuit Cautentia lib. 1. tract. 4. cap. 3. n.
d. omnia et q. solutione ad hanc ad iust. s. t. d. q. t. d. q. t. l. t. d. dicitur
hoc procedere respectu retrofessionis, ita et in re veritate hereditas sublineat reum
defuncti. Sed retrofessionis hereditis nō sublineat. Respondio q. dicitur. Diabro ad
s. 2. inst. de hered. inst. a quo non multo abest. Cetero in regeat. ad l. 52. de
hered. inst. et idē Cautentia a t. solutione reuocans lib. 3. tract. 1. cap. 1. n. 22.
hereditate sublineare personam defuncti iusta l. 34. s. t. ex concordantia de hered.
inst. et actus dicitur. hereditis vero quo ad adquisitionem, et confirmationem ex ipse
hereditas pendat subcondicione reuocata ab aditione per que confirmatur.

23

Hereditas ex q. representat defuncti, seu ipse defunctus quoad capa-
citate pignandi de rebus suis representatur et hereditas iacet et conuat ex supra
dictis legib. non potest representare personam hereditis qui nondum est, et facte non existit.
Et ideo nequit accipere capacitatem personae hereditariae nisi a defuncto, dicitur
Stipulatur quae, dicitur sub condicione, quia aliquo casu emigra capacitatem dom-
ni ^{tempore} interpositae Stipulationis. arg. l. 26. de Stipulat. dicitur. idē in legat.
in quibus exprimitur capacitatem domini de rebus temporis quo legata: idē in heredi-
tatis. observatur et dicitur que probat. l. 59. s. d. uncta l. 49. s. t. de hered. inst.
de qua mat. late, et vide de hęc confite. Cetero in regeat. ad l. 49. s. t. de hered. inst.
inst. sed defunctus non pignat capacitatem de rebus hereditariis quo ad omnia l. 61.
de adq. rer. dom. et ideo quere possit institui in personae defuncti. l. 32. de hered.
inst. nequit adire quia sine uero non potest hoc facere, defunctus autē uideat nequit
l. 61. Similiter nequit Stipulatur suspensa quia sine persona emenon potest.
l. 61. de adq. rer. dom. l. 26. de Stipulatione dicitur. sed dicitur q. non datur dicitur

legat

UVA BHSC

prima defensor? dy uat hereditas: q. facta persona induit. Aug. dicit non
 posse singulari usufructu esse defuncti personam, sed ex defuncti personam dicitur. et
 hoc sensu procedere d. l. tenet Cofred. in d. l. 2. de hered. instit. n. 38. et
 eod. Si dicimus usufructu defuncto constituto, aut adquisito usufructu dig-
 dy facta statim esse amittit cy morte seruata. s. finitur inst. de usufruct. nec po-
 set transire in heredem cy sit personatus. et ideo in d. l. tenet de hered. instit. n. 38. et
 rursus singulariter usufructu qui est institutus adquirendus de defuncto, et
 d. l. 2. in cuius persona statim erat amittendus, seu frigidus. Debet
 tamen legari usufructus de hereditate quia legatus usufructus non ex-
 igit personam dicitur ante cuius tempus, nec cedit ante aditum heredita-
 tem quo tempore est heres iam adquisitor d. l. 6. de adq. rer. dom. l.
 2. de her. person. uentis l. 1. in c. s. d. q. de usufruct. leg. l. 2.
 et 3. quando dicitur leg. l. 1. in c. s. b. c. de caduc. tollend. Neque admittitur
 q. aliqui dicitur neque ideo non posse de hereditate singulariter usufructu q.
 inquit factu personam sua aditum non potest hoc admitti, et tamen in
 d. l. 6. de adq. rer. dom. huc ratio arguitur quoadum qui precedere de-
 bet aditum, non tamen eadem arguatur quoad usufructu, sed potius ea
 q. sine persona constituta non potest. Deinde quia usufructus sine facto ad-
 quiritur cedit, et proinde idem dicitur de institutione usufructus, sicut
 constituta sine facto personam; quod cedit legatus usufructus, et ex eo actio
 sine facto legatary quiritur, constat in l. 1. s. 1. quib. mod. usufruct.
 amitt. ubi adita hereditate dicitur amitti posse: q. quia in sine facto per
 solus aditum competebat. et ideo solo legato dicitur constitutus. l. 2. s. 1. et 6.
 de usufructu: constat etiam in l. 1. in c. s. fin. q. de duo usufructus leg. cedit,
 et ex eo q. contra ignorat, curat praeceptis legatary de uentis. l. 1. s. 1. q. q.
 ad mod. de uent. q. quia ignorat, et sine facto erat quiritur, alias non potest
 amitti: Cofred. in l. 5. s. 1. de reb. ex. n. 6. quo factu. l. 2. s. 1. de leg.
 2. in qua constat in de hereditate requiri in parte domini capaci-
 tatis cuius; naturalis deo in sua persona habere, et proinde supposita capa-
 citate cuius deo potest singulariter usufructu, si aliunde huc singulariter in-
 stituit non potest: ne quatenus atque ad factu personam deo sufficit. d. d.
 Cofred. lib. 3. tract. 4. cap. 2. n. 12. =

Neque tamen hereditas eius est adhuc in dominio
 UVA. BHSC

defuncti omni rebus a rectori potest disputari defuncto, reus et hereditas, et filius
hæredem reus disputari. l. 36. de sig. servor. sed non potest. l. 41. de pub. cui. d.
quod si disputat. l. 18. d. servus capt. de sig. servor. h. minime est in gultate
defuncti; sed potest in domino suo hereditas, et hereditas. Augustus sicut in
noni. Bonum certus est servus hereditarius defuncto potest disputari: non potest
per Augustinum liberari. l. 11. d. de acceptat. quod non hoc per disputatorem fact.
l. 1. l. 2. cod. si quis dicit acceptat. plus continet quod patet l. 3. pro
cod. neque contrarium probatur. c. d. l. in proximo. l. 11. d. de sig.
tatis loquitur de eo qui disputatur dy erat liber, et constat exp. d. l.
41. quo casu non potest dicitur disputari testatorum defuncto sub ea formula
Ita dominus dabo. Siquidem non erat dominus, neque boni
du. potest, q. aut in d. l. disputatus fuit et liber et factus, constat ex eo
q. in d. l. dicitur ibi: quo idem dicitur liber: et infra ibi: qui status
non ignorat. ratio ob hoc dy sibi disputatur hereditas ad quam ibi
videtur esse quia quasi bonafide possidetur ab hereditate, et propter
erroris sui ipse se genuit et servus. Sed dicitur si ignorante servo dicitur
est et adquirit hereditate iuxta non dicitur et adquirit defuncto.
Siquidem pro eodem hereditas dicitur iuxta nostra principia. Augustus.
Sicut in propositis l. casu neque defuncto, neque hereditate reus disputa
re in eadem ratione, potest tamen sibi disputari quia erat liber ita tamen
et hoc disputatio ex eius capacitate dubitat; per talis disputatio ad
quirit hereditate, dum defuncto, non licet ab eo accipere libertatem ita
et non videtur in defuncto animus et possidendi, ipse tamen seipsum propter
ignorantiam sui status ignorantiam manet sequi conservat, et ideo propter
animi adquisiti, et quia ex hereditaria re disputatus fuerat facit et
adquiritur hereditate q. in eius persona consistat: de intelligentia
d. l. 41. plura tradit Santolonia in d. l. 6. et aliqua obicit in d. l.
de invocatione uxoris cap. 4. quod patet ad proxima intelligitur atque est quod
ahnet ad. d. l. 18. d. servus capt. de sig. servor. potest ex ea probata
servo potest defuncto domino suo disputari; agitur in d. de distat. in
for. disputatio servor. et filij captor. q. huius disputatio non videtur, illa
tamen dicitur sit. modesta potest ratio dubitandi, cum ponit ad hoc dicitur
disputatio filij captor. dicitur esse necesse in omni reus hereditarius qui
defuncto, aut heredi futura disputatio est resoluta. N. in hoc dicitur

67
58

80

seruo filij emancipati, seruo scilicet hereditario, de quo proxime, et immu-
 diate iuris facta erat. Sed videamus quid constitutum circa filij capti
 et intelligamus quid supponatur circa serui hereditarij cui filius esse
 quatur; constitutum enim stipulationis filij esse imponendum ita ut patre
 apud hostem mortuo cui filius datus stipulatus fuerit iuris fiat Stipu-
 latio l. 12. §. 1. de captiuis. quomodo alij edict extranej personaj stipula-
 tio fuerit. ut si enim filius sui iuris apud tempore quo stipulatus fue-
 rat cy patre mortuo fuerit apud hostem, et hac de causa non constat con-
 quari stipulationes filij capti, et serui hereditarij, quando filius patris
 serui domini, aut heredi filius datus stipulatus erit. constat sti-
 pulationis filij non esse in hoc casu iuris. Sed pendere ab eventu: et
 constat stipulationis serui hereditarij defuncto factaj esse iuris, et im-
 pendentem, et enim pendente est doctrina l. 33. §. 1. de i. d. iuris
 supra dicta n. 24. ubi iuris de capto d. l. 33. §. 1.

23

Pendent acquisitiones serui ab aditione sub conditione res-
 olutiva. et pendent acquisitiones serui peculij castrensis. l. 33. in prin-
 de acq. res. domi. l. 44. §. 1. de cast. pecul. sub conditione sui generis quo-
 ad id iuris facta est, ac acquisitiones serui hereditarij ratio est quia ante
 aditionem peculij castrensis non est hereditas et solum talis fit per aditionem
 postquam tam fit hereditas, ea quae facta ratio est peculij propter quod
 iuris patris quod pendet sub conditione resolutiva. d. l. 44. sed de his
 forte alibi latius agendum erit. Similiter pendent stipulationes serui
 capti. d. l. 18. §. 1. serui capti. l. 12. §. 1. de captiuis. sed haec pendent
 quoad substantiam et d. 11. sunt stipulationes serui hereditarij ab adi-
 tione quoad confirmationem pendent: stipulationes tamque serui peculij
 castrensis pendent quoad acquisitionem, nunc patris, nunc heredi que-
 rendae sunt: Similiter ac stipulationes serui capti pendent an her-
 editas eo mortuo, an ipse seruo sint adquirendae. alia tamque est diffe-
 rentia: quod pendentia stipulationes serui, aut filij capti iuris
 est fictionibus, sed pendentia serui hereditarij procedit ab acquisitione
 aliqua, et ideo partim deserunt, partim comparantur. et in d. l. 44.
 §. 1. serui capti in illis verbis quomodo si seruo hereditario de.

fendo, aut etiam liquidum futurum stipulatio fuerit quae immo recte
 accipiuntur de seruo castro et in quibus loquuntur de liquidis. Sermo
 et non recte inducuntur ad probandum defuncto non potest stipulari
 potius contrarium probant et diximus. n. p. q. ad. et aliter pro-
 batur etiam quod idem ibi dicitur de liquidis futuris, sive defuncto
 stipulatio dicitur. Sed liquidum futurum recte stipulatur. l. 35. cod.
 l. 28. s. fin. l. 2. de qua diximus. n. 2. et. q. etiam defuncto
 stipulatio dicitur potest dicitur, et concluditur etiam in d. l. 16. 2.
 S. seruo castro. 2. =

68
59

26

Diximus supra. n. 2. et. idem seruo liquidum futurum
 liquidum stipulatio non quia hoc sit verum dominus ab adita liqui-
 ditate, sed quia hinc ab inquisitione non est persona extranea,
 quod ostendit etiam in d. l. 13. de pact. l. 13. s. fin. d. d. d. Sed non
 dicitur quia fingatur verum in d. l. 13. de pact. l. 13. s. fin. d. d. d. Sed non
 dicitur quod hinc omni fidei deficiente non sunt, aut negantur
 personae extraneae: quod idem dicitur est iacente liquiditate namque sti-
 pulatio dicitur in liquidis personae conceptae ideo dicitur quia
 hinc liquidum non est persona extranea in re veritate sicut neque
 iure tutelae erat, quod amplius dicitur si filius potest
 futurum liquidum stipulatio dicitur d. l. 11. condat. et hoc potest fa-
 cere, etiam seruo tunc hoc facere dicitur arg. hinc in l. 13. s. fin. d. d. d.
 seruo. s. l. in l. 11. itaque dicitur erit illa stipulatio quae dicitur
 tunc dicitur conceptae in personae liquidis domini sui. Sed non est
 eo dicitur est hinc stipulatio quae liquidum verum fingatur dominus
 hinc dicitur pro eo tempore quo dicitur tutelae dicitur. q. d. l. 13. ca-
 venus est dicitur hinc hinc stipulatio quatenus liquidum dominus de
 presentis non est extranea persona in quibus edantur arg. supra. n. 2. et.
 facty: in l. 28. s. fin. de stip. seruo. sicut etiam quod potest dicitur
 l. 11. de d. n. d. concordantibus. =

Notandum tamq[ue] est testator[um] posse singulari vel hereditibus absolute,
 de h[er]editate futura heredi. d. l. 33. de pact. l. 33. de O. O. s. fin.
 ubi agitur de stig. sive hereditate facta, quae non potest in persona
 unius in hereditibus conueniri nisi sub nomine proprio sive designa-
 retur et docet doctorem. D. Sanctus in illustratione Aristotelis
 cap. 14. n. 3. (An eod. modo stipulationes faciendi, et dandi
 in hoc casu prouent hereditibus alterius et loci) non tam potest
 testator singulari sive tantum quia bene singulariter sive s[er]u-
 traneo contra l. 38. s. alteri de O. O. sed sive hereditate potest: hoc
 idem dicitur de de hereditate originis, et eod. ratione de sexus
 hereditatis seu testatoris definitur, ut sive non possit singulari
 quia sive contrarius est, posse tamq[ue] hereditate, aut sive hereditate
 singulari quatenus fit conuictio verborum in sive s[er]u-
 non contrarius D. Sanctus d. n. 3. quomodo in concordia sive
 communis cap[itu]li uerget. l. 18. s. 2. l. 28. s. fin. l. 33. s. 2.
 sexus. ut l. 16. cod. l. 22. s. fin. de pact. ubi dicitur nomina-
 tim hereditate futura non posse sexus singulari, aut passiu, quia non
 sive Dominus est, qui sunt accipiendi de stipulatione facta nomi-
 natim, id est sub nomine proprio sive, quo casu non dicitur quia
 et talis persona contraria est, neque dominus illo modo uerget
 talis sexus, et ideo eod. cap. tenet stig. non magis concepta sive
 et in d. 22. s. fin. id est nisi sub cognomine hereditate fuerit fac-
 ta stipulatio. Ad quib[us] uerget hereditate non uerget dominus alius
 dicitur stipulatio quo quo modo concepta. Sicut dicitur sexus sive et
 stipulatio dicitur licet non dixerit dominus meus dabis aut sive
 domino meo, dabitur enim eod. s[er]u- quod sive stipulatus
 fuerit, maxime quia eod. est ad confirmand[um] stipulationis quod
 qualitas necessaria adit tempore stipulationis, aut sive habita
 et in casu sive cap[itu]li uerget: d. l. 18. s. 2. s. p. stig. et sive uerget
 sive dominus dabitur sive stipulatio in eius personae nominatum
 sive appellatione hereditate **QVIA BHS** q[ui]do sexus sive conueniet

+
 Stipulatione in re personae sine appellatione Domini; de
 non tantum valet in Domini, aut utro habem, ut d. l. 18. d. 2.
 l. 12. d. t. de Capt. l. 1. h. et h. ita, h. accipit. d. l. 28. d. s. fin.
 quatenus idem stipulatione, sicut valida docet, quia ab morte su
 ccessum heredes videtur: quod hunc sensum habet quasi dice
 ret ab morte confirmata, fuisse testamento, et confirmata ad
 quisitionem servorum que pendebant. d. l. 73. d. t. de U. D. lat
 que enim hanc ab morte hanc videtur: non aliter neque quoad
 Domini, ut diximus. d. n. 21. ab alia valida fuit stipulatio in
 casu. d. l. 16. de stip. l. 1. d. l. 27. d. s. fin. de pact. l. uncta. d. l. 1.
 l. 1. d. 2. et l. 12. d. 2. de Capt. l. 1.

28 **S**ed quamvis per se actio hereditaria adquirenda, non ideo
 contractus actionis adquirenda ex ratione testis in l. 6. de act. re. dom.
 ita taliter et in actionibus hereditariis per se hereditarium quibus
 non antea incipit computari tempus que agi possit q. post actio
 ne contingit, tamen incipit non currit tempus: l. 1. de dicit
 et temp. l. 23. de sig. re. neque locus obstat: l. 4. de dicit. et
 temp. tamen aliud est tempus auctori adignari, quo casu non an
 tea currit incipit que possit agi; aliud est tempus auctori soly
 tate partem que casu statim currit incipit contra creditores que
 agere non possit: et in d. l. 4. ex ratione de qua ibi est iniquum
 in conditione actus obligationis reus extendi, ita Gallent.
 d. lib. 3. tract. 4. cap. 2. n. 11. constat enim hereditariis actionibus que
 posse licet tunc de iacet agi non possit. ex qua fit, et si testator sit
 promissus sub pena eo mortuo possit pena committi: l. 11. de O. d. l. 1.
 d. de nautico fenore, quia pena committitur sine facto creditore l. 1.
 d. de infingellat pro homine: l. 1. de finibus d. d. fin. de l. comm. l. 1.
 l. 2. C. de contra. sig. Gallent. d. cap. 2. n. 5. que fuit l. 13. deneg.
 que ibi dicitur suggestio per se **UVA. B. H. S. C.** hereditariis iacens de curia

Ergo. idem dicitur. n. 6. d. A. 8. neque obstat l. 9. d. 3. ff. de
 iur. quatenus per se iacente liquiditate committi negat; ne ideo
 non committitur quando creditor liquiditas iacet quia non stat
 per debitorum quo minus non solvat. Si quidem non est eius solutio
 stat. dicitur. n. 9. A. 10. omnino videndum. ad qualem enim
 obligatio, et actio liquiditati, seu defuncti in ea representatio
 et similitudo ipse defunctus obligati ex causa agitur. l. 24. de iur. h.
 itaque quae est una persona subiecta de capax obligationis
 actio, et passiva; et constat ex d. l. 24. iuncta l. 14. in fine cod.
 hoc dicta obligationis non ex conditionati conditione facta
 ab eo qui deponitur emittit tempore quo impletur conditio, et ideo
 hoc procedere quia eo tempore non est persona: ut si in casu l. 9.
 24. cod. iacente liquiditate ortus obligatio ideo est quia
 tunc persona indubitanter. idem arg. de iur. potest. ex l. 5. in fine
 et legatorum. Sed in tabis mortis naturalis, et civilis quae parari
 et ideo si post mortem civilis defuit persona etiam post mortem natu-
 ralis defuit dicitur fore. Sup. et supra cap. 1. n. 10. non in
 omnibus comparari, et ideo a morte civilis ad naturalis non con-
 cludere arg. sicut neque e contra. et constat ex d. l. 14. iuncta
 l. 24. de iur. h. =

29

Obiur potest d. 2. in l. de hered. in l. ibi non
 de adita liquiditas personarum dicit subicit non heredis filium sed
 defuncti ex quo eius qui in ista est heres recte heres instituta
 ubi probat Justinianus de iur. hereditarium potestatem ex eo
 qd heres posthumus institui potest, sed heres posthumus ideo potest
 institui quia postumus retrotrahitur natus: l. 26. de statu homin.
 l. 5. cod. ut ideo heres hereditarius quia heres retrotrahitur
 heres a morte testatoris. idz arg. confirmat l. eius. d. de hered.
 instit. et hinc diffinitate satis facit. 1. notz dicit heres habere
 esse capacitate, et eo iure personarum heres in iure instituitur
 l. 32. d. ff. de leg. 2. sed non habere capacitate civilis in quibus
 et si dominus non sit capax iure civili: hoc est si non habeat re-
 spondi factorem passivum heres eius non potest institui d. d. 2. l. 52.
 de hered. instit. ex alio; **Ubi A. B. H. C.** dominus heres habeat capacitate

coram, et tam propter aliquod impedimentum continuu impeditus sit
 alius adquisitionis recte id ipse q. domino requirit adquire sexus
 uis, legata et in casu d. lo. 82. d. ult. delegat. notandus est sexus leg
 reditarius accipere capacitate a defuncto, et non ab hered. d. lo. 82. de
 hered. inst. et alijs supradictis. 3. notandus est in institutionibus hinc
 tempore atendi in quibus capacitas heredis, aut legatarii requiritur, tunc
 in hereditatibus tempore facti testamenti mortis testatoris, et aditionis
 lo. 49. d. t. de hered. inst. lo. 59. d. 3. et 4. eod. capacitas enim in his
 temporibus exigitur sicut homines liberi instituantur, sicut illi qui in eorum
 potestate sunt. d. in extraneis 4. de hered. qualitat. et defunct. eod. quo
 fit et institutio sexus hereditarius in quibus capacitas defuncti domini
 et tempore illi et mortis institutoris. d. lo. 52. de hered. inst. fit etiam ad
 porem aditionis debet habere domini capax adquirendi, cuius uisus ad
 sexus hereditatis. hic enim non est defunctus, sed heres post aditionem et
 idcirco attenditur capacitas domini defuncti in sexus hereditario duobus
 temporibus, et exigitur capacitas heredis in facti tempore quo sexus
 legatus instituitur uisus domini heredis tunc sibi debet adire. his partibus factis
 et plana est solutio; nam in d. s. 2. et in d. lo. 64. de hered. inst. a sexus
 posthumum ad sexus hereditarium, et contra an quibus non requiritur capaci
 tatis requisitus in duobus primis temporibus, sed requiritur capacitas requi
 ritus tempore adquisitionis: nam institutio sexus hereditarius nullo existente
 successore exiata redditur, et similiter institutio posthumum, aut sexus posthumum
 nullo posthumum nato exiata fiat in di. dubitari poterat, an tale institutio
 ponent necne esse daretur et impendenti adhuc enit quos perceptorum esse
 solitatis institutionis; quare peritatorum esset capacitate institutio sexus
 et huic dubio occurrit in d. iuris d. 2. et 3. et 4. nam in d. s. 2. primum dicitur
 sexus accipere capacitate a defuncto domino, itaque non erat dubium
 de prima capacitate igitur comprobato anst. posthumum dicitur tendit ad
 de mortis tempore non ex eo institutionis sexus hereditarius claudicare quia
 non certo conuicti an factus sit heres cuius uisus, et capacitate adire
 potest: ut itaq. in sexus posthumum contingat et possit ab omni fieri: et tam
 propter eorum contingentem non fit institutio institutio sexus posthumum. hoc
 enim aperte confirmata est. d. lo. 64. de hered. inst. ibi enim primum
 sexus posthumum instituitur: ex eo probat M. quia etiam sexus hereditarius
 potest institui quous ante aditionem nullus sit: de hoc accepimus de capi

7
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

3.

Sicut quicquid a quo accipiat capacitate deus posthumum in
 duobus primis temporibus. Aug. ab ipso posthumum, sed quia posthumum
 alium nunc, et ante inchoat potest et ad legem et iust. in §. 28. int. de
 leg. tertia. Debeant. in §. 1. int. de bonor. possen. in §. 28. et §. 26.
 qui §. 2. fac. poss. et §. 2. de bonor. possen. omnino de hoc sententia placet
 videndus: sed quia posthumum concepti et probabilius iudicis semper incho-
 tum potuerunt: d. §. 28. quod non concepti, nec semper nec omnes po-
 tuerunt inchoat de quo casu inchoat. ll. oppo. et §. 27. §. 1. poss. de
 libor. posth. et denique quia quidquid fuit de posthumum non inchoat
 inchoat posthumum deus non potuerunt inchoat, etiam inchoat, et §. 27.
 et §. 28. naturae d. §. 28. de leg. 2. in fine. suscipiat capacitas uni-
 lis posthumum nascitur, quod habebat propter retrospicere d. §. 2. et §. 26. de
 stat. hom. et hoc fuit et quod de ipse posthumum non potuit inchoat
 potuit tamque eius deus d. §. 28. §. 2. et §. 27. §. 2. de hoc tradit
 d. §. 2. et §. 26. cap. 1. de hoc tamque inchoat legendus etiam inchoat.
 fuit personae hereditatis, et retrospicere heredis inchoat d. §. 2. int. de
 hered. int. vidend. Ceterum in d. §. 26. de hered. int. =

31

Ex his explicata l. 3. §. 6. de neg. gest. ubi negotii hereditate
 vacante gesty nec in defuncto, nec in herede gesty fuit dicit, quod quidam deus
 est propter pendentes futuram successione: etiam quod non dicitur negotii
 defuncti quatenus omnia, quae retinet defuncti, etiam retinet ab eo,
 quatenus ad futuram heredes pertinet gerit. et idem inchoat, et inchoat
 a defuncto retinet defuncto de hoc dicit alium; bonorumque sunt inchoat
 contra, fuerunt absoluti, et proprio nullius, nisi fuit sibi carerent. l. 36.
 §. 1. quatuor. l. 114. §. 1. qui inchoat de leg. 2. inchoat de succ. edicto de qua

re Dalkent. lib. 3. tract. 1. cap. 8. et m. 15. quibus idem defectu fictionis factis de-
 ducit. Sicut dicitur tamq. ex d. n. 15. inque in for. cap. x. hinc enim obque defug-
 te spe alius heredis amplius non sit hereditas degenet exco. quod diximus
 cap. 1. in d. n. 15. hereditatis: cy ea sit ante aditionem aptitudo succedendi
 hereditibus competens, inde fit et omni deficiente possibilitate heredis futuri
 deficiat enim aptitudo succedendi = sed excedatamur ad d. l. 3. d. 6. de
 neg. gest. rationis negotii cy herede gesty non dicitur quatenus tunc, id est
 ante aditionem non est heres: si enim reus heres est non fuit necessarius
 de eo edicere, seu hoc explicare in d. d. 6. atamq. reus ibi dicitur cy obligari
 esse quod cy ad cy potest bona pertinere necesse est, et negotii gestu
 foveat ex bono, et quo. =

32

In facta etig. ex ductis circa dominum de hereditate, si
 legatus ille sit, si non, non confundi reprobantur actiones q. sique est
 nixit, si servus legatus reus heredis est antequam ad legatum dominum
 transierit et in casu l. 64. de testat. id. dicitur est de servitutibus quando
 testator est dominus p. d. dominghe, heres vero servus et p. d. d.
 dominghe legatus sit. no. quibus ex concursu eiusdem domini in proque
 p. d. d. confundantur servitutibus; sicut etig. actiones confunduntur quando
 conceptus debitoris, et creditoris in una persona concurrunt. l. 1. q. adm.
 servit. amit. vincto d. si servus domino in d. de no. p. l. 1. s. t. d. d.
 que d. in present. tamq. non dati talis concursus cy heres non sit reus
 dominus. hoc tamq. procedit reprobantur, atamq. potest dari casus in
 quo, et actiones. et servitutibus confundantur quin heres sit reus domini.
 d. si heres habeat p. d. d. servus, et testator dominus p. d. d. doming-
 he illud legat sub conditione, que non fuit adimpleta nisi post aditio-
 hereditatis hoc casu heres adveniens fit dominus p. d. d. dominghe sub
 conditione legati, et ideo in eo servus que p. d. d. dominghe in herede con-
 currit, et de hoc casu accipienda est l. 15. de servit. Tunc non dicitur
 omni servitute confundi, sed aliquas h. l. ibi. in omnibus que aditio-
 confunde sunt. = Possunt etig. confundi si ego habeo p. d. d. dominghe,
 et instituo servum a servo, qui ante legat p. d. d. servus, quod est alium,
 quo casu cy emorem p. d. d. confundo servitute ex eo quod servus que p. d. d.
 dominghe habuimus. Similiter si ante habeo p. d. d. servus legitur domi-
 nio p. d. d. alium debito emere. A. B. C. D. E. factis confunduntur necesse

88

de iuribus: de quo casu accipienda est l. 116. §. fin. de leg. 1. = Similiter confyde
 pignit si pcedis domingk legato a tutatore eius domino iacente hereditate
 pcedit ad pcedis adquisitio sit defuncto, seu eius hereditate, aut completa mu-
 catione a defuncto cypta, aut ex adquisitio pcedit hereditate facta de quo
 casu itaq pcedit accipi. d. l. 116. §. fin. de leg. 1. l. 1. §. inquis et s. 1. l. 22. §. 4.
 eod. = Denique confonduantur actiones, et scripturas itaq emphales casus eo
 eo solum quod legataris petat actione personali. Etiam qd ita accipit leges
 est dominus sui legatq ab aditione nuyqz que facta legataris agant qd
 no se petunt actione reali retro ab aditione sit dominus legataris. Confid.
 in d. l. 52 de legud. int. con. 69. =

33

Similiter casus qd iniquitate caputur defuncti quo ad solum heredi-
 tary adquisitio infanti qd similes instituit de portatq, qd pcedit inquis leges
 fauere: l. 11. §. 2. de l. mltis, si alius quibus pcedit legatq, aut institui-
 di de portatq non habuerit, legatq de hereditate, et duo legatq cedat iuste
 hereditate hinc cy illud legatq adquisitio hereditate mltis, et hoc de portatq p-
 nit ad quon, et facta et de portatq obliqui adquisitio legatq quod alias acqui-
 rere non poterat, quod provent casus qd persona detinere detinere: d. l. 52
 de legud. int. in quanozdy est ita fauere indicari pcedit edonire, et qui l. fa-
 tory actory habet, pcedit non habet, quod difficile est. pcedit tamq in-
 quit, Confid. in d. l. n. 22. in damnato capitater committari detinere
 cy l. 22. requisita sit reuocata in solum, actory l. factio: l. 6. §. 6. de
 mltis iusto. quo casu cy itaq annuat, et solum actory u reuocata cy dy-
 taryat habet. ang. l. pcedit. C. de agitat. =

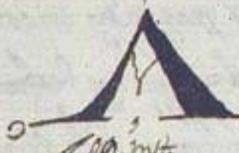
34

Et hoc itaq fit et si servus l. domini libertate, accipere que
 compedit ab adita hereditate: l. 1. §. 8. qd duo legatq cy interum sit de-
 functi hereditate adquisitio: l. 68. §. 1. de leg. 1. Sin autq libertas servus sit
 relicta subcondit. A heres necessarius, aut solum emittant quia hinc non datur
 hereditas iago cy l. 1. statim sint heredes, ideo eod ig dominus adquisit.
 d. l. 68. §. 1. hinc itaq pcedit, et cy dominus libertate, et legatq servus reli-
 querit modo dicit, modo in dicit sit legatq, hinc dicit, cy ita libertas relinqui-
 tur et pcedit compedit anteqz cedat: quia eo casu servus ig libere facta ad-
 quirit: hinc in dicit cy non ita libertas relinquitur, quia hoc casu cy ad al-
 es tempore quo est in domino hereditate sit in dicit, quod est et heres sit credita

+ quia hinc

propter deum hunc dicitur et debitor q. l. q. et. l. q. d. s. p. p. l. q. l. 6. de cond.
et dem. vide Gallent. d. cap. 3. n. 10. et. l. in quo dicitur in p. h. t. l. 3. de offi.
leg. vide eodem Gallent. n. 12. et 13. dicitur in suis hereditibus, aut nequa-
ly non dari hereditate iacens, q. d. eo provent q. d. statim sunt heredes.
Sed quod non de hereditate iacens, nihilominus data hereditate quia dicitur
post additionem data et dicitur probatur que cap. 1. n. 24. inde
conuenit ea que conuenit Gallentia in assignanda xat. ob que in suis non dicit
hereditate. Gallent. cap. 3. n. 5. =

35

propter tam ad probat q. retrofictio heredis ad l. 34.
de herid. inst. eod. in quib. constat hereditate ad du. vel ad d. dari non potest
sed non alia rati. procedit quoad hereditate ad du. dato, nisi eo quod
impedita retrofictio heredis et aut Gallent. cap. 1. de adq. leg. n. 23. q.
huiusmodi fictio necessaria est admittenda. q. d. anq. f. f. l. 3. s.
si quis ita l. 4. de herid. inst. unde quod institutio condicionalis aut in d. d.
incertis collata substat. quia retrotractio non impeditur per d. d. incertis, seu
condicionem. l. 38. de l. m. h. et. A similita libertas ad du. certo d. d. potest.
l. 4. in quo d. demany. l. 1. et 13. s. d. d. de stat. lib. quod idem videtur
procedere quia non est necessaria continuatio a morte sicut in institutione
et aut Gallent. d. cap. n. 21. Sup. tamq. dicitur quae institutio quae data
libertate ad du. quod alia ad du. hereditate dari non potest. l. 3. s. 13.
et d. de herid. inst. ratio aut. a fictioibus non dependet. no ideo ad
du. pure hereditate, ideo que in d. d. dari non potest quia qui ita instituit quatenus
in se est dicit ante d. d. vel ad du. em locy deuentibus ab instituto. et
dicitur quando instituit in d. d. incertis, qui pro condit. habet. l. 33. de cond.
et dem. aut subcondit. dicitur, seu instituit dicitur quae data libertate in d. d. certis
dicit em locy ab instituto deuentibus ante eventus condicione die instituit, seu
ante que competat libertate in d. d. certis data, sed dicitur suspondi aut pendere
institucionem vel a condicione aut eo quod pro condicione habetur, aut si
loquimur de dicitur quae instituto data in d. d. certis libertate) dicitur institucionem
pendere non a du. certo libertate, sed a condit. si libera factio fuerit, et
ideo neque fit, quatenus atinet ad voluntate testatoris fit locus dicitur
libus ab instituto. Sed quando institucionem adheret dicitur certus, aut ad du.
ea fit hinc quatenus atinet ad voluntate ante d. d. vel ad du. fit locus dicitur
libus ab instituto, quod patet. no illud tempus medij inter mortem testatoris
et institucionem heredis aduentus q. d. heredi procedere debet dicitur deuentibus.

57
 ab intestato non propter, utroque, sed propter continuationem: at quoque
 hereditas data in die ipse testator velle videtur et continuatione legum non
 proit nisi in die institutionis. Et ideo ante diem erit locus penultimus ab in-
 testato: quando data in die id accidit. Et non enim ex lege debeat esse successum
 universum ius defuncti. Et quidem perhibetur si non potest die successum nisi arguere
 ad certum diem ex hunc erit locus penultimus ab intestato, et postea et idem testa-
 tor partem hereditatis, partem intestatus decederet. hoc enim inconvenerunt
 non datur neque in libertate in die data, sed in libertate in diem datur
 idem fieri inconvenerunt quod in hereditate neque datur pro factis inconvenerunt
 quando servus includitur quae data in diem libertate, neque ex testator in tali
 casu non dicitur suscipiat in die hereditatis sed obliqua fit et non ideo
 vellet esse locus penultimus ab intestato quod patet neque si in tali casu servus
 ante diem meruerit alius libertatis et in casu leg. de. de herede. instit.
 hunc ante diem potest adire. arg. leg. de. adq. hered. quod ideo est quia in
 voluntate testatoris non hereditas sed dicitur libertas suspensa erat
 in die et quod ex libertatis suspensione etiam hereditas suscipiatur
 non tam eodem modo, Et non dies libertatis regebat institutionis facti
 conditionem, aut diem in certis. Et optime explicat Valentia de cap. h. n. 2. B. =

De natura, et substantia possessionis
aliqua premitantur que ad questionem
de posesione hereditatis
Jacentis postea
discutendam de
¶ Servium ¶

Cap. 6

An a sedibus, vel pedibus denominetur possessio; disputant incho-
ter D. D. propter varias licturas L. 1. D. de acq. pomes. quidquid sit gangu in-
tract ad cognitionem huius materis, etenim in d. l. 1. sily agatur de allusione
huius dicit, constat circa nubit de duu, siquidq; dato quod axq; ab allusione
probet, cetero est contrarium provenire in argumentis ab allusione deductis, et dicitur
muis de mulis. cap. 1. n. et ad rem notat Valentia lib. 1. illust. tr. 2. cap. 1. n. 15.
possessio aliquando sumitur pro proprietate, aut dominio, sicut in casu quo quis
legaverit possessiones suas: l. interdy 14. de D. S. L. 1. s. t. de leg. 3. L. 4. C. de
contra. empt. l. 1. C. de pign. g. mina. sicut etq; dominus significat possessionem
l. 15. C. de re iud. et usus pro possessione continuatione, et usu divergata: l. 32.
s. t. de leg. 1. l. 19. l. 20. et 23. in pign. in quib. caus. l. 32. in pign. de
usu. quare usus a possessione definit. l. 1. de usufr. notat Valent. d. l. cap. 2. n. 4.
et s. est quib. patet intellectus. l. 1. quib. 113. de D. S. ibi: possessio ergo usus in
quibus. aliqui voluerunt definitu fuisse possessionem: sed minus recte, circa abusu
deficit in d. l. possessio divergata pro proprietate minus plena, et que sine usu
constat, et explicat Valent. d. C. 2. n. 2. et 3. =

2

Cum nulla leg. definita possessio invenitur, et eius substantia sub plurimam
difficultat. tenebris lateat arduus semper dicitur fuit, etq; doctissimi recte defi-
nitio possessionis assignare ita et Averroes, et alij nequid facere auri fuerint,
Iste Hottomano lib. 3. observat. 1. plures est definitiones possessionis invenitur, in quib.
eg. d. pug. in contendo, que ex sedibus tradit. Barbo. qd. dicit. Vol. 2. d. d. 2. l. 1.
l. 1. C. de possessione definit: ita divergata sit contendo de re dicitur: que sine tradi. dicitur,
¶ V. A. B. H. S. C.

Bartolo. Alex. Cumque et alia. in regit ad d. l. t. de adq. gouv. D. Comar. in reg.
 p. de d. l. in b. cap. t. part. 2. no. 3. quare stat d. l. t. de d. l. q. 2. d. l.
 7. quib. ad huc d. l. t. de adq. gouv. cap. t. omni t. d. l. t. de adq. gouv.
 li. distinctione huius, nec multum abest Gof. qui in l. q. ex it. de adq. gouv. et aliquo-
 rum opinionum gouv. d. l. t. de adq. gouv. Ubi quibus in corpore et in apprehensione animi, et
corpore, ut in adminiculo conueniente, quo quis gouv. se habet etiam. Hi omnes
 in eo conueniunt quod gouv. semel constituta, seu acquisita sit ius d. l. t. de adq. gouv.
 iure profacultate, et potestate insistendi, sicut in definitione actionis: ius perse-
quendi ad gouv. p. d. l. t. de adq. gouv. no. 1. id est ius d. l. t. de adq. gouv. quatenus non
sanctus possidet qui actu insistit, sed etiam qui est in facultate insistendi, et
et perinde de gouv. profacultate. l. 6. §. 1. de adq. gouv. et idem in l. 3. §. 1. b.
ead. dicitur hactenus et possidemus, quatenus si d. l. t. de adq. gouv. naturalis possessionis
naturalis possidemus, id est corporaliter tenere possidemus; Et tamen naturalis
possidemus pro facto insistendi, aut detinendi corporaliter, et, quod factus d. l. t. de adq. gouv.
naturalis possessionis, quatenus iure naturali prestat ius gouv. actionis, aut qua-
tenus comparatur ad animi, quo retinetur possessionis, constituit non alio gouv.
possessionis, sed alio modo possidendi, quod est d. l. t. de adq. gouv. d. l. t. de adq. gouv.

3

Dicitur ius corporaliter insistendi, quod intelligitur de facultate pro-
 prima, et expedita; d. l. 3. §. 1. b. neque obstat quod d. l. t. de adq. gouv. posside-
 mus, licet potentia proxima, expeditaque, et d. l. t. de adq. gouv. non sit. l. 1. b. t.
 b. eod. no. d. l. t. de adq. gouv. non tenet possidemus, et constat in d. l. 1. b. in
 p. d. l. t. de adq. gouv. d. l. t. de adq. gouv. b. t. quare d. l. t. de adq. gouv. possidemus;
 dicitur tamen non d. l. t. de adq. gouv. possidemus quoad effectus d. l. t. de adq. gouv. et gouv.
 detinendi res, que agud ipse sunt, et constat in d. l. 1. b. t. b. t. et huius ratio est
 sicut capto ab hostibus dicitur possidemus quoad effectus d. l. t. de adq. gouv.
 l. 1. d. d. de capt. p. t. p. t. et dominus d. l. t. de adq. gouv. non armis animi
 et capundi, et hoc sit moraliter possibile, ad hoc dicitur esse impotentia deti-
 nendi, quod dicitur ad contrarium d. l. t. de adq. gouv. d. l. 3. §. 1. b. t. d. l. t. de adq. gouv.
 d. l. t. de adq. gouv. p. t. l. 6. §. 1. de adq. gouv. no. animo retinetur quo d. l. t. de adq. gouv.
 recuperandi armamus, aut sit d. l. t. de adq. gouv. moraliterque imponitur
 recuperatio. l. 3. §. 1. b. t. l. 2. §. 1. b. t. eod. l. 1. §. 1. b. t. d. l. t. de adq. gouv. et
 d. l. t. de adq. gouv.

4

Possessio licet facta adquiretur, semel quæsit non facit, sed iuris est
 ad Bartolo. in d. l. t. n. 6. et ibi d. l. t. de adq. gouv. d. l. t. de adq. gouv. d. l. t. de adq. gouv.
 UVA. BHSC

2. part. xelut. ad cog. pones. imt. n. 2. ita huc D. D. placet: alij n. dicunt, et in
 adquisit. et in continuat. em facti, non uinc. quos refert, et sequitur. Cath.
 d. ep. 2. ex n. 34. et postea An. in rubric. de em capione. n. 200. Sed de uis
 puto dicendy possessionis adquisit. (n. de uis adquis. de modis non dreguta
 mus) em facti habituale, seu facty habituale, quatenus qui facti, et
 animo caput, possessionis eatenus possidet, donec facty habituale, hoc est habit.
 seu uis em facti quassit non interuallat. Sed sic habitus, in quo consistit
 possessio uis est, dicitur tam facti em, quatenus ab initio em facti ortus
 fuit; sicut consuetudo dicitur em facti cap. de consuetud. c. tam sit uis
 non seruitu, et ex parte appellatur a J. C. in l. 32. in p. ibi. et hoc
 est uis: quod dicitur manibus constitut. l. 35. de legib. 2.

E

Est enim possessio uis em de intentione quassit n. et dicitur aut ad actus.
 ad Inult. d. 2. dig. d. t. h. 1. l. 1. d. d. possessionis, in conueniens fuerit
 possessionis em tinguu possessione duntaxat a re pona, corpore exidente: et ideo
 uis quoniam conuenire potest putat Bachoz. et ab omni possessionis retineat
 dicitur facti quatenus facti adquisitur, et ideo est facti in adquisitione,
 dicitur etiam facti in continuatione non quia ea sit facty uis, et proprie
 Sed quatenus eo etque possessio durare solet, donec facty contraxit non ago
 natura per alij. l. 3. d. d. in fine de adq. pones. l. 1. d. d. itaque proprie et
 substantialiter est uis, quod probat ex plurimis fundamentis: t. em l. 4. in
 p. l. de ad q. pones. ibi: uis possessionis. l. 31. d. fin. de act. et omni.
 l. 5. C. de liberati. caus. l. 10. C. de adq. pones. Non dicitur possessionis alijque
 quassit, alij que corpore consistat, et postea cy de d. baque loquatur Ange
 rator Constantinus ~~et~~ supponit d. q. que uis em, ibi super uis possessionis
 dicitur: quod ideo procedit quia possidere uis, aut corpore non defertur
 substantialiter, sed dicitur quoadmodu, etenim nec minus ille qui cor
 pore possidet, uis possessionis habere dicitur, quod ille qui uis possidet: 2.
 probatur quia uis prohibente non data possessio. l. 26. in p. de donat.
 infra. l. 38. d. loq. quoque stipulatio de O. d. et contra uis non inq
 duntaxat potest adquiri possessio. ang. d. 4. a contrario sensu. et hoc dicitur
 d. ep. 8. sibi obijit d. d. n. 38. =

6

Vix enim res plurima a fundamenta pro hac sententia mittant. ea enim 3.
 probatur ex l. 2. d. 3. d. d. ~~et~~ in l. publicis. ibi ut uis possessionis fuit.

probatur 4. quia obligatio et possessio quae garantur aq. l. 46. de adq. posses. sed
obligatio est vis resultans ex facto conventionis; op. etq. possessio est vis ex
apprehensione resultans. Similiter dominus ex traditione, seu facto acqui-
sitionis quibusvis obtus: op. etq. possessio semel ex facto adquisita est vis pro-
ductiva successione, et inter dicta possessiona, sicut obligatio producit actio-
nem personalem, et sicut dominus realis actionem tribuit. Quinto probatur
ex tenore in l. 23. de adq. posses. quae ad ea q. sententia detestatoris male gra-
ta affertur ibi enim dicitur adita hereditate omnia iura ad nos transire,
possessio autem non apprehensa non transire, et op. huc magis de possessione facta,
sicut dicitur, quae in d. l. 23. statuta, necessaria in facta possessione vis est, quae
dicitur C. C. quod omnia iura transire vis possessionis non transit sine app-
hensione = 6. probatur non garitio ^{in d. l. 23.} et animo retinetur. l. 6. §. 1. l. 25.
§. 1. l. 46. de adq. posses. Vat. d. ep. d. n. 23. et 26. et duobus seq. Sed
factus nequit animo retineri pro de facto est: op. possessio non potest dici factus
substantialem esse. Minus probatur non ad acquisitionem possessionis animus
ex facto requiritur. l. 3. §. 1. 3. et 6. de adq. posses. Callent. d. C. d. n. 11.
ubi plures u. pro more congerunt, et numerus seq. ubi late de eare digne
ad n. 31. Sed in continuis da dicitur animus et supra ostendimus. licet
factus deficiat: op. factus non animo retinetur alioquin et factus, et animo
retinetur daretur possessio, sicut adquisita. Denique id comprobatur l. 3.
§. 1. l. 46. de adq. possessione =

D. Hieronymus de An. illustis oratio contrarius tenet ex Fabro
et Vallone quae aut efficacioribus rationibus probare possessionem non vis sed
factus vis: ita An. m. 200. in rub. C. de iur. quare op. propterea vis est
damenta Valentis et Neminare. Sed quia videmus quid respondet ad u. 5.
n. aductas quae igitur sibi obicit n. 41. ep. 2. in l. 49. de adq. posses. constituit
possessionem pluresque ex iure tribuere videt plures visus effectus habere, et eo
respectu vis dici contendit; non quia sit vis inordinata, sed propter effectus visus
quo loquitur; sed licet possessio plures effectus visus habeat ex hoc solo infer-
tur ex parte visus visus improprie, et quibus ad effectus, quod animo habeat. Sed
in d. u. non dicitur loquitur de possessione quae ad effectus visus, seu animo ac-
cepto. et in d. l. 44. in principio de adq. posses. ubi vis possessionis dicitur quoad conti-
nuationem quod est naturalis possessio: Similiter d. l. 31. §. 1. de iur. dialt. et magis
loquitur de possessione simpliciter **UVA. BHS** Ceterum ad effectus visus, propterea in

a facto dependere, ne in hac parte contrarius factus, et hoc sensu procedit l. 1. §. 1. facti. d. de capt. ubi generis dicitur causa facti quatenus eius interruptio a facto captivitatis quod est incompatible ex ratione d. l. 23. §. 1. de adq. poss. degen dicitur constat. =

10

Seundo loco id probat Vallent. capes quod captivi omnia iura reserventur, et restituantur. l. 32. §. 1. de hered. inst. sed non restituitur possessio. d. l. 49. l. 23. §. 1. in quib. caus. d. l. 23. §. 1. de adq. posses. q. quia possessio non est ius: sed respondet: omnia iura possessoris restitui, aut suggerendi quod talis naturae sunt et iniquis legibus captivis concessis contingit, ne ratione huius restitutio extendatur quatenus ius concessit: et ideo in d. l. 23. §. 1. non restituitur omnia iura restitui: sed omnia iura civitatis: boni fiti non restituitur iura, quoniam facile ponunt fieri generis captivorum captivitate, quali est ius possessionis (sic non facile quia ius potest possessionem restituere et ratione possessoris statui dicitur). Et non sicut ius non fingat regulariter circa ea quae a facto dependunt potest tamquam et subditur notat d. Cathala in manu exigit. de singulari. mutui sect. 2. n. 14. et 15.) et hoc ideo quia a facto eius interruptio dependit et supra dicitur omnia, et quod d. species quoniam continetur eius restitutio in parte d. l. 23. §. 1. de adq. posses. quae omnia confirmat l. d. 23. de captivis ubi filius qui agitur huiusmodi conceptus, et natus erat et iuramento sola reserata non habetur et legimus: habenda tamquam si agerentur reverso. et quae leg. constat non omnia iura restitui: deinde constat non restitui iura eius cuius restitutio, aut filius species repugnantes in dicitur. Sed de his talibus infra ex l. 1. c. 1. §. 1.

11

Tertio id probat Vallentia c. 1. §. 3. de bona. poss. ubi in eo ipso natura bonorum possessione a iure possessione quia ista est iuris magis, quae magis, huius magis corporis quae iuris est dicitur. Respondio in primis, hinc agitur de bonorum possessione quaedam, et ideo iure possessionis et ideo in eodem sensu dicitur in fine quo eadem magis corporis, quae iuris est. d. sup. iure possessionis saltem et ex d. an. in facta eorum, licet magis corporis: quod solent averti ex factis id sicut avertit Vallentia, et ad id probandum hinc d. d. dicitur. d. sup. bonorum possessionis dicitur magis iuris eo sensu quo gotha §. 1. de iure iuris prosequitur: videtur eodem sensu possessionis iure natura magis corporis, id est quatenus est ius inveniendi rei: dicitur magis corporis quia hoc ius facultas ne inveniendi requirit corpus **UVA. BHS** facti, seu dependit a facto, et

non transcat in heredes. *l. 1. §. 1. quia pascio in acquisitione facti; et ideo nequit
transire in successores sine apprehensione, quod non recte contingit in pascio.
Sed et in dominica naturalis quod non transit in heredes, antequam pascio
apprehendatur. de quo diximus *q. 11. c. n. pascio l. 1. §. 1. quatenus
aut omnia iura transcat; non est ita absolute accipiendum notare oportet;
Sed esse restringendum ad iura que morte non fluxerunt extincta; id est ad
iura defuncti. Et diximus *q. 1. n. iura l. 1. §. 1. de O. S. et 62. de
D. I. et enim pascio ius quod morte non extinguunt, et ideo ius *l. C. de im-
m. et omnia iura transire intelligendo de iurebus morte non extinctis, necesse
fuit et dixerat pascionem, ne alias crederemus, et fuisse in eorum
et extinguunt pascionem ad heredes sine apprehensione transire; quod
est in iure propter naturam pascionis cuius adquisitio est facti potius quam
iuris. Et supra diximus. =****

14

Septimo itaque arguit si pascio ius prohibentium
non potest adquiri: quod est falsum. *l. 1. §. 1. de adq. pasc. l. 16. eod. nec
amittitur ex iure, seu dolo facto. quod etiam est falsum l. 6. §. 1. eod.
l. 12. et 18. de r. et si. Respondetur ius non potest tolli facta, et ideo si
contingat et maritus in causa donationis prohibet transferre ius
pascionis, et mulier eam accipiat facta, et animo non potest ius facere hanc
infacta; Sed necesse est etiam facta influit in ius pascionis et maritus
amittat, et mulier adquirat: id contingit in casu quo quis in donatione
degitur, et ideo in hoc casu facta influit in pascionem, quod nullatenus
pugnabit contra: *l. 1. de r. et si. ius prohibere donationem interdixit, et
etiam, et eam infirmare, et tamen non prohibere quoad subititiam acquisitionem
pascionis: quo casu non obstante generali prohibitione actus subititii, id
videtur et de r. et si. nec ius prohibere non tamen pascionis adquisi-
tionem in causa ortu: neque obstat *l. 1. C. de legib. Item hanc l. ita en-
pignora est et optime aut tibi in tit. D. de legib. non et utinam
inter modo prohibendi, ne si prohibet facta non in de infacta et non exite-
re, aut habere effectum. Sin autem et speciatim quoad subititiam prohibeat, hoc
ergo ius nullum effectum habet: *q. 1. §. 1. de r. et si. non dicitur prohibitio quo ad****

quod sub quo ad subditum possessione recte potest dici et adquire non obstante pro-
hibitione iuris =

15

Omnino haec modo inducitur per liberos personam adquirentem
liber. l. 29. de adq. posses. l. 11. §. penult. de sign. act. Sed et qui sunt iuris
non possunt per liberos personam adquirentem. l. 38. §. aliter de U. D. l. 11.
§. penult. de sign. act. q. quae non est iuris. Respondet hoc arg. q.
maior et minor procedit de adquisit. non plus probare quod personam in ad-
quisit. non est iuris seu q. ipsa personam adquisit. non est iuris sed facti,
de quo n. dicitur 2. Aug. quod et si aliqua q. iuris sunt n. personam adqui-
ri per liberos personam non tamen hoc est absolute dicitur in omnibus et constat
in d. l. 11. §. per liberos de sign. act. ubi igitur obligatio liberagenera
nobis n. semper adquisit. q. aliquid adquisit quod constat in l. 2. §. 8.
de reb. Cui. l. 2. §. in fin. de adq. rer. dom. et ideo minor quoque facti est facti
et coarctat arg. de sacre satis egimus de multis ep. d.

16

Non ita arguit quod sunt iuris cognoscant personam adqui-
rentem. l. 62. de d. o. l. 53. de adq. rer. dom. possessio n. nisi dicitur q. iuris.
l. 44. §. quibus. de adq. posses. q. quae non est iuris. Aug. et hoc arg. dy-
staxat, sicut procedens probare personam adquisit. esse facti. n. de adquisit. non
procedunt personam. 2. Aug. non eadem generationem in adquisit. iuris personam
nis, ac in alijs iuris. ratio est quia personam quae resultat a facti, et
manet interminis iuris naturalis, et gentis magis, quae a natura, et
ideo quae est constitutio iuris iuris cognoscant personam adquisit.
ep. q. personam dicitur n. momento dominij stare potest. non inde
infertur idq. dicitur de personam, quae non quae iuris constitutio sub-
gitur, et in personam dicitur n. potest personam naturalis subdit. arg. q.
non dominus dicitur, saltem quo ad facti existens. arg. §. 2. in
de sig. dicitur, ita taliter n. existens, et nuda detentio dicitur dicitur
aut n. potest dominus consentit quae iuris personam, q. autem
probat in l. 33. de adq. rer. dom. ubi dicit quodq. iuris adquisi-
xi n. stipulatio quodq. n. potest n. personam. hoc tamen de personam dicitur
n. personam quae adquisit. per personam n. potest n. personam sunt em-

UVA BHSC

gerat; et deo adquirendo naturalis persequitur sollemnius nobis engerat
 in quibus constat hanc directam dumtaxat quoadmodum acquiritur non
 deo ad subditum iuris quod expectari. Deinde inquit idem loquitur de
 versitate rigere inter modos, adquirendi quia possessionis adquisitio est
 naturalis seu a naturali facto dependet, et in terminis iuris naturalis
 remanet. ^{hinc} Illius iuris naturalis, scilicet quod dicitur secundum. Sed notandum
 est: minorum propositionum arguuntur huius ^{non} esse omnino falsi. Et non proba-
 bile est quod ignoranti quereat possessio. Probatur in l. 1. de iur. ad-
 quiritur l. 5. de adq. posses. Col. 5. infer. quod probatur l. 1. de iur. l. 1. de
 adq. posses. unde quod minus est et dominus ignorat ex acquisitione
 a fugitivo facta. 2. ex textu expresso in l. 1. de iur. 34. s. ill. eod. neque
 obstant l. 1. adu. l. 1. de iur. l. 44. s. quibus de adq. posses. loquitur de causa
 peculiaris quoad effectum iurisdictionis: non sicut ius possessionis parit quod
 ignoranti non tam ita iurisdictione iniquat antequam fiat arg. l. 1. de emp. l. 1.
 l. 1. de adq. possessione de iurisdictione; quod limitatum est in adq. 2.
 ex causa peculiaris in l. 1. de iur. l. 44. s. quibus ne ex causa non solum
 ignorantibus quereatur possessio sed etiam incipit curare iurisdictione: extra
 hanc causam quereatur ignorantibus possessio non tam incipit iurisdictione quia
 distat in rebus peculiaribus receptis est et ignorantes iurisdictione de iur. l. 1.
 de iur. l. 1. de iur. l. 44. s. quibus ad iurisdictionem conditionem iurisdictione domini est nec-
 essaria et dicitur in d. s. quibus scilicet de iur. contra causam peculiaris
 de iur. l. 1. de iur. l. 44. s. quibus neque obstat quod volentibus quereatur possessio. de iur. l. 1. de adq.
 rer. dom. quia aliud est iure acquisitionis quod immediate seu inconti-
 ngenti: accedit aliud de iur. quod ex mandato procedenti constare potest. Atque
 parte alia antiquitas iur. Cujus 24. obi. 2. =

17

De iure ita arguit de iure arg. de animo adquirendi domino non
 habuerit, u. adquirendi, quod iuris sunt. l. 13. de donat. l. 1. infer. de adq.
 rer. dom. Sed possessionis non adquirendi domino sine animo u. adquirendi.
 l. 1. s. h. 19. de adq. posses. 9. quia non est iuris: Responderi potest ne-
 gando hoc arguuntur quod quod concludere quoad subditum possessionis et non
 in primis quod de iure procedit distat in rebus (alia sanioribus
 spectatis) possessionis adquisitio est facta quod non negamus: ut non solum

UVA BHSC

Depositione constituta, et in eam producta questio est. D. rugonide et falsis esse
 oppositio quae dicitur probari dationibus et ideo eo modo est multi negant, ⁷⁸ ^{ad hunc statum datione}
 nisi servus adquisit dominum domino nunc est. Et in eodem casu in ad in d. ff. de
 quibus possessionibus per quas dominus seu possessione nunc adquisita. l. 1. s. t. de adq. ^{ad qm. pot. d.}
 pover. s. pon. inter per quas per. ibi et per hanc possessionem dicitur dominus; l. 8. ^{20 Colu. 7. et} ^{na} ³
 C. de adq. pover. de optime tunc ab actor. ad inuhl. vol. 2. disp. 2. ^{na} ³ ⁶⁹
 neque obstant illi adu. tenem. d. leges. de donat. procedit de serv. qui prin-
 cipaliter dicitur actus acquisitionis per hanc admittit aliquam pugnantiam
 seu incompatibilitatem quo casu tenet adquisitio submotax pugnantia ad
 quae minus principaliter voluntas servus facit; duplici modo sequitur quare
 servus in tali adquisitio dicitur et dicitur vellet adquirere ab altero ac dominus
 tradit. Aliter casu nihil agit sed dominus remanet apud tradentem, hoc
 propter pugnantiam tenem caloge qua dicitur adquirere non in tradentem, et sit
 necesse et caloge qua tradentem accipitur. Et ideo nihil agit et dicitur in d.
 l. 3. in fin. de adq. rer. dom. quae sic est intelligenda ang. l. 16. de condit.
 int. l. 138. de ser. s. dicitur servus accipit et primo, et principaliter dicitur
 ut se conformare voluntati tradentis hoc est dicitur primo, et principaliter
 adquirere absolute, et supposita adquisitio dicitur et a proit alteri, quae in
 cui tradens voluit adquirere quo casu necesse est et adquisitio in usus fa-
 gory sua tradita est, et de hoc casu accipienda est. l. 13. de donat. s. t. non
 dicitur servus accipere servus adquisiturus, sed quasi adquisiturus et dicitur
 in hoc casu servus fuisse servus principaliter. ratio est quae in hoc casu
 non obstat illa pugnantia quae opposita est ad acquisitionem, et minus
 principaliter se habet ang. l. 1. s. t. in fin. dicitur. Cui. l. 1. de adim. l. 1.
 l. 2. in prin. de pover. sed de his quae obscura sunt ideas plura quae
 tradit dominus eo l. 2. in n. d. ibi hanc materiam sequuntur radiante
 explicitum. Et in hoc fore convenit dominus, et possessionis adquisitio: dese-
 runt tam propter dicitur et dicitur natus in eo q. d. y. servus est
 idem de poveratore dicitur et dicitur quoniam dicit dominus in usus fauor dicitur
 de possessione quae dicitur, sed dicitur dicitur, et primario adquirere sibi, aut alteri,
 tunc sibi, aut ei cui dicitur adquireat: ratio est quae in hoc casu nulla adesse
 pugnantia, in quo dicitur possessione, et dominus tradit, quod illa
 intemus, et si alia mente tradit, ^{UVA BHSC} accipitur. hoc vero non alter

quod si eodem modo tradit et acceptus fuerit. l. 35. de acq. rea. dom. l. 18. d. 1. e
adq. p. r. c. et ideo in domino quando dicitur, et principaliter in eadem traditione iura
pignora dilytatis dantis, et accipientis nihil agit, at in possessione eius quibus
dit, amittat possessionem. d. l. 18. d. 1. potest fieri et in d. s. voluntate quod dicitur
ei cum ipse dult. d. l. 1. d. 19. de acq. p. r. c. et arg. d. seq. et hoc non ideo prociat
quia dominus sit uis, et possessio facta, sed ideo quia possessio amittitur licet
alia mente detur, alia accipiat, dominus in ita amittat. aliter Bachoz. de
hoc q. d. disp. 21. th. 3. lit. C. ubi plura subtiliter conuenit licet dubius, et
anquis in eligenda alterutra est opposita sententia =

18

Denique ita arguit Vallentia: nullus uis alteri per alium sine
eius facto auferat. l. si filius C. de reb. cred. l. debitorum. C. de sig. l. quod
notat de al. 1. Sed possessio sine facto notis auferat. l. 6. d. 1. de acq. p. r. c.
l. 12. et 18. de ar. et ar. q. non est uis. Aug. nullus uis dicitur, et immunita.
licet auferat sine facto notis per alium maius factum (Et enim si uis factus au-
ferat sine facto notis et omnia uis per alium capionem) indirecte, et per conse-
quentiam neque maius. Sequitur demum hoc modo non res auferat, sed ponitur actus
in quo indirecte resultat amissio in fit in possessione quoniam per d. m. au-
ferat, sed amittitur propter d. m., et ea alio modo alteri adquiretur: quod de hoc
accidit in domino soluti quando nota species in aliena materia fit ita
et reduci non potest quo casu in facto alterius amittit dominus. l. d. s.
cy que de acq. rea. dom. d. cy et aliena 23. inst. d. x. d. ius, et pluri-
ma similia exempla habent in d. s. sequunt. Et enim qd aliquis ponit
factum, quo posito necesse est, et ego amittit dominus, cur et melius amittit
tunc statim, non q. dominus mihi auferat dicitur, sed quia indirecte
et per consequentiam auferat. Sed ponit pro Vallentia replicari quod
possessio si adquisita cy inuenta sit non potest uis d. m., et quo inferatur
genus possessionis non potest d. m. uis. Aug. cy Bachoz. d. disp. 21. th. 1. lit.
C. possessionis male fidei, aut si quis in iura possessionis uis absentibus, et
quoad subditum, quoniam uentura possessionis habet. l. 3. d. 3. de acq. p. r. c.
ibi quoniam in demum possessionis non multum interit, uis quid an inuenta possi-
diat: quod ayte uis, et inuenta sit non prouenit a conditione possessionis
sed a fidei, et scientia, quod uis et scientia possessionis sunt. =

institimus uis, sui facultatem in se habemus: hoc idem accidit in actione
que est uis persequendi. s. in p. int. de act. Et uis in hac definitione thom. su-
mitur pro potestate persequendi, et nihilominus dum actu agimus in iudicio
non persequamur quod intendimus actio durat q. non ideo quod actu agimus
in iudicio actionem habemus. Sed ideo quia iure agimus, seu ius agendi habet
mus. Simile exemplum in domino dari potest in contraria communis, que
id debet uis dari libere disponendi; siquidem hanc potestatem, hoc deus dis-
ponendi ad huc dum disponimus, habemus: alioquin non possemus transferre

si dicitur summy
in actu trans
ferendi non
habemus de
minuere, quare

dominus quatenus dat quod non habet. l. q. traditio de. de adq. ux. dom. 5.
disponimus de bonis provisionem non esse neque obstat quod aliquid provisione dica-
tur. l. 2. s. ff. pro emptore. l. 38. d. d. et ff. de O. d. dicitur enim talis improp-
rie cy subditio provisione non habeat, et dicitur propter aliorum dubitationem
iuxta l. 1. in p. de adq. p. dicitur de hac re Brachor. d. de p. d. ff. l. 1. ut
et de pulchre de ditione provisione, et de d. d. uis dicitur; in quo
refertur, et communis posuerit que de ditione ista tradit Walton. d. lib. 1. cap. 3. bac

24

2. = Communiter dicitur provisione in naturalibus, et civilibus, sed que naturalis,
queque civilis sit dicitur ambiguitate de constat etiam que tradunt Brachor. et Walton.
in locis supra citatis. Sed hac controversia omnia notari maxime oportet pro-
videre corpore, et animo, aut animo solum non debere nisi que admodum provisionem
de de constat in dictis n. precedentiibus. Sed modus provisionem dicitur, et dicitur
debet. Et enim, cy animus, seu voluntas dei sit iacta, et expressa, et in ha-
bitu inde fit de dupliciter animo retentionis provisione, dei actualiter, dei ha-
bitualiter: actuali animo retentionis provisionem, qui actu dicitur retentione cy sit actu
retentione, habituali animo retentionis, qui habet actu non sit retentione in
voluntatem retentionis cy acta fuerit nec provisionem retentionis habitum manet
in eadem voluntate. l. q. de ditione, fluxus qui non habent esse actus doly-
tatis. l. 1. s. 3. iuxta l. 2. de adq. p. dicitur. l. 3. s. de d. d. de d. d. cap. et hanc
distinctionem tradit Navis de ditione feud. part. 6. n. 32. qui pro carere
Brachor in ep. 1. de contr. inter mase. et ff. eandem distinctionem nomen retate
tradit Brachor in ep. 1. ad l. 1. de d. d. cap. n. 242. et 243. An. 463 =

Line deductiva ratio obsequi fuerit, p[ro]v[er]biat. l[ex] 23. de adq. p[ro]p[ri]a l[ex] 4. d. 3.
 l[ex] 44. d. 6. & d[omi]n[us] cap. qu[er]it[ur] con[tra]nt[ur], aut d[is]c[re]t[ur] non p[ro]v[er]it. l[ex] 23. l[ex] 44.
 enim p[ro]c[er]dit ex h[ab]itu[ali] a[n]i[m]o qu[er]it[ur] non p[ro]v[er]it. l[ex] 3. de adq. p[ro]p[ri]a. V[er]u[m].
 l[ib]. 1. c. 6. n. 5. & 9. d[omi]n[us] l[ib]. 4. c. 11. n. 6. aq[ui]bus d[is]c[re]t[ur] inco
 quid lox ex singulari u[er]e, et ex orbitanti p[ro]cedere cont[ra]ndunt; qu[er]i ad hoc mo-
 d[us] ex l[ex] 44. d. 6. de d[omi]n[us] cap. l[ib]. id d[is]c[re]t[ur] causa relicta, seu exceptis em[er]it
 quod quidem factor d[is]c[re]t[ur] eo neq[ue] d[is]c[re]t[ur] fluxus non continuari p[ro]p[ri]a sequ-
 dy u[er]o regulas qu[er]it[ur] sub a[n]i[m]o ex continuari d[is]c[re]t[ur]. n[on] ad hoc d[is]c[re]t[ur] voluntate
 habituales; voluntas autem fluxus non est ex[er]c[er]ta sed languens et d[is]c[re]t[ur] ind.
 l[ex] 44. d. 6. l[ex] est quasi dormiens, et nemo dicit dormientem, u[er]u[m] comparati
 fluxus. l[ex] 1. d. 3. de adq. p[ro]p[ri]a u[er]u[m] singulari p[ro]v[er]it; alia omnia singulari
 u[er]u[m] p[ro]v[er]it: ratio dubit[ur]da, et singularitas qu[er]it[ur] in d. 5. 6. indicata, et p[ro]p[ri]a
 d[is]c[re]t[ur], quia u[er]u[m] a[n]i[m]o retineamus eo d[is]c[re]t[ur] quo d[is]c[re]t[ur] in d[is]c[re]t[ur] qu[er]it[ur]
 p[ro]v[er]it. l[ex] 3. d. 12. et hoc inflexio non inueniatur p[ro]p[ri]a a[n]i[m]u[m] languens,
 inde necesse fuit et d[is]c[re]t[ur] hanc p[ro]p[ri]a dubit[ur]da, sed obtinuit d[is]c[re]t[ur]
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a: sed d[is]c[re]t[ur] hoc fluxus p[ro]p[ri]a d[is]c[re]t[ur] exceptis, et non ex
 rigore u[er]u[m]. Aug. id fluxus ex rigore u[er]u[m] relicta, seu exceptis, neq[ue] obtinuit
 ea u[er]ba d[is]c[re]t[ur] sua d[is]c[re]t[ur], n[on] hoc causa d[is]c[re]t[ur] imputata, et d[is]c[re]t[ur] abundantia
 et colligere h[ab]it[ur] em[er]it d[is]c[re]t[ur] in ablativo positio: alia obtinuit d. l[ex] 23.
 de adq. p[ro]p[ri]a. l[ib]. non ex[er]c[er]tione d[is]c[re]t[ur] d[is]c[re]t[ur], sed ex d[is]c[re]t[ur] u[er]u[m] d[is]c[re]t[ur] id p[ro]c[er]dit
 d[is]c[re]t[ur], neq[ue] obtinuit q[ui] id d[is]c[re]t[ur] relicta, seu exceptis. Et[er]u[m] ad hoc d[is]c[re]t[ur] quod
 de h[ab]it[ur] dubit[ur]da d[is]c[re]t[ur] non d[is]c[re]t[ur] duabus op[er]ationibus ma d[is]c[re]t[ur] exceptis, seu
 admittit. =

Mu[er]it[ur] fluxus p[ro]p[ri]a continuari d[is]c[re]t[ur] p[ro]p[ri]a d[is]c[re]t[ur]
 voluntatem; aliud est qu[er]it[ur] an p[ro]v[er]it rem tradendo amittit p[ro]p[ri]a quod d[is]c[re]t[ur]
 d[is]c[re]t[ur] p[ro]v[er]it ex l[ex] 1. d. 2. de public. l[ex] 13. d. 1. de d[omi]n[us] cap. l[ex] 2. d. 16. p[ro]p[ri]a em[er]it
 u[er]u[m] quod d[is]c[re]t[ur] sine p[ro]p[ri]a non d[is]c[re]t[ur] ratione assignat. Sancto[ri]a in d[is]c[re]t[ur]
 p[ro]p[ri]a. 21. in eo quod h[ab]it[ur] fluxus non p[ro]v[er]it mutare voluntatem neq[ue] ex d[is]c[re]t[ur]
 suo deficiente a[n]i[m]o p[ro]p[ri]a amittit; p[ro]p[ri]a tam[en] amittit p[ro]v[er]it ex d[is]c[re]t[ur] alit[er]
 qu[er]it[ur] quod necesse excludit fluxus. neq[ue] obtinuit quod h[ab]it[ur] relicta qu[er]it[ur]
 d[is]c[re]t[ur] ignorata ab alio p[ro]v[er]it. l[ex] 46. de adq. p[ro]p[ri]a. n[on] lox p[ro]c[er]dit d[is]c[re]t[ur].

JVA. BHSC

quando summa possessionis potest ex motu ad reuersionem de vel de aliquo de re
 alia talis summa non attenditur et in casu. l. 18. s. 11. de adq. posses. Ardeo
 animalis possessionis annuimus statim ac se receperit in naturalis libertatem.
 l. 5. de adq. rer. dom. s. 12. de rer. diris. et in mansuetis statim ac reuocatis
 de consuetudinibus deservant. l. 8. s. 1. famulorum. l. 3. s. 4. de adq. rer. dom.
 l. 41. de adq. posses. et in summa amittitur possessione eo quod stat moraliter
 impossibilis recuperatio eiusdem possessionis. =

24

Sed soltat. l. 8. de adq. posses. l. 133. de al. l. 1. in quibus docerunt
 possessionem non amitti nisi animo, et corpore simul ad amissionem conueniunt
 verbis: Aug. et Lepido in glosa Trinusque legis requirit d. 11. noniam
 absolute in omnibus casibus verum, sed sicut in omnibus et dicitur in d. l. 133.
 et quatenus quidam, et expl. quidam. d. l. 8. de adq. posses. et in primis non
 est vera, si quis animo tantum incipiat desinere possidere quia in hoc casu
 solo animo amittit possessionem. l. 3. s. 6. de adq. posses. procedit tamen d. regula
 la quando corpore incipit quis amittere possessionem quo in casu non est
 amittit nisi et corpore, et animo. Deinde regula d. l. 8. de adq. posses. et
 l. 133. de al. l. 1. non procedit de amittenda possessione, et facto alioquin, sed
 de amittenda possessione et corpore, et animo notato; quare
 non obstant d. 11. siquidem ad casum de quo diximus, non procedentibus
 potuerunt. in his patet intellectus ad l. 44. s. 11. et duabus. l. sequentibus de
 adq. posses. de quo aliqua tradit Barbo. d. d. 21. l. 4. lit. B. s. 1. et que
 hoc modo. =

25

Constat enim animo tantum possessionem retinere posse. l. 3. s. 1.
 l. 10. et 11. l. 6. s. 1. l. 18. s. 3. l. 23. s. 11. l. 30. s. 3. l. 44. in principio et s. 11.
 et duabus. Reg. de adq. posses. l. 1. s. 23. de re. et re. l. 1. C. de adq. posses. et s. 11.
 dicitur. tradunt communiter interpretes. Dom. Orig. lib. 4. c. 13. n. 8. Barbo.
 d. d. 21. l. 4. lit. B. et hoc procedit licet corpore, et animo adquirent, quia
 facilius retinemus, quam adquiremus. = quod ideo procedere ait Calt. l. illust.
 tract. 2. q. 2. n. 23. quia quod in manu aperiendum est, de amittenda
 tenet adhuc non est solutum. Sed huius ratio requirenda est: Et non in ea infra
 non potest solo animo possessionem amittere: quod est falsum. l. 3. s. 6. l. 11. de adq.
 posses. retinetur quidem animo possessione dummodo sit moraliter possibilis recuperatio
 eiusdem possessionis, Superata enim non obstat recuperatio, animo retinemus

UVA BHSO

81
72

governing requi quo suamus xq ca augetz, thannny recuperant amittunt. lq.
3. s. 8. et 13. lq. 18. s. 3. et 11. lq. 3. lq. 23. s. 11. lq. 46. De adq. paco. lq. 13. s. 2.
locat. Itaque amittimus governon deliqua delinimus non penderi deliqua et
impossibile recuperatio et hinc itaq di ignoramus recuperonem deliqua et d.
sit paribiles recuperatio, non tamq ex impossibile reputamus recuperonem d. goni
amittendo. et constat eod. d. l. i. et ideo d. q. paribiles recuperatio retinemus
governon d. q. ignoramus eius recuperonem lq. 46. De adq. paco. quare non ob.
stat l. 3. s. 3. eod. cum de iure iura hanc d. obstat intelligenda est. et
casu quo est paribile expellere recuperonem, et ignoramus recuperonem,
aut si scimus confidimus nos ex ingulato sine quomodo procedit d.
l. 6. s. 1. eod. neque obstat q. recuperonem penderi dicitur d. q. paribiles ignorat
eterum dicitur lato modo penderi pro eo q. est detinere, et insistere capi
restitu. lq. 23. s. 11. eod. =

26

Aliqui distinguunt in hac par.
te, inter res mobiles, et immobiles sed huc contra dicitur ita decidenda
aut, et ex parte paco. et paco. eodem modo retinetur, et amittitur
paco. mobilium, ac immobilium et constat eod. lq. 3. s. 6. iura lq. 30. 4.
De adq. paco. paco. dicitur tam facultas amittitur mobilium paco. ratio est quia
facilis sit impossibile eius recuperatio quia de faule occultatur, et constituitur
et quare. applicata lq. 3. s. 18. iura s. 13. De adq. paco. lq. 13. in paco. d.
imittitur in his applicatur l. 45. eod. nempe quia rursu mobilium sit impossibile
recuperatio et caudo ex quib. rursu immobilium non fecit et ideo amittitur
mobilium paco. si ibi sunt ignoramus d. lq. 3. s. 13. lq. 23. in paco. eod. q.
intelligendum est n. de ingulati ignorantia, sed de ea que adhuc paco. facta
deligentem in inquisitionem remanet q. hinc d. paco. recuperonem deponimus
d. s. 13. in fine. lq. 44. in paco. eod. l. i. De adq. paco. que ita debet concordari
ex d. lq. 3. s. 13. et d. lq. 23. et dicitur d. iura in manuscripto. De adq. paco.
q. 3. n. 6. =

27

Quoniam mobilis, et de moderatis quo ad paco. com.
paco. d. lq. 3. s. 13. ex parte dicitur cum paco. non ita faule amittitur
d. s. 13. in paco. eod. ideo que paco. deon fugit retinetur et d. l. i. dubium
tamq est an retinetur recuperonem quo ad paco. an solum quo ad effectum

ponditur illi nōpe quę recuperari pōtēbilitate confirmat. Et constat in l. 5. d. ult. ad exhibendū; neque obstat qd. fugitivus pōtēst non tēneretur emere. Siquidem non omnis pōtēstas emere tenetur illi nōpe quę actum non habet. Et d. s. ult. quęvis si habuerit, tēneretur emere =

82
73

28

Logitur deinde pōtēstas dīstīnguendū fore inter fugitivū quę recuperari pōtēst fore speramus, et eę quę recuperari nō speramus; Et illi fore ponditur: hic dylatatur ad effectū recuperandi qd. constat ex d. n. p. q. adverb. et ita concordari pōtēst opinionū crūd. D. Reg. lib. 4. c. 13. n. 1. qui in dīstīnctōe tenet fugitivū ponditur eę opinione ad d. d. d. hō pōtēst fugitivū convenire eę alijs rebus mobilibus, dī pōtēstas recuperari eius recuperatio; dīstīnguē tamē quando recuperari eius recuperatio impōtēst quia aliquid tēne nullo modo pōtēstas, fugitivus tamē ponditur ad effectū recuperandi. d. l. 1. d. s. fin. de furtis. Et ita intelligenda est exceptio legis. d. s. 13. de adq. gōis. Et iuxta hanc doctrinā congruenda, et accipienda sunt quę dīximus supra hō c. n. 3. neque is, quę delictū pōtēstas dīstīnguē obstat qd. fugitivus dīstīnguē contractant, et fluxante. l. anul. 60. de furt. l. 1. C. de dōpō. fugitivus unctō qd. pōtēstas pōtēstas autēnta. l. 1. de furt. l. 1. d. 13. Si is qui dīstīnguē catenū dīstīnguē fugitivus dīstīnguē furtū facere quā tōtus non pōtēst ab alio dīstīnguē dīstīnguē et ad dīstīnguē nō furtū. Deinde pōtēst dīstīnguē casū l. q. loquē de fugitivū ab alio apprehensō, quę amplius non ponditur. l. 1. d. 14. de adq. gōis. Dīstīnguē dīstīnguē dīstīnguē. d. l. 4. tit. B. dīstīnguē plura de dōpō fugitivus agud dīstīnguē in xub. de dīstīnguē pōtēstas emp. ad l. 1. ex n. 14. dīstīnguē ad n. 6. dīstīnguē. =

CAP. VII

58
Possessionis post mortem penes defuncti
Voluntatem conservari ostenditur, nec
non per se ipsam ei adquisiri. Cap. 7

80
Possessionis mortem non extinguere sed penes defuncti voluntatem conservari
ne ex multis ostendatur. Et ex eo anat. probat nobis assenti quia po-
sio quae ab alio non occupata sola voluntate subsistit: igitur ex voluntate
mortem non extinguitur sed solum inveniuntur quo ad res suas dixerunt: et ex
3. ostendimus necesse est fati possessionis penes defuncti manere
maxime quia ita possessio sola voluntate conservatur et conservatur ex
sola voluntate habituali donec revoceat, aut facti attenuis redat imperio
recuperationis possessionis et constat ex dictis ex. p. quod. ex. m. d. 3. Ita et fati-
sio, et dominus gaudent quod ex voluntate non habeant. et d.
ex. m. d. ostendimus: quare ex morte non revoceat, neque extinguit, sed
solum fati cessare voluntatem necesse est fati possessionis post mortem ma-
nere penes defuncti voluntate: Sed deus possessionem extinguit, extinguit
facultate inveniendi, et ideo defuncti gaudent non posse, quia huiusmodi
facultatem non habet, ex ipse non potest actu inveniendi. arg. lo. d. s. l. b. de acty.
posio: huius tam voluntate extinguitur, ne et si possessio sit facultas propria
gaudendi, et hactenus gaudeamus, quatenus si delinimus naturalem
possessionem nancisci possumus et dicitur in d. lo. d. s. l. b. non tam inde
infesta defuncti non gaudent, etiam ex ipse non potest amplius velle
inveniendi, seu naturali modo gaudent, necesse est, et post mortem pos-
sident, quod probat ex d. s. l. b. ne et ex hoc d. constat gaudent eatenus,
quatenus si delinimus possumus inveniendi: igitur ex defunctis amplius
velle non inveniendi non potest, necesse est, et gaudeat arg. lo. d. d. eod. p. p. p.
quod deo possessio sit us, deus dicitur inveniendi: et tunc extinguitur

UNA. B. H. S. C.

a domino (no domino qui potest vindicare rem, et ad rem possessionem competat
 us insistendi) distinguitur tamz hoc ius a iure possessionis iure quod illud
 est remota, hoc proxima; Quia deficit ius possessionis sit facultas in
 se, et in iure proxima quibus extrinsece, et per accidens non sit pro-
 xima hoc est dicitur de nobis competat ex parte iuris talis potestas,
 sui facultas insistendi, et nihil habere, et accidentale
 impeditur possessionem insistendi quibus placet et hoc modo intelli-
 gendus est d. d. 13. quod quidem ostendo, tunc quia de rem fugiti-
 vi possidemus et constat ex dicto c. b. n. 25. et 28. quibus per
 accidens impediatur quominus corporaliter ex tenemus, tunc q.
 abiens, et contra controversiam constat, possidet quibus per abiens
 impediatur insistere quibus dicit. tunc q. ius amissionis possidemus
 quod non possit apprehendere pro libitu constat. vide d. c. p. p. q. u.
 c. n. 23. et quibus constat defendi adhuc possidere, adhuc ius in-
 sistendi habere quibus insistere per accidens, et extrinsece impedia-
 tur per mortem maxime quia tunc ipse non amplius possit insi-
 stere potestatem heredes, in quibus dicit omnia iura transire quibus
 addere oportet, quod illud axioma quod docemus frustrari esse
 potentis, quod ad actum nunquam reducatur, ita distinguendum, et
 explicandum est, et sit frustraria potentia, quod de quomodo et quibus
 oportet, non reducatur, non tamen esse frustrari si in aliis casibus
 non reducatur. Dicit D. Thomas.

Itaque non est frustraria inde-
 luncto potestas insistendi quibus sit per se nunquam reducatur, aut
 reduci possit ad actum si quidem quod non possit, reducitur ab externa
 causa pro dicit non ad defectum iuris seu possessionis, quod talis est
 et in alia persona ad actum pro libitu reduci possit. =

2. Secundo probatur assertio nostra ex lo. quod, 88. de adq. h. p. d.
 ubi ius possessionis qualis qualis fuit in hereditate: quod id est ac-
 dicere omni seu cuiuslibet hereditatis fuisse in hereditate

et cont. in l. 5. in fine de cont. pecun. ibi qualis qualis dicitur uncta et
 hinc et ex l. 12. s. t. de distrac. p. q. ibi qualis qualis idem
 ac quilibet quicunque seu qualis cuique obligationis significat. Sed in l. 12.
 §. 8. responditur ea verba qualis qualis potest dicitur improprie
 seu nulli potest q. probant ex l. 11. s. t. de distrac. q. d. aut etiam
 ibi qualiter qualiter potest dicitur de potestate propria, quae nulla potest
 est. l. 6. s. 2. de p. cario quod est futurum ex l. 3. s. 1. de r. et r. ibi qua-
 liter qualiter potest, et tunc in quasi potestate, idem significat in d. p. u.
 hinc quod dicitur potest. Pachos. d. de p. 2. t. 4. lit. 4. Sed ad hanc
 hanc solutionem obstant d. l. 3. in fine de cont. pecun. l. 12. s. t. de distrac-
 p. q. d. dicitur est q. qualis qualis idem ac qualis cuique significat, et idem
 sub universalitate huius dicitur et propria, et impropria potest continetur
 si universaliter restantur ad certam speciem illa continetur, dicitur propria, dicitur
 impropria sit. Sed si non restantur, omnes comprehendit, tunc d. l. 3. de
 cont. pecun. d. l. 12. s. t. de distrac. p. q. d. quare restat discutere an
 universalis significatio huius verbi, sit restricta in d. l. 8. de adq. h. q. d.
 factum hinc restat esse hanc dicitur ad potestatem sui p. q. d. dicitur, et idem ea
 verba accipienda esse de impropria potestate, ne creditor improprie possidet
 p. q. d. de late Vallent. dicitur lib. 1. tract. 2. c. 11. Sed etiam non tollitur
 etiam etiam eadem ratio, quae potest esse, et impropria potest dicitur
 remanente de modo potestatem ignis, etiam debet et dicitur propria
 potestatem habent, propria remanent in eius hereditate potestatem man-
 me quia facultas conservatur propria, quae impropria potestatem cuius pro-
 pria potestatem fortis sit, et idem de facultate regata. =

3

Tertio probatur ex l. 1. in l. 3. de em. quib. causis in p. q. d.
 potestatem definitur quasi uncta dicitur ad hunc idem. Ibi duo notanda. 1.
 quod debetur potestatem definitur. 2. q. d. continetur, et quasi uncta in
 potestate hereditaria, et licet dicitur quasi dicitur improprie dicitur quando
 similitudinem potestatem dicitur non idem tollit dicitur potestatem dicitur
 dicitur hinc improprie dicitur in cadit dicitur potestatem sed dicitur hinc uncta, ne
 hinc continetur, et uncta, non tamen proprie est continua, aut uncta.

UVA. BHSC

Sed quasi unita, seu improprie unita, ut possessione legendo, et dicitur improprie unita, non ideo quia non sit utraque una possessio, sed quia non est eadem, ut in diversis personibus diversa sit possessio, et ideo non dicitur quasi unita, in hereditatem descendere, quia hoc est falsum, ut sit eadem possessio, sed in hereditate qui alij possessionis numero distincte adquirunt praerogationem. Respondet tamen huic legi possessionis pro invocatione accipi quod colligitur ex eo quod compleri dicitur possessio. in d. lo. 3o. q. possessioni non convenire contendit, et hanc expositionem confirmant ex lo. 4o. cod. tit. Vastent. lib. 3. tract. 4. cap. 2. n. 15. Sed hanc solutio exarata non est si consideramus verba possessionis ab invice pro invocatione accipi certum est hanc accipi non convenire verbi d. lo. 3o. 1o. quia una separatum de possessione fit mentio, et grande de utraque sit interpretanda in propriis acceptionibus.

hanc
accipi
non
convenire
verbo

Quia si probet invocationem continuari in hereditate adhaeret. C. ca. verba quia possessio distincte d. q. si probet necesse est in hac causali legi de possessione; aliam probaret invocationem continuari quia invocatio distincte quasi unita descendit ad heredes, neque pro solutione Vatontis faciunt illa verba quae sequuntur, et plerumque non de hereditate adita completa, quae commode accipi possunt de iura de possessione cuius praecipuus effectus de iura possessione invocata fuerit completus fuit. Sed ea verba debent referri ad id quod de invocatione prius, et primum in d. lo. primum tradidit iuris Consultus, non vero ad id quod in d. lo. et ad probationem adveniat de possessione de possessione; sunt qui d. lo. 3o. accipiunt de herede suo adque dicitur possessionem transire. Sed alia quae hanc solutio minus restringit, et sine fundamento d. lo. verba manifeste condempnata est illis verbis non de hereditate adita quae suis non possunt convenire in quibus non datur aditus. = Bachov. d. ver. 2o. tit. 1. lib. 2. ait hanc possessionem dicitur esse effectus invocationis. Sed hanc solutio non magis probata est, quae illa est Valentia tradita, imo in eadem sententia inveniunt, et eodem modo impugnata. =

Quarto probata est loq. 13. §. non autem §. de adq. pones. Ibi nequit accipi pones.
 Quia pro successione: et constat ex §. antecid. Ibi de pones. loquitur C.
 §. in loq. 14. §. t. de dextis, et temp. Ibi tempus pones. defuncti dicitur accedere
 ponesionis heredis tempore, et ideo ipse ponesio accedit et proinde non potest dici
 interrupta. Sed utique dicitur ponesionem non esse sed quoad successendi conditio-
 nem continuari. atque hoc est quod est veritate. nam si non ponesio sed digna successendi conditio
 esset quae continuatur, et post mortem duxat interrupta ponesione defuncti
 non interrumperetur successendi conditio, quia sine ponesione continuatur, et
 supponunt adversarij: Sed hoc est falsum. loq. 20. de success. loq. 6. §. fin. pro
 emptore. quia sine ponesione non continuatur in hereditate, aut heredem suc-
 cessio. Sed amplius §. idem probo est d. loq. 20. de success. loq. 6. §. fin. pro
 emptore, in quibus dicitur continuari successendi conditionem dymodo a nullo ponesio
 sed res ponesio. Sed de capite dicitur ponesionem amitti, et si a nullo sit res ponesio.
 loq. 23. §. t. de adq. pones. §. ideo est, quia defuncti ponesio duxat dymmodo
 ab alio non sit res ponesio; ponesio vero capiti quia interrumperetur capite dicitur
 nullo in casu duxat. Ide hoc abiter inducta. cp. B. n. 2. : d. ex d. loq. 23.
 in quo ibi omnia uerba ad nos transeunt, quae verba, et constat procedunt de
 uerbis morte non extinctis, et postea excipit uerba C. ponesionis: quia de capite
 sit dicitur successio est et supponamus ponesionem esse uero morte non extinctis
 alioquin non solum ponesionem, sed omnia uerba praesentia excipienda sunt a
 reprobata: quia si ponesio esset morte extincta non esset ab assignatione ca-
 pitionis a naturali apprehensione, Quae ad ponesionem adquisitionem equi-
 tate, sed debet A. C. ratione excipionis contineri in extinctione ponesio-
 nem contingente. Ratio ob quam non transit quae res sit in hereditate, est
 quia ponesio in adquisitum est factum, licet sit uero, semel adquisita: est quae
 uero sed talis naturae et non potest regulanter ab alio adquisiri sine facto: et
 bene §. probata nostra assignatio est loq. 30. §. 3. de adq. pones. ibi, quod pro-
 colony ponesio heres meus nisi nactus fuerit ponesionem non poterit ponesio,
 cuius dictionis hereditas assignatur ibi: retinere autem ponesionem potest
 adire non potest: et §. loq. 30. §. 3. de adq. pones. ibi, quod ponesio
 assignatur non potest: et §. loq. 30. §. 3. de adq. pones. ibi, quod ponesio

appropinquat possessione suo animo retinere in hereditate, quod uero in parte sine appropinquatione ab herede adquiret. Probatur ex eo quod in hereditate, et generis defensionibus remanent omnia iura: ut supra per totum hunc tractatum ostendimus: Sed possessio est uero et constat ex dicto capitulo per quod est in hereditate. =

5

Deum probatur quod successio procedit, et in gloria iacente hereditate. l. 4. de successione. l. 44. §. 3. et per totum eod. Sed successio non procedit sine possessione: quod in hereditate generis defensionibus voluntatem est possessio: non constat ex ipsa definitione successione. l. 3. eod. Sed respondetur ut dicitur. hoc est uero de iure communi; ceterum iure singulari admittitur fuisse et successio sine possessione procedit: quod comprobatur dicta c. d. l. 44. §. non dy. 3. Sed huius solutione obstat. l. 30. in principio ex quibus causis. nam quod supra inducimus ubi ideo continuari successio dicitur quod possessio defensionibus quasi unita descendit et igitur requirit diu successione iure singulari sine possessione procedere, nam si hoc fuerit, et in postliminio continuaretur successio, et capta omnia iura reuertentur, et ideo dicitur fore et reuertentur uero successione et si possessio deficiat quod falsum est. Et enim constat successione simul et possessione intercipi: l. 13. de successione. quare d. l. 44. §. 3. quod aut iure singulari continuari successione conditione post mortem, non ita accipienda est, et intelligamus continuari sine possessione; singulariter enim aliunde prouenit; Et enim dubitatur fuisse de hoc et constat ex l. 13. §. 4. de adq. possessionis. ubi plerique probant ratio dubitandi et colliguntur c. d. §. 4. in eo exat quod contra successione naturam dicitur, et successione dicitur fauore heredis quod nunquam ab eo generis exat. non ut heres iacente hereditate sit persona incerta, non enim constat ante aditionem quis successione sit heres videbatur prode adquisitionem per successione factam personam incertam, et dicitur, contra rationem contrahendi successione non per se dominia diu in incerto sint. l. 1. de successione. = Et hoc si loquimur de successione in gloria ante aditionem: ceterum si d. l. 13. §. 4. accipimus et probabilis iudicio dicitur uide per aditionem factam, qui non diu apprehenderat possessionem in quo defensionibus ex parte successione uide dubitatur an huius heredi procederet successio

defuncti quae tunc impleta erit, recte quibus dubitabatur siquidem procedet iura-
tio heredi non possidenti. Ratio dividendi. quia defunctus retinet possessionem
donec heres apprehendat eam, et ideo adquisit per iurisdictionem, quare iurisdictionem
succedat non solum in id quod defunctus in vita adquisivit, sed etiam in omnibus,
omnibusque adquisendi causis, et proinde in omni acquisitione et causa dignitate
iure possessionem prouenit, ideo est illa iurisdictione pro herede, non tamen ab
eo completa, sed quia completa sit ab ipso defuncto adhuc iurisdictione, et
possidente, et quia heres succedit in omni id quod testator iuris, aut mortuus
habuit. Et hoc constat ratio obsequi iure singulari ad iurisdictionem fuisse dicat
et iurisdictione impleta antequam heres possideat. Et sic patet ratio dividendi
ad id quod dicitur de iure singulari in d. l. 44. de iur. iur. §. 3. Si autem
hunc §. 3. accipias non solum de iur. iur. completa antequam heres possideat, sed
etiam de casu quo tempora iurisdictionis completa possidente eam herede, dicitur
etiam hoc iure singulari ad iurisdictionem, non iurisdictione continetur possessionem
ad quod emittitur, et sit eadem possessio, quod non accidit in possessione hereditaria,
et defuncti, qui sunt duo possessores, et ideo diversa numero possessionem
habebant, non possessio cuiuslibet possessionis numero diversa est ab alteri
ius possessionis possessione. l. 14. in princ. de iur. iur. temp. §. 1. et §. 2.
Et hoc non procedat ex eo quod possessio deficiat de iure hereditaria pro-
bo in d. l. 14. §. 2. l. 15. §. 1. eod. iure §. 1. d. l. 14. non si inter heredes
et iurisdictionem loci ex aequitate fuit ad iurisdictionem, et in eadem aequitate ac-
ea quae fuit, et ac iure possessionis defuncti procedat heredi; et hoc aequitate
non procedat emptori, si datur tempus iurisdictionis sine possessionis necessitate
infectura neque profuturum de tempore iurisdictionis hereditaria deficiat possessio.
Et quibus constat iurisdictionem impleti iure hereditaria, et ea adita ante
quam heres possideat, quia tunc ipse defunctus iurisdictionem. Similiter constat
iurisdictionem impleti in persona hereditaria coniunctis temporibus possessionis
iurisdictionis testatoris, et testatoris defuncti, nec non hereditaria. Itaque iure sin-
gulari quod non deficiat possessio, et autem intelligatur quod sit ius singu-
lare iure nostra de iur. iur. §. 3. Non illud a fictione distinguere probabimus
Et semper est ratio singulari procedenti quod non contra generalitatem alium

regule iudicatur. Exant enim quod ius singulare contra iuris generalia inducitur
 dicunt siquidem. Et ius nulli sine iure et equitate, quod est summa iuris princi-
 pium seu causa inducitur. Et quod non attendit sine debito iudicatur ab iure regu-
 le iuris, ius singulare obstat, nunquam tam obstat moniti iuris legibus. Et dicitur.
 3. dicimus. Vel potest, et iustus dicitur ius singulare iuxta sicut iuris
 huius est, si fuerit ius iudicatur sine iuris. d. l. 44. de iur. i. pen. quod ius
 iudicatur. Et si ius iudicatur. n. nimirum quia quatenus attinet ad ius
 iuris completum ante iuris iudicatur dubitatur propter iuris ad quing-
 tis, seu iudicatur. Et enim dicitur. Et fuerit ius iudicatur dicitur ius
 non habent, sed iudicatur iuris et iuris ius iudicatur non potest ius
 iuris, ius iudicatur. post agere iuris iudicatur ab iudicatur, et huius eadem sin-
 gularitas dicitur quoad tempus iudicatur, et alia quoad continuationem iuris
 dicitur personas iuris l. 3. de adq. iuris. = s. 4. =

6

Et huius in interpretatione, seu examinatione notari iuris dicitur, nam
 ius iudicatur contra iuris est in iudicatur iuris iuris. l. 3. lit.
 4. part. 3. l. 43. iuris. l. 8. lit. 1. lib. 3. not. iuris. Et iuris iuris. iuris
 qui dicitur effectus iuris iuris iuris, Et enim d. l. de iudicatur
 naturali, et iuris procedunt. et ex iuris potest colligi iuris ad iuris iuris.
 iuris: an iuris potest iuris iuris iuris, Et enim d. l. de iudicatur
 iuris demeritum. obier. 33. ad quatenus aut iuris iuris iuris
 in iudicatur iuris iuris abest quidem iuris iuris propter l. 23. de iuris.
 iuris de adq. iuris. notantur omnino siquidem ex causa iuris.
 iuris agere iuris. l. 2. s. 38. d. nequit in loco publico, unde
 iuris deduci iuris iuris iuris iuris, q. licet non potest
 accipi iuris iuris iuris, accipi iuris debet iuris iuris, iuris
 est, non de iuris iuris, sed de iuris huiusmodi iuris iuris, quod
 iuris non omnes ita habent sicut iuris, qui ita iuris agere iuris
 potest, et non potest, seu non debet iuris, et ita si iuris iuris
 ab iuris iuris iuris iuris iuris: quare iuris non male iuris
 iuris naturali, et iuris iuris iuris iuris, nec iuris iuris iuris

sensu possessionis civilis, et naturalis, quod deo transire. Vide Nalting lib. 2. cap. 12.
cap. 16. Gomez in d. l. 43. Jauri an. 113. Valtent. lib. 3. h. 4. cap. 2. n. 16.
Quinde cy possessio sit us et ostendimus q. p. q. d. potestatis ite transire
sine, et proprie in Successores maritatus. neque obstat q. iuxta civile solum
agprehensione adquisita, et q. ista sola sit a iure naturali possessio, nam
potest adhuc aliter constitui: Niquidem dominus omnes habuit ab occupat.
Et tamq. transfere sine occupat. quibus vis hoc constituit, imo igitur plena
possessio potest iuris civilis in dicitur translata et ducta in l. 1. cap. 10.
d. c. de episc. et clero. et proxime mate nostri Pragmatici neque vis
nostre hoc potest facere mate que d. l. de effectib. possed. accipiunt; cy
l. 1. notat de ipsa possessione loquuti. Et civilis sit, vis potest facere et possessio sine
agprehensionis actu translata et tenet Gomez in d. l. 43. Jauri. neque
obstat q. possessio in adquisit. sit facta, et enim talis dicitur quia facta solent
agprehendi, non quia in substantia sit facta, modus enim capiendi possessionis
non pertinet ad vis substantia, et ideo potest immutari per leges, neque
obstat q. facta non cadant sub l. 1. d. facti de captivis nam facta vis
non potest facere et facta non sit facta, neque potest infelix facta facere; go-
tet tamq. duplici facta, potest que eodem effectus habere ac si infelix facta
fuerunt; aut facta non fuerunt facta, in facta vis in captivis non tenet
captivitas sit facta vis constituit et captivis eorundem fore effectus habeat
ac si illud facta non p. q. d. dicit: Sed de his alibi; neque obstat q. captivis in
reservata possessio, et denique q. super possessionis acquisitionis, aut simi-
lia, que facta sunt vis non deo potest et obigit Item in sub. cod. de
vnuq. pro empt. n. 163. et 164. Niquidem exco q. non disponunt in
requitur non potest vis disponere super omnia iura excepta possessione
q. ideo de possessione non potest disponere: Aliq. ex generali disponit
non de duobus disponit vis civile super id, q. est. facta quia licet vis
potest disponere super facta, raro id tenet, quia hoc maioris causae est,
et ideo nisi specialiter notate non intelligitur disponit super id quod est
facta propter requit. l. 1. d. act. p. 1. et sequent. de iur. iur. d.
Castilla de singularitate Val. A. B. A. S. C. 14. 13. et 16. =

7 **C**onstat ex precedentibus et alia fundamenta facti et iuris causa
 imitamus) genus defuncti voluntate possessionis us manere in quo
 lex possessionis capiat: neque his obstant q^d testator eo ipso q^d fuit
 testamentum vult et possessio reus suam transferat in heredem testamentarium
 et eo defuncto in legitimum, ne in hac voluntate n^{on} arbitria possit: alia
 etq^{ue} inrita desinunt possidere: ne licet reus sit possessionis amittit quando
 eo in alio transferat volumus licet ab eo n^{on} adquiretur. l. 1. d. 4. l. 16.
 s. l. de adq. posses. hoc solo procedit q^{uo}d absolute volumus possessionem amittere,
 non tam procedit si conditionate volumus amittere eo, q^{uo}d aliter
 apprehenderit, aut si apprehenderit. l. 34. cod. quia tunc in quo illud
 tempus veniat, animus amittit n^{on} habemus. d. l. 34. iuris l. 18. de possessione
 n^{on} habemus. l. 3. pro donato. l. 36. de adq. posses. Cuius lib. 4. in long.
 c. 32. n. 8. et hoc modo se habet, aut ita se habere creditur solus
 cuiuslibet momenti, qui heredem sive testamentarium, sive legitimum ha-
 bere possit, sed in talibus: possessio nequit sub conditione, aut in diem sus-
 pendi eo sit actus qui ab executione inquit. arg. l. 4. de donat. et
 defuncti nequit ita eo transferri in heredem. Respondetur aliud in sus-
 pendi actus acquisitionis, aliud suspendi voluntatem amittit possessionem
 et ideo licet concedamus actus apprehendendi possessionis n^{on} possit suscipi,
 non inde inferatur hoc idem dicitur tunc de voluntate amittit possessionem,
 huius enim potest se habere conditionate, potest qui in diem transferri: et
 ideo huius in talibus etq^{ue} conu^{er}sio antecedenti nihil officit: possit et illud eo
 Cuius negare in l. 38. s. l. de adq. posses. d. Amaya lib. obier. c. 4.
 c. n. 13. sed de his dabo. = = = = =

8 **P**ro communis sententia adducitur: pro bant enim hereditatem nullis
 possessionem habere et eo q^{uo}d non sit persona vera, qui possideat: sed eo ex pre-
 cedentibus capitibus. Satis constat hoc esse falsum. obviunt. l. 6. in principio et s. l.
 de adq. rer. dom. l. 26. de h. v. a. b. h. c. pro bant hereditatem non habere

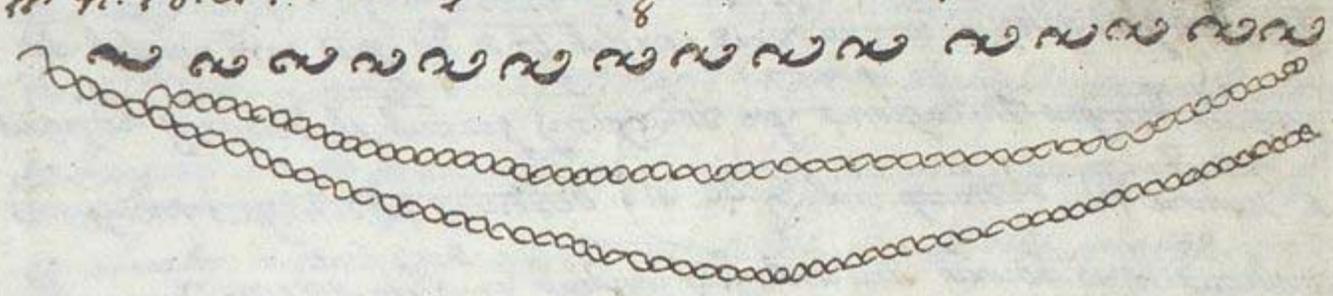
capacitatis, ad ea, quae sunt facti. Sed hoc arg. non probat, quod possessione se
met constituta, et in eis producta sit iuris, et distinetur ex his arg. probata
possessionis adquirenda hereditatem non esse cogit, quia adquisitio posses-
sionis est facti. Denique obijciunt, quod proxi hereditaria contracta non
dicitur actio facti, sed crimen est generaliter hereditatis solo sit. exp. hanc
hereditatis, quod si in hereditate daretur possessio facti, et hereditaria non
posset. Sed huius difficultati ex ill. dicitur faciendum iuxta hunc, adeo enim
dicitur est, siue in notitia siue in communi sent. inuenire rationem obij-
ctionis, et hereditaria non fiat. Et merito accuratius, et satis tractationis
ex postulat, quae in d. ep. ill. hinc modo dolumus resuamur, praequae
cap. 12. obijciunt l. 1. d. 13. ff. de i. qu. s. libor esse, dicitur solut.
Quatenus attinet ad ista verba quia possessionis hereditas non habet quae
facti est, et animi, dicitur ex cap. 6. n. 12. eodem s. explicamus ex
ill. n. 32. quae omnia huc referenda sunt et mono d. s. ageriat, ad huc
sary oportet quid quid dixerimus d. ep. ill. n. 32. verba ista. Denique
si nullus sit possessor negat facti, intelligenda esse de ipso defuncto
neque negare ipsius possessionis, neque verba si nullus sit possessor ita debent
accipi, ac si diceret se nullus; Denique si possessor sit nullus id est mortuus
qua explicat. supposita, ea verba probant mortuum esse possessoris. Sed huc
interpretatio suadetur ex eo quod in d. s. **§.** loquatur de possessione pro
est materia facti et ageriat constat ex dictis d. ep. ill. n. 32. et cap. 6.
n. 12. quo respectu mortuus pro nullis accipitur et nullus dicitur potest, sicut
eo dem sensu dominus quod constat retinere in hereditate dicitur nullus
esse leg. 13. d. 3. quod n. aut et leg. 1. in principio de iuris. xix. sicut quae dicitur
mus ex n. ibi de hanc d. explicat. equimus quibus addi potest huc
ill. exp. hanc hereditaria comparatur ea quae sine domi-
no est, quod idem ac esse improprie nullus, siquidem si esset proprie
nullus, quia sine domino non esset comparanda cum ea quae sine do-
mino est, sed potius dicitur foret idem in hereditaria non fieri facti
quia sine domino est, at hoc non dicitur. Sed hanc potius ratio dicitur
in similitudine ea sine **DVA BHS** quae simile non sit idem, ac

alud sibi remittitur de ductione hanc lo. ten. Satis probare rem hanc de. P. unde dicitur
tariq non esse absolute sine domino licet ex sine domino acquiratur 88

2 79
Quis defenditur nullus dicatur quo ad ea que ab ipso
non tam est nullus absolute et ostendimus capitibus precedentibus
esse qd expressione attoribus (sicut exempli causa) potest adquirere
itaque ea que non sunt facta adquire solent hoc est non sine actu a quo
actu adquirentis, qd idcirco procedit quia de fund. est capax recipiendi
et quicquid emittitur voluntate non habeat neque corporale factu gignit
re possit, habet tam voluntatem habituale et que ipse prosequitur nequit
pro alio expediri. ut accidit in eo lo. 22. s. ult. de leg. 2. ubi agitur
de re propria domini eius scilicet legata, Dominus et in capax huius legati,
si u. relinquatur: atam si. sicut relictus sit facta legati quia dominus
prostat capacitate adquirendi in communem, et deus expressione in
requis habit capacitate naturalis adquirendi quidquid de fund. ad stat.
ditatem legati. Sed hec que dicuntur de capacitate adquirendi, que defuncti
habent non solum in dominio et obligatione, sed et in possessione procedit,
sequitur potest deus in liquidatione in ipse in capax, hoc est constituit
defuncti possessionem et in capax in conditione. lo. 1. s. 3. in fin. de adq.
pro. lo. 44. s. 3. de iur. cap. lo. 22. de cap. et hoc in causa distansat pen
hanc, et constat ex d. l. unctio lo. 30. in quib. caus. lo. 31. s. 3. de iur. lo.
40. de iur. cap. lo. 2. s. ult. hanc lo. 6. s. ult. pro omptone et tenent. Galtm.
tra lib. 1. b. 3. ep. 4. com. 2. Plurim. in sub. lit. ep. de iur. cap. pro ompt. com.
n. 100 per plures videtur sig. Bachor. volum. 2. ad Orul. de p. 21. 169
l. 3. lit. ad. ad variis nec ignoratibus, ubi ubi ubi ubi ubi ubi ubi
reoruz in causa penhanc ignoratibus, et tam solentibus adquire, qd
potest fieri, et fit multatibus, et ignoratibus adquirentibus, et solentibus
fieri idque videtur sicut et in ead. voluntate procedant. et hanc et ratio
solum defuncti ignorantibus in ead. procedenti voluntate procedant pensu
et in causa penhanc penhanc. d. lo. 1. s. 3. et proinde minus recte dicitur

neque antea incipit iucagio, quae huius possessionis illius rei, quae servus
 tenet bona fide capiat, et hoc modo intelligitur q. d. dicitur in d. l. 45. s.
 fin. ibi iucagionis primordium est tempus huiusmodi aditum id est
 Et tunc incipit, aliter si ipse iure incipit iucagionis tempus
 ab additione, sequetur huiusmodi tempore iucagionis sine pona.
 tunc q. d. si erat ager defuncti, tunc q. d. si est in transitu ante
 apprehensionem huiusmodi. l. 23. de adq. p. qualiter huiusmodi iuca-
 giat iucam seq. q. d. Et hoc constat distinguendo in doctrina da-
 piniani, si si servus capiat d. g. possessionis iucagio incipit iuste
 huiusmodi. l. 44. s. 3. de iucag. si autem solus detentor habuerit
 non incipit iucagio si in d. l. 45. s. fin. eod. = obstat l. 24.
 l. 34. s. fin. de adq. p. l. 31. s. si servus de iucag. quibus in
 contrarium movetur Cujas lib. 24. obier. ep. 9. sed fuit omni-
 no n. prociat solus possit. Videtur potest Valtentia lib. 1. c. 3. ep.
 ff. n. 18. et 19. huc pertinet l. 40. s. de adq. possessione. =

De Usucapione continuanda, perfecta
et incipienda post mortem. Vide con-
posit. legis 13. de success.

Cap. 8.

Usucapio que defuncti in leg. 3. de success. adycto dominus per continua-
tionem possessionis. exigit longitudo temporis, et possessionis continuata de
quibus supra accurate tradit. Item in rub. ad lit. C. de success. pro imple-
ta enim incipit post mortem per mandatum dextrum et causam certam, et
dicitur C. de lib. t. l. 3. ep. 4. cap. 2. et dicitur ep. 1. n. 3. et l. 1. sed si
defunctus in vita sua fuit in conditione usucapendi eadem conditio con-
tinuatur in heredem ita et in herede temporaria possessione testatoris iustus
et tempus q. a morte incipit. si qui quo heres apprehendat possessionem
cum tempore reliquo in quo heres possidet. et si de herede iam possidet ad-
impleta tempus usucapionis ipse usucapionem perficit, et dominus adquirit
s. dicitur l. 2. de success. int. l. 44. s. 3. de success. sed si tempus usucapionis
antequam heres advenit seu antequam possideat impletus sit ex eadem rub.
usucapio perficitur et dominus sui defuncti, seu hereditati ipsius adquiritur.
l. 44. s. 3. l. 4. de success. nequeque incipitur possidere per alium mortem
et ideo si iacente hereditate temporaria usucapionis impletur ea possidetur
eodemque modo, si temporaria impletur postquam heres apprehendit posses-
sionem talis rei inquam si unus idem qui possessor possessionem habuisset q. heres
et hereditas unius personae, scilicet quo ad bonum effectum, tunc plerumque
l. 22. de success. hoc est q. hereditas possessionem habet ex possessione habituali
defuncti, et eo habet donec heres apprehendat, propter continuationem non
intermittitur possessio, et ideo ex possessione sit continua, et aliunde heres, et her-
editas unius personae tunc plerumque, unde dicitur et usucapio per heredem

perfu' possit. d. lo. 22. et agitur constat ex lo. ex mltis do. ex quibus
caus. mai. ubi quia gressio defuncti quasi unita (id est quasi in una
persona continuata) descendit ad heredem. videnda quae d. mltis ex
d. n. 3. =

2

Omnia haec de continuanda conditione suscipiendi postulationem
procedunt quando gressio non fuerit aliunde, et ex alia causa intermissa
lo. do. de suscip. lo. 6. s. fin. pro emptore. lo. 13. s. 4. de adq. gress. ex quib.
dicitur, etiam si tam, probatur gressio postulationem, non ea intermissa dicitur
d. d. do. de suscip. ex alijs concordantibus, nec potest intermissa iactare quid-
tam si tunc non erit gressio quae intermissa fuerit. Sed respondetur in d. lo.
gressio non debet pro suscipiendi accipi ne alia dicitur dicitur dicitur
recte dicitur Aliter more, dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
lo. 3. s. 1. iudicaty dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
alij accipiendi in verbo gressio admittat, non dicitur illius gressio
faciat hunc absurdum dicitur. suscipiendi dicitur ita heredi procedit si me
in tempore a nullo gressio est. et ita A. C. dicitur gressio dicitur, q.
est absurdum, et falsum, non suscipiendi ius, seu conditio, quae ego habeo
nullo dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur, sine titulo, aut bona fide nulli conditione suscipiendi dicitur, et quae
dicitur non dicitur cum titulo, et bona fide, et habeat conditione suscipiendi
non habet ego suscipiendi conditione quae ego habeo, nec potest dicitur ego
illo dicitur dicitur, q. continuata suscipiendi dicitur heredi, et emptori concess
dicitur. lo. 13. s. 4. de adq. gress. s. 12. et 13. inst. de suscip. ubi communi-
ter interpretatur, et d. l. donec de suscipiendi defuncti gressio ab herede
potest accipi, neque quomolibet dicitur casus, potest dicitur ad gressio
dicitur capto ab eo qui a defuncto emisset; dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur in d. lo. do. =

procurator

Edeo q^o n^o continuatur usucapionis conditio si medio tempore inter-
 rupta fuerit possessio: infertur falsq^{ue} esse opinionem eor^{um} qui contendunt usu-
 capionem continuari, in liquiditate capiti^o decidendo apud hostes per leg. Cornu-
 li^{am} que opinionem tenuerunt Cujas in leg. 13. de usucap. Inst. sub^o in un-
 quod. tit. 11. p^{ri}mo. §. 1. ibat. 28. et post^{ea} Auzan. Balto. et Jacoⁿ in d. leg. 13.
 que longe lateque exornat Valent^{is} illust. lib. 1. h. 3. ep. 10. et 11. quique
 refutatur ab Ann^o in d. sub. Cod. de usucap. pro ompt. em. 186. et a
 Prado in d. leg. 13. de usucap. p^{ri}ncipium em. 89. et xlii. et monitus in-
 quare in hac parte dylaxat prodest ad continend^{um} usucapionem capiti^o a
 defuncto, casu quo n^o sit aliunde interrupta possessio et constat in leg. n.
 p^{re}cedenti^o aductis et negari non potest: sed capiti^o per capiti^ontatem
 amittit possessionem leg. 23. §. 1. de acq. poss. leg. 15. de usucap. Ann^o in d. sub.
 em. 180. ad n. 186. ubi q^o id omnis in ore saluberr^{is}: q^o necesse est
 interpretari^o usucapio neque ad e^o continend^{um} dam leg. Cornelia^m probere
 potest. q^o fundamentis potest efficacius proferri. Si d^o potest supponatur
 leg. Cornelia^m hereditatem inducere a tempore p^{re}ced^o capiti^ontat^{is} p^{re}ced^o
 capiti^o n^o fuisse capiti^o imo in eor^{um} decessu in instanti^o immediati
 p^{re}cedenti^o. Capiti^ontatem. quare eor^{um} tempore, a quod^o n^o magis tempore
 capiti^ontat^{is} mortu^o fuisse, ita constituitur hereditas, et cum eor^{um} qualitate
 ac si tunc in eor^{um} decessu. igitur h^{ic} hereditate fidei in
 instanti^o interrupta possessio, idem visus est ac in vera hereditate iurante
 in qua interrupta possessione interrupta usucapio est supra ductis legib^{us}.
 Sed cert^u est possessionem interrupti postquam lex Cornelia^m tenet heredita-
 tem: q^o interrupta est usucapio, q^o possessio interrupta postquam
 hereditas capiti^ontat^{is} tenetur, constat: n^o tenetur iacere ante capiti^ontatem.
 Et postea per ip^o capiti^ontat^{is} rupta possessio: leg. 13. in p^{ri}mo de usucap.
 leg. 19. et 23. Mag^{is} caus. maximo ex alijs (de quib^{us} statim agendum est)
 est quib^{us} satis constat hereditatem a leg. Cornelia^m induct^{am}, non conti-
 nuare usucapionem per capiti^ontat^{is} ruptam: et hanc opinionem tenent An^o.

lib. 5. com. ep. de. Itamaia lib. 2. ep. t. n. 4. quos seculum etiam inuenerunt,
ad lit. C. de iurac. pro empt. can. 18. Et ad ind. l. 11. de iurac. que
proprie ex supra facto fundamenta mouentur. =

26

82

4.

Obiurgatur pro contraria sententia hoc anq. l. conuicta fingit captiui
in urbate diuini et proinde nunquam captiui fuisse. l. 11. s. de iurac.
l. 32. s. Si ambo de donat. inter l. 10. et 18. de capt. Sed si nunquam fuisse
captiui nunquam fuisse interupta per captiuitatis remissio, et proinde iurac. et
q. ex l. conuicta fingit captiui continuata iurac. et conditio. hinc anq.
in qua vnicuique substituitur contraria sententia respondendum est in d. n.
pax ad. videlicet l. conuicta fingit captiui nunquam fuisse captiui sed
quoad omnia, non quoad possessionem in omnibus; neque enim possunt fingi
captiui donec in urbate fuisse; et contra est q. si de iurac. in urbate fuisse
non amiserit possessionem per captiuitatis sed nihilominus eo amittit quia ius
in quo ad omnia constituit videtur ius iuris in possessione reuera ac si cap. fuerit
hinc n. fuisse. Paulo aliter dicitur in d. rub. n. 12. ex quo patet possunt
nunc, et l. conuicta fingit nunquam extra urbatem fuisse non constituit
in omnibus idem ius ac si in urbate fuisse, sed id fingit quoad alii
quos duntaxat est ius; n. vero quoad possessionem que facti in iurac. hinc,
neque quoad iurac. et circa possessionem perducenda, quales sine possessione
non contingit. =

5

H

inc. l. ius accipit l. 15. de iurac. in quo casus l. de iurac. in
precedenti annotatione adhibuit quidquid alii dicant. ubi pro sententia quibus
fuit (Cemongli causa) pro emptore vendebat, captiui fuit ab hostibus et
ibi dicunt, quod dicitur C. Paulus antiqui eius procedat iurac. ratio
dubio dicitur: neque per captiuitatis interupta iurac. Ratio dicitur ibi et si
ipsum reuera non procedit. que admodum l. ius eius procedit sed non est exigenda
ita dicere procedat, ideo que ^{ne} possunt iuris iuris dicitur dicitur dicitur
UVA. BHSC

inquit. hoc argumentum non observat, si res non prodest inhaerentia
 et successio multo minus huiusmodi per legem Corneliam pro dicit. Sed istud
 verum non prodest possidendum, et per se inhaerentiam possessionis, multo
 minus qui defendit pro dicit; legem Corneliam magis pro possessione suggerit, dicitur
 et indubitabiliter minus manifeste probat ex illis verbis. Sed magis
 est ut in vita sua deum possidere, quasi dicitur possidendum non prodest ei,
 qui in vita sua desit possidere, quod possessionem non retinet. Sed sine possessione non
 procedit successio. quod verum non prodest possidendum et inhaerentia successio-
 nis per se. Dicitur magis dubitare et dicitur Saulus in casu possidendum,
 quod legem Corneliam, quia plus visus in possidendum, quod in legem Corneliam considerari
 xam poterat, quod dicitur constat in dicitur Saulus arguit dicitur casu possidendum.
 nis quoad inhaerentia successio ad negandum legem Corneliam in casu loci habere
 et quod dicitur Amaroni ad minus. Si quis dicitur ob quod Saulus minus dicitur.
 fuit inveniunt in extendendo casu possidendum quod legem Corneliam. huiusmodi
 probabilis dicitur, nempe quia quid quid possidendum casu huiusmodi cap-
 tum immediate prodest, at vero legem Corneliam eius hereditas. et nihil magis
 si maiori favore dignus dicitur ipse captivus, nihil magis quod Saulus casu.
 Amaroni vis magis dicitur favore captivi redire, quod eius hereditas. 2.
 ratio dicitur principia ad idem communis sententia prodest esse, quod in possidendum
 non rediret persona vera; in legem Corneliam fectio; non vera, sed ficta.
 Resus lib. 1. inter leg. cap. 4. n. 16. quod dicitur dicitur et dicitur prodest fectio in-
 ventione ad dicitur prodest notis principia, secundum quod in hereditate nihil
 actualis voluntatis emittit, quod contra est in captivi redire. hinc dicitur
 ob quod captivus non possidet agendum prodest nec inde emittit d. leg. 13. in-
 haerentia dicitur debet et necessarium sit hanc questionem prodest et quod in d.
 leg. sequuntur prodest dicitur.

6
 Captivus non successio, quod non possidet. leg. 13. A 23. et quod casus
 maior d. leg. 13. de successio. Sed an non possidet? quia per captivitatem possessio-
 nis amittit, an amittit inquit? dicitur quia ab alio possidetur. leg. 23.

s. t. de adq. goro. l. 54. s. ult. de adq. rex. dom. l. 118. de cl. i. n. g. facty
 quo captivus pouditur et talis naturq. et excludat pouditione captivus, neque
 potest q. poudio sit vis et poudio facta tolli non potest, et non est talis
 naturq. et facta atroxius tollata dicitur ep. 6. n. 7. q. ex eo procederet
 ut homo in q. facty captivitate, et sic excludat vis pouditione, sed q. dy quis
 pouditur ab hostibus cogitio amittit amittit poudendi, sicut quando dicitur
 iure cui neq.que resiste poudere speramus, pouditione amittimus de quo charn
 d. ep. 6. dicitur. Quis si captivus non poudet quia poudita, nec est domi-
 nus, quia dominatur, hoc sophisma poudit dicitur. Cui ad poudens con-
 adendo itatione, ne cury et captivus dominus habere non poudet, et ides
 necesse fuit et iuris potestate dominus restitueretur, aut concesseretur; in
 quibus tamq. cum vis dominia, et alia iura captivus restituit non tamq. idem in
 pouditione, aut ducatione contingit. Ad poudens ducatione non restituitur
 quia non restituit pouditione, et ides dicitur laboris dy fore in poudenda rat.
 ob q.que vis pouditione captivus non restituitur. D. Quid iuris pouditione vis facty
 quo ad substantia; dicitur ides vis circa pouditione non ducatione quia facty
 iuris non poudet, nec extendi potest, circa ea que sunt facty; sed facty sup-
 ponunt vis non poudere circa ea que sunt facty. =

7

Et enim quod vis facta infesta facere non potest; neque infesta
 facta constituit tamq. eodem effectus ac si facty, non fuisse facty, et ac si in-
 festa facty fuisse, idesque quod vis vis non potest facere neq.que in fuisse captivus;
 dominus captivitate facta amittit non fuisse amittit constituit; tamq. et ides
 iuris sit ac si dominus non fuisse amittit, ac si captivus non fuisse captivus.
 l. retro de captivis. Similiter nasci et facty, et tamq. vis non natus, natus
 poudit quo ad effectus; l. qui in dicitur, de stat. hom. mori et facty, et tamq. vis
 vivere mortuum poudit. s. t. inst. de iuris. l. ubi. in fin. eod. modo traditione
 et pouditione. l. quis quis. d. l. C. de donat. l. poudit. quis quis. C. de donat.
 UVA. BHSC

20

ita Ann. d. sub. n. 182. D. Castilia de singulis. multu' sect. 2. n. 14.
 et 13. neque obstant. l. 12. d. facti de capt. et poss. l. 12. in quib. caus. iuris
 hois, que dicitur, in quib. constat ut omnia capti reverso restituere, possi-
 sionem, aut possessionis effectus minime conservare; aut tribuere; q. argum-
 ty Similitex exprime potest, in l. Corruha, Respondio ut possit fringere
 circa ea que sunt facti; distulit tamq. fringere circa ea, que fringat circa
 ea que sunt iuris, et ideo facti non extenditur, non comprehendit ea, que
 sunt facti dy generaliter procedit, nec exprime ad facta extenditur, ne
 ea que notabiliter sunt, nisi specialiter notentur didenda quasi neglecta
 et dicitur in l. 13. d. aut possion. 23. cy seq. de uniuers. D. Castilia d. n.
 16. quare cy non sit exprime notaty in possionibus, aut l. Corruham.
 nunc hie fictiones ad possessionis effectus extenditur. ne hoc habet ponesio etiam
 alia iura q. facti contraria ~~interdum~~ interdum potest, et q. semetinterrupta
 nequit, restitu nisi fringatur, cy exprime contrariu' facto captiuitatis germanice
 se Caliter Resus didendis de forent. p. 62.) que solutio meo diuine agitate
 probata est. d. l. 12. in qq. caus. maior. ibi ~~veru'~~ dicitur q. ponesio habet
 glaciun' facti (non q. sit facti) et ideo non restitui q. huiusmodi causq.
 possionibus non contingitur, nec dicitur C. q. non possunt contineri; sed
 Juz dicit q. non continentur, sed de sing. facti ~~ad~~ huc obstat d. l. 12. d. facti.
 Ibi dicitur id nulla continetur. Rexi pome. Respondio ibi diu nulla continetur
 fieri potest de ponesio et emendi ponesio capti. interrupta non sit. potest
 tamq. fieri, et habetur eodem iure ac si non fuerit qui q. interrupta q. non
 negat: ibi supponitur. Vide Ann. in sub. n. 184. et 185. Ibi aliter
 respondit facti supponitur in his casibus fictione fore de re ingoribili,
 et arguuntur, et ideo non dari ne licet in omni composito captiuitatis
 ingoribile sit ponesio, in omni dicitur non sit ingoribile, et hoc dicitur ad
 fictiones iuris et communiter post Bartholy tradita. =

Nequi obstat q^d usufructus qui h^{ab}et us^{us} sit facti tamq^{uam} et quatenus
 a factis dependet potestatem restituere s^{ed} int^{er} fructu. de usufruct. legato.
 l^o. de quib^{us} mod^o. usufructu. l^o. de item u^{bi} d^{icitur}. ex quib^{us} causis. n^{on} r^{estituitur}
 h^{ab}et potestatem non restituere usufructu^{um} pro tempore captivitate^{is},
 sed ex restituere quatenus u^{bi} est de novo constitutus ex^{cepto}, et similiter
 quib^{us} fieri potest^{is} fieri quo ad possessionem, qu^{od} non restituit u^{bi} pro tem-
 pore captivitate^{is}, et ideo non procedit usucapio, sed habuit u^{bi} adre-
 cupcio^{is}, seu adquirend^{um} de novo possessionem d^{icitur}. l^o. de. s^{ed} item u^{bi} d^{icitur}. Sed
 in quibus fortasse usufructus est usufructu medio tempore percipit restituere,
 et non restituere quoad status possessionis nempe quo ad usucapio^{is}, r^{estituitur}
 fieri potest u^{bi} non restituere usufructu^{um}, ita d^{icitur} captivitate^{is} rebus habeat^{ur}
 et possessionem, q^{uod} est necessarium ut illud tempus procedat ad usucapio^{is}, et non
 hoc eodem modo u^{bi} procedit quo ad possessionem, ac procedit quoad usufructu^{um}, ut ad habeat^{ur}
 restituere fructus ratione usufructus quia hoc potest fieri sine restituere
 usufructus multi enim habent u^{bi} fructus sine usufructu, d^{icitur} q^{uod}
 inu^{enit} est ut ab alio sine causa lucente, non restituere usucapio^{is}, quia
 usucapio non ita separata a possessione sicut usufructus, a fructu. usucapio
 enim sine possessione non contingit, nec contingere potest. l^o. de. de. de. de.
 cap. l^o. 24. in fin^e eod^{em}. q^{uod} igitur usucapio in fin^e est substantialiter possessio
 continuata. fructus enim sine usufructu dari possunt. et ideo ex h^{oc}. in
 d^{icitur}. l^o. sicut potestatem non geritur, nec solus restituere possessionem,
 non restituere usucapio^{is} qu^{od} restituere non geritur quin possessio rebus
 restituatur, restituere tamq^{uam} fructus quorum restitutio fieri potest et quin
 rebus usufructus restituatur =

p^{er} fructu^{um}
 et restituere
 non, ita ut
 ten^{er} possit

Probabiliter tamen, his omnibus, aliter ratio assignari potest loquendo ut aiunt
 una captiva restituta, noluit ei possessionem restituere, noluitque dationem
 que sine possessione non poterat contingere et constat ex d. n. p. r. ratio est
 quia vis uide postliminij tantum restituit ea que fuerunt captivitate antea
 possessionis ante non restituit, q. ea ante captivitate amittit, q. potest, non po-
 tesse amittit de quo captus fuerit antequam dederit in praesentia hostium
 q. ab hostibus iam tunc perdidit et ideo amittit statim possessionem. l. 23.
 s. l. de adq. posses. l. 118. de A. E. nec est necesse ut sit servus factus
 ad hoc et ideo amittit possessionem q. ab alio perdidit et constat ex l. 54.
 in fin. de adq. rer. dom. l. 1. s. i. q. ab alio perdidit q. b. de r. et n. amittit
 ideo enim amittit possessionem qui perdidit quia perdidit factum contrarium
 possessioni: aut potius ideo quia animus possidendi amittit deum amittere
 visus per seipsum existimatur. ideo qui captus est possessionem amittit ante
 que captus dederit in praesentia hostium, sed vis non restituit ea que am-
 itta ante captivitate, nec captivitate agnovit antequam captus ductus fue-
 rit in praesentia hostium. l. 1. s. l. de capt. ibi antequam in praesentia hostium
 perducatur, manet visus. l. 19. s. 3. eod. sic intelligenda q. contra ma-
 tr. ex d. l. 13. de r. u. cog. ibi sed visus est ut in vita sua deesse pos-
sideret, ideoque nec postliminij ei prodest. Et unito q. captivitas est
 mors visus, et ideo idem est dicere ante captivitate ac in vita sua: et
 certe hae consideratio optime convenit verbis d. l. q. visus q. in vita sua
 visus perdidit in fin. l. autus ei non perdidit postliminij q. non deum
 certe nisi in d. sensu ea verba in vita sua accipiantur et non in alio
 sensu, potius contrarium deducitur, non si in vita naturali amittitur
 possessio a capto, et postliminij ei restituitur omnia, que captivitate
 amittitur deduci debent hae illatio: q. postliminij ei prodest. Sicut
 Santolaxia in l. 22. n. l. o. Sed his obstat l. 23. in quo ex q. cau.
 maior. Non dicitur autem persequenti excluditur, qui est in servitute:

§. non antea milit' captus possession' quae in servitute, seu in hosti' p'p-
 sione fuerit. Ruyon de h. d. l. q. opponere cy qui est in servitute publico,
 aut p'p'atio cy is qui in ead' civitate est in servitute d. illi p'ndiat
 et ducagiat, hui' n'ub' exequi possit. Et r'ct' n'g in civitate a romana
 (v. q.) qui non est servus, et si sit in servitute p'ndet, et contra si fu-
 rit servus qui in ead' civitate est in servitute non p'ndet, nec ducagiat,
 aliter ac in eo qui est in servitute, aut captus deductus nec adhuc est
 deductus ad p'judicia hosti', qui est extra potestatem, et l'umina imp'ny
 nec adhuc est servus, et tam' non ducagiat de quo non p'cedit d. l. e. p.
 §. 3. in p'io. Ibi sol' p'cedit oppositio reg'ni cuius civitatis. =

10

Sed h' hinc habeamus restat exponere l. 44. §. et si. d. de ducag. et
 qua videtur probari p'p'ationem r'v'or' possession', seu condition' ducag-
 p'endi r'ctio concedi, nam supposito q' milit' emigret bona fide, tem-
 pore traditionis, et accipiens p'nt ducagere, et q' singulariter in
 emptioe, seu in ducagione quae ex titulo p' emptioe p'cedit emigret
 bona fide, et tempore contractus, et traditionis. l. 10. in p'io de duc-
 ag. l. 1. in fin. de public. l. 2. in p'io p' emptioe ita taliter d' n'
 sufficit, si iuste et cy omnibus requisitis p'ndere quis incipiat,
 quia si possession' armaverit et p'p'ia p'ndere, et ducagere incipiat
 itaq' omnia ead' requisita emiguntur. l. 11. §. pen. de ducag. l. 1. §.
 §. qui bona fide: 4. p' empt. quibus suppositis aperit difficultas d. l. q.
 44. §. 2. in fin. in qua h'c videtur d' p'us, servus qu' dicitur bona
 fide, et iuste ducagere q' p'nt captus fuit ab hostibus. et p'p'ia re-
 v'or' dicitur q' p'nt cy itaq' ducagere atam' sine bona fide, et
 r'p'ndere ducagion' p'cedere et quo videtur deduci d' h' non
 amissionem p'p'ationem possession' alia ad q' d' n'ro dicitur inchoand' q'
 necessaria est bona fides iusta d. l. 11. §. pen. de ducag. l. 1. §. 4.
 p' empt. quae difficultas augetur et eo q' ibi dicitur de parte anu' l.
 H'nc emptioe bonae fidei p'ndere, an ead' dicitur ducagere p'ndere

OVA BHSC

~~Non est exemplum boni quod boni possunt~~
partibus postea editis expresso dicitur titulo q^o videtur proce-
dere ex eo q^o quasi ponderant partes a p^o simul ex amilla. Hinc
difficultati (omnis aly) respondet An in d. rub. n. 209. et 210.
dicens postliminij debere in re, debere in persona: ita scilicet si persona
quae ponderat capta sit, et possessio eius non restituitur. Sin autem res pos-
sessa capta fuerit, et redierit ad suum d^o. hinc usque plenius de sabore
et omnes effectus restituitur, neque eius singula neque capta et possessio
maneat in certate captae ponderandi potuit usque restituitur rebus ponderandis.
(neque si ipse ait) quod si dum res possessa capta animo, et facta veniunt po-
sitionis sit necesse, usque hoc casu possessionis duplet, q^o minus difficultatis
in eo videtur, quod in casu possessionis captae: sed hinc solutio d^o placet et
non si us non restituit effectus possessionis facta capta videtur amovet
d^o captae fuit possessio non dicitur eorum effectus duplicem debet, q^o
res possessa capta, eorum modo quidquid dicat An amittatur
possessio in hoc casu, neque d^o possessio captae idem amittit possessionem, q^o po-
sedita d^o res captae, et q^o quia ponderat ab hostibus amittit possessionem,
d^o et potestate in certate amissa, sed ait An d. n. 210. idem in re
capta restituitur possessionem q^o hoc factio non in soluit neque quod, quod
factio possessionis in possessione captae in soluit: sed in d. hoc probat
et d^o q^o postliminij ex eo fuit non fuisse captas et proinde
potuerunt esse possessionem, sed idem dicendum in possessione qui singulae in captas
et proinde eodem modo singulae possessionem, ne factio postliminij sibi contra-
dicat. Sed ait alterius ex eo q^o dominus in certate fuisse singulae: non in-
fuit necesse ex eo possessionem. Sed hoc idem probat euenire in re possessa
ab hostibus capta, neque ex eo q^o in certate singulae d^o possessionem non
infuit continuo fuisse in possessione illius qui q^o fuerat capta po-
sedita, quia et soluit amittit possessionem illius rei et q^o si in certate
fuit. — quare hoc restituitur quod d^o fuit usque postliminij non

restituere possessionem retro dicitur, et continuo possideo continuata et hoc in
una, quae in altera possidemus specie sed restituere possessionem ita taliter dicitur
iure possidemus ad idem: d. l. 23. in quo est q. caus. mat. et cogitatur
et causa procedenti alias nihil existat, et constat in d. l. 23. aliquid
hinc tribuere, existat enim ius capiendi possessionem ex causa procedenti, et
et ex ea potest incipere ducogere, et sic non constat d. l. 40. s. 2. imo et in casu
probat, non ibi est N. supponit q. dicitur in d. l. 13. s. pen. de succag. l. 3. s. 4.
pro imp. et ideo aut illis requiritur in aliquibus deficere, arguit casus anullus imp. et
etiam ab locis reuocatis qui conuincunt meo q. in utroque iure qu
me possessionis attendat, deficiunt tam meo q. in diversa causa procedat,
non quo ad partem procedit illa de iure; non quo ad partem anullus potest pro
cedere, q. a possessione fuit continuata, ut in possessione anullus, et hinc continuo
quodam modo dicitur in possessione id procedit q. ut non possessionem tri
buit eadem qualitates, quae prima habuerat, et colligitur in d. l. unct. d.
l. 23. in q. caus. =

25
86

11.

Nunc ad d. l. 13. de succag. reuocari, quod attinet ad d. iudicium quod si ser
uus tibi proponitur dubium an capite peritatis possidere possint supposito quod
perire non possint, et constat ex p. d. d. iudic. et d. iudic. n. 3. et quia hinc
non constat an dubium procedat circa acquisitionem possessionis per d. d. f. u. g.
d. q. ex causa pecuniarum an extra eam quibus status d. y. est quid probabilis sit
et an; hinc d. d. iudic. et sententia d. iudic. n. 1. et d. iudic. n. 1. extra causam pecu
nary sit accipienda; et probat d. iudic. in d. iudic. n. 2. s. 1. quia ex d. iudic.
de causa pecuniarum nullus d. iudic. habeat d. iudic. n. 1. et ad illa causam
restruere. Secundo q. si de causa pecuniarum accipiatur ius factus d. iudic. n. 1.
quae admodum; et tunc constat plus iuris in causa in causa pecuniarum cap
tibus per d. d. n. 1. adquireri quae per se habeat l. 40. s. 1. de succag. l. 3. s. 4.
de cap. 3. quia de quibus hinc proposita d. iudic. n. 1. dubitare dicitur, sed d. iudic.
UVA. BHSC

non dubitavit an expositione per sonum ex causa gentium quibus vis in
 cogendi competeret liquidibus capitis anq. l. 12. s. facti de capt. q. non de
 causa gentium decepta, in d. v. = Contra illi sonum et quibus ibi
 propositis procedere de causa gentium, fuerunt plures quos sequitur d. l. tra
 d. ep. 10. **C**on. s. et **K**erius lib. 1. interq. ep. 40 con. 12. ubi optime id pro-
 bat. et id patet, nisi dubium contra causas gentium accipiamus suppon-
 dy, et fatendum est Juliani sensum etiam contra causas gentium capitis gen-
 tium adquire potuisse. q. non sonat Julianus. et constat ex l. 12. s. facti
 de capt. l. 12. s. gen. eod. neque obstant, qui obgunt Ann. no ad l. 2. s. p.
 non esse determinatum de gentium locutione ita contra gentium, et accipiam.
 in eo sensu in quo sine abusu accipi potest. = ad l. 2. s. p. d. v. q. ad mo-
 dy sententia esse facta, et tunc reprobat in hac l. expresse que in l. 12. s.
 facti de capt. in fin. et statim applicabimus. ad l. 2. s. p. Juliani ibi du-
 bitare quoad heredes capitis, et non dubitare quoad ipsi capitis rectorum, nec
 contrarium de opinione Juliani probari potest ex l. 12. s. facti quibus
 continet sententia Juliani quoad casu postumum, non tam ibi constat
 Juliani non dubitare quoad heredes ex l. Cornelia. =

12

His suppositis quibus in d. v. d. q. si sonus: an per sonum
 in unitate videtur sonit capitis in ipse ducere ex causa dicit gen-
 tium Julianus aibat in son dente esse ducatione, ita et si rectoribus cap-
 tus ei producit sin autem ibi decerneret dubitari an per l. Cornelia ad
 ducatione eius pertinere et dy dubitari an per videtur id negare, non doly
 quia dubitari aut (quod vis hoc supponit l. 12. ad l. Aquil. l. 16. s. 1.
 et l. 1. l. 3. de l. m. h. tenet Ann. d. sub. n. 216.) Sed etiam quia aut
 esse impendunt, q. certe non dicere si Julianus existimaverit in quoque
 casu ducatione procedere, et hanc interpretatione aliunde convenit proposita
 dicit qui proque in hac l. conat ostendere maiore dubitandi ratione esse

in loy Cornelia ac in postumum constat et sic contentum 6. em. d. n. et
 si hae vera videntur, tam certis magis videtur q. Julianus dubitari deat
 ex sententia aliquorum, et explicat Chiquis lib. 1. interq. 40. n. 13. et 14.
 in quorum sententia inpendenti dicitur iucapio; quae opinionem non appro-
 bat Julia. et constat ex loy in bello s. facti decap. et in sacramento
 sententia dubitatur an per loy Cornelia ad successores captae pertine-
 rit perinde a dextera quae in causa ageretur, probatur a iuribus Pauli,
 nempe magis dubitari de amplitudine loy Cornelia, quae de postumum
 extensione. Marcellus aiebat per plenius fictionis legis accipi: sed
 in quo plenius datus liquet. existimo Marcellus plenius accipere fictio-
 nis legis quae ad postumum, non quae ad loy Cornelia, q. ultra alia
 statim dicenda constat, ex eo q. si Julianus in causa ageretur
 negavit iucapionem proinde huiusmodi in loy Cornelia comparabilis
 plenius non potest ad id referri, et non cuj gerat postumum plene et Julianus
 illic dicitur dubitari sententia aliorum dubitatur refert, dicitur opinionem
 non exprimens id positum non concedat, merito dicitur debet illud plenius
 supra postumum fictionis cadere quae plene accipit a Juliano, et plenius
 a Marcellis, neque esse q. dicit fictionis legis, necesse est de Marcellis
 de loy Cornelia loquens dicamus; non est fictio postumum et fictio legis.
 Existimo Marcellus plenius accipere fictionis legis in postumum quae
 tenus in ea sententia erat iudicaret et loy postumum proinde ad
 continuandam iucapionem eorum quae per se det per se non possidebat capere
 cuj ad hoc peruenirent, q. probo etiam constat hanc fuisse sententiam
 loy Marcelli contra et exprimens in loy 12. s. facti decap. ubi Mar-
 cellus nihil interuenit q. procederet an subiecta ei persona. hanc eorum
 sententiam Marcelli hinc refert Paulus: rationem Marcelli proponens
 in illis verbis quae statim sequuntur quae admodum enim (aiebat Marcellus)

potestatis reverentia plus iuris habere potest in his que sexri leguntur,
 que in his que per se vel per alios possidebat et ad hoc se perveniret que
 si ita argueret centum et sexri capite possideret, et si uicariu uero in
 causa peculiaris sed argueret plus per capite possideret que per se: et
 plenius dicto legis in potestatis accipienda, ita si non solum uicariu cap
 huius ea que sexri in causa peculiaris possident, sed etiam ea que per se
 vel per alios ex quaunque causa possidebat et ad hoc se perveniret.
 hinc argo non respondet Paulus quia debile ipse videtur, et quia cum
 ingruente legis ingruo punitur ad hoc de ea quaest. an si uicariu
 in lo. Cornelia uicariu capite ea que capite per se possidebat (de qua
 quaest. iam Paulus sententia sua pro uicariu efficaciter que proba-
 rinat) noluit sententia Marcelli impugnari, que solum procedebat quo-
 ad potestatis, non vero quo ad lo. Cornelia, et statim ostendit. =

13 **D**ylatatur quoad potestatis opinatur Marcellus nihil inter-
 esse ipse possidet, an subiecta uero persona et in hac lo. et in d. lo. l. s.
 facti in fin. de capite de capite quoad lo. Cornelia non sentiebat Mar-
 cellus imo inter se putabat ipse possidet an subiecta uero persona ex cau-
 sa peculiaris; ita et si per se possidet non procederet uicariu successoribus,
 si autem per alios ex causa peculiaris detentia possidebat, et postea sex-
 ri possiderent, uicariu procederet, loyque haberet induccionibus. et ideo
 Paulus huius l. auctor Marcellus non refellit, neque ex propriis Pauli fuerit
 ostendit de huius uicariu successoribus capite in lo. Cornelia, que ipse
 capite reverentia iure potestatis: usque ad ingruo ostendit: postea
 refellit sententia Juliani qui in uicariu ex causa peculiaris dubi-
 tauerat quoad successoribus, in lo. Cornelia, non tamen quoad potestatis
 nuy: et utroque auctoritate Marcelli, qui licet plenius potestatis
 ostendit que alij non tamen ostendit lo. Cornelia.

Itaque omnia quae hinc congerunt, Paulus, sui sententiam sequitur con- 97
firmant. in his explanationibus utimus de iuribus qui dicitur Marcellus.
in hereditatem in quibus de sui personae defuncti fuisse receptis, ideoque 88
in Successionibus legi non habere iurisdictionem (ait Marcellus) quasi di-
ceret quod non propter hoc possunt nihil intus an capere per se
an personarum personas possident non idem dicitur quoad Successores et.
leg. Cornelia. in hiis succedunt quia legem constituit hereditatem a tempore
captivitatis quasi in ipsa civitate ducuntur captivi. et ideo ex receptum
sit ut hereditas fungatur sui personae defuncti, et ille qui fungitur defuncti
de facto personae eorum quae per se possidebat postquam defunctus dicitur
armaverit, in de est ut in hereditate quae sui defuncti fungitur non ga-
det sui possessio quae defunctus armavit, et ideo certum est in Successionibus
legi non habere iurisdictionem. haec ratio Marcelli obviare proponit et ideo
plenius explanationem exposuit. Atque de his huius rationis peragitur
Suggerendum est quod supra diximus quod a defuncto iurisdictionem non con-
tinuari de hereditate iure intexuerit. deinde Suggerendum est quod legem
nisi hereditatem iacere a tempore procedente captivitatem, et ad
toto tempore quo captivitas duxit hereditas eodem modo dicitur iuris
ac quilibet alia hereditas. in quo sequitur ut eodem iure fungatur
eodemque regulis iudicetur. Sed in hereditate huius observatur et ut
hinc demum in Successionibus legi habeat iurisdictionem in rebus, quae de
defuncto iure ad mortem possidentur si medio tempore non intexuerit pos-
sio, in quo si intexuerit non potest in hereditate contineri, quia
hereditas sui personae fungitur, et sicut ipse testator non potest iure per
se iurisdictionem semet intexuerit, nisi de novo iurisdictionem et ita simili-
ter non potest hereditas quae sui defuncti fungitur quam ex possessio captivi

in rebus quae posse possidebat sit interrupta captivitate, in dextera in fact
 Marcellus in dictionibus loqui non habere revocacionem, quia si habent, et
 propter hanc liquiditatem, et in liquiditate non datur possessio interrupta et deo
 non datur quia nec in iure defuncto cuius dicitur hereditas fingitur talis
 possessio ~~non~~ datur.

14

Sed dicitur si Marcellus agnovit interruptam possessionem in rebus
 quae posse possidet a iudice loqui Cornelia non procedere aut, cum generatur postu-
 minus in eodem casu procedere? maxime quod dicitur per loqui Cornelia captivus
 fingitur nunquam captus. Respondetur tamen sententia Marcelli nunquam non esse
 quoad postumum, neque a Paulo approbata, a iudice non non tenetur ad
 respondendum arguuntur ex falso suggestis deductis. Si. xij. dicitur concessa sen-
 tentia Marcelli non obstat quod plus tribueret fictione postumum quae
 legis Corneliae. Etenim verum est ne hoc negat Marcellus in istis quae
 casu interruptae esse revocacionem propter interruptam possessionem, sed
 ostendebat postumum ex restitueri quoad effectum revocacionis: loqui Cor-
 nelia non item. morum poterat esse quod diverso modo se habeant loqui
 fictiones; non loqui Cornelia dicitur fingit captus mortuus dicitur loqui
 in omnibus 18. de capt. ita et in omnibus dicitur esse haberi pro mortuo
 d. loqui 18. loqui 22. in quo eod. Sed in mortuo locum observatur, et interruptae
 possessionis revocacione quomolibet interrupta; igitur loqui Cornelia non
 procedit ad hoc et interrupta possessio eius liquiditate pro sit. Contra
 in postumum opinabatur Marcellus, quia ipse captus reverso posside
 omnia restituit, ac si non fuisset captus. loqui 19. et sequitur eod. tit. itaque
 fingit non fuisse captum tam est loqui Corn. quae post captus, non fuisse captum.
 hoc diverso modo se habet. nam in loqui Corn. fingit non fuisse captum.
 quia fingit semper in sententia iudicis; et idcirco non dicitur colore finis

quia fingit
 etiam non
 fingit semper

accipit Marcellus fictionis legis in postumum, quod in l. Cornelia
Sed si quis dicit Marcellus non defendimus in eo quod avertit de postumum;
dilatant rationem qua deceptus fuerit proponimus coniecturam non
defendimus nec defendere possumus quia eius sententia falsa est, et
ficta in l. 2. de facti decast. Alibi a Paulo ibi Sed si quis in sua
dita deesse possidet, idemque nec postumum a prodest et si dicit de iure, et
ab eodem Paulo in l. gen. decast. et a Juliano in l. 22. eod. s. t. et 3.

45

Si vero si quis dicit arg. Marcellus in illis verbis quod admodum enim postu-
mum res suas plus iuris habere in his quod se non egissent. Et si quis potest
test. nonnulli non si possit quis oblique et per alium consequi quod per se non possit
Et in casu l. 82. s. fin. de leg. 2. non sicut ibi est impedimentum naturale
in domino et igitur res sua legari possit, ita similiter est impedimentum natu-
rale captivitas non qui possidet facta quo possidetur excluditur a facul-
tate possidendi sicut qui habet excluditur ab alia illius rei adquisit.
Iste incompatibilitas soluta interposito sexto qui est causa gentiliari possidet
quo casu ex persona sua naturaliter capam et voluntate domini non re-
sista potest possidere domino. Et si dominus per se possidet dum
capite amittit animum, et facultatem insistendi rei, et si per alium possidet
est causa gentiliari, aut per se potest et eadem causa ei possessionem adqui-
rat, nulla datur exceptio si quidem etiam captus voluntate possidendi per
se non consistat, et eadem consistat facultatem insistendi per se non
licet facultate insistendi per se amittat, non tamen facultate per alium ^{in rem}
per se non amittit, neque animum, aut voluntate insistendi et ita pro-
cedunt. l. 22. s. gen. et in q. caus. ma. d. l. 22. s. t. et 3. l. gen. de
cast. et aperte nostra solutio fundata in l. 24. s. 2. de iure. Sed
etiam confirmari potest exemplo ad id adu. in l. gen. de cast. non que-
ritas per se immediate non potest adquirere, remota tamen loci est per se non

p[ro]p[ri]et[ar]i[um] Ang[eli] Marcelli, q[ui] ita formaxit[ur]; servus adquire[n]s ex capacitate
 Domini, sed servus cap[er]it adquire[n]s possessionem ex causa generalia. q[ui] Dom[us]
 absolute habet capacitate[m] possidendi p[er] se, facile tollit[ur] negando mai[or]i[us] ser-
 vus adquire[n]s ex sua capacitate, n[on] licet ip[s]i sibi adquire[n]s non possit po-
 t[er]at tamq[ua]m alij adquire[n]s. Sed dicit servus licet domino adquire[n]s pos-
 sessionem ex facto naturali suo, et voluntate Domini non tamq[ua]m potest e[um]
 retinere nisi Dominus sit causa possessionis iur[is] p[er] se. Dominus est ^{+ Captus}
 incapax. q[ui] Aug[ustinus] servus naturaliter retinere ad quod est causa. sed
 possessionem domino quare non p[er]tinet in cap[er]itate dicit, p[er] se tamq[ua]m in d[omi]ni-
 nate d[omi]ni servus habet ius eius nomine in d[omi]ni; et denique in hoc casu
 q[ui] ius omnia in p[er]sona constituit d[icit] dicebat Julianus in hoc l[oc]o. 13.
 Itaq[ue] ius possessionis in p[er]sona habet, n[on] q[ui] solus factus sup[er]iacentis, hoc
 est q[ui] solus nollit p[er]tinet ex p[ar]te facti ad hanc facta legitime consti-
 tuto, et hinc dicit ex p[ar]te a sermo, et p[re]cedente voluntate Domini
 inde est n[on] possit p[ro]cedere iur[is] in causa generalia. Vidi l[oc]o. 8. d.
 fin. de iur[is] cap[er]is. et de eius ex p[ar]te. Praxod. ad Trull. Vol. 2. d[omi]ni. 21.
 l[oc]o. 3. lit. l. in fine d[omi]ni. nec obstat. = ~~~~~~
 ~~~~~~

16

Pura de hac l[oc]o. tradit gl[os]a Barth[olomaeus] Jaron. et alij repetentes
 in l[oc]o ad d[omi]ni. fallent. lib. 1. tra. 3. cap. 10. et 11. An[te]m ex n[um]ero. 212. in
 d. xub. p[er] gl[os]a Praxo in ex p[ar]te. d. l[oc]o. 13. notare tamq[ua]m ex p[ar]te in d. l[oc]o.
 Itaq[ue] iur[is] in fine ab aliquib[us] l[oc]o, affirmare. Sed q[ui] in p[er]sona
 ill[is] que in fine omnibusque editionibus p[er] d[omi]ni negare legatua
 ibi l[oc]o non habere iur[is] hanc sequimur neq[ue] p[er] alios l[oc]os
 d[omi]ni emendare videamus: non tamq[ua]m e[st] difficile exponere illy d[omi]ni
 l[oc]o affirmare concept[is]; hinc enim d[omi]ni omni legis sensu sique
 ad q[ui] d[omi]ni. iuxta notat[ur] ^{emendatione} ~~~~~~
 O.V.A. BJSC

Dicitur fuit Marcellus sententia sup. quae proponitur in d. l. 12. s. facti 99
 de capt. non referuntur ad postumum sed eque acinus in l. Cornelia 90
 seu in successibus circa exheredationem nihil interuenit liquidibus an quis
 fundus posse an personam personam possidet quae postea in d. quae admo-
 dy probat sup. opinionem quoad postumum et supra dicitur. et in d.
 no quoad l. Cornelia quasi dicitur: Suggestio q. postumum facti et
 continuatur usucapio eorum quae postea captae possidebat sequitur et idem de-
 niat in successibus est l. Cornelia no liquidibus fingitur in personam et idem
 sicut captae possidet, ita eius facta liquiditas, quam in successibus l. 10
 habet usucapio. Videndus Celsus d. ep. d. s. lib. 1. in l. 10. qui ita legitur =

D
 Constat q. ex d. l. 15. de usucap. possessionem non continuari
 quando facta interuicta: neque postumum, aut l. Cornelia factiois et
 modo sufficere ad continuandam usucapionem interuicta possessione; sed non
 infertur q. non possit in capite usucapio in possessione pendente causa
 peculiaris quae sit: no in hoc casu usucapio procedit et prodest l. 10. s. cap-
 h. interuicta, quae eius successibus per l. Cornelia si apud hostes dicitur
 dat, q. non negat Paulus neque Julianus qui l. 10. dubitari ait est
 sententia aliorum. Nulli minus Marcellus, qui si legas d. 10. non
 negat non loquitur de hoc casu, sed distat de possessione interuicta
 per captivitatē: si legas affirmat hoc exprime probat et constat est
 n. p. r. idem non obstat l. 22. s. per. de capt. et quae ad id probatum
 adducit d. allentia quia d. 10. concedimus l. 10. in postumum redire, quae
 quae in successibus per l. Cornelia continuari usucapionem rerum quae
 sicut possidebant ante captivitatē, aut in causa peculiaris post captivitatē
 possidere capiant. =

An defunctus testator per solam ad-
ditionem extranei existenti re sui heredis
dominium possessionemque amittat.

Ubi late explicatur l. l. s. 16.

de adq. posses. Ostenditur

Solum pro herede non suf-

ficere (suscipione)

~~~~~

CAPITULUM

V. **F**errius proxi. capitul. constat possessionem, et dominium per mortem non
extinguuntur, immo genus defuncti voluntatem remanere quousque heres de
facto existat, per aditionem si fuerit extraneus; et per nudam existentiam
si suus fuerit. retinet quidem defunctus quousque transeat ad heredem
et ideo scrutari oportet a quo tempore heredi dominium possessionemque habere
incipiant. et quod attinet ad possessionem factus est quoniam resolutio,
nam aut loquimur de extraneo, aut de suo: si de extraneo cum sit ei
non possidere quousque hereditatem adierit nisi post aditionem naturalem possessionem
apprehenderit: l. 23. in prin. l. 30. s. 3. de adq. posses. ita non sufficit ali-
quis rem hereditariam possidere. sed necesse sit ut singularem rem possessionem ca-
piat. l. 1. s. de heres. 16. l. 34. s. fin. de adq. posses. Antonius Gomus in
l. 43. laur. n. 33. Menoch. de adq. posses. remed. 4. n. 199. et c. l. 10.
et alij Ann. in rub. de iur. n. 89. = aut loquimur de suo et tunc
est dignus huiusmodi disensionem amittit possessionem in suo herede

continuari, quod sententia reuocamus cap. n. videtur potest fieri in dub. en
 n. 458. usque ad n. 461. inclusivè ubi speciatim probat nullam restrictionem
 dari inter suos, et extraneos heredes quoad possessionem. ut inop heredes non po-
 ssideant antequam naturaliter possessionem capiant: et ut in heredes generos de
 functi continuatur si alium de non fuerit interempta. Et eiq. ostendimus
 q. d. n. et q. 8. n. in factis defuncti possidere sique quolibet heredes
 hereditatis possessionem; ne quodlibet additionem extraneam existentem de sui de iure
 defuncti possidere. =

2

Defunctio est hereditas quatenus attinet ad dominum; et ideo ad
 eius intelligentiam statusque est. defuncti esse dominum post mortem q. domi-
 nus voluntate retinet sique quod transcat ad heredes constat ex dict. q. d. n.
 cap. ideoque est dominus saltem sique ad additionem. Sed quia per additi-
 onem fit dominus heres extraneus, et siue per nudo existentem ideo dicitur
 videbatur defuncti post existentem sui et additionem extraneum heredes peni-
 tus desinere dominum habere. ut duo domini in solo tempore
 esse non possunt. l. 3. s. si duo b. ut. commodati. l. 3. s. ex contractu de
 acquir. heres. et heredes extraneum dominum hereditarium esse incipiant.
 usq. l. 3. de acqu. heres. l. 8. de leg. 2. l. 1. et 2. de bonor. poss.
 et proximi alius dominus repugnat. Sed hoc minime obstantibus ita
 hoc dubium resolutum est, et dicamus defuncti ante additionem esse in solido
 dominum post additionem, existentem de heredes esse etiam dominum dominum na-
 turalem hereditatis: heredesque per additionem, existentem de defuncti do-
 minum civile acquirere posse. q. minime repugnat, ne licet duo domi-
 ni in solo tempore esse non possunt pro eodem tempore in eadem specie dominii.
 bene tam possunt in diversa, et probat s. 22 in l. de acqu. her. dom. in casu
 heredi alium quibus inseparabiliter inuenit, q. duorum dominorum est pro eodem
 UVA. BHSC

tempore =

3

Itaque hoc dubium duplici conclusione resolu-
 dy est. Sit prima heredes naturali dominij generalis acquisitione contentiose
 non adquirere sed tunc demum ex singularium rerum possessione adquisita habuerit
 Sit secunda conclusio: heredes post acquisitionem possessionis dominij naturale
 adquirere in rebus hereditariis: definitum tamen non omnino in rebus heredi-
 tariis amittere, neque hereditatis extrinsecus conclusio, quae in mola
 in l. si homo § 5. de success. Petrus Barbosa in rub. ff. Solut. matrim.
 4. part. cap. 2. n. 21. probata. t. extrinsecus in l. 18. de acq. rer. dom. l. 43. de
 acq. herid. l. 1. s. 16. l. 38. s. fin. de acq. poss. l. 48. eod. in quorum emptione
 plurimum sapientissimi viri laborant. res quidem disputata, et quaeque dignitas
 digna. Velius putarunt, et pro regula iuris tradiderunt. non pro re hereditaria
 hereditaria adquirere q. sit eiusdem hereditatis. d. l. 1. s. Petrus 16. quae
 regula non solum negat acquisitionem possessionis in rebus hereditariis generaliter
 sed etiam acquisitionem dominij. ita ut sensus huius regulae sit etiam adquisitio
 dominij in re hereditaria heredes non possunt adquirere per illum dominum
 aut possessionem alterius in hereditaria fundi. d. q. d. regula procedat quoad
 possessionis acquisitionem; constat enim d. l. 1. s. 16. ubi dicitur in casibus rerum
 donatarum emphyteutiarum, aut locatarum constat exceptionem dispositionis adquire-
 procedere ubi per d. n. an possunt ex tunc possidere, et postea per d. n. reliquorum
 adquirere possessionem: ex q. exceptio debet esse directiva, de iure regula ad
 rerum possessionem spectare. postquam id probata est q. d. probata subtile de
 acq. poss. et q. ubi agatur de casibus in quibus limitari debeat, quod con-
 firmata est d. l. 1. s. 11. et 18. in d. l. 38. s. fin. eod. tit. = quae dicitur
 pertinere hae regula ad acquisitionem dominij constat. t. e. d. s. 16. ubi re-
 gula generaliter concepta est ad omnes acquisitiones et claudat. neque ob-
 stat quod ubi pro gona pro pertinet ad acquisitionem possessionis, etenim
 hoc non probat ex d. n. ad d. n. B. H. S. non pertinere, neque regulae

101
92

ad duas matonas pertinet sub itaque ex goni debet. 2. id confirmat l. 18. de
 ad adq. x. dom. ubi eadem regula generaliter pro se pertinet ad acquisitionem
 domini: ubi per hereditarium sensu quod est eiusdem liquidationis non potest
 et maxime ipse liquiditas ubi primo negatur adquisita domini in liquidita-
 tis (sic per additionem) et a fractione negata adquisita ipsius liquiditas (ante adi-
 tionem sicut alioquin particula empta) Idem dicit l. 43. de adq. liquid.
 4. idem probatur ex d. s. 16. quatenus ab eadem regula excipitur res donata
 empta, aut legata, ne si ubi dicitur quod de acquisitione possessionis
 certum est consequitur agi de acquisitione domini, quod per acquisitionem posses-
 sionis adquisita l. 20. d. fin. de adq. x. dom. l. 1. de adq. pos. Quare
 exceptio illius regule ad domini, et possessionis particula pertinet, et quatenus
 de regula dicitur sit. et exceptio debeat esse derogata. =

4

Bartol. Jason, et alij post Accursium in d. s. 16. quos sequitur dicitur
 in l. ff. de adq. liquid. c. 19. n. 10. et dicitur regula ad domini acquisi-
 tionem pertinere existimant contendit eum dicitur habere locum ante aditionem
 liquiditatis sed eum est per liquiditatem aditum saltem quoad possessionem locum ha-
 bere contendit Castrensis Jason, et Quarenus in d. s. 16. quos sequitur
 Barb. ad Inst. l. 2. d. 2. l. 3. lit. d. sed ex adverso Valentia
 lib. 1. tra. 2. c. 12. n. 4. non vult hunc hanc regulam, et dicitur et post aditum
 liquiditatem locum habere. nec minus ad domini quod possessionis acquisitionem
 pertinere iuxta dicta num. preced. quod dicitur regula ante aditum liquiditatem
 locum habeat, constat ex d. l. 18. de adq. x. dom. l. 43. de adq. liquid. ubi non
 solum dicitur liquiditatem acquisitionem, sed etiam de acquisitione liquiditatis
 agitur quare necesse est et etiam pertineat ad casum non aditum liquiditatem
 non post aditionem liquiditatis adquisitamaret, et ideo postea dicitur hanc
 itaque potest adquiri. Valent. d. c. n. 2. itaque ante aditum liquiditatem
 nec ipse liquiditas nec res liquiditatem adquiri quoad domini possessionem
 de potest dicitur liquiditatem ratio est quia ante aditionem nihil liqui-

tamque adquire potest ut prius sit de hereditate ad aliam quae sit hereditas, et aliqua
 res hereditaria adquiretur. Deinde q. ante aditionem, aut q. idem valeat.
 Secundo hereditarius est alienus hereditas, et per se alium nihil adquire
 potest. s. in his s. in t. per quas gens. aliam rationem tradit Valentia d. 12.
 p. n. 3. hoc idem absque dubio procedit. Sed an eod. regula probetur
 constat. et probabilius quia hoc est d. regula non dicitur, seu immediate
 probari sed dicitur ut illud, et a fortiori ratione, quasi ita arguatur
 post aditionem hereditatis per se alium nihil q. hereditatem sit adquire
 potest. Sed hinc plus iuris habet in secunda hereditas quae ante aditionem: q. ante
 aditionem res hereditaria per se alium adquire non potest. Debita post aditionem
 res hereditaria per se alium adquire non potest: q. multo minus
 igitur hereditas ante aditionem, q. confirmat. d. l. 18. de adq. iur. dom. in t.
 maxime. =

5 **D**icitur regula post aditionem hereditatis per se alium nihil
 rem hereditariam adquire posse d. l. 1. s. 16. ut in condempnatis, et quod de hoc
 casu sit accipienda probatur t. quia ut regula ad possessionis acquisitionem
 pertinet necesse est ut tunc habeat in casu in quo de possessione querenda
 disputari possit. Sed nequit de hoc re disputari ante aditionem. Eodem
 modo denuda constituta, quae idem operata, ac aditio est hanc q. ca
 regula post aditionem locum habet. et hac rat. morata Valentia d. 12.
 p. n. 4. = 2. probatur quia ante aditionem eodem modo se habent,
 res hereditariae, ac non hereditariae ut eodem modo sunt alienae hereditariis.
 Sed regula loquitur de rebus hereditariis, ita ut non pertineat ad res, quae
 hereditariae non sunt: q. loquitur de rebus hereditariis pro se non heredi
 tariis distinguuntur, q. accidit post aditionem hereditatis. = 3. quia ante aditionem
 ut nec dominus, nec possessor sit hereditarius, et tunc est, ideo non potest per se alium hereditarium
 adquire, quia est alienus, non vero quia sit hereditarius. =
 Quare quia in d. s. 16. et in l. 18. non distinguntur a regula de non donati
 A. B. H. S. C.

emph. aut legati et qd. per omnes possunt etiam ad quum; quia exceptio huiusmodi
 procedere debet in casu, quo unus est sortis donatio emph. aut legatio ad-
 quisita sit et per se etiam ad quum possunt. alias per sortis alium ad quum
 et si exceptio sit derogata nemine est requirere procedat in casu quo sortis
 hereditarius sit adquisitus heredi q. ante aditionem factam non potest. q. requi-
 ta dicitur de sortis hereditario post aditionem heredis factam procedit. Sunt em-
 ceptiones procedunt de adquisit. favoranda per sortis adquisitos: et hinc
 Backhaus fundamenta in d. d. de emph. s. id quod hinc in l. 1.
 d. de adq. hered. c. d. l. 38. s. fin. de adq. p. s. ubi dicitur heredes per
 sortis hereditarios possidere per sortis testatorum debent qui ad heredis potesta-
 tem pervenerunt. et hoc est eo q. non sortis iure hereditario sed actio em-
 ph. ad se pervenerunt. ideo que emph. l. in facta heredes non potest idcirco
 si eodem sortis in eod. casu iure hereditario haberent. Sed casus
 in quo procedit l. 1. est post aditionem hereditatem, in q. antea non potest
 heres habere aditionem emph. l. de. d. 4. de adq. hered. q. emph. in facta
 post aditionem hereditatem illi sortis requirere l. 1. habere. id confirmat c. 1.
 d. l. 1. s. 1. ubi exceptio proponitur in herede qui emph. legati sortis
 hereditarius eius partem habeat q. non nisi post aditionem hereditatem
 l. 1. habere potest, et proinde de eodem casu requirere procedat. — — —

6. Sed obijciunt t. requirere heredi de sortis hereditario; et post aditionem sortis
 hereditarius non amplius esse quare requirere de sortis post aditionem
 non loqui contendunt. Sed nihil obstat obiectis quia non omnino
 sortis desinit per aditionem esse hereditarius. quia nec hereditas desinit
 esse hereditas ut pro habemus c. 1. c. n. d. et statim talis ostendam
 2. quia non implicat sortis agitari hereditarius relatione habi-
 ta ad id quod fuerit et patet c. n. d. de hered. et de hered. detach.
 vendita. Valentinus d. c. n. 4. et Back. d. s. d. obijciunt requirere ita accipere
 nulli ratione reddi posse. *Q. A. B. H. S. C.* esse res hereditariae ang. l. non

omni de. de legibus, et suadent verba Pauli in d. s. 16. quae multo ratione reddunt
 et hanc fuisse quondam opinionem refert Jacom in d. s. 16. col. 6. et rursus hanc
 solutio quae ista Auxiana a conditione equalitatis descripta q. Animo in
 tumescat per comparationem appropinquat: q. requiritur et Mensura pluraque duntaxat
 legatorum in quibus eadem equalitas est, et tam non obstat. Et rursus Barboza
 d. s. deinde q. hereditas ad summum inter duntaxat leges habere locum,
 nec tollat fidei per duntaxat appropinquat. Et quia non est equalitas, sed
 quia intermiscere non potest. Cetero hanc ratiorem quod nihil potest
 esse causa sui causae, seu ut explicat Duarenus q. duntaxat conti-
 mata in hereditate, et q. hereditas sit causa ut adquirenda, quam non
 habet repugnans, et sic iterum erit causa adquirenda hereditatis. hanc
 eodem ratione videt Valentia d. ep. 12. n. 5. nec multum abest Laurus
 in d. s. n. 6. ubi aut duntaxat hereditatis esse duntaxat duntaxat ut alijs rebus
 hereditatis, quae nequit alias rebus hereditatis adquirenda, ne videatur se
 igitur adquirenda, quae omnis in Doctoris supponit etiam post additionem
 hereditatem manere. nec aliter potest Valentia ab huiusmodi rebus
 difficultate super quibus alibi docet hereditatem per additionem extrinsecam
 fieri quae rebus hereditatis patrimonij hereditatis: necesse est et per duntaxat
 ratione supponit hereditatem manere etiam post additionem, imo et
 post appropinquat portionem duntaxat hereditatis, per quae duntaxat hereditatis
 rebus possidem. non hereditas per additionem non duntaxat esse hereditas, aut
 si duntaxat esset post quae, praecedente additione duntaxat hereditatis possidem.
 est: si in his casibus non essent hereditaria omnia bona quae ante
 additionem fuerunt, nec duntaxat contineretur in hereditate quae tunc non
 esset, nec esset causa sui causae hereditatis nempe ut extendit. quae fuit
 ratio Carbonio, Duarenus, et Valentia: neque duntaxat adquirenda hereditatis
 esset sua rebus ut alijs rebus et supponit Laurus in tract. supra citata:

Bachor. in lous supra relatib. itaque ex hereditate sit ante aditionem post ad-
 itionem et adhuc post acquisitionem possessionis, et de hereditate manet res heredi-
 taria, et habeant per modum unius infante personarum hereditarium, et adhuc
 hereditarium de re qualitate habeat, et sic si personae sit ab herede non pos-
 se adquire possessionem, dominium, et aliam rem hereditariam. ne sit causa
 sua causa et dicitur Celsus, qui sequitur Duarenus, et Valentia
 aut ne hereditaria res quae idem sunt ex rebus eodem hereditario per
 se adquiserint, et sic expressit in una, eademque res est agens, et patiens
 quae fuit ratio dandi in d. d. de hered. sed quia haec doctrina defuit est
 ideo ex singulis casibus in quibus dicitur regula dicitur adaptare iuribus.
 et in quibus ante aditionem hereditatis, ideo personarum hereditarium, neque heredi-
 tatis ipse, neque res hereditaria adquisiri possunt. q. est deus alienus.
 respectu heredis, et personarum aliarum adquisiri nihil potest: huius enim casus.
 extra regulam est, aut saltem extraxationem regulae, et sic dicitur in d.
 et enim extraxit regulam rationis, imo extraxit regulam, non ea subacta adhuc
 non potest heres personarum huius alienum adquisiri: sed potest subacta
 contineri quatenus ex eius ratione probatur ex hereditate huius sit res contineri.
 nono res hereditariae per modum unius itaque regulam per unum alium
 adquisiri ex nulla res respectu alterius sit alia. sicut regulam idem
 per idem adquisiri.

9
 P^{ost} aditionem itidem certum est heredem non posse praeiudicari
 ex hereditarium dominium, aut possessionem alterius rei hereditariae quaeque: quod huius
 manet hereditas, et adhuc res hereditaria per modum unius habentis, quare
 nequit idem rem idem adquisiri aliam agens, et patiens: interumque adquisi-
 tionis, et res adquisita non distinguuntur quae est ab aliis. postquam huius
 adita hereditate appropinquat possessionem unius de re idem dicitur ex eadem
 ratione. in quibus patet ratio, et regula dicitur in quibus sit in rebus

donatis, emptis, aut locatis q^o idco fit ut sequa plures res donatis, emptis, aut
 locatis non se habent per modum unius, et idco uno est servus donatis adquisito
 possunt per se esse adquisiti, et sic de alijs; d. s. veteris. l. 44. cod. hinc fit
 et si servus factus fuerit heredis et alia causa non hereditaria vel in
 tota. l. q^o parte possit heres per se res hereditarias adquirere; d. s. 16. c. 1.
 duobus seq. hinc est fit et si fuerit contra dominum et possessionem testatoris
 etiam tam debitor, dummodo heres se adquisierit, possit per se res hereditarias
 adquirere, et dicitur in d. l. 38. d. fin. de adq. posses. nempe quia servus testa-
 toris debitor non est hereditarius, sed distat ab alio personalis ad usum
 hereditaria est, et ex hoc non est hereditarius non est idem et alij rebus
 et idco nulla est requiritio in adquirendo per se rebus hereditarijs defuz-
 te normis nat. identitatis et alijs

10

Sed opposit per aditionem heredem sive dominum cum omni hereditaria
 l. 23. de adq. posses. l. 37. de adq. hered. l. 39. de A. S. l. 12. et 3. de bonor.
 posses. l. 63. in p^o ad. S. C. sub. l. 24. ad. S. l. 62. ad. S. et omnia
 hereditaria bona et hinc sive patrimonio heredis. et q^o 1° deducta
 hereditatis aditio hereditatem non esse, et post aditionem non amplius res
 haberi per modum unius et quo coarctat dignitate rationis assignat. 2°
 et his deducit heredem esse dominum adita hereditate omnium rerum et idco sive
 non possit, et eam dominum per se adquirere velit. quare per dicta requita
 non videtur procedi de adquisendo dominio rerum hereditariarum, et res ipsa
 adquisitio per se aditionem. Suppones per aditionem vel hereditatis et hinc
 vel heredem sive dominum adquiret omnium rerum hereditariarum, q^o heredi-
 tas non est hinc obfundimus q^o 1. An. Q. 1. ubi dicitur aliqua de dem.
 et q^o 2° est probata heredem per se aditionem non sive dominum rerum
 hereditariarum sed quia ab his dependet veritas assignat rationis idco
 et per se de solutione agendum est. =

11 **E**t in primis supponitur et adhibetur nomen acquisitionis (idem est
ratione de qua prolixius diximus) sed dicitur pro requisitis adqui-
sitionis et notat et recte Chenu. lib. 1. in leg. cap. 12. n. 2. de causa
(nunc remota) in qua acquisitio sequitur, q. probata est l. 23. in prin-
cipio de acqui. p. in. ubi adita hereditate, iuncto q. ablativus absolutus vel
facti conditionis vel donat. pro requisitis et dicitur de mutuo cap.
n. hoc pro requisitisposito lex non statim est dominus iure naturali
sed preparatus est ad id capiendum. Vix est lex domi probata aditione
statim acquirere omnia iura defuncti possessione excepta et constat est.
l. 23. et ideo dominus acquirere: atque acquirat dominus, q. civile
vocant interpretes et leges Jason in l. Domonius d. pen. n. 11. ff.
de acqu. p. in. et in l. 1. n. 13. C. de her. fugit. Costa in l. Gallus. s. et
quid sit tanty. d. p. n. 116. Barboza in sub. de solut. matr. d. p. emn.
17. Pinellus. lib. 2. de l. cap. 9. n. 21. non tam acquirat dominus
naturale sique dicitur idem conjugationis singularis vix capiat, et Barboza
et Pinellus d. locis. q. ita coniungitur est: lex adyde induit perso-
nam defuncti ita de utroque pro vni personae vice fungantur; non heredi-
tas fungitur vice personae defuncti. l. 34. l. 61. de acqu. rer. dom. et her-
edis fungitur vice personae vni ex hereditate. l. 22. de iur. cog. d. p.
vice personae defuncti sunt hereditas, et ceterus dicitur successor in ma-
teriam vni defuncti. Et hac representatione iure civile inducitur sequitur
heredem habere omnia iura defuncti: quatenus representat defunctum
ita et non ea habeat pro solo aditione ex persona sua seclusa qualitate
heredis, sed pro iure et lex ex persona defuncti, et quia hae iura iure civi-
li iurata sunt, ideo dicitur loci dominus civile, non naturale: =

Quod huiusmodi aditionem non possit habere dominus naturalis, probatur ex l. t. s. t. de adq. p. co. l. 3. s. s. l. 2. de ingruo de adq. x. dom. nec iure gentium de d. l. 3. s. s. l. 2. C. de pactis. l. 12. C. de iur. vind. s. per traditionem. 4. s. de iur. iura. et q. constat sine possessione non translati ne traditio in his leg. traditio possessionis est. l. 3. de act. emphe. l. 28. de U. d. Vall. lib. 1. ca. 2. ep. 4. An. 3. habet enim dominus legale seu ex l. et constat ex pagin. 29. tit. 12. s. 1. Sed dicitur in Vallentia et alijs: Acquisitionem ex l. factam producere vix dominum et ideo ab Ultrano legem inter causas adquirendi dominum connumerari, ita Vallentia d. ep. n. 10. Sed ista hanc solutionem facit quod licet dominus possit lege translati non ideo erit dominus naturalis, aut gentium deficiente possessione sed distinetur erit dominus civile, seu legale interque non nulla constat differentia saltem ab omni subtilitate iuris. et ep. seq. attendit n. et et patet ex dict. s. de iuris, et omnium ex p. aditionem huius non fiat dominus iure civile ideo dubitari potest an per se huiusmodi huiusmodi possit acquirere dominum minime dubitari potest. Si dominus civilis, et naturalis huius huiusmodi habet, imo si non aliquid adierit de aditionem quae minus naturalis supra dominum civile si enim huius per aditionem omni dominum in rebus huiusmodi habet requirit de iuris quatenus negat id per suam huiusmodi adquire posse cum de subiecto non disponente, seu de supposito falso. =

Ex q. respondetur ad l. q. qui probant huiusmodi aditionem huius dominum, et dicitur in l. 3. s. t. de iur. dot. l. 8. de leg. 2. hoc procedere respectu dominum civile, non vero respectu dominum naturalis q. non adquisit antequam possideat. eodem modo respondetur ad l. 3. de

adq. liquid. l. 23. inquis de adq. poms. l. 63. inquis ad Siebel l. 1. 2. et
3. de bona. poms. quatenus probant liquidom additione facta in omnia
iura excepta poms. succedere. quo faciunt l. 24. de U.S. et 62. de
ad. I. quz omnes procedunt de dominio civile, et civili adquisit. eodg
sensa dicitur bona defuncti post aditionz fieri patrimonioz liquidis.
S. t. inst. liquid. qualif. et differentia. neque obstat q. liquidis post
aditionz dicitur vindicatio. l. 30. S. t. de re vind. l. 2. in fin. ff. cogitatio
liquiditatis; no ideo est quia hzc actio non solum competit domino
naturali, sed etg civili. l. 23. inquis de re vind. Dicitur ff. et iuris
gentiuz c. 2. q. 2. in quo infante adquisitioz est testamento etg
iuris gentiuz est: q. dominus q. liquidis per aditionz adquisitioz eius-
dem iuris est: respondit ff. ex iure gentiuz utz est eodem iurisdictione.
causq. adquirendi dominus, atq. causa remota sunt sunt contractus
no dicitur gentiuz liquidis adquirendi dominus occupando et possidendo
propterea ius sibi est. concusq. et ideo q. personaz aditionz liquidis
dominus; est inveniendz a iure civili, et expresse constat in fragm.
Ulp. tit. 19. de D. iurista l. 30. de leg. 2. et hinc notg dicitur est. de fini-
ty habitu retinere dominus naturali, et civili sique ad aditionem
post eg transire dominus ad liquidem quatenus liquidis fit dominus
de iure civili per aditionz. neque obstat l. liquidem. 57. de ad. I. quz
aut liquidem eiusdem potestatis iuris que esse iuris fuerit defunctus.
no debet potest id accipi quo ad representationz quatenus et liquidis non
potest plus quz defunctus cuius personaz representat. debet potest acci-
pienda est de casu accipit provisionis quo casu idem dominus (quz
no diverso modo actuali nempe) habet, ac defunctus. vide de hac
quest. ep. 1. cap. 21. =

Sed ex dicto insurgit contra expositionem d. l. q. t. d. 16 de adq. p. et
 dicitur quod non per aditionem distinetur adquirenda dominium ante post
 quod heres apprehendit possessionem sicut hereditarium iam est do-
 minus iure naturali illius sicut, qui habet ingratum moris; of. illi
 sicut penitus amittit qualitatem sicut hereditarium; of. et res dis-
 tincta ab alijs rebus hereditarijs non possidet; of. nihil impedit quo-
 minus per eum, ac per quilibet alium sicut proximum heredis possit
 adquire possessionem, dominiumve naturale aliam rem hereditariam.

Respondetur sicut possit post aditionem hereditatis esse in dominio, et
 possessione heredis iure naturali, non tamen penitus amittere conceptum
 sicut hereditarium, quare recte in eo statu hereditarius agitur
 non amittit penitus qualitatem sicut hereditarium; et ita senserunt
 veteres in d. xij q. 1a quod alias falsa esset, et sine ratione procederet.
 est quidem adhuc hereditarius, quia adhuc est hereditas et constat
 ex d. s. 16. et ostendimus q. 1. ex n. 21. quibus addere libet hanc
 rationem: heres succedit in ius defuncti l. 2. 3. p. de adq. p. et
 ita non plus possit quod testator fecit in omnibus, et tamquam heres.
 d. l. 39. de ad. d. et succedit in commodatam commoda. l. 1. 2.
 et 3. in p. de bon. p. nec potest plus iuris habere quam potest de
 fectus plus transire quod habuerit l. 30. de ad. d. l. 1. s. 16. si is
 qui d. libere. et ergo non potest testator in dicta rem sui sui
 sicut sui adquirenda, et heres eius post apprehensionem possessionis sicut her-
 editarium respiciet testator, nec plus possit quod testator possit, con-
 siderans existimaverunt heredem non posse adquirenda possessionem aut do-
 minus rem hereditariam proderunt hereditarium eius si eum possiderit. Sed
 dicitur: testator potest adquirenda possessionem sui sui possideri sui; of. eius

hæc potest adquire sibi defuncti hereditatem
Augustinus constat id q. constat ex precedentibus capitulis n. de defuncti
testatorum rebus dominis, et hereditatem sique dicitur hæc ea adquiret itaque
post aditionem ad hunc defunctum rebus hereditatem n. de herede non dicitur
hereditatem in quo sit de hereditate casu quo hæc adita hereditate acqui-
rendum potestatem de hereditate, non vero potestatem aliam n. de herede
hæc potestatem de herede, defunctus vero alias res hereditarias; cy ex eo de
functis, et hæc pro una persona habentia non sunt rebus et c.
heredem non potest hereditatem potestatem res a defuncto hereditatem, q.
est una persona cy defuncto; sicut igitur defunctus in vita sua non potest
pro una de herede potestatem alias res hereditarias potestatem. itaque propter hanc iden-
tatem in vita defuncti, et heredem videtur dicitur heredem habere potestatem
re etiam in rebus hereditatis a defuncto sui de herede hereditatem ab herede
potestatem, et res hereditarias potestatem a defuncto videtur eundem personam
potestatemque esse. Et una per aliam non potest adquire, si hoc plus subtili-
tatis que veritatis habere videantur, aliam solutionem solutionem pro-
de potestatem que non potest dicitur; nec ab alio est, n. inquit de herede.
d. ut. d. s. sed ex adverso: si inter multas alias vias antiqui argu-
tas, et subtilitates hanc remanere dicimus. cy et igitur d. c. Paulus
in d. l. t. de adq. potestatem. et cetera d. c. in l. concordantibus. multo hu-
ius veteris regulæ rationem prosequuntur. Sed videamus an aliqua
potestatem inveniri; cy q. q. hæc doctrina felicitate. nonnulla cy. seq. tra-
duntur. Sed nunc est illa disputatio controversia: an titulus pro herede
sit habilis; Et si non alio potest invocare herede; precedentibus doctrinam
conferre curabimus. =

Ades stricta est requisita defendi, et non possit huiusmodi aliter transigere
 res hereditarias, seu quae in hereditate inveniuntur nisi sit successor, et quatenus
 requisita personae defendi, quae habetur obsequio. Sed ad id sufficiens est
 iurisdictionis esse bonae fidei iudicis, et coram quo processum. Sui et
 agentibus procedamus quinque desiderari nempe processum, iudicis, bonae
 fidei, tempus, et iurisdictionis seu conditionis ut docet Ann. in d. rub. de iur. iud.
 pro empt. n. 5. et omnis ad h. d. c. et inst. de iur. iud. bona fides sequitur
 iurisdictionem de primis iuribus iurisdictionis conditio; hoc est de accipere potestatem
 quae iurisdictionis pariat, quae est commune omnibus causis, et habet iurisdictionem
 iurisdictionis: nec antea iurisdictionem bona fides iurisdictionis causa, seu habet pro
 emptore exceptis; ubi requiritur bona fides tempore traditionis, sicut
 in alijs et illius singulis iuribus iurisdictionem bona fides tempore contractus.
 l. 2. in quo pro emptore: l. 48. de iur. iud. pro soluto. l. 2. d. de iur. iud.
 l. 4. et ill. pro l. Ann. in d. rub. n. 228. Deinde circa habet iurisdictionem
 de illis non esse habet ad iurisdictionem quae in alijs iuribus, et est
 natura sua non sit habet ad transfundendum dominium. non hoc est per
 petuum in iure si ille iudicis in quo tradente domino, qui transfundere
 potest, dominium adquirentem accipientem, producat iurisdictionem condi-
 tionem de domino res tradite, et ponderate. requiritur tamque non dominus
 iudicis non intendit hoc est et omnia de facto sit celebrata a non
 domino, et sic de alijs iudicis non error falsae causae iurisdictionem non quae
 sit. s. error. inst. de iur. iud. itaque iurisdictionem non procedit neque est
 error iuris inter veniente. l. 8. de iur. facti cognominata. l. 2. d. de
 pupillo pro emptore. Donellus. lib. 3. cap. 15. Ann. d. rub. n. 34. ne-
 que causae sufficit. d. d. error. 6. Ann. n. 34. Sed quod est ad iurisdictionem
 quendam error facti. l. 2. d. de iur. facti a fixo pro emptore, ubi non obstat.

dicatur publicanorum non competere q. intelligendum de iurisdictione, et dicitur
Anon. n. 312. et exemplum est in Donato, et Amaldeo; lib. 2o. cap. 8. tit. 4.
prodest etiam error qui ab aliis factus dependet lq. fin. d. fin. pro suo. lq.
ll. pro emptore: Anon. n. 313. qui in d. n. 298. optime defendit, in eo
defectu iurisdictionis pro empt. ab alijs titulis q. huc non procedat errorum
falsae causae etiam admittit titulo pro soluto, q. ex requirit bonam fidem
tempore contractus quae haberi non potest in concomitantia tituli pro so-
luto in d. et non potest iurari pro emptore emptore deficiente. quae-
rit in alijs titulis error falsae causae in titulo pro soluto potest ad iur-
candum; quia dicitur bona fides tempore traditionis quae in titulo pro
soluto haberi potest. non tamen negat Anon. errorum provenientibus
alterius facti iurari posse pro empt. iuxta lq. ll. pro empt. non constituit
deficientem in ea errorum in facto alieno provenientibus, et facta causa legi-
time igitur videatur. =

16

Hic breviter suggeritur sit nostra delusio: titulus
pro herede non esse sufficientem, et huius potest in iurisdictione ad iuris-
dictionem esse consideranda et huius, sicut et privata persona. lq. 1. et fin. Cod. de iur-
cap. pro herede. lq. fin. Cod. com. de iurcap. lq. ll. d. de iur. et temp.
ita Goffredus in lq. fundo. d. ad lq. falsum. c. n. 6. et dicit quod si bona
fide, et titulo pro herede iuratur potest q. defunctus sine titulo genes-
se habebat. et q. rem totam, aut partem eam non potest iurari
neque in persona sua. d. lq. ll. de iur. et temp. neque in persona
defuncti q. defunctus non potest sine titulo iurari. multo minus
potest iurari huius rem quae mala fide accipitur de defunctis:
etiam si vellet esse iurisdictionis tempore contractus. lq. d. d. huius.
lq. de iurcap. s. dubia. 12. inst. eod. Vallent. lib. 1. tract. 3. cap. 4. n.
11. in qua dicitur de iur. iurisdictionis, et huius, seu bonorum par-

a successore particulari nisi sunt legatarius, emphyteus, donatarius, non successore
 universalis dicitur non succedere. et persona defuncti, ita si defunctus non volu-
 rat, nec ipse potest et contra quod ipse non potest et persona sua succedere
 quia accipit rem, quae in hereditate erat, et quod defunctus succederet ac-
 cipit mala fide potest succedere quin mala fides propria in nocet. l. 2. d.
 in loci art. 12. de publico. d. s. 12. inst. de succap. l. 2. d. 19. pro emptore
 l. 43. in fine de succap. et hoc q. nec defunctus succederet tunc et mala fide
 fides damnosa foret. l. 48. d. 1. de adq. xix. dom. in successibus parti-
 cularibus aliter observatur, non hi potest a se inveniendae succedere q.
 Antecessor non potest propharmata fidei; dummodo dicitur non sit in re
 ipia. l. 12. d. 1. et fin. de adq. pover. l. dicitur 1. de diversis. Atque et e
 contra quod ipse antecessor fuit et in bona fide, si ipse mala fide possidens
 accipiant, succedere non possunt. l. 2. d. si eod. pro empt. Vallent. d. q.
 d. n. 18. 19. et de. et qua differentia optime corroborata ratio de eundem
 supra tradita ad. l. 1. s. 16. de adq. pover. = Sed id q. de herede dimi-

13

mus; dicitur potest succedere quatenus requiritur defuncti. et casu
 quo defunctus potest. primo tempore dicitur, et praefata doctrina dicitur
 sit si defunctus succedere non poterat propter dicitur personale, non pro
 propter solam mala fidei quo casu heres et si bona fidei habeat ne-
 quit succedere, et constat et dicitur, et vero si defunctus non potest
 succedere rem quae a fideione dominum habebat, et hoc propter dicitur
 reale, veluti si fidei, aut si possessa illa res erat, tunc quod dicitur
 potest heres succedere. l. 26. d. 24. s. 1. de succap. ratio quia dicitur
 defunctus poterat id fauere purgato dicitur. s. aliquando. 8. inst. de succap.
 ratio differentia inter dicitur reale, et personale consistit in eo quod heres
 representans personam defuncti non potest non succedere in ista persona.

la, at vero circa reprobationem in infesta liquidum succedere in ista rebus
 que non retinentur ex parte defuncti, sed solum ex parte sui: et quod si illud
 dicitur adit non potest liquet succedere hoc procedit quia licet in se
 sit succesorius. d. l. 24. inquis. d. furtiv. inst. de succap. Quod tempore
 quo dicitur in ista l. liquidum. d. 23. de succap. pro cuius intelligentia dicitur
 est liquet a se non potest incipere succesorius et solo titulo pro herede et
 constat ex dict. n. 16. inquis. potest tamen a se incipere succesorium si
 defunctus habebat titulum quod non succesorium non incipit. d. l. de furtivis
 emerat rem a non domino bona fide, et decemorat antequam rem
 tradiderit: in hoc casu liquet incipit succesorium esse tempore in quo
 potest, et titulo pro emptore. d. l. 23. Similiter incipit succesorium
 in casu quo per venditorem rem furtivam testatoris, isque rem furtivam
 bona fide accepit quo casu testator non incipit succesorium donec
 huius furtivitate purgatus sit. d. l. furtiv. inst. de succap. et ideo si huius
 potest sit testatoris permanserit certus est testator non incipere suc-
 cesorium. potest ex quo dicitur purgatus fuisse antequam liquet accepit pur-
 gationem illius rei. in hoc casu a se incipit succesorium. d. l. 24. s. l. de suc-
 cap. incipit tamen non ex solo titulo pro herede, sed ex titulo pro empto
 quo testator habebat, seu quo testator potestabat. in his quoque casibus in-
 quit liquet incipit succesorium, requiritur et bona fide potestatem incipiat. d. l.
 23. ibi liquet eius qui bona fide rem emittit et non caput. Si vero ali-
 quod, si modo ipse potest tradita sit. id est, si ipse primo a venditore
 potest tradita sit. aliud dicitur dicitur si a defuncto inchoata fuit
 succesorium quo casu liquet eo potest, et si mala fide potest accipiat
 d. l. 23. ibi continuatione vero non impeditur heredes dicitur. n. 16.
 dicitur consistit in eo: succesorium de iure usque non impeditur quod
 potest incipit dicitur veniat mala fide. l. 24. s. in contrarium de adq. rer.

incipit

om. et ideo si testator inq[ue]rat d[omi]nacione[m] et h[er]es e[st] p[ro]sequut[ur] non obest mala
fides, sicut in ma[ter]ia e[st] q[ue] persona non obest superius h[ab]e[m]us mal[um] fide[m]. et ideo
dictum in d. l[et]t[er]a 43. continuatione[m] non impedit h[er]edes scientia, sicut mala
fide. Contra quando d[omi]nacio inchoatur in h[er]ede, et inq[ue]ritur bona fide.
q[ue] sumpta inq[ue]ritur tempore, ~~quo~~ incipit d[omi]nacio: l[et]t[er]a 2. in p[ri]m[is] q[ue]n[da]m f[er]r[is]
pro emptore et d[omi]natus n. 15.

18

Sed casus inuenerit potest aliquando non t[ame]n ad r[ati]onem assentio-
nis supra p[ro]p[ri]et[ate]m in qua h[er]editas h[ab]etur pro h[er]ede p[ro]p[ri]et[ate] non sufficit
ad d[omi]nacione[m] n[on] videtur sufficiens et sic q[ue] dicitur casus in quibus h[er]es
d[omi]nacione[m] q[ue] d[e]finitio d[omi]nacione[m] non potest, et in d. l[et]t[er]a 24. et max[ime]
me et sic q[ue] h[er]es a se p[ro]p[ri]et[ate] inchoare d[omi]nacione[m]. Sed et h[er]es inchoat
not[um] est. titulus pro h[er]ede non sufficit p[ro]p[ri]et[ate] ad d[omi]nacione[m] s[ed] et alio + sed
vero titulo sufficit. et ad continuand[um] d[omi]nacione[m], et ad e[st] incipund[um] n[on] si de
fundis d[omi]nacione[m] exorat, et h[er]es continuand[um] e[st] d[omi]nacione[m] p[ro]p[ri]et[ate]
procedit d[omi]nacio et titulo et sic d[e]finitio d[omi]nacione[m] exorat, et bene titu-
lus pro h[er]ede d[omi]nacione[m] procedit ad hoc et om[n]i[t]o titulo p[re]cedenti h[er]es h[er]es
p[ro]p[ri]et[ate] d[omi]nacione[m], et d[omi]nacione[m] illius, qui et vero titulo d[omi]nacione[m] ex-
orat = Sim autem d[e]finitio non inchoat d[omi]nacione[m] et in casibus n[on] p[ro]-
ced. p[ro]p[ri]et[ate], et ea ab h[er]ede inq[ue]rit et in casu d. l[et]t[er]a 24. s. 1. et 43. de d[omi]nacione[m].
non ideo procedit et titulo pro h[er]ede, sed et titulo q[ue] habebat d[e]finitio,
et in d. l[et]t[er]a 43. et titulo emptoris in d. l[et]t[er]a 24. s. 1. et sic, et alio titulo
habitu, inq[ue] titulus testatoru[m] q[ue]ntu[m] d[omi]nacione[m] h[er]es, et addens id,
quod d[e]finitio p[ro]p[ri]et[ate] d[omi]nacione[m] et titulo n[on] p[ro]p[ri]et[ate] testatoris, incipit d[omi]nacio.
et titulo pro h[er]ede continuata q[ue] titulus pro h[er]ede d[omi]nacione[m] p[ro]-
cedit ad continuatione[m], sicut p[ro]p[ri]et[ate] n[on], n[on] et optime notat Brachet. in
tract. de act. d[omi]nacione[m] p[ro]p[ri]et[ate] titulus pro h[er]ede h[er]es d[omi]nacione[m] d[omi]nacione[m]. et sic
it[er]um confirm. conclusionis notat. n[on] natura veri tituli et si sit
causa habitus adq[ue]r[en]di d[omi]nacione[m]. Sed titulus pro h[er]ede, sicut h[er]es ius.

Magis obstant l. 3. s. 4. de adq. poss. l. 33. s. 1. ubi amplius
 de usucap. in quibus dicitur dari possessionem in solo titulo pro herede. Sed
 respondit Casp. in d. l. 4. ad l. falcid. dari possessionem in solo titulo
 pro herede atamque usucapionem ex eo solo non potest. quia dicitur
 sunt leg. usucapere pro herede, et potest pro herede. l. 2. d. ff. pro
 empt. et constat in d. l. 3. s. 4. ubi dicitur etiam post acquisitionem dominii
 potest pro emptore, et constat tamque tunc pro emptore non usucapi
 sicut contra q. usucapi non potest pro emptore, potest pro emptore
 d. l. 2. s. 1. pro emptore, quia separatae sunt causae possessionis, et pro-
 putatio = nunc vero praeprimis fundam. contrariis sentent. usque l. 2. ff. pro
 herede. respondere potest. ubi dicitur hereditatem in usucapionem
 in hereditate inveniunt ex eo q. putat hereditariis esse: q. quia titulus
 pro herede per se solus sufficiens est. Respondetur tunc non usucapi
 in titulo pro herede, sed in iusto errore, hoc est error q. de herede potest
 pro herede et hereditariis iusto errore dicitur et creditur a defen-
 so legitime adquisitum tunc ille titulus putativus sufficit ad usucapien-
 dy, quod solutio ad magis confirmatur in l. 1. s. fin. pro suo. inde
 infertur non usucapi pro herede, sed usucapi ~~est~~ in iusto errore, seu in titulo
 putativo quod iusto creditur heres defuncti habuisse, et si iusto errore
 creditur defuncti omnia d. s. fin. ubi enim praeprimis dicitur casus heredis,
 et casus quo error originis habuit a sensu hereditatis, et si sibi emat
 vel a se emptor. in quibus solus putativus titulus sufficit. l. 11. pro
 emptore, et ideo idem dicitur de herede. ita Casp. in d. l. 4. sed
 dicitur heredis iusto canonis causa fore ~~non~~ potest. q. in iusto errore q. iusto

an proinde legi succedat. **M**agnus dicitur legem vocare equum
 et nisi erroris causa frequenter habeat posse quod magis hinc impeditur.
 Sed causa huius erroris non ideo legem habere quia leges est. Sed dicitur
 magis et putat causa testatorum legitime et ad quos non determi-
 nando hinc: *De Emend. et de u. donat. p. 12.* et sic de quibus. ratio est
 quia iustus error non est qui a persona ex parte uxoris habet, et ideo non
 ducatur, qui putat se emere et non emere. s. error inst. de iur. cog. Sed
 ille qui ab alterius facto dicitur iustus ille est iustus error. d. l. fin. d. fin.
 pro suo d. l. ff. pro emptore, et constat in nat. de iudiciis in d. s. fin.
 ibi: *in alio facto.* et ideo hinc ratio sit immutabilis ad casus ibi posita
 legem dicitur, et eius qui a deo accipit necesse est ad utrumque
 adoptari. et ideo dicitur legem non habere iustus erroris esse quod non
 in hereditate inveniatur nisi ab alia persona decipatur. *Magis. apa-*
ret legem posse perficere iurisdictionem capta a defuncto hinc pro legem
et hoc quod mala fide accipiat personam. Sed et non posse sine bona
fide iurisdictionem inchoare neque in iusto errore in casu posito, neque si
defunctus hinc habuisset et in casu l. 24. s. 1. et l. 43. de iur. iusta.
 n. d. 13. A 18. = ~~~~~~

21

Notari tamen oportet sine titulo pro herede non
 posse iurisdictionem pro herede in casibus supradnumeratis, neque quod de defuncto
 habuisset hinc legitime, aut quod quis erroris facti alterius habue-
 rit. Delicti si alius qui institui non potest sit leges institutus, neque in
 hoc casu non potest perficere iurisdictionem inchoatam a defuncto, neque ex
 titulo defuncti et inchoare, neque ex errore facti aliam iurisdictionem in-
 choare. l. 1. ff. pro herede. et ideo et in bonis nihil iurisdictionem potest. *exp. d. i. i.*
 ideo qui dicitur hereditibus ~~~~~~~~~

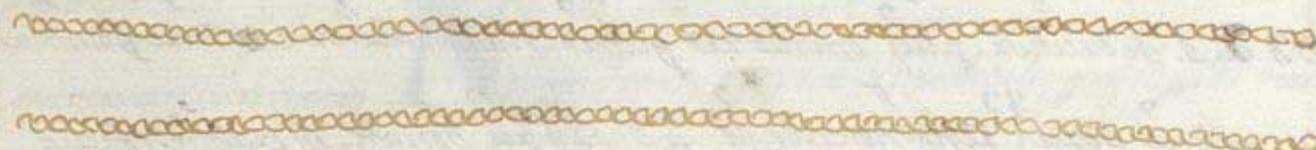
122
102
22

existantibus nihil prohibere successione potest ab alio. l. 2. Cod. prohibere
 sic intelligenda. Sed an sius heres successione potest prohibere dubitatur. quia
 tam esse successione potest in eorum casibus, in quibus sius heres potest, non
 absurdum est plus emanare, quod filius habuerit. ita post. Auth. Bachor.
 fol. 2. disp. 22. l. 5. lit. H. nec obstat d. 1. 2. c. prohibere, non
 aliud est sius heres non potest successione q. ibi non negatur. aliud non
 potest successione successione potest q. ibi asseritur. non obstat q. sius heres
 dormit consideratur. non hoc dato ad hoc existit necessaria successione ex filio
 ad summi soli potest consideri dormit eorum xix. quare dormit
 habet potest, quod de rebus successione die non potest. obstat. l.
 2. s. ult. ff. prohibere. Sed si non dicitur filio non potest successione pro
 herede res sibi a patre donatas, quia non potest uiste eas habere
 et hereditarias. ex prius eas habuerit et donatas, et nemini licet cau-
 sa mutari. d. l. 2. s. 1. et ideo dicitur sius heres potest negare, quia emittit
 licet naturalis possessionis per se filio fuisse in patre, quod accipiendo
 est quod ad res donatas: quia non solum patre eas donasset, sed et hoc
 tradiderat filio; ideoque mutari sibi causa possessionis non potest.
 Sed ut successione debent pro donato, ut et multa causa, mali enim
 est d. s. de iuribus filio omnis res patris naturaliter eo inuoluntate
 ex opinio de iure restringenda sit ad eorum in donato, et tradit. et ideo
 hoc dicitur neque pro parte heredis (defunctus) filio successione pro
 herede potest. quia idem de parte ac de toto. l. ea que de re donat. aliter
 d. s. fin. exponit Bachor. d. loco. lit. H. ubi est dicitur l. 1. q. 4. notat.
 d. l. 2. c. prohibere que negat successione quid quod potest ab herede est
 transe existantibus heredit. suis accipiendo esse deducen. ~~et~~
 ab infestato, quia in successione est. ~~et~~ est hereditum emanare dicitur
 UVA. BHSC

Suo potestate iuragere pro herede in casibus legitimis in quibus potest de sui herede
nulli existant, neque pro parte sua eodem modo, sed extraneus heredem
habet. =

22

Hoc q^d demata fidei suggerente dicitur de iur^e
est de iure civili Romanorum in quo mata fides suggerens potest in cas-
ibus iuragionis neque in una, ead^eque persona, neque in duabus, quae
pro una haberi non potest, sed factus de iure Canonico, est qui
est bona fides toto tempore iuragionis C. 28. de iur^e iur^e ibi
Communitate tradit, et late exponit interpretes iuris Canonici ibi ad
proposita illa quae exagitantur, an heres potest de iure Canonico iu-
ragare, quae bona fides accipit et hereditate, et ead^e bona fide
tempore a iure definito potest, aut saltem an id potest facere per
cap. 30. annor^{um}, de qua D. Cozar. in ep. p^{ro}son. p. 2. d. 9. D. Mono-
chaca. lib. 2. illustr. contror. ep. 33. n. 11. et quae huc potest pertineri
quae ista: an heres potest plus quae testator: dicitur est potest non potest,
per accidens potest. Sed de hac quae. videtur aliqua agud. Dactot.
ad Aruill. lib. 2. cap. 12. lib. 1. n. 1. imo heredi ibi aliquibus
obijungitur, quae in contrariis modis huc videtur dicitur. =

De causa ob qua rei hereditariae fuerit non fiat, et
de crimine expilatorie hereditatis.

CAP. X. et VI. T. III.

Potest fieri defraudari: rei alienae dolo malo facta contractatio: ita Iustell.
 vol. 2. disp. 20. thes. 1. cuius tamque descriptionem habent iura in l. 1. §. 3.
 ff. de factis. et §. 1. inst. de oblig. quae ex delicto. Toti facti describitur:
contractatio rei fraudulosa lucrifaciendi gratia vel ipsius rei, vel eius
ius possessionis re: quae definitio tam explicite Richardo Harpocro,
 et alij in d. §. 1. inst. Donell. lib. 15. comment. 9. 29. Cuius lib. 5. §.
 facti cum alijs quos ipse respicit, quibus in exponit. l. 1. tit. 14. part. 1.
 5. et Antonius Gomez tom. 3. ep. 5. c. n. 1. d. Corax. lib. 2. par. 9.
 n. 1. a quibus plura quae ad hanc definitionem spectant, multum differunt.
 nos tamque aliqua brevitate proponemus, quae proxime ad instituta nos-
 tra pertinerent videntur. Et in primis notare libet, facti sine contractu
 non fieri, et constat ex ipsa definitio. facti: et quia in factis non fieri
 facti rei immobilis. l. 38. ff. de iur. ep. l. 1. de factis: nec rei incorporea-
 lis. Cp. d. d. 54. de elect. d. lib. 3. ep. 2. in fine: nec accusari
 et in consequenti rei corporalis mobilis, nec in corpore contractu.
 in factis etiam sola cogitatione non fieri facti (quod d. d. 1. procedit
 in foro interno C. si propterea 22. de pign. d. d. 1.) neque obstat
 l. 6. de factis verbo Sage a contrario sensu inducitur, non respiciendo est ad
 illud verbum contractatio: et sit sensus quod non Sage contractio, seu rege-
 rata contractio non facti fiat. Et explicat usuali ad Donell.
 d. lib. 15. ep. 29. lit. e. d. d. 1. in fine facti et in hac parte contractio.

necessario sequitur furti fure, licet dominus sui non sit in rebus ex eo
 obly quod fur exidat, cy in rebus fure. Deinde hęc sententia agendi
 comprobatur. ex loy. inter omnes d. 6. s. per contraxit. 8. de furtis. ubi
 itaque dicitur et furti fure, et furti effecti, seu actioni non dari.
 neque obstat. s. sed et si. s. int. de obly. quę ex delicto, quia accipit
 dicitur est. de furtis quoad effecti, sed quoad effecti furti fure in casu
 d. s. s. probant, et exprimit ea verba ibi: non solum furti actionem
sed et serui corrupti. etc. = Sed respondetur q. solitas domini in
 d. s. non fuit serui, qualis nos exprimus, sed demutata ut fure ma-
 nifeste deprehenderetur. Et bene Conn. in d. s. n. 2. = quo serui
 non fit in hoc casu furti. fit enim furti quia dantur constituta
 furti: non fit quoad effecti quia desunt actio furti propter con-
 sū domini, qui dę consentit remittere actioni furti, et ideo in d. l. 46.
 s. per. dicitur huiusmodi fure non esse furti obligati. nec verus est
 (inquat Bachos. et pro furti dicitur commisso actio furti non datur. l. 1.
 de amol. l. 89. de furtis. s. 12. int. de obligat. quę ex delicto =
 Neque obstat. l. 48. s. d. de furtis ibi: quis enim solitas domini ha-
 bens fur dicitur potest. quia in casu d. s. qui receperat seruum, nec com-
 itare solibat, nec exheredabat domini seruum in rebus fure, in rebus
 neque dominus erat, et ideo dicitur quęquę manifeste esse in hoc
 casu non furti furti, cy neque in opinione, neque in veritate dominus
 serui furti in rebus. = neque obstat. q. dolenti non fiat fraus. l. 11.
 sequi d. in fraudem patroni. l. 143. d. de ac. et quod sine fraude furtum
 non fiat. neque respondetur dolenti et consentienti nec fraudi fure. Non
 obstat et d. llo. nec iniurię. l. 1. s. 3. de iniurijs. sed hęc dylatant pro-
 cedunt respectu fraudati, aut iniurię pati, non serui respectu delin-
 quę, qui fraudi committit, et iniurię furti, quia alij consentit. iniurię

enim, et factus factus consentiens, sine propter, sine alij ab iudice: et
 idcirco licet consentiens agere non possit, potest iudex esse effectus agere
 et inuenit factus se quare de re dicitur dicitur Doctores. d. lit. C. que factus
 factus in lo. 42. de auct. lit. non obstat propter opinionem. lo. 43. s. s.
 defactus. ubi dicitur factus non facere, qui re dicitur dicitur ammodo factus
 accipiat, non ea dicitur procedit esse quod ad factus constitutus non
 quod est. et contractus res alienas, aut quod talis sit, et in ea aliquid
 alienis inueniatur, et statim dicitur: quare in re dicitur dicitur
 nihil alienis sit, inde est, et sola dicitur dicitur subripentis quod
 factus fraudulenta non sufficit ad factus constitutus anq. lo. fn. ff. en.
 factus lo. d. dicitur est in casu nostris auertionis: ubi res aliena
 dicitur contractata lucra factus dicitur, et proinde omnia dicitur
 factus factus conuenit. = Denique non obstat qd factus non dicitur
 adit persona, cui factus, quod persona in nostris casu non apparet,
 etenim u qui consentit contractationi non dicitur potest fieri factus
 non hinc difficultati respondit in nostris casu adit personis, cui factus
 factus: non licet ipse dominus non sit in rebus, est tamen dominus
 cuius consentit contractus ignorabat, et idcirco est persona cui factus
 factus. maxime dicitur in hac mat. factus in re dicitur dicantur omnes, qui
 non est ipse consentit, quia non requiritur propter et dominus
 qui sit in rebus. anq. lo. 5. de dicitur. propter dicitur. lo. 33. de factus. lo.
 43. de re. nupt. = Et contractus fraudulenta dicitur necesse est
 et sit contractus rei simpliciter, aut dicitur quod alienis et dicitur
 Thomas. 2. 2. q. 66. art. 3. ad 3. Cuius lib. 2. dicitur. q.
 19. non dicitur non est omnino propria contractus, sequitur enim quod
 factus alienis, quare non omnino propria sit factus. licet dominus

3

ut qui contrahat. l. 43. s. sed et qui. l. 50. de factis. et a factis si sit
 partem in contrahendo dominus partem aliena. l. 45. cod. sed de l. 43.
 natus peraguntur quos vult distinguere huc casus. 1. quando creditur
 contrahat et alio sibi debet. 2. quando contrahat et sup. 3. q. do.
 et equivalentes pro debitor. in hoc tertio casu (et ab eo quia favorabilis
 resolutio est iniquitatis.) factis semper committit, quia dicitur et con-
 trahat et alio, et inquit delictum, et non licet creditore ad hunc
 rei debitor equivalentes. Inult. d. 2. vol. d. 2. l. 1. lit. C. et ubi
 Bachor. d. si autem. quod aliqui dicuntur et Clarus s. factum.
 n. 20. videndum ad. Corona. ver. ep. 2. n. 15. in alijs duobus casibus,
 videlicet quando creditor contrahat et sup. aut sibi debet et alio
 et est. et si contrahat, seu auferat ab eo debitore, aut possore, qui nullo
 iure potest defendi, aut non iuste retinere potest, tunc nulli quod factis commi-
 tat, l. 14. s. 1. l. 15. s. fin. l. 55. de factis. neque obstat, q. nemo
 calet sibi ipse iudicare. l. 13. ff. quod metus causa. l. 116. de act. l. 1.
 nec. C. ne quis in sua causa. ne (et ante respondit Bachor. d. loco)
 qui contra hanc regulam peccat, non ideo invidet in eum non factis, quod
 pro in alias genus invidere solent, nisi iustissima ratione et iustitia
 et in edict. Marci d. l. 13. q. mulier causa, aut in eum non ratiq. l. 1.
 3. de si honor. raptor. Donell. in l. 3. c. de pign. et alij apud Bachor. d.
 d. loco. Contra si creditor auferat et sup. aut sibi debet, ab eo qui iuste
 retinere poterat, factis inquit committit ratione possessionis, aut iuris, quib.
 alia proutur in iuste. d. l. 15. s. fin. de factis. = Sed ad ius predictum
 distinctionem in iure quod parit hoc modo debitor semper, et in alijs
 in his casibus in iuste proutur rei detractione. neq. nemo parit iure com-
 pelli ad factis tradendi. sequitur et semper habeat ius retinendi, et ideo

licet aliud vis non habeat, et hoc legibus capite recte contendit, se in iure
 cogitabit, et de intentione. Augondibus (admissio quod nemo potest iure iure
 Romanorum compelli ad factum tradendum de quo passim agunt Doctores)
 quod et si debitor, nulla alia exceptione munitus, non potest compelli ad
 factum tradendum, nihilominus tradere debere in iureque retinere. Siqui-
 dem vis, licet eum ad traditionem non compelat, non ei concedat retinere vis,
 sed distinet eius in iure detentionem tollat, ne libertas infrenari
 deatur. =

V

Huius ad substantiam facti requiritur et fraudulosa
 contractatio lucrifugendi gratia fiat. d. l. 1. s. 3. de factis. l. 22. l. 3.
 l. 53. cod. l. 2. s. 1. ff. de ex. annot. s. 1. inst. de factis, no de fugte
 animo lucrifugendi et est locus actionis aquilae. l. 4. s. 1. ad l.
 Aquil. de actione iniuriarum. d. l. 53. de factis. D. oroz. de aquil. lib.
 3. c. 13. n. 2. neque obstat l. 13. de condit. causa data, quae opponit
 Actus. d. c. 2. n. 40. pro cuius legis exponit. consuetudo D. oroz. d.
 c. 13. diditamus Chry. lib. 2. in hunc. ep. d. no in his duobus doctores.
 sive omnia quae loci per hunc, et obstat pariter exponit inueniunt. constat
 enim opus esse ad factum et contractatio lucrifugendi gratia fiat, et dicitur
 gratia lucrifugendi facta, contractatio illa, qua quis intendit lucrum
 capere, et ratione ipsius rei eum inuenire intendens quo ad proprietatem
 et ratione rei quando fit intendit rei lucrum; et ratione pro-
 sessionis, si fit agat decedendo lucro ex sui possessione. itaque illa d.
 d. l. 1. de factis. et d. s. 1. inst. de oblig. quae ex delicto. verba (inquit)
 illa et ipsius rei, eius possessionis de cuius non sunt referenda ad verbum
 contractatio, quasi sit contractatio rei, eius possessionis de; sed ipsius referen-
 ti debent ad verba lucrifugendi, quasi dixerit iura praedicta, factum esse
 contractationem rei gratia lucrifugendi, quo rei, eius possessionis de eius. =

4

alias vixby re frustra bis regitly ent in paxduta ducunt. observat Chy.
 d. q. 4. n. 14. in quib. constat, q. et si fur non possit auferre domini re,
 nihil omnino dicitur contractare luxuriam de quibus igitur re, quatenus
 in parte sua intendit domini re proprietate privare et dicit Cig. lib.
 2. 6. quest. 2. in loq. 1. de distract. pignoz. Sed dy dicitur furti fieri qd.
 quando adit contractatio facta animo luxuriam de igitur re, ponzio
 nre eius procedit domo regitly fieri, no regitly illius qui furti gah
 tur suffit quod adit intexere, hoc est qui sua intexit furti non fieri
 et constat in lo. 1. lo. 11. lo. 12. lo. 14. s. 10. et 11. lo. 66. lo. 36. s. 1.
 lo. 85. in fine de furtis. lo. 22. cod. cod. s. 13. int. de obligat. que
 in delicto nascitur. =

S

C

constat furti non fieri, et furti actio non datur
 nisi ei cuius intexit furti facti non fuerit, nec suffit quod legi intex
 er, sed requiritur et actu intexit dy contractatio fit, lo. 6. et 3. de furtis
 lo. 11. s. 1. cod. ibi quia lo die. lo. 1. s. 1. de reg. 11. liber un. ibi quozis gaha
 lo. 11. s. 1. de puz. verb. opreme aduz tot. in lo. 1. cod. de nosal. et
 in d. furti. 13. int. de oblig. que in delicto. tenent Paulus de Castro
 in d. lo. 1. C. de nosal. et huc dicitur de re militari. lo. part. tit. 2.
 n. 16. Chyquus lib. 2. intex. q. 6. n. 36. et Henao lib. 1. ot. 6. n. 3.
 4. et huc ratio est quia emigra persona cui fiat furti. lo. 43. s. 1. de furtis.
 lo. 1. n. 15. de reg. 11. liber un. et non potest dici persona cui fiat furti nec
 illa que aliquod intexere, aliquod de eis intexabat, dy contractatio fit.
 Et non est furti fiat necessarius est cogitari constabitu furti, quozis
 intexit intexere illius, cui furti fit. et loque si de puzanti. lo. puz. intex.
 ctationis non intexit alium, non fit furti quatenus dicitur alia consti
 tutio. suffit intexere, et si potest facti contractatione. Super dicitur nisi aliq.
 dicitur in contractata, et intexere intexat. de furti contractatio. lo. puz. intex. non datur

quod non p[er]sequitur, et dicitur quod si dicitur quod concurrens aliter potest consistere si dicitur
 dicitur inter se bonorum conbustationis, neque dicitur quod dicitur si dicitur
 a, qui in rebus non est, neque aliud est dominus non est in re, aliud q[ue] eius n[on]
 interit, neque quod in rebus dominus non est, et eius condonatus habet, dicitur
 conbustatio fraudulosa, luxuriosa et gratia facta. dicitur et in partibus
 inter se q[ue] patet, neque ipse cui facta sit ex consensu suo remittit inter se
 q[ue] constat illud habere, aliter non potest remittere. Sed dicit dominus rei
 facta consentiens conbustationi, antecedenter ad remittit inter se,
 seu damnum conbustationis: q[ue] dicit conbustatio fit nullo inter se dicitur
 quod dicit damnum patitur. Alio dicitur. aut dominus remittit damnum inter
 se post conbustationem factam, et hinc nequit casus remissionis episcopi quo
 minus facta antecedenter ad ipse facta non est, aut dominus re
 mittit inter se ante conbustationem, et adhuc eius facta, et o[mn]ia re
 missio non tollit quod minus est conbustatione facta non fiat. neque rem
 sio, et o[mn]ia condonatio non potest habere vim donationis, quia illa
 voluntas, seu o[mn]ia domini remissionis ad summum habere potest vim
 factam, et destinatis donationis, non vero donationis actualis,
 et in summa nihil aliud est quod propositum, seu destinatio permissio
 fieri rei sue conbustationis, quod destinatio non in dicit remissionem
 domini, seu inter se. et ideo dicitur conbustatio ab eo, qui propositum
 domini nec scit, neque probabiliter ignorat, neque non potest inter se
 domini remissionis: dominus que damnum est conbustatione patitur.

6 Obiurgat. dicitur de rebus. § 2. de rebus 28. de factis ubi
 dicitur facta actionis competere pro p[er]cepto liquidationis in qua dicitur
 conbustatio, fuerat institutio. de hereditate pro p[er]ceptis culpis admi
 ni. de rebus non potest dicitur et dicitur de rebus dicitur. Alio dicitur. ep. 6. n. 2.

ut in casu d. s. sexus q. h. m. h. s. d. v. n. i. d. e. b. e. r. e. t. i. n. g. u. i. s. s. u. a. c. t. i. o. n. e.
 f. u. i. t. q. u. i. a. i. p. s. e. s. e. x. u. s. s. u. b. r. u. g. h. e. s. f. i. n. a. t. n. i. l. m. i. n. u. s. q. u. o. d. p. e. r. a. c. t. i. o. n. e. m.
 p. r. o. d. u. c. t. u. s. e. s. t. i. n. g. u. i. s. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. o. n. e. q. u. o. d. a. l. i. a. s. v. e. n. i. r. e. n. o. n. p. o. t. u. i. s. s. e. r. a. t. i. o. e. s. t.
 q. u. i. a. u. t. s. e. x. u. s. c. o. n. g. i. u. s. q. u. i. d. e. t. u. r. e. t. i. l. l. u. d. p. r. o. t. e. s. t. a. t. u. s. r. e. g. u. l. a. r. i. d. e. b. e. a. t. p. r. o. p.
 t. e. r. i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. i. n. d. e. e. s. t. n. e. g. i. t. i. m. a. t. i. o. n. e. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. o. n. e. c. o. m. p. u. t. a. t. i. o. n. e. i. n. a. c. t. i. o. n. e.
 f. i. x. t. m. a. x. i. m. e. q. u. o. d. a. c. t. i. o. f. i. x. t. i. n. g. u. i. s. d. i. c. t. a. l. o. q. n. a. t. u. r. a. p. r. o. p. t. e. r. i. n. t. e. r. v. e. n. i. e. n. t. i. a.
 a. c. t. u. a. l. e. s. e. x. u. s. e. t. i. d. e. o. n. i. l. m. i. n. u. s. q. u. o. d. e. a. a. c. t. i. o. s. o. m. n. i. t. n. a. t. a. p. o. s. t. e. r. a. a. u. g. m. e. n. t. a.
 p. r. o. p. t. e. r. d. a. m. n. u. s. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. o. n. e. n. o. n. a. d. i. t. a. s. e. x. u. s. = a. l. i. a. s. o. n. i. m. n. o. n.
 c. o. n. g. o. t. u. r. e. t. a. c. t. i. o. f. i. x. t. i. q. u. o. d. m. i. n. i. m. e. d. a. t. a. e. s. t. e. o. s. o. l. u. s. q. u. o. d. l. u. c. r. u. s. a. m. b. i. t. a. t. e. l. o. q.
 q. u. i. i. n. u. i. c. u. s. q. u. o. d. s. i. p. s. e. f. i. x. t. i. o. n. e. l. o. q. s. i. i. s. i. u. i. c. o. m. m. o. d. a. t. a. d. i. c. t. e. s. t. e. o. d. C. l. i. q.
 d. e. q. n. d. o. r. e. q. u. o. b. l. i. t. a. t. i. s. i. c. o. m. m. o. d. a. t. a. l. i. b. f. f. i. x. a. t. o. q. u. o. d. l. i. b. q. u. i. a.
 l. i. c. e. t. d. a. t. a. i. n. t. e. r. v. e. n. i. e. n. t. i. a. i. l. l. u. i. s. q. u. i. l. u. c. r. u. s. s. p. o. n. t. i. b. e. b. a. t. e. t. i. d. e. i. n. t. e. r. v. e. n. i. e. n. t. i. a. i. n. a. l. i. i. s.
 a. c. t. i. o. n. i. b. u. s. v. e. n. i. t. c. o. n. t. r. a. r. i. u. s. a. c. c. i. d. i. t. i. n. f. a. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. r. s. t. r. u. c. t. u. r. a. m. e. i. u. s. n. a. t. u. r. a. m.
 n. e. q. u. e. d. d. i. c. i. m. u. s. e. r. r. a. t. i. b. i. a. s. s. i. g. n. a. t. a. s. i. d. e. C. l. i. q. u. i. s. d. l. i. b. d.
 i. n. t. e. r. v. e. n. i. e. n. t. i. a. e. t. d. e. q. n. d. o. r. e. i. b. i. n. o. n. n. u. l. l. a. l. i. c. e. a. d. a. p. t. a. t. a. i. n. v. i. d. e. o. s. t. i. n. k.
 x. u. m. n. o. t. e. p. r. o. d. u. c. t. u. s. a. n. t. i. q. u. i. t. a. t. i. o. n. e. d. y. l. t. a. m. a. t. p. r. o. s. u. d. e. r. e. r. e. g. u. l. a. r. i. t. e. c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. e.
 n. i. s. f. a. c. t. u. s. e. o. t. e. m. p. o. r. e. q. u. o. d. a. c. t. i. o. n. e. n. o. n. i. n. t. e. r. v. e. n. i. t. a. l. i. q. u. i. s. n. o. n. t. a. m. e. n. t. e. r. e. g. u. l. a. r. i. t. e.
 c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. i. s. e. r. r. o. r. e. q. u. a. t. i. a. c. o. n. t. r. a. t. a. t. a. r. e. s. m. i. h. i. d. o. n. a. t. a. a. u. t. i. n. q. u. a.
 a. l. i. q. u. o. d. s. p. o. n. t. i. b. e. b. a. t. i. s. d. i. c. i. m. u. s. m. i. h. i. n. o. n. q. u. e. r. i. a. c. t. i. o. n. e. f. i. x. t. i. s. S. e. d. s. i.
 p. o. s. t. e. r. a. q. u. o. d. r. e. s. e. a. n. t. c. o. n. t. r. a. t. a. t. a. m. i. h. i. d. o. n. a. t. a. f. u. i. t. d. e. n. o. v. o. c. o. n. t. r. a. t. a.
 s. i. t. c. e. n. t. u. s. e. s. t. e. n. h. a. c. s. e. n. t. e. n. t. a. c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. e. n. e. g. o. t. e. e. o. t. e. m. p. o. r. e. f. a. c. t. a. i. n.
 q. u. o. u. i. s. a. c. t. u. a. l. e. h. a. b. e. o. f. i. x. t. i. a. c. t. i. o. n. e. m. i. h. i. c. o. m. p. u. t. a. t. i. o. n. e. a. d. u. l. t. a. e. t.
 C. l. i. q. u. i. s. i. n. d. l. o. q. i. C. d. e. n. o. v. a. l. i. b. e. t. e. n. l. o. q. s. i. a. d. u. c. t. a. t. o. C. d. e. f. u. n. d. o.
 ~~~~~

O. b. i. g. u. e. t. i. q. u. o. d. l. i. b. a. n. t. e. r. v. e. n. i. e. n. t. i. a. l. i. b. e. t. e. n. l. o. q. s. i. p. s. e. f. i. x. t. i. o. n. e.
 UVA. BHSC

214
 negotium fructuum contractum qui fructus deingrat, et combusta venat. A
 hoc ideo quia inter fructus eius fructus non esse ablatos, licet fructus antequam
 agantur, non fructuarius, sed proprietarius sint. Sed respondetur quod fructus ablati
 non negotium fructuarius potest habere de fructu. an. l. 35. de iur. iur. quo
 casu negare non potest interire eius fructus non fructu ablatos, et quidem
 interire actu de combustione fuerat facta, non dominus fructus non habeat
 licet
 antequam periret certum est eos gaudere. l. naturaliter. l. 2. de
 adq. gaud. aut in quasi poss. saltem em. l. 3. s. 1. de r. et r. am. l. 7.
 l. s. q. aut de leg. 1. ff. q. legatorum. Broeckolt. de adq. gaud. c. 6. n. 33.
 et ideo habet actuali interire xall. possessionis. = Iste dicitur potest. l. 1. de
 fructu. in qua constat fructu actus dari potestimmo reverso pro con-
 tractu. facta de agud hodie erat, quod scilicet sit capere agud
 hodie nullus vis actuali habere. Sed respondetur dicto de iur. iur.
 ac agud de esse supposito terminis habitibus; et in casu quo res capere
 ab alio nomine capere gaudenti in certate. quo casu competit
 actio fructu capere reverso non propter usum personam, sed propter personam
 non illius, qui possidebat. an. l. 68. c. 1. de fructu, aut acq. i. de iur.
 d. de iur. iur. in casu quo res penultima subrogata sit propter eundem rationem
 et tenet D. utique ad dationem in l. 29 de cap. sed. l. 2. n. 14. constat
 enim d. l. 7. loqui de actione competente xall. actionis personam, quia de
 eadem mat. loquitur in s. s. sequentibus. =

8
His non propositis conditionibus est non hereditarius fructum
 non fieri nec si ante aditum hereditatis contractus, et probant. l.
 33. de iur. iur. l. 49. de iur. iur. l. 2. de adq. gaud. l. 33. s. 1. de adq.
 gaud. l. 14. s. 1. de iur. iur. l. 68. l. 69. et d. eod. et parum in l. 33.

proposita est p[ro]batio dicitur exp[re]sse furti in l. 40. in p[ri]mo de stat. lib[er]is et dicitur
 solum qualitate a furto distinguere in l. 16. §. 6. de p[ro]p[ri]etate. Vt solum quoad actio-
 nes in l. 12. Cod. de p[ro]p[ri]etate causis infamia exco[m]municetur. et ita opinatur Sicut
 Gregorius Sicut. iuris part. 3. lib. 35. ep. 8. necnon Avemus in d. lit. C.
 de Curm. exp[re]ss. h[er]ed. qui avocant exp[re]ssionem furti d[ic]untur esse. D.
 Amaya lib. 2. obi. ep. 1. n. 10. Ibi quod idem omnia duplicia in furtis
 statuta, et in exp[re]ssione loq[ui] habent, quare necesse est furti exp[re]ssio-
 nis laborem furti substat[ur] et furti d[ic]untur esse. atq[ue] quia iuris subtili-
 tate furti actio deneganda erat, ideo d[ic]untur non esse furti, neq[ue] quoad
 effectus distinguuntur enim exp[re]ssio a furto, sicut adrogatio ab ad-
 optione in d[ic]tione sumpta, et ideo nihil mirum quod d[ic]untur d[ic]untur reprobis
 modo dicat furti, modo de furti esse negat, arg. l. 1. in p[ri]mo de furtis
 quo faciunt ea que d[ic]imus hoc ep. n. 2. et ea que disoblignat. pupilli tra-
 di solent, neq[ue] ex cont[ra] sit pupilli naturaliter obligari. l. 1. de no[n]at. l. 1. de
 ad l. falcid. l. 1. §. 1. q[ui]s d[ic]t[ur] legat. et hoc quoq[ue] nec d[ic]tus pupilli
 intenuent, nec igitur longitudo fiat, et in d. l. 1. tamq[ue] quia obligatio pupilli
 nec effectus obligationis naturalis habet. ideo est p[ro]p[ri]e dicitur ignominiosa
 non debere. l. 1. de condit. in debet. l. 1. §. 1. disoblignat, et act. et d[ic]untur in-
 plicat d[ic]tos. ad Inst. vol. 1. d[ic]t. 6. l[ite]r. 5. l[ite]r. d[ic]t. = ooooooooooooooooooooo

10

Dicitur exp[re]ssio non solum furti esse quoad substat[ur] sed etiam quoad
 effectus, siquidem etiam agi potest furti contra exp[re]ssores. l. 1. §. 1. de sup-
 lit. ubi exp[re]ssio hereditatis criminosa. sin minus furti neq[ue] non dicitur h[er]ed[ita]tis
 contractum res hereditarias tenere exp[re]ssio hereditatis, casu quo con-
 tractaverit res a nullo alio p[ro]p[ri]etas, tenentque furti, si res hereditaria
 ab alio p[ro]p[ri]etate fuerit iusta casus. l. 68. 69. A d[ic]o. de furtis l. 1. §. 1. homo
 §. 1. de iur. cog. p[ro]p[ri]etate iura sunt h[er]ed[ita]ria h[er]editate et illa alternativa procedunt

Actio. d. l. q. 2. n. 34. et d. l. q. 68. 69. et d. de fidei. et test. 35. de iur. iur.
 notari oportet limitacionem, seu declarationem precedenti amationis, neque
 non sit hereditas ad rem facti non paret pro contractat. facta antequam pon-
 deat res hereditarias, hoc tamem limitacione carere alius gaudet nomine
 suis heredis, seu ipse heredi iuxta casu d. l. q. 2. quicquid casu facti actio com-
 petat pactioni et propter pactionem heredi, ut hactenus d. l. q. 2. quod pactionem
 non adita, heredi non aliter non aliter quod si contractat fuerint post
 aditionem ab eo factam, que differentia notata in d. l. q. 2. de fidei. ubi post
 que dixerat I. C. in casibus precedentibus u. facti actionem competere neque
 creditore pignoratitio, commo datario, aut usufructuario postea d. l. q. 2. loquens
 de herede, non ita absolute loquitur: Sed distamat dicit idcirco heredi quoque
 competere pactionem: quasi non d. l. q. 2. competat, Sed post d. l. q. 2. casus in quo ei
 competat. Ratio huius differentie ratio profertur: quod actio facti non
 competat nisi ei cuius intercessit actu d. l. q. 2. contractat fit d. l. q. 2. d. l. q. 2. d. l. q. 2.
 d. l. q. 2. heredi autem non intercessit actu nisi postquam factus est heres ad-
 ita hereditate. post aditionem hereditatem necesse est, et ei competat actio facti.
 Ratio est, quia heredi quoque pactionem competat actio facti; d. l. q. 2. d. l. q. 2. d. l. q. 2.
 hered. l. q. 2. s. 13. si quis d. l. q. 2. heres autem post aditionem statim gaudere cogit
 omnia ea, que a creditore pignoratitio, commo datario, usufructuario d. l. q. 2.
 d. l. q. 2. et ideo nulli impedimentum datur quominus actio facti competat
 heredi, et quidem non propter intercessit alterius, Sed propter d. l. q. 2. d. l. q. 2.

In d. l. q. 35. de iur. iur. heri pignoratitio s. p. homo cuius usufructus legat.
 fuerit, contractatus fuit antequam heres pactionem huius modo de hominis agere
 henderit. dubitabatur, an paret d. l. q. 35. seu am. fidei. et test. seu expul.

ing, si factibus dicitur non potest iurari: l. 33. de iurag. s. factis int. eod.
Sed autem iuratus iurari potest. D. l. 5. l. 10. de iurag. in l. 1. quod
Sabinius respondit nulli iuramento iuragionis esse cuius nomine facti agi
possit, agere autem facti est qui sui de bonis esse. quasi ita argueret, non
potest iurari rei cuius nomine facti agi potest. ^{Videtur huius} ^{Homini} ^{no}
potest. in his enim supponebat Sabinius leges non habere facti actionem. ^{mine facti}
anxius que legatarium est actionem habere; sed quia hoc anxius non est ^{ageat potest}
suo. ^{Unus} ^{factus}
Sed idem Sabinius (suius legis auctor) id explicat ad casum quo le-
gatarium potest in sui; quasi diceret non semper legatarium facti actionem
habere, sed hoc dicitur si homo subrogatus est potestque ipse est proxime po-
tens in sui. est enim legatarium in potestate proxima non dicitur, sed dicitur
potest cautionem praestare, et custodiam dicitur de naturali ratione dicitur, dicitur
adhuc non potest dicitur, quia cautio legatarium custodiam praestare. l. 1. in prae, et
sine ff. de iurag. quod adm. cau. quod dicitur ad actionem facti. l. 11. s. fin.
de iurag. et ideo legatarium potest praestare cautionem habet actionem facti pro-
pter custodiam dicitur, et cautio. et quia per se stat quomodo potest dicitur
et aut. ^{Unus} ^{factus} ⁱⁿ ^{glo.} ^{ad} ^{d.} ^{l.} ^{33.} ^{de} ^{leg.} ^{2.} ^{n.} ^{31.} ^{de} ^{legatarium} ^{non}
potest. Si tamque est in actu proximo, quae praestare cautionem, facti actionem
habet, sed hoc actio non communicatur heredi; huic enim dicitur competit
actio facti. Si homo aditus fuerit legatarium facti, et fugit, quo casu
est homo potest dicitur dicitur esse hereditarius, et ideo de contractibus dicitur
in tali statu actio facti competit non dicitur facti, sed dicitur heredi est
ratione n. prae d. assignata, neque quia per potest dicitur dicitur dicitur
res potest. neque obstat q. in prae d. l. 33. dicitur ibi nunquam potest.
neque ea verba accipiuntur de potestione ab ipso heredi immediate accipiuntur
sa, sed subrogem dicitur ad casum dicitur Sabinius. -----

Aversus id q^d dicimus de legato non dy gaudente: n^o q^{uod} ex hoc
 facti actioⁿ obstat q^{uod} xⁱ hereditari^o non facti (quoad effect^u) antequam
 gauderetur. l^o 6. d. 6. xⁱ am^o. Et quoniam nec legatari^o potest competere in p^{ro}
 falo casu. Respondetur legatari^o, sicut et heredi non dari facti actioⁿ pro
 constructione xⁱ hereditari^o non dy g^ont^o. quia in Troque ind^e est ratio
 docet C^onellus de lib. ep. d. em. d. 3. et constat ex ip^so l^o 35. de iur^o cog.
 N^o non aliter u^o competere dicitur qu^o si potest s^u p^{ro}u^o, et enim qu^o n^o agnosce
 rit legat^o, agnoscit non potest plus u^o habere, qu^o actioⁿ p^{ro}stat legat^o
 atam^o in p^{ro}genti casu aliud u^o est, n^o licet homo legatus sit hereditari^o
 quoad proprietatem sique dy potest sit ab heredi, vel legatari^o, et ideo
 xⁱ p^{ro} p^{ro}rietate non potest fieri facti huiusmodi hominis, atam^o quo
 ad usufructu^o desinit hereditari^o habere, et capax est, et eius facti facti,
 ratio est, quia ideo xⁱ hereditari^o (quoad effect^u et atam^o subtilitate
 iuris) non fit facti: n^o q^{uod} quia nulli u^o actuale datur in heredi, aut lega
 tari^o non dy gaudenti^o n^o potest talis exponi; Et quoniam si datur in ta
 me actuale, seu actuale u^o tunc nihil obstat quominus facti agere possit
 qui cogit tale u^o habebant, tempore constructionis; hoc u^o non habet
 legatari^o in proprietate legata, ante qu^o gaudet, sicut nec heres habet,
 Sed in usufructu habet legatari^o actuale u^o est tempore in quo est p^{ro}
 p^{ro}me potest s^u p^{ro}u^o, quia cog de p^{ro}genti habet iurisdictioⁿ, et facultate
 p^{ro} p^{ro}genti^o facti, et ideo potest actioⁿ facti habere si ip^su^o dy potest
 s^u p^{ro}u^o a blatis homo fuerit: n^o licet homo quo ad proprietatem sit
 heres hereditari^o; quo ad usufructu^o minime hereditari^o est, ideo qui
 reputari debet ac ali^o qu^o desinit esse hereditari^o, aut n^o qu^o hereditari^o
 fuerunt.

tanq non dy pasciq; postea oportunitas agendi est, postqz rationz pgritaciones
obqz p hqreditarij finitj fieri pasci nqstun, oportunitas quidam quae
pca decidendi ratione luj accipiunt. = ~~~~~

120
110

14

Distinctio supra n. d. cogitationis esse speciem finitj, et finitj sub
stantij habere, licet pro cogitatione actio finitj non concedatur: quae
operis pntij est discutere, et scrutari rationz, obqz actio finitj contra em
gitationis eximen non concedatur, et opinor (salva pae immunitatis
dixionz, quae de hac re taxaverunt) ideo finitj actionz non dari quoz
res hqreditarij constructuntz, quia talis actio non datur nisi sit psona
cuius intenz sit, actu dy constructio fit, constructio non finitj, et ob
distinguo supra n. d. ad. 2. quae quidam psona non adit atqz
res ab hqre di pndiantz (excipio casibus l. 68. 69. et de defunctis)
quae unius subtilitate atenta recte rones iudicaverunt non pnt finitj
actionz concedi, si de iactz, si de adita hqreditate res fuerint constructa
l. 2. d. d. t. (cy alijs supra aductis) ff. cogitatz hqred. q. non sit p
sona, cui actu intenz in casu d. l. 2. d. d. t. Si ostendo: si aliqua psona
hunc uel condidenda rnam psona testatoris, sed eius non intenz
est nulla psona datur, in his duobz ppositionibus plogis difficultas
conducit: cony tandem veritatem separatum et forte concludentia mos
trabo: Sed obiter pmittendy est non loqui non de intenze lato supro,
sed de intenze actuali quo d requisita pntante finitj pasci ad huc pnt con
petat actio finitj iusta dicta supra n. 6. = ~~~~~

15

Quod autem si alium uel concedenda actio finitj in pcedita l. 69
tenz, pcedit qz casibus, maxime defuncto concedi debent, sic pbo
in l. 6. in fin. ff. xon. amot. dicitur pro rebus amotis ab mui, maximo
viro, et anteqz hqre pndiat, non pnt agi finitj actione contra dnm.

et dicitur et contra eum agere, aut xui induat. aut p[ro]p[ri]e liquidatio,
et p[ro]inde ex hoc totu[m] de iure dicitur, neque actione xui amolam ad-
versus uxorem agere, quod etiam p[ro]bat l. qu[er]is. ff. C. de furtis. l. ad-
versus. d. C. de crim. expil. liquid. et si quis ratione obque non
teneatur expilare liquidatio omnino non alig[er]e iudicis p[ro]p[ri]e. n[on] p[ro]p[ri]e
q[ui]d dicitur videtur potius contractare res maxime, quod liquidatio; seu q[ui]d in
rebus liquidationis non d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e ab herede manet, si alicui fuit factu[m],
ip[s]i marito fieri dicitur sit, et minime liquidatio, quare ex inter marito,
et uxore non debet actio fieri, ideo neque potest dari actio expilatae
liquidationis; l[eg]is. dicitur. ff. expil. liquid. Si quidam ip[s]i marito p[ro]p[ri]e con-
tractatione iuxta crediderit, ita Paulus de Castro in l[eg]is. b[e]l[ic]is ff. Cod.
de furtis. n. 2. et in l[eg]is. ff. Cod. eod. m. t. Vbi factu[m] de non alig[er]e.
videtur: quod quidem n[on] confirmatur in l[eg]is. 3. Cod. de crim. expil.
liquid. Vbi non denegatur iudicij expilatae liquid. adversus uxorem
liquidatio, quia ea expilatae, non liquidationem dicitur, sed alig[er]e liq[ui]-
dationem, et aut p[ro]p[ri]e in l[eg]is. 3. ff. expil. liquid. l[eg]is. eadem assertio p[ro]-
batur, ne liquidatio ante apprehensionem p[ro]p[ri]e non habet ius, q[ui]d dicitur
et si factu[m] fuerit a toto uxore iuris; et omnino non habet d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
de, et p[ro]p[ri]e: d[omi]n[u]m neque habet d[omi]n[u]m naturale, quare non po-
test ei factu[m] fieri, q[ui]d non habeat d[omi]n[u]m naturale p[ro]bata in l[eg]is. ff.
C. de furtis. iuncta l[eg]is. ff. C. eod. et alig[er]e hoc supra n. aductu[m], in q[ui]d
dicitur, non potest agi factu[m] contra uxorem, nisi ea contracta sunt res
in p[ro]p[ri]e ab herede, et exp[re]sse constat in l[eg]is. 6. in fin. ff. xix. amol.
De in d. l[eg]is. ff. C. de furtis: dicitur factu[m] actio[n]e p[ro]p[ri]e contra uxorem
contractationem, post quod liquidatio d[omi]n[u]m factus est, l[eg]is. enim oppositio non
alig[er]e tolli potest, nisi d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m. d. l[eg]is. ff. loqui de d[omi]n[u]m naturale,
quod non ad quicquid p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e nisi etiam p[ro]p[ri]e liquidatio liquidatio ad quicquid,

et sui optime concordant prefataque ex quo in d. lo. h. cum opus dicitur
 non aliter facti fieri quod si loquor fuerit in possessione, seu dominus possessione
 munitur (hoc est naturali dominus) habuerit q. quidam dominus requiritur
 ad hoc ut ratione dominus facti actio nascatur, neque facti sit iure naturali pro
 habetur. lo. t. de factis: s. t. int. de oblig. quod ex delicto nasc. Bartol. ad
 Iuult. fol. 2. dig. 30. l. 1. ut. ad. ubi tate de sacre. in de fit. h. mat.
 facti diciturque iuris non gerit esse dominus curle quale est, id q. per dicitur
 aditione adquiretur. Senet. lib. 2. delect. ep. 2. n. 2. post Baaborg in
 rub. de solut. matr. l. p. e. m. 12. = Ergo sic concludo: si alium ius
 concedenda actio facti pro contractat. xii hereditaria non dy posses, maxime,
 et iure testatori ea conceda fuit; constat ex dictis in hoc non. et e. n.
 plurimus ep. preced. connotis: ubi enim satis probatur testator
 retineat dominus naturali neque dy heres gaudet, quare si alium con-
 cedere ius actio facti, maxime testatori, et pote domino naturali, con-
 cedere fuit. arg. lo. 29. de factis. ubi dicitur pro re dotale, quod per ius
 mulieris sit, (videt pro re dotale non ghermata) actio facti marito, non
 vero uxori concedi, unde q. licet max. ab omni iure soluti matrimo-
 nij dicatur domina naturalis, lo. 30. de iure dotulij. veritatem pro tem-
 pore constantis matrimonij dominus naturale genus maritus est; dominus
 curle genus uxoris, et aucte probat Baaborg. ad Iuult. fol. 2. dig. 3. l. 6.
 l. 1. C. Cujus lib. 10. obi. ep. 32. et quod ratiocinant aliqui dominus
 naturale uxoris esse semper in eo conveniunt et maxime licet reuocabi-
 letor dominus naturale habeat, licet non gerat, nec abiotulij saltem quo-
 ad ius, et possessione, et docet Cujus in lo. ius. s. usque in sty. C. de iur.
 iur. ad. D. Henrichora de impendis sect. 1. n. 23. et proinde eod. iure
 ambulant, quoad quoniam casu maritus in re dotale constante matrimonio,
 et testator dy heres non gaudet.

Restat et probatur ex parte defendi non dari interum, et potest ei concedi
 facti actio. id enim t. probatur e. d. l. 3. s. 6. de iur. gest. ubi quorum neque
 testatoris et defendi. neque si post mortem non datur negotiorum defuncti idem
 est, quia non veritas illius interum. l. fin. ff. de iur. gest. ubi neque facti
 negotia fuerunt qui eis dixerat. 2. e. d. l. 14. s. fin. de iur. gest. ubi quia q. facti q. d.
 is, cuius interum non subiciuntur idem ad cuius voluntatem pertinebant ea. H. Sed
 post mortem bonorum non amplius pertinet ad voluntatem defuncti. q. iniquitatis
 facti concedi, probatur, neque bona defuncti a tempore mortis pertinerent iniquitatis
 ad liquidis, neque idem intelliguntur rebus succurre. l. 50. de adq. liquid. l. 138. l. 139.
 123. de d. d. unctis h. q. de hac rebus ducta succurrene d. q. unctis h.
 pra. ep. 5. e. d. 20. = Neque obstat, q. testatoris interum voluntatem suam
 adimplere, et bona sua ad bona de se mixta pervenire, neque hoc interum non dicitur
 ut ad facti actionem concedend. anq. l. 49. de iur. gest. si quidem ex parte passivi
 non dicitur interum actionis. d. l. 49. quibus ex parte contractibus, d. iur. gest.
 l. 54. s. 1. e. d. quia sic intellecta non obstat etiam ad facti contractibus, ne-
 cum est, et contractibus lucrum capiat, et hoc lucrum dicitur et si actionis
 facti sit, d. l. 54. s. 1. ex parte illius cui contractus facti, necum est, et dicitur
 interum, et hoc interum si facti actionis fuerit non dicitur ad facti. d. l. 49.
 de iur. gest. Quibus lib. 2. interq. ep. 6. e. d. 27. = quibus addi potest q. dicitur
 interum testatoris bona sua ad liquidis pervenire, et interum actionis dicitur
 ad facti, in praesenti casu ex alio casu facti actio deneganda facti, neque
 e. d. q. interum testatoris non propter se immediate, sed propter liquidis,
 quo casu non conceditur actio facti. anq. d. l. 49. de iur. gest. neque magis ob-
 stat, q. testator sit dominus, et possessor sique si liquidis possideat, et dominus
 ep. praed. neque sit dominus, et possessor non idem habet actionem facti nisi
 vel contra. l. 14. s. fin. de iur. gest. ubi dicitur sine verby maxime inure

accipendy est non quasi alias idem sit, sed quasi idem non sit, ita Joanne
 Calvinus de usuon iuris p. maxime ubi loquitur got fluxa in lo. 1. 2.
 Nucap. lo. 2. C. an dicit. en suo fact. quid. lo. 33. s. p. ab in fin. d. lo. 3. d. uis
 inter fuit uncto q. loquibus d. s. dees, qui eg dominus erat, lo. 12. d. t. eod.
 ubi pro fuozibus subreptis actio fuit conceditur domino, et colono, en hac
 pat. quia Thuoque interit, quasi ne domino concedenda foret, nisi interit.
 Istus en proquis in s. fuit. 13. inst. de obliq. qui en dubito. ubi itaque ne domi-
 no aliter corrigat, quoz si eius interit xz non gerunt, =

D

Sed neque en gaude liquidis dantur terminu habiles, ne fuit actio
 adquirenda, non dantur antea ditz liquiditatem, quia tunc nullus actuali habet.
 d. lo. 2. deniq. gest. neque obstat q. xitro dominus lo a beatur, ne hoc gatz
 est falsy et supra. q. s. n. u. dominus. nec si gong ent qui d quoz probaret,
 ne et si pronunc fatcamur heredem cui xitro dominus per fictione, loq. fite n
 sufficit ad hoc et si fuit fuit, sicut non sufficit ad actione negotioy gestioy
 in casu d. lo. 2. s. 6. ne ad fuit actione concedit aton dicitur uis naturalis, et
 gonty, sicuti aten dicitur in casu d. s. 6. et aut Antonius Sub. in rationati
 ad. d. s. 6. quare en in xitro uisitate ante aditione nullus uis habeat in rebus
 liquiditans, sequitur actione fuit non uis u concedit en dicitur hoc. C. en n.
 s. = Sed neque post aditione potest heres labore actione fuit, q. proba.
 t. en dicitur q. p. quid. ne si defunctus est dominus naturali domino p. d. t.
 usque d. q. heres p. dicitur, et si heres p. xitro aditione dicitur adquiret dominus
 civile, nec uis in fuit, loq. di actione fuit danti non p. s. quia in ea et
 ten dicitur uis naturale, et eg dominus. et tunc d. probatur quia, et constat
 en d. q. p. quid. loq. dicitur p. aditione non dicitur uis liquiditas, et idio uis
 xitro liquiditans non fuit fuit, iuste liquiditate, nec got aditione fite p. dicitur,
 en in utroque casu res liquiditans sunt, et ad defendit spectant, auoz lo. 1. s. 16.
 de adq. p. s. de cuius en p. d. supra en p. d. labora dominus, qui omnia hie

exigenda sunt, et qd. potest interpretari tota in lo. t. ff. de i. quib. lib. uic.
 s. et generaliter. 6. ubi vel libertas competat post interdictum modum ad leg. h. q. d. i. a.
 h. 46. ubi dicitur locy esse actioni honorarij et illo edicto et si libertas
 competat post aditq. liquiditatem dymodo immediate ad aditionem, hoc est
 antequam liquidus pendat, quo casu idco competat actio illa, quia liquidus qui nondum
 pendet, et si adierit, nondum est dominus illius heredi, qui h. lib. uic. usus est.
 Sed defunctus dominus manet, cui subreptq. quare datur locum q. d. i. a.
 rat. assignata in p. d. lo. t. =

18

Sed his obstant a contrario sensu: lo. 44. s. 2. et lo. 64. de fidei.
 in d. lo. 44. dicitur liquidus competere facti actioni si servus liquidus h.
 domini manumissus res proprias heredis, ante aditq. liquiditatem contracta-
 verit: qd. quia post aditq. liquiditatem liquidus factus non fit: qd. idco quia post
 aditionem liquidus fit dominus servus, facti actio liquidus post aditionem non concurrens,
 quia inter dominum, et servum non datur. Respondetur: Servus h. p. manumissa-
 ry, statim ab adita liquiditate liberus est: lo. 11. in fin. lo. 23. s. 1. de manum.
 h. et idco in casu d. lo. 44. s. 2. post aditq. liquiditatem, cum h. servus sit liber
 factus, factus factus contractus de res heredis, idco autem in d. s. 2. dicitur ante
 aditq. liquiditatem: quia de illo casu dubitabatur propter retrotractionem heredis.
 lo. 54. de adq. herid. post aditq. liquiditatem non potest dubitari, et idco
 nequit deduci a contrario sensu, **S**ervus post aditq. liquiditatem factum servus
 liquidus non facere, neq. ex statim fiat liber nullus dubius est, quin factus
 liquidus facere possit. = et d. lo. 64. de fidei. videtur deduci post aditq. liquiditatem
 factum, liquidum ita dominus factus servus liquidus non confundentur
 actiones, nisi servus legatus esset, et nisi servus legatus transiret statim,
 seu iuxta via in legatum. Sed respondetur id videri supponi in v. et si manumissa
 me, quis emittit, sed vera non supponi, neq. dicitur in illo verum dicitur
 tacet supponitur animum, seu potius permittitur, quod supponitur, per.

nihil enim, neque concilio vera esset decisio. poterat quis arguere dicitur.
 et si servus hereditarius legatus contractus non hereditarius, factus fuerat, legatus
 funditur per aditionem per quam hereditas dominus servus, hinc obiectum respondet
 Nostrius in fin. d. l. p. admittendo, nec concedendo suggestio argumendi, quasi
 dicat licet concedatur hereditas fene dominus per aditionem, et inter dominum
 et servum confundi actum fuerit, in casu servus legatus qui factus antea hereditarius
 fuerat, aliud est dicitur siquidem non sit hereditas cum quoque transcat, neque ad
 dominum ante ipsius, de rebus ad legatum. = obstat etiam contrarius
 sensus. d. l. d. s. b. de negot. gest. ibi: qui nondum adit: quod post aditionem ne
 gatus hereditas per dicitur sit: ad responditur: ibi: sed quod de tempore actus
 sit hereditas: et ideo dum non per negotium testatoris quia non est, neque
 hereditas quia nondum adit, seu quia nondum est heres. a contrario sensu, nihil
 infertur, maxime cum exstat et hinc non inferatur. ne in negotio unius
 idem a tempore iure naturali, et temporis dicitur exat de herede, qui adit, si
 non dum possidebat, ac de eo, qui nondum adit, et supra probavimus; et
 certum est nihil a contrario sensu deduci, nisi sit deductum a contrario
 sensu eandem, seu rationis decidit. = Sed aliter potest se non dicitur dicitur
 recte esse istationem in obiectum postquam a contrario sensu, dymodo sic
 ista verba: qui nondum adit, est negotium, et dicitur neque hereditas, qui non
 dum adit, non negotium; quem vero hereditas istius, qui adit, licet nondum
 possideat; sed non deducitur fene hereditas nondum possidens. quia
 ad factum actum emittitur inter iure actuale, et naturale. ad actum nego-
 tiorum gestorum minus requiritur; neque sufficit de negotio in solitatem
 alicuius veritatem licet est post factum. l. d. s. t. in fine. de negot. gest. l. d.
 eod. itaque emendata actione negotiorum gestorum recte arguitur ad dem-
 gandum actum factum, quia illa factus, hoc diffusus conceditur, contra-
 riam non recte arguitur. =

Dico si res hereditaria contributa fuerit, statim ac heres adit hereditatem,
 nascitur actio facti, siquidem per se statim, quominus heres eorum agere
 deinde, naturali dominus habeat, quod desinit ad actionem facti concedendam.
 arg. l. 12. §. fin. de usuris. Respondetur supposita dicta tradita supra
 n. 11. et 12. facti actionem non dari, nisi si cuius actu intulerit, de contributione
 facti, et dominus n. 1. id est qui non super se si potest intulerit, et si potest per
 se facti, quominus heres respondeat, alias falsa essent ea, quae de actuali in-
 teresse traduntur, quo facti. l. 11. §. fin. de praescript. verbis. Invocatur actio
 facti, licet eo, qui annulos accepit, et detinebat, faceret quominus ad
 dictorum perveniret, quare dignum est, facti fieri quando per se stat quom-
 minus heres respondeat, de modo adit contributione, quae sit causa proxima
 ob quam heres non respondeat, et adit quidem quando intulerit. id est qui si con-
 tributio fiat ante aditionem non potest dari actio facti quia interesse non con-
 currit ex contributione. Sin autem post aditionem hereditatem contributa res,
 idem erit dignum; neque obstat argumentum hypochrysi, ne in eo casu de contribu-
 tione non de praescript. non potest dari, per se facti quominus respondeantur
 de casu contributione. Verum est q. ex post facto, si sua voluntate, impeditur
 sessione liquidis, sed ex id non impeditur simul de novo contributo da, ne-
 quit dari actio facti; siquidem dominus, et contributio non concurrunt.
 et id est in d. l. 11. §. fin. de praescript. verbis. non sit facti, neque quia non con-
 tributio annuli; quod non traduntur, verum est q. igitur detentio impedit
 quominus annuli traduntur in naturali dominus facti, sed ad facti ac-
 tionem ultimus requiritur q. illud impeditur contributione, quod dicitur,
 quae ex sola detentione non datur. l. 6. de factis ingruis. l. 3. §. 11. de adq.
 quibus. s. 6. inst. de oblig. quae ex delicto.

Stat

+ id est non qui
 possit, quia
 Contributio
 siquidem de
 Contributio
 erat non
 potest, ut
 tradita
 non potest
 per se

Sed si alius casus, in quo ipsa condictio impedit possessionem liquidam, si puta si
 de leges precebat ad caput possessionem rei liquidam alius eorum condictio, tunc dic-
 tum finit actionem liquidam condictio, et ipsa condictio proxime impedit
 possessionem. Sic similiter si res hereditaria ablata, dicitur ab herede denovo
 condictio sit, postquam heres est in possessione aliam rem hereditariam, similiter
 dicitur finit actionem condictio condictio liquidam condictio, sicut etiam condictio
 in simili casu legatarius non possidet. l. 66. s. t. de finit. l. 23. eod. Tit.
 Bartol. quia in his casibus ipsa condictio proxime impedit possessionem,
 et factus quominus heres, et legatarius non habeant dominium naturale, quod
 est dominium civile, et possessionem condictio. neque his obstat l. 2. s. t. ff. con-
 dicit. l. 6. s. fin. De act. xox. annot. in quibus etiam dicitur rei
 hereditaria non dicitur possidet non finit finit, neque Respondet rei hereditaria
 possidet aut, aut negatur quoad sequentem questionem quod ipsa con-
 dicitio possessionem impedit. aug. l. 14. et 23. de cond. et dem. l. 16. de act. s.
 et arg. l. 24. in fin. locat. l. 1. s. 13. de contrah. d. capit. In qua doctrina
 potest etiam argui h. casus in l. si homo 35. de iur. iur. ubi si finitarius po-
 tuit si finit, quod verba quorum aliter possunt exponi, et si finitarius sugra-
 n. ff. de iur. iur. ad sequentem casum. Et dicitur non vult accipitur
 de finitarius, qui habet pro finit, et finit et sic quod sola condictio im-
 pedit quominus Natur, finit =

Et supra dictis exponi potest l. 32. s. si statuliber. 22. de finit. quod
 obstat dicitur quatenus aut desinere intervenire heredes dictionem aliquam
 in finit. Sed pro solutione huius huius notandum est in eo agi de finit
 facto iure testatoris in re sub cond. legata, aut in statu libero. Regula
 probat Valentia ad h. de adq. hered. ep. 2. n. 30. quod casu actio finit

potest transire in liquidum et potest in universis successibus, non vero in legato
transit, in liquidum si aliquo tempore res legata aut statu libero in iudiciali
re dominus media possessione possiderent. non transit si relictaria ab ipso
instanti additione datus sit liber, aut legatus transit in legatum, q. contin.
sit de legato est quare. l. 64. de fideicom. l. 70. de leg. 2. aut purificatus ante
additionem, quia idem de puro, ad purificatum dicitur est, idem dicitur de statu libero.
Si pure manumissus est t. aut subcondit. que sit purificata ante additionem
his enim casibus facti actio licet nata in vita defuncti non transit in heredem
d. s. 22. quia si transierit in nationem rei, et ut res ad eum potest purificatus con-
ditionem non spectet, in dicit, et non habeat actionem facti, neque enim personam
defuncti, et hoc dicitur in d. s. 22. dicitur de iure in herede liquidum, namque
propter possibilitatem, quia ante quod purificatus eventus conditionum, poterat in-
telle, et vero illud purificatus lege ipse defuit, et ideo in herede dicitur. Contra.
Si conditio legati, aut libertatis adhuc post additionem sit in pendentibus actio facti,
que competebat defuncto, transit in liquidum dominus facti (licet relictaria)
rei legatarij et servus subcondit. libertatis eiusdem. et hoc secundus casus de-
duci licet obviare in illis verbis d. s. 22. ibi pendentem autem condit. et
et idem dicitur in l. 80 s. 1. et 2. cod. Idem casus dicitur in
proximo d. s. de statu libero. 22. Ibi agitur de casu quo ante additionem
constituerent conditiones. notandum oportet in hoc casu liquidum competere
facti actionem, et si nondum penderet, ratio est quia eum habeat in perso-
na defuncti, cui libertatem competere operaret, nihil impedit quominus in
liquidum transcat, l. 23. de adq. pover. quod in eo statu ipse liquidum facti
fieri non potest, sed autem res fuerunt contractat post additionem dicitur quod
in eadem penderet ei competere actio in persona sua. an. l. 42.
s. fin. de iur. facti.

Sed ad actionem factam in bonis non sufficit. =

126
116

24

Huiusmodi. l. 1. s. 4. dicitur act. Non dicitur actionem factam comprehendere
 expletione, aut contractat. velut cadaveris; cui difficultati Respondetur
 mor. lib. 1. ad loq. Iulian, et Sapia ep. 18. d. s. accipitur de iure de iudicibus pre-
 hore, quod ornatus carum in sepulchris ab herede ponuntur quique rema-
 nent in domino, et possessione heredis quare non sunt communis et inter res
 hereditarias. Nota B. de lega ad Sabonem lib. 2. in loq. fin. depositi in
 loq. pon. de iudicibus. n. 28. Ibi hac ratione distinctione, si si res fuerint abla-
 te summationem competat, actio facta, q. heres erat in gaudet. Sin autem post
 summationem fuerint ablatae tunc q. sunt de iure relictoe competat actio,
 Sepulchri Violatae. loq. 3. s. d. de sepulchris violat. = Actio huius q. res in-
 ventas comparantur rebus hereditariis. loq. 1. s. loq. cuiusque iudicis. et res in-
 ventas facta facta. loq. 38. et 41. de iudicibus. Respondetur comparari sed non
 esse idem, aut non in omnibus assimilari, distinctio est in eo q. iudicis.
 et universitas gaudet per syndicos. loq. 2. de adq. gaudet. loq. 14. ad munus. et res
 naturali dominus habent. loq. 1. s. 1. qd. cuiusque iudicis. quare dicitur actio
 interum, et actionem factam universitates habere possunt, q. in rebus hereditariis
 non invenitur, vix est q. res universitates possunt aliquo sensu dici nullius.
 d. loq. 1. s. 1. quatenus non sunt singulorum, sed res hereditariae dicuntur nullius
 alio respectu et supra ep. 2. n. 18 ostendimus = quare non obstat l. fin. ff. de
 iud. loquid. Ibi dicitur res hereditariae non fieri facta. Sicut neque eius quae
 sine domino est, neque ibi non dicitur res hereditariae esse sine domino, sed dicitur
 tunc haberi ac res quae sine domino est, et dicitur Actes 2. ep. 2. n. 11. per forma
 loq. 1. et loquatur absolute comprehendit casus hereditariae iacentes; et heredi-
 tariae adit et non de possessione re expletat. actio. loq. 2. s. 1. eod. quatenus compre-
 hendit. l. ead. ea verba sunt **Ubi dicitur B. de iud. s. res hereditariae habeatur, ac res**

Sine domino, quia aliquoties est nullus. lo. t. de dona. res. lo. 13. s. 3. q. 2. aut
 clg. Sed dicta verba, quatenus comprehendunt 2. eady, aliter accipienda sunt.
 ne de reus liquidaria dicitur loquam res sine domino, quia huiusmodi
 pondus non est dominus naturalis, et quia q. abinet ad fuit; idem non est
 in domino naturali, ac est sine domino, et dominus civile non sufficit ad
 fuit. Simil. lib. 2. de act. ep. 2. n. 21. et 28. Quod in lo. galus. s. et quib
 et tanty. 2. g. n. 136. =

25

Sed dominus civile non minus, quod naturali sufficit ad fuit; pro
 bat. Simil. ad tit. ff. de adq. hered. n. 18. ex eo q. rei successus fiat fuitum.
 quod illa sit unum modi quibus; loq. enim obitio facile dissolvitur, et do-
 minus q. successione adquisita est naturali, sicut etq. dominus per aditio-
 nem quibus naturali est de accessit povero. aliud est q. modus adquisiti
 sit deure civile, aliud quod est dominus quibus postea sit civile, et naturali
 us civile habuit dominus civile, sed dominus povero illud dominus civile
 naturale fuit. et q. successio povero media ~~successio~~ successio est q.
 habuit dominus naturale non propter se povero, sed propter possessionem
 adiunctam. plerum enim sunt modi adquisiti dominus alij deure povero
 et inuentio, occupatio: alij deure civile, et aditio liquidatio, agnitio legat,
 et. hi enim modi suffiunt, et adquisita dominus civile, sed hoc dominus
 accedente possessione est naturale. lo. t. de adq. povero. s. t. de distinctione inter
 dominus naturale, et civile, alibi dominus, mysticis non omnibus, quia
 ad presentem inspectionem abinet, namq. dominus civile non sufficit ad
 actionem fuit, quod quo ad alia eius de fore potestatis, et, ac dominus na-
 turalis. lo. t. in fin. lo. 2. de public. ratio est quia et fuit sit in natura
 rati prohibet in illis temporibus, in quibus inducty norizat, et aditio-
 ne huiusmodi dominus, non povero ~~successio~~ successio rei liquidationis non de

quare, quare licet postea res ante constituta sit, et ad hoc subiacet dominus
 res licet extoritur sub constitutione ad maiorem partem, et sic licet relinquatur in
 eo statu, ac antea erat, ita fere ad Senl. d. ep. 9. huiusmodi alia ratio, quod hanc
 licet a filio in l. to. c. de fidei. aut enim in liquiditate contentum res per
 modum tutoris, et ideo liquidum fere dominus res in communi, neque dum
 singularis res per se agitur, quare (inquit Aulgorius) nequit adquirere
 actionem fidei, pro re non posita, quia conductus et particularis, et adeo
 ingratum non extoritur dominus res ad actionem quod. hanc hanc
 rationem non esse omnino hanc. 1. quia ex ea deducitur res legata non posita
 fidei, sicut et actionem fidei legatario dicitur q. est hanc. 2. propter l. 8. de
 leg. 2. ibi: Sicut liquiditas liquidis res singularis. Sed ad 13. Ugon dicit
 ponit, legatario non dari fidei actionem, quia res legata et potest per se in liquidi-
 tate contenta, retinet conceptum universalem, et liquiditatem neque quo legatario
 ponit, ad l. 8. de leg. 2. et hanc Ugon dicit, legatario fidei legatario
 res dominus res legata. Sicut liquiditas fidei res singularis liquidis, sed
 itaque fere sub eodem conceptu universali, fidei liquiditas res singularis liquidis,
 non et singularis sunt, sed et quod universali constituit. de de tamen in congru-
 batione doctrinae Aulgorii que dicitur ep. 9. pro emp. l. 1. s. veteris 16.
 de adq. p.

26.

Fidei res liquiditas non fere, ideo dicitur alij; quia res liquiditas
 a nullo possidentur, et fidei fere possessione non sit, ita D. Araya lib. 2. ob.
 ep. 1. Chiquis v. lib. 2. ep. 4. n. 2. Ann. v. l. Cod. de ducaq. p. v. m. g.
 c. n. 113. Sed hanc opinionem videntur conantur D. Chumacero Select. d. et
 l. 1. d. lib. 1. ep. 2. qui hanc dicitur fundamentis. 1. quia dominus amittit
 possessionem pecunia ab omnia dicitur, ibi est. l. 3. s. 13. de adq. p. Sed hanc

modi quibus sit factus. l. 1. s. 1. ff. de flugis. q. de p. p. sione, aut p. sione. 2.
 quia dominus deinde p. sione animalia a lupis expta. l. 15. de adq. p. sione. et hanc
 factus fact. l. 20. de adq. rex dom. 3. quia rex de p. sione animalium p. sione, de p. sione
 cognoscimus. l. 25. de adq. p. sione. et nihilominus huius modi rex factus fact. aug. l. 2.
 s. fin. de adq. rex dom. l. 2. s. 1. de incendio, ruina, et naufragio. 4. quia animalium
 p. sione rex in mari iacta. l. 21. s. 1. de adq. p. sione. et huius modi rex factus factum.
 l. 23. s. 1. de p. sione. et p. sione huius sententia p. sione est l. 1. de p. sione. ubi: rex, p. sione
 p. sione, et alijs adductis supra n. d. ubi ostendimus factus actum competere
 rationi intencere. l. 10. l. 1. de p. sione. et denique ex p. sione ex p. sione. l. 1. de p. sione
 factus duntaxat huius propter p. sione, non ideo intencere rex hereditate non p. sione
 factus factus. Si quidem p. sione a p. sione iacta, et adita hereditate si quidem p. sione
 deatua ab herede, et constat in d. s. 1. =

27

Probant predicti d. d. Sugden

l. 1. et p. sione in l. 1. s. 1. de p. sione, l. 15. ff. de i. i. q. 1. ubi dicitur. Si domi-
 nium rex p. sione dicit d. s. 1. loqui de p. sione rat. p. sione factus quasi dicit
 d. c. de nullis sit p. sione nullus factus huius rat. p. sione. et ideo hereditate factus
 non factus, rat. dicitur p. sione, quia p. sione hereditate non habet. i. q. factus est,
 et animi atque huius solutio manifeste dicit factus muniti d. s. 1. et p. sione d.
 Amaya d. c. ideoque cogitatio alij esse dicit d. s. aliterque ex p. sione factus dicitur
 d. s. 1. in hereditate non esse p. sione que factus est et animi, hoc est illud, que factus est, et
 animi, alij vero que non est factus, et animi non negat d. s. 1. p. sione in hereditate ma-
 nere p. sione factus dicitur. c. 1. n. d. s. 1. d. s. 1. p. sione in hereditate
 non manere p. sione aditum, et usque dy cogitatio cogitatio, et huius dicitur d. c.
 non factus factus rex hereditate non dy p. sione ab herede quomodo id deducit dicitur
 d. c. 1. s. 1. p. sione. De p. sione aut p. sione factus huius: in his verbis non negatur
 factus factus. dominus, aut dicitur, factus factus factus huius factus, dicitur, aut dicitur

Item si quis non noverit, si quis ergo possessor, semper si nullus sit possessor negat
si quis si quis. In his enim verbis de seipso videtur negare, si quis si quis possessor non
 est, hoc enim est verbum in seipso diabolice Romanica; deinde de seipso
 loquatur de seipso hereditario constat eius verba ad hanc questionem referenda
 esse. Sensus ergo de seipso est nullus si quis hereditario si quis si nullus sit pos-
 sessor id est si nullus extraneus possideat hereditarium in callo. 68. 69.
 et de. de seipso non enim dicit de seipso rationem veris, sed dicitur in dictis
 verbis iuris de possessione et observatione veris, quasi dicitur possessionis si quis
 si quis potest, sed si quis hereditario non potest nihilominus si quis si quis si a nullo
 extraneo possideatur. pergit de seipso, et reddit huius divisionis rationem:
 et ait idcirco hereditari si quis non si quis (Sicut si a nullo extraneo possideatur)
 quia possessionis hereditas non habet, quod facti est, et animus huius enim verba iura
 mentum de seipso, licet obscurum contingat eodem ratione, quod et nos probavimus.
 de seipso idcirco si quis hereditario non si quis si quis, quia non est persona cuius iura
 dicitur hereditas; non enim personam probavimus esse quod si aliqua est
 maxime persona defuncti; de seipso autem non iuravit, quia est instanti iure
 omni emolumentum hereditatis in seipso continetur ad liquidum licet in seipso vide
 supra em. 16. eandem sententiam contingit praeserta de seipso verba, in seipso quod pos-
 sessionis illi, quod facti est, et animus, non habet hereditas, sed quod domus est habitator, et
 non iura defuncti, neque possessionis, neque dominus si quis veris modo habere, et
 si quis possit si quis si quis, ne ideo non habet possessionem facti, et animus, quia non si quis possi-
 det, sed hereditas facti, nec si quis habet alia iura nisi si quis possit ad
 factum hereditatis. Potest aliter et ager huius explicari de seipso iure, et dicimus
 de seipso de seipso pro iure, et in dubitatis si quis hereditatis iure, non possit si quis
 si quis ratione dominus; et ideo non videtur rationem iuravit, sed dicitur

quoad id in quo dubium esse poterat, dubium erat circa id, an datus q^d factus ratione do-
 minij non fieret propter causas iam assignatas; Solum ratione possessionis fieri
 possit: magis dubitatur quoad possessionem, quia definitio retinet possessionem, et possessio
 reputatur de iure actus possidendi, et continet actualem intentionem, et proinde quod non
 possit fieri factus ratio dominij habitualis, ad hoc dubitari poterat, an ratio posses-
 sionis fieri valeat: et ideo de iure redditur ratione, ob quod inquit ratio possessionis factus
 factus dicitur, ideo non fieri quia licet definitio possidendi non habeat illam possessionem,
 quae factus, et animus est. quia non habet actu possessionis, sed ius possessionis dytamen, quia non
 q^d ius in eodem modo spectet ad futurum liquidum, ac dominium, et alia iura q^d habet posse-
 sionem, non potest esse de iure materia factus, dicitur et est causa, in qua hoc est quia
 non dicitur dominium, q^d retinet hereditatem. et hoc voluerunt dicere qui ideo in
 hereditate iactis, factus non fieri dixerunt, n^o quia res hereditatis iactis non habet
 sunt quodammodo nullius. ita de iure in h. d. de iur. heredit. n. t. i. q^d factus
 de iure iudicio ita enon dicitur est, quasi iudicio hereditatis factus non sit, si
 nullus extraneus possideat, quia si ex aliqua causa fuerit maxime ratione
 possessionis, quae factus sit, et animus, quae non habet hereditatem, et hereditas
 ita extendi debet, si ex aliqua causa fuerit factus in hereditate iactis a nullo
 extraneo posses, id inquit fieri ratio possessionis factus, et animus, et animus quo-
 ad possessionem quae factus iuris sit certus est non esse materia factus, neq^{ue} possessio
 iuris, sed ius possessionis habituale q^d retinet definitio, ita est in iudicio
 ad factus, dicitur dominium et alia iura, quae retinetur in hereditate, et hoc ideo
 quia eodem modo retinet definitio ius possessionis, ac alia iura, quare si
 ex aliqua causa fuerit factus, id est ratione possessionis actualis, seu quae
 factus sit, et animus, et ideo iure in h. d. de iure hereditatis factus non
 fieri, quia possessionis hereditas non habet, quae factus est, et animus. = = =

+ seu ideo
 dicitur habi-
 tate posse-
 sionem habet
 hoc est quia
 non habet
 actu posse-
 sionem +

interum actualerant. Dominus; aut duo eorum digni foret. = obitu eius sole. l. 43. s. 2.
 defuncto. Sed rursus idem non agitur, facti contra delegantem indebitum, si eo absente
 latus sit. quia in tali casu defuit contractus, quod diligens non exspectat, neque
 latus, neque actualiter, etenim illa persona cui delegatus fuerat, debet non acce-
 rat animo fraudandi, si quidem ignorabat indebitum esse. neque potest deinde dele-
 gantem suam ope, et ministerio illius cui delegavit, si quidem ad hoc se fuerat
 ope, et consilio facti necesse est, et itaque animus fraudandi habent. l. 53. s. 1.
 in fin. d. O. S. rursus idem illi cuius ope, et consilio contractus, tenetur facti: quia ac-
 cedit facti: quare ut illi qui amovet, non facti fuerat. Et in casu d. s. non facti illi
 qui accipit indebitum eo delegat. Necesse est et neque fieri ab eo cuius ope, et
 consilio indebitum accipitur, et amovetur, hoc est ab eo qui delegat indebitum. quod
 probatur e. l. 36. defuncto. in p. ibi tunc tam in iure tenetur cyquod su-
 quod non fuerit expedit de = legimus de expedit. d. l. 43. s. 2. in libro de iure
ep. 6. n. 6. ibi aliter d. s. exponimus. Denique nobis pro nostra sententia ob-
 iectum legit de distract. pign. ibi propter rem cy altera creditor facti pignorum,
 que non fuit apud eum facti non amiserit. Sed rursus t. facti in d. l. casu non
 fieri nulla ratio. ibi quod propter causam d. et illa ratione in p. propter rem nullo duntaxat
 modo obstat, ne si altera creditor pignorum haberet, et esset alienatarius, ^{et tunc tunc}
 tunc non poterat t. emiserit a facti, si quidem non poterat emiserit a fraude multum
 contractus pignorum, neque emiserit sibi corrigere ut alienandis, ^{probat}
 eum fuit alius creditor pignorum, emiserit exorsu a facti intendit, ^{aliquando}
 de d. quomodo emiserit, quare ratio d. si se habet, non datur actio facti, ^{J. C. ratione}
 quia alienatio non videtur dolo facta: idem non videtur dolo facta, quia ^{emiserit non}
 causam pignorum, videtur alienans, et idem propter causam pignorum videtur ^{emiserit non}
 qui alienans: quia ordinis erroris dicitur fuit, et magno erroris emiserit ^{emiserit non}
 habet, cy altera creditor non pignorum, hoc est cy altera creditor facti pignorum ^{emiserit non}
 que non fuit apud eum non amiserit. =

pro expedit pro die l. 1. = 2. UVA DISE ^{biy Cap 23}

Cum ergo videtur alij deherem vixi facty non est natione possessionis
 facty, et aliunde agnoscat res liquidatas; iacente liquidate enim dominus
 ignis liquidatis, et ea adita etiam enim dominus liquidis; dicuntur ideo res
 liquidatis iacente non facty; quia non est persona que sit in vita; unde,
 q. facty non facty, nisi in vita dominus res constructur; ita post Dicitur. tali de.
 ferdit ad huc, d. lib. 1. c. 2. n. 16. et sic per hunc aut enim per dicitur Dicitur li-
 quidatam ut possessione facty sine animo, et post in vita dicit, q. ad ratione facty con-
 quita. Sed hoc opinio contraria t. quia falso supponit liquidatam ut possessione
 facty et sic probatur. 2. quia licet facty non nisi in vita dominus facty non
 in desequitur: facty in liquidatam fieri non potest, neque facta ad hoc potest in vita.
 Dicitur enim non revocet, aut obtingat voluntatem, et hinc c. 3. d. 9.
 falso supponitur facty non nisi in vita dominus fieri; siquidem defuit sine
 negatione se habuerit, hoc est si expresse non consentiat, l. 3. de decur.
 pro. ubi. imo quia facty fieri potest dominus non in vita, et probatur
 supra n. 2. = q. hoc sententia requirunt. et sic q. ad summum dicitur
 eius ratio probatur facty iacente liquidate fieri non potest; neque adita
 liquidis, qui sit dominus per dicitur aditione potest esse in vita negat; neque
 satisfact, q. hinc obiectum respondit ad huc d. c. 2. n. 23. aut enim facty
 liquidatis non omnino est in vita neque dicitur liquidis; q. ea facta ad hoc
 est necessaria ad contrarium effectus possessionis; de iurisdictione et defensionem
 c. 1. q. quia iurisdictione conditio non continuatur, si aliquo tempore propter
 defectu facty, interumpitur, sed hoc error omnino requirunt. hinc quia
 non datur neque ante, neque post aditione talis persona facta. et constat in
 dicto. q. hinc dicitur debet error ita error q. et non condatur talis persona
 sona post aditione canon impedit, quomodo liquidis facty ad huc dominus
 et potest esse in vita. et non facty non impedit, neque potest impediri effectus ad-
 huc; alioquin canon in facty liquidis, sed in eius dominus in dicta.

FINIS

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

A

*Actio facta non datur nisi ei, cui actualiter inter-
sit. C. to. n. 5. 6. et 7.*
*Actio facta quasi datur fructuarius, profuit legatario
fructuarius. C. to. n. 1.*
*Actio facta conceditur, si res liquidetur ab aliquo pro-
sedeant. C. to. n. 10.*
*Actio facta profuit an dicitur, si res post causam per
solutam fuerit. Digesta. p. cap. l. 35. de iur. C. to.
n. 11. et 12.*
Actio facta non datur legatario, non dicitur gaudere. C. to. n. 12.
*Actio facta conceditur legatario, si per se stat quomodo gaudere
debet. C. to. n. 19. et 29.*
*Actio facta in causa testamenti datur non dicitur legatario si
res substituta per legatum. C. to. n. 21.*
Actio facta quia a legatario actionibus datur, C. to. n. 23.
*Actio facta dicitur si cadaverum dicitur conculcatorum. C. to. n.
24.*
Actio facta non datur domino nisi ante. C. to. n. 25.
*Actio de dolo an datur in mandatarum. C. 3. n. 22.
et 30.*
Actionum actus, et passus defenditur substituit. C. 3. n. 28.
*Actionum quo iure ab herede, aut ab herede in iure
requant. C. 3. n. 32.*
Ad rem potest, qui repudiare, sed non eodem modo. C. 3. n. 20.
Aditionis definitio. C. 1. n. 8.
Aditio non tollit liquidationem. C. 1. n. 21. in ad fin.
*Aditio non potest interire ad actionem factam requisitam.
C. to. n. 11.*
*Aditio quare non transmittitur in liquidationem. C. 6. n. 10.
et C. 3. n. 1.*
Aditio non auferit a testatore dominum. C. 3. n. 2.
*Aditio solum dominum ante habuit liquidum. C. 3. n. 10.
to. sigad. 11. et C. to. n. 15.*
*Adoptio de manu in minorum quare requiritur. C. 4. n.
5.*
*Allegationes facta contra prohibitionem aliam soluta quare
revocatur. Sicut et substituta contra conventionem inter vivos
facta. C. 3. n. 1.*
Amicus non fructus morte. C. 3. n. 33.
*Anima immortalitas, et nullo cognoscitur. C. 3. n. 1. in
fin. et 2.*

B

Bona, et hereditas, quid differant. C. 1. n. 10. 121
Bonorum possessio an ab hereditate distinguatur. C. 1. n. 5.
Bonorum possessio an per se distinguatur. C. 6. n. 11.
C
Cadaver nequit iure hereditaria substitui. C. 3. n. 10.
Cadaver quid hominis habeat. C. 3. n. 36. et 37.
*Captor quare non restituitur in possessionem, et aliquid de iure
fictione dicitur. C. 6. n. 10. et C. 4. n. 10.*
Captor quare non gaudet. C. 8. n. 6. 1. et 2.
*Captor possessio adeo intermixta, ut neque gaudet, neque in
liquidum continetur. C. 8. n. 3. 4. et 5. et 11. ad fin.*
Captor iure quo modo restituitur ius fructus. C. 8. n. 8.
Captor iure quatenus dicitur actio facta. C. 10. n. 5.
Condicio voluntatis an sit dicitur, an. C. 3. n. 13.
*Conditionum impletio evidenter, quod per actum stat, quomodo
adimplenda. C. to. n. 10. in fin.*
Constitutio iuris solum ex necessitate induitur. C. 4. n. 3.
Constitutio contra bonos mores induitur valet. C. 2. n. 21.
Contra iustitiam non substituitur iure. C. 3. n. 35.

D

Definitio actus per se suspendi. C. 3. n. 11.
Definitio non habet voluntatem expressam. C. 3. n. 12.
Definitio si suscipitur, bonorum gaudet. C. 4. n. 12.
*Definitio non habet interitum actuali in re. liquidationem. C. 6. n.
16.*
Deportatus potest oblique institui. C. 5. n. 33.
Deportatus quare non factus non habeat. C. 2. n. 12.
Donna, et eorum distinctio a quo iure procedunt. C. 2. n. 10.
Dominus unum potest mortuum testamentum ducere. C. 4. n. 12.
*Dominus hereditatis potest solum aditum, agere testamentum, et hereditatem
est sub ditionis requisitis. C. 3. n. 2.*
*Dominus rerum hereditarium non potest heredi per se hereditatem
tanquam adquire. C. 3. n. 3. ad 15.*
*Dominus non transmittitur per se solum hereditatem. C. 3. n. 11. et
12. in fine. et 12.*
*Dominus civile adquiretur hereditatem per aditum non iure naturali
sed per se. C. to. n. 11. et C. to. n. 11.*

UVA BHSC

Servus p[ro]p[ri]e in lib[er]o, et ex d[omi]no lib[er]o ex unius add[iti]o[n]e
 n[on] d[omi]ni d[omi]ni lib[er]o d[omi]ni. C. 5. n. 14. et s[er]v[us]
 Servus alienus in lib[er]o, et iacente h[er]editate manum[us]. C. 1. n. 12. et 19.
 s[er]v[us] sibi adquisit[us]. C. 5. n. 14.
 Servus h[er]editarius in loqu[en]te in causa h[er]edit[is]. C. 2. n. s[er]v[us].
 C. 5. n. 18. in s[er]v[us].
 Servus h[er]editarius an h[er]edi f[ut]uro recte s[er]v[us]
 h[er]edit[is]. C. 5. n. 21. 26. et 27.
 Servus h[er]editarius quare susp[en]dit[us] s[er]v[us] h[er]edit[is].
 queat. C. 5. n. 23.
 Servo h[er]edit[is] potest suscipi legari. C. 5. n. 23.
 Servus h[er]editarius recte defuncto s[er]v[us] h[er]edit[is]. C. 5.
 n. 24.
 Servus g[er]m[an]i vel h[er]editarius in g[er]m[an]o. s. conve[n]t[us].
 niant. C. 5. n. 29. et 30.
 Servus g[er]m[an]i a quo cap[er]at[us] accipiat. C. 5.
 n. 30.
 Servus in lib[er]o manum[us]o, et u[bi] aliquid legat[us]
 q[ui]d valeat legat[us]. C. 5. n. 34.
 Servus ff. manum[us]i defuncto iacente h[er]editate
 adquisit[us]. C. 5. n. 34.
 Servus ex d[omi]no lib[er]o ex unius potest in lib[er]o. C. 5. n. 35.
 Servus nolente quare nobis g[er]m[an]o p[ro]p[ri]e q[ui] n[on] q[ui]r[er]e.
 C. 6. n. 11.
 Servus an nobis g[er]m[an]i g[er]m[an]o acquirit. C. 6.
 n. 16. et C. 1. n. 2.
 Servus fugitivus an p[ro]videat[ur], et quomodo ex a b[er]o
 p[ro]p[ri]e p[ro]videat[ur]. C. 6. n. 32. et 28.
 Servus ex causa g[er]m[an]i defuncto g[er]m[an]o acqui-
 rit. C. 1. n. 9. et 10.
 Servitus legata n[on] potest g[er]m[an]i annis p[er] h[er]edit[em].
 C. 3. n. 6.
 Servitus p[ro]p[ri]e legat[us] quando in p[ro]p[ri]e h[er]edit[is]
 confidant[ur]. C. 3. n. 32.
 Servitus legat[us] de quo in lib[er]o. 3. verbo s[er]v[us] g[er]m[an]i de
 de servitute leg[is] quare n[on] valeat. C. 3. n. 19. et 20.
 Stipulatio an sit unius g[er]m[an]i an unius. C. 2. n.
 9. et 10.
 Stipulatio g[er]m[an]i n[on] valet, si g[er]m[an]i nihil relinquit.
 C. 1. n. 18.
 Stipulatio serv[us] h[er]editarius in favor[em] defuncti
 facta valida e[st]. C. 5. n. 24. et 25.

Testamentum facere nequit qui nihil q[ui] relinquit habet
 C. 1. n. 12. et 19.
 Testamentum non rite factum an in fore corruat obligat
 C. 2. n. s[er]v[us].
 Testamentum tam quoad s[er]v[us], qu[am] quoad uxorem et
 unius g[er]m[an]i. C. 2. n. 1.
 Testamentum a iure civile in lib[er]o an g[er]m[an]i a p[ro]p[ri]e
 man[us]. C. 2. n. 3.
 Testamentum quoad s[er]v[us] accidentali[ter] a iure civile p[ro]p[ri]e
 niant. C. 2. n. 4.
 Testamentum factum s[er]v[us] civile d[omi]ni potest. C. 2. n. 11.
 Testamentum factum quare de p[ro]p[ri]e n[on] habent. C. 2. n. 11.
 Testamentum quo iure unius g[er]m[an]i d[omi]ni. C. 2. n. 13.
 Testamentum n[on] in s[er]v[us] nuda voluntate iure civile.
 C. 2. n. 20.
 Testamentum de g[er]m[an]i n[on] confutur in s[er]v[us] in h[er]editate
 C. 2. n. 22. et C. 3. n. 13.
 Testamentum factum actum potest qui a b[er]o p[ro]p[ri]e
 habere. C. 5. n. 33.
 Testandi facultas quatenus alt[er] duod. tab. p[ro]p[ri]e
 C. 2. n. 6. et 7.
 Testator et domus eius g[er]m[an]i ad h[er]edit[em]. C. 1. n. 2. 9.
 Testatoris voluntas se habet conditionali[ter] quoad p[ro]p[ri]e
 h[er]edit[em]. C. 1. n. 1.
 Testator quatenus h[er]edit[is] s[er]v[us] g[er]m[an]i. C. 3. n. 33.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] n[on] sufficit ad d[omi]ni g[er]m[an]i. C. 2. n. 1.
 15. ad 32. Sufficit tam[en] ab cont[ra]h[en]t[is] n. 21.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] ex iure ex d[omi]ni g[er]m[an]i g[er]m[an]i
 C. 2. n. 20.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] n[on] e[st] causa d[omi]ni g[er]m[an]i
 C. 2. n. 18. in s[er]v[us]. et 19.
 Tutor nequit dari a b[er]o, qui nihil in lib[er]o relinquit
 C. 1. n. 18.

U

Uenditor h[er]editatis n[on] tenet de d[omi]ni g[er]m[an]i p[ro]p[ri]e
 n[on] n[on]. C. 1. n. 20.
 Uenditio ex adu[er]sione in d[omi]ni facta, morte d[omi]ni g[er]m[an]i
 firmata. C. 3. n. 34.
 Uxor actus quando susp[en]dit[ur]. C. 3. n. 11.
 Uxor n[on] data h[er]edit[is]. C. 1. n. 11.
 Uxor a b[er]o h[er]edit[is] n[on] valet si p[ro]p[ri]e n[on] relinquit
 C. 1. n. 18.

UVA.BHSC

UVA.BHSC

